

Kl 3'80 + 0'90 = Kl 4'50

Ca 47

III 183

ANTHOLOGIA LYRICA

SIVE

LYRICORUM GRAECORUM VETERUM

PRAETER PINDARUM

RELIQUIAE POTIORES.

POST THEODORUM BERGKIUM QUARTUM EDIDIT

EDUARDUS HILLER.

EXEMPLAR EMENDAVIT ATQUE NOVIS SOLONIS ALIORUMQUE
FRAGMENTIS AUXIT O. CRUSIUS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCVII.

PRAEFATIO.

In adornanda hac editione quod ad ordinem poetarum attinet a Schneidewini Bergkique dispositione in eo potissimum recessi quod ex poetis elegiacis et iambicis unam continuam seriem conformavi: neque enim aptum mihi visum est, insignia elegorum Archilochi, iamborum Solonis et Cratetis fragmenta in aliis huius collectionis partibus atque ceteras generum illorum reliquias legi. Recentiorum poetarum fragmenta, quae exstant in Anthologiae Bergkianae editione prima et secunda, peculiari libro edere propositum mihi est.

Numeris fragmentorum ubi asteriscus* adiectus est, significatur, fragmenta ex coniectura, non ex antiquorum testium auctoritate ei inter cuius reliquias exstant poetae vindicata esse; crux† usurpatur, ubi fragmenta ad certum carmen vel carminum genus ex coniectura referuntur. Uncis [ ] indicavi, aut totum cuius numerus uncis circumscriptus est fragmentum vel carmen aut singula verba pro spuris me habere; uncis < > inclusi quae verbis traditis addita, uncis ( ) quae pro vocibus vel syllabis quas libri exhibent ex coniecturis incertioribus in textum illata sunt.

Litteram *H* ad significandum asperum quem dicunt spiritum sexto saeculo apud Aeoles et Iones Asiaticos

non iam in usu fuisse satis constat. Minus certum videtur, utrum hae gentes spiritum iam inde a fine septimi saeculi omnino non pronuntiaverint an per aliquod temporis spatium tenues soni illius reliquiae in earum sermonibus servatae fuerint (cf. Curtius Grundz. der griech. Etym.⁵ p. 683. Sievers Grundz. der Phonetik³ p. 131): nam id nemo sanus opinabitur, uno ut ita dicam die spiritum in illis regionibus ex ore hominum subito evanuisse. Sed etiamsi statuamus, ne in Semonidis quidem Mimnermique aut in Alcaei sermone ullum spiritus vestigium superfuisse, tamen non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus: dummodo discant teneantque tirones, aliam esse discriminis rationem in Alcaeo Hipponacte Herodoto, aliam in Alemane Pindaro Aeschylo. Ceterum etiam is qui aliter sentit id certe non negabit, praefendam esse meam rationem ei quae adhuc fere valet consuetudini, ex qua in Alcaei et Sapphus reliquiis propter veterum grammaticorum scilicet auctoritatem ubique spiritus lenis ponitur, in poetarum Ionicorum et Herodoti exemplaribus asper a leni distinguitur.

De dialecti Aeolicae barytonesi quae grammatici Graeci docent, ea hausta esse ex observationibus saeculo tertio vel quarto non antiquioribus facile apparet. Quatenus autem mutatus hic voces enuntiandi modus

(cf. Meister, Griech. Dial. 1 p. 37 sq.) saeculo septimo apud Lesbios in sermone hominum nobilium propagatus fuerit, id cognoscere neque veteres illi artis grammaticae magistri potuerunt neque nos possumus. Recte de hac re iudicavit Brugmannus Griech. Gramm.² § 68. Itaque haud inepte aliquis Alcaei et Sapphus editoribus suaserit, ut in hac obscuritate accentuum notas omnino abiciant. Sed cum plane mihi constet, paucissimis tantum ex iis qui hoc libro utentur talem fragmentorum speciem placituram esse, in hac quoque re perspicuitati consulendum esse ratus praetuli vulgata tonosin, quam etsi non maiore, tamen prorsus eodem iure atque Aeolicam illam sequi me indice nobis licet.

In vocabulorum formis secundum dialectorum diversitates constituendis alios audaciam, alios inconstantiam meam vituperaturos esse minime me fugit. Sed utut de ea re iudicabitur, neglegentiae erimen in me non cadere conscius mihi sum: nam quaecumque in textu posui, ex diligenti deliberatione profecta esse pro certo affirmare possum.

De lectionis varietate uberius exponere ab huius libri ratione alienum est. Qui accurate scire cupiunt, quas scripturas librorum memoria traditas mutaverim quibusque auctoribus hoc fecerim, poetarum lyricorum editionem Bergkianam quartam adeant. Necessarium tamen visum est brevem adnotationem infra subicere, ut et earum emendationum auctores indicarem, quae apud Bergkium (plerumque quia recentiores sunt) non commemorantur, et eos locos proferrem, ubi vindiciae lectionum a me receptorum exstant; sciendum tamen est hunc alterum indicem minime esse plenum. Asterisco*

in adnotatione scripturae traditae significantur, littera 'J.' annales qui inscribuntur 'Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Alterthumswissenschaft'. De nonnullis quaestionibus fusius quam hic fieri potest disputandi non deerit opportunitas.

* * *

Restat ut ex animi sententia maximas gratias agam Augusto Wilmannsio, qui collationes codicum Theognideorum A et O a Iordano confectas mihi suppeditavit, Arthuro Ludwichio, qui libri Theognidei alterius et carminis Pseudophocylidei lectiones ex libro A ab ipso diligentissime enotatas mihi concessit, Ottoni Hensio, qui codicis Stobaeani Vindobonensis collationem Meklerianam mecum communicavit, denique Carolo Haerberlino et Ernesto Hoffmanno, qui in corrigendis plagulis strenuam mihi operam praestiterunt.

Halis Saxonum MDCCCXC.

E. Hiller.

Exemplaribus huius anthologiae spe citius divenditis cum non deficerent empturientes, librarius honestissimus a me petivit, ut gravioribus remediis in aliud tempus remotis intra paucos menses quae potissima mihi viderentur adderem et demerem atque hoc anno ineunte schedulas typis exprimendas operariis traderem. Laborem quamvis fastidiosum detrectare nolui, cum praesertim libellum usui commodissimum in scholis huius anni aestivis adhibiturus essem. Nihil igitur e scriniis meis protuli quod accuratorem aut enarrationem flagitaret aut argumentationem; ordinem fragmentorum et poetarum ab Hillero institutum servavi;*) non correxi nisi levia quaedam vitia et aperta. Neque tamen ab animo impetrare potui, novam illam fragmentorum Aeolicorum tonosin ab Hillero (p. V) commendatam ut servarem. Nam ut concedam (quod vix concedendum est) grammaticos antiquos accentum Aeolicum e solo saeculi quarti vel tertii sermone de-

*) Ceterum Hiller eam fere rationem secutus est quam ego commendaveram Litt. Centralbl. 1886, 34 p. 1161. 1889, 29 p. 985 atque quam etiam nunc maxime probo. Spiro quidem (Deutsche Litt.-Zeitung 1891, 11 p. 376) ut elegiarum poetae ab hac anthologia excluderentur, ceteri secundum tempora disponerentur postalavit; sed disticha elegiaca ad epodorum et asynarteterum genus pertinent, quam poeseos melicae quasi radicem esse iam antiqui docuerunt (Pauly-Wissowa II p. 503 sq.).

scripsisse, non equidem intellego, cur similem accentum apud Aeoles iam septimo saeculo viguisse conicere non liceat; certe eum non viguisse nemodum demonstravit. Iam Sicili carmine atque hymnis Delphicis repertis quam arte melos apud Graecos coniunctum esset cum accentu linguae nuper didicimus simulque grammaticos antiquos in accentu definiendo summam subtilitatem fidemque praestitisse admirantes cognovimus.*) Quid igitur si homines docti saeculi quarti tertiique, quos carminum Aeolicorum melodiis antiquioribus usos esse demonstrare conatus sum Philol. LII 199, eandem accinendi rationem, qua illo tempore Aeolenses utebantur, carminibus veteribus expressam inveniebant? Nam linguae μέλος vel accentum in carminibus plerisque quasi fundamentum esse melodiae musicae iam antiqui scriptores docuerunt. Philodem. de musica p. 79 K.: οὐδὲ τοὺς νέους τοῖς μέλεσι διαφθείροντας παρέδειξεν τὸν Ἴβνκον καὶ τὸν Ἀνακρέοντα καὶ τοὺς ὁμοίους, ἀλλὰ τοῖς διανοήμασι. καὶ γὰρ ἂ Περσαῖος ὀνόματ' ἔλεγε, τούτοις ἔθρονπτεν, εἶπερ ἄρα μέλος δ' ἀκόλονθον ὄν ποιότητι φωνῆς (accentui opinor) αἴτιον οὐ δύνατ' εἶναι (cf. ubi plura invenies Philol. LIII Suppl. p. 122). Hae igitur ratione grammatici Graeci barytonosin Aeolum veterum non dico confirmarunt, sed confirmare potuerunt. Quae cum ita sint, nihil esse contendo, cur spretis grammaticorum atque papyrorum (Blass. gr. Gr. I 323)

*) Cf. Philol. LIII Suppl. p. 113 sqq. J. Wackernagel, Mus. Rhen. LI p. 304. Etiam de ἤμιν ἕμιν ἤμων ἕμων formis encliticis quidam temere dubitaverunt: qui qua ratione a Babrio poeta refutarentur explicavi in prolegomenis Babr. p. XLIII.

testimoniis vulgatam tonosin in fragmentis Aeolensibus restituamus.*) — Praeterea fragmenta quae his annis accesserunt potissima addidi, procul habui dubia nonnulla et pusilla veluti quae exstant in lexico Messanensi Rabei (Mus. Rhen. XLVII 409) Denique adnotationem criticam quoad per temporis locique angustias fieri potuit supplevi; plura invenies apud Sitzlerum *Jahresbericht über die griechischen Lyriker 1888—1891*, Berol. 1894, 115—280 (= Sitzler J. 1894).

Tubingae Id. Ian. MDCCCXCVII.

O. Crusius.

*) Eandem fere sententiam esse video Sitzleri atque Ottonis Hoffmann (griech. Dial. II p. 530). J. Wackernagel carminum Homericorum prosodiam pristinam per rhapsodos propagatam esse docuit (Beitr. z. Lehre v. gr. Akz. p. 34); de accentu Aeolico eandem fere sententiam protulit, quam Brugmann (p. 38).

ADNOTATIO.

I p. 1 Callinus. 1, 15 ἄγεται Immisch, cf. Sitzler J. 1894 p. 121; ἔγεται sc. οἰκόνδε, cf. Peppmüller Philol. LI p. 173.*)

2 Cf. J. 1888 p. 130.

Theogn. 603 sq. Callino quidam tribuerunt.

II p. 2 Archilochus, cui primus locus tribuendus esse videtur; cf. Pauly-Wissowa I 503.

2 Cf. Hybr. (XX) p. 275.

3, 4 'Synizesin quamvis insolitam tolerare quam ex duobus nullius auctoritatis codicibus δαίμονες recipere malui: nam δαίμον unquam pro δασίμων dictum esse non credo' (Hiller). Fick δάμονες. Cf. Sitzler J. 1894 p. 152. W. Schulze, Kuhn's Zeitschr. XXIV p. 261.

7, 1 δηλοῦμεν*, corr. Elmsley; δειλοῦ cum Bergkio Hiller.

8, 2 'Scribendum mihi vid. πᾶσι φίλη: quod nescio quis iocans ad Pasiphilam meretricem rettulit' (Hiller).

9, 1 οὔτε*: οὐδὲ cum Bergkio Hiller. — 2 'θαλίης*', θαλίη Fick probabiliter' (Hiller).

11, 1 εὐπλοκάμου] ἐριγδούπου? (Hiller). Suo iure obloquitur Sitzler J. 1894 p. 152; ad Leucotheam rettulit Cr., cf. Od. ε 335.

13 Cf. Semon. 2 p. 17. Stesich. 23 p. 213.

14 Versum ad Glaucum Troianorum socium spectare et ab Archilochō alienum esse coniecit Hiller; sed ἐπι-κούρους μισθωτοῦς significari (cf. fr. 30) utique probabi-

*) Eis coniecturis sententiisque, quas e praefatione Hilleri huc transtuli, Hilleri nomen ascripsi; cetera mea sunt. Cr.

lius; stat igitur Bergkii suspicio, cf. fr. 51. 54. — ἔσσε] ἔσσε Fick.

16 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — Num Τύχη et Μοῖρα?

19 Versus 2 exceperitne versum 1 dubium propter Plutarchi testimonium (de tranq. 10 p. 470 e); cf. etiam Anacreont. 7 p. 346.

20, 1 Ex Useneri observationibus ὄναξ expectes.

24 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — 1 Sitzler pro ἔβουξε audacius coniecit ἀμύξει vel λαφύσσει J. 1894 p. 153; ἔβριθε (scil. οἶνον πιούσα) suspicatus est Cr.

25, 2 Etym. cod. A (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1891/92 p. 14) in fine ἴδρις οὐδ' ἄρ, unde suppl. Peppmüller Berl. philol. Wochenschr. 1892 p. 1607.

27 κλαῖω θαλάσσω M. Schmidt: θαλασσῶν Heraclides, θάσσω Strabo. 'Scripserat opinor Archilochus fere haec: <ἐν δόμοισι δὲ> κλαῖω θαλάσσω ... κακά, <ἀλλ' οἷ' ἐγὼ τε χολὸς φίλοι πεπόνθαμεν>. Cf. Od. δ 100 sq. Hymn. Hom. 2, 171 sq. Pseudophocyl. 97. Arch.-epigr. Mitth. aus Oest. 6 p. 6 μήτηρ δ' εἰν οἴκῳ ἀεὶ νέα κοκύνουσα <ῆσται>.' (Hiller). Refutavit haec Sitzler J. 1894 p. 153; Bergkii lectio restituenda, cf. fr. 17. 18.

28 οὐ μοι ἰάμβαν O. Immisch Philol. XLIX 196, qui ad epodos hunc versum rettulit atque coll. Hor. ep. 11 cum fr. 111 coniunxit. Coniecturam ingeniosam certo fundamento substructam esse nego. μ' οὔτ' = μοι οὔτ' non audacius quam κλέει μ' αὐτόν apud Herondam 79 (quam scripturam post Meisterum commendavit Rzach Wiener Stud. XVI 2, 220). οι cum οὐ mixtum ex inscriptionibus Ionicis indicavit Lucius Diss. Argent. IX 381.

36 Cf. Piccolomini Herm. XVIII 264.

45 Vocativos restituit Fick (Hiller).

Post 46 inserere poteram versus Etym. Flor. p. 210 M.

βλος δ' ἐπράγμαν τοῖς γέρονσι συμφέρει,
μέλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλοῖοι τρόποις
ἢ μακροῦν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὄλωσ
ὑπερ γερόντων ἔσθην.

v. 2 ἀπλοῖ τοῖς cod., corr. Nauck. Archilocho tribuit Nauck Mél. V 178 collato Cedreni loco II 612, 9 quo talis sententia (προσβντικῆς — ἡλικίας, ἣ τινι συμφέρειν τὴν ἀπραγμοσύνην Ἀρχιλόχος ὁ ποιητὴς ἀπεφάνετο) Archilocho tribuitur. Fugit hoc Meklerum, qui (Incubr. crit. progr. 1894/5) ex ipsis scriptoris Byzantini verbis versus dactylicos epodo aptos restituere conatus est. Ceterum versiculos illos Byzantini aevi fetum esse suspicatus est Hiller J. 1884/85 p. 66.

51 Cf. J. 1883 p. 262 sq.

54 κερωπλάστην Fick (Beitr. XIII 173).

59, 3 δ' <ἀεί> qui scribit (Hiller), stigma post γίγνεται tollat necesse est; δ' <ἦρα>? Cr. coll. 6. 10, 2, δ' <αὔτε> Sitzler J. 1894 p. 154.

61, 2 δέννοις pro δεινοῖς* ex Herond. mim. VII 103 rest. R. Herzog Philol. LII 205.

62, 2 ἀναδν (pro ἀναδεν* vel ἀνὰ δ' εἶ*) Bücheler apud Hensium Stob. Flor. I p. 544 ('δν i. mera stirps pro δῦθι, similiter atque ἔδῦν pro ἔδῦσαν; plerique quidem huius generis imperativi longam syllabam accipere qua rependeretur damnum clausulae'); (ἀντίγειν, δυσ(νῶν) δ' ἀλέξεν scripserat Hiller, qua coniectura et imago turbatur (cf. Theogn. 358) et sollicitantur quae sana sunt, cf. Sitzler J. 1894 p. 154.

66, 2 sq. Cf. J. 1888 p. 163.

68 Νευβούλης Patonis libri Plutarchei BD.

71 Cf. Immisch Philol. XLIX 198, Sitzler J. 1894 p. 154. — 1 cf. Eurip. fr. 761. Soph. Ant. 388. — 4 praefendum fortasse ἡλίου λάμποντος ἄρχον δ' (Bentley) vel ἡ. λ. ἄρχον δ' (Cr. coll. Soph. Ant. 1236. Eurip. Phoen. 1438); λάμπον τὸ λυγρὸν δ' Sitzler J. 1894 p. 154, sed molestus articulus. — 9 cf. Hiller J. 1883 p. 263; sed sufficit opinor τοῖσιν ἦδιον δ' (Jacobs) vel τοῖσι δ' ἦδιον δριός (Cr.).

75, 2 εἰσενείκας Kaibel: εἰσήμεγας*, εἰσενέγας Schweighaeuser. — 3 κληθεῖς ἐσηλθεσ οἶα δι' <φίλων> φίλος Ribbeck.

Fr. 81 nescio an ex eo iambo petatum sit, cuius initium est fr. 85.

85, 3 ἠρήρεισθα: G. Meyer Griech. Gr. § 454 (Hiller). 97 coll. Babr. 130 ex Hesychio huc transferas πάγη δέ τις (cf. Bergk p. 439); fuerit igitur πάγη δέ τις | ῥόπτρον ἐρειδομένη.

101 ex Aristid. II 51 Dd.; Archilocho tribuit Blass Jahrb. f. Philol. 1888 p. 680 (Hiller).

109a e schol. Arat., indicavit E. Maass, Aratea p. 354. — ἀπτερόσσειται rectius fortasse Hesychius.

110 δέ] σε? (Hiller).

'Omisi corrupta verba Hesychii ὡς φαίτε νῦν ἔχει τὰ θαργήλια fr. 113 Bergk.' (Hiller).

Fr. 112a e Philodem. de mus. p. 20 K. addidit Cr.; fragmentum dubites utrum ad epodos referas an ad elegia.

113 τήμεβλα praeter necessitudinem Fick.

De epigrammatum auctoritate dubitavit R. Reitzenstein Epigr. und Skolion p. 106; sed vereor ut recte falsario recentiori ea tribuerit, cf. Pauly-Wissowa II 497.

III p. 16 Semonides, 1 cf. Hes. op. 100sq. 175 sq. — 1, 4 Ἄιδη βοτὰ ζ. coniecit Cr. coll. Pallad. Anth. Pal. X 85, Plant. Cas. 158 (II 1, 12). — 10 φίλος*, φίλου corr. Cr., πλέον cum Bergkio Hiller; πλούτω τε κῶν. αὔξεσθαι δόμους coni. Fr. Guil. Schmidt. — 12 sq. νόσοι φθειρόνσι νεοσσούς (syniz.) tentaverat Cr., νέους φθ. νοῦσοι Diels apud Wernerum Quaest. Babr. p. 9¹. — 13 cf. J. 1888 p. 163 (Hiller). — Ἄρη Smyth. — 17 (ἡδὴ νῶ)σονται Bergk olim (H.), μὴ δυνήσονται*, εἰ δ. Bergk in ed. quarta, quod sufficit; tantum quaestum fecerunt mercatura, ut iam secure vivere possint (Sol. 12, 45) Cr.

2 Cf. Archil. 59.

3 Cf. Sophocles fr. 518 p. 255 N².

6 Cf. Soph. fr. 621 p. 280. Eurip. fr. 494 p. 516 N².

7 Cf. Immisch Philol. XLIX p. 203sq. Opitz Philol. L p. 13sq. Sitzler J. 1894 p. 155, qui plane incertus esse Opitzii coniecturas recte monuit. — 7, 12 λαοργόν* (cf. Hes.), quod fortasse servari potest. — 19 τύχη libri, τύχοι cum Arsenio, cuius nulla est auctoritas, Bergk et

Hiller; sed versus 19 non tam arte cum v. 16 *παύσει δ' ἄν μιν* coniunctus est, quam v. 17. 18, sed subintelligendum potius vel supplendum 'silet unquam'; cavendum igitur ne coninectivum post *εἰ* oblitteremus in tali sententia haud ineptum, cf. Tyrt. 10, 35. Sol. 2, 30. Theogn. 121. G. Hermann Op. I 276 sqq. — 29 *κἀπαινέσει*? Hiller. — 42 Defendit Immisch Philol. XLIX 205, 17. — 43 *ἔκ τε σποδής**. — 45 Lacunam indicavit Hiller, cf. Sitzler J. 1894 p. 155, qui *ἔστρεψε λῆ' ἅπαντα* coniecit; num *ἔστρεψε γῶν? ποιήσατο ἄριστα* correxit Peppmüller Philol. LI 174. — 75 *ἀπ' ἀρχένος* Diels per litteras, *τὸν ἀρχένο?* Hiller; cf. carn. pop. 44, 4. — 94 sq. spurios esse vidit Jordan. — 110 poetam rem turpem ut significaret magis quam explanaret reticentia usum esse intellexit Bergkias. — 115 sq. del. Hiller, cf. J. 1888 p. 164. — 116 *ἄ. πέδη**: *ἀμφ. ἀρσένων γένει* M. Schmidt; num *ἄρρηκτον πέδη?* E verbis *τοὺς μὲν* (117) post *ἀμφιδηριωμένους* aliquid excidisse consequens est. *ἀμφιδηριωμένους* cum ad heroes spectet ante Troiam dimicantes, altero illo membro (*τοὺς δέ*) ea poeta significasse videtur, quae a mulieribus Agamemnon aliique passi sunt ad larem suum reversi. Semonidi, qui Hesiodum pernoverat, ob oculos versatus esse videtur celeberrimus locus op. et. d. 165 sqq. — Semonidis carminum condicio similis fuit hymnorum Homericorum et Hesiodeorum, quorum exemplaria vetera non legentibus consulebant, sed canentibus et declamantibus.

13 *περὶ τοῦ κενθάρον* dictum esse testatur schol. II. Σ 407; Iovis verba esse cantharum abominantis coniecit Cr. conl. Aesop. Cor. 2 Halm. 7 Zenob. volg. I 20. — *οἶον** del. Hiller, restituit Cr. ut exclamationi satis aptum; *οἶοι* Bergk.

17 *ὄρσοθύρης** = *πρωκτοῦ*, quod significat Etym., cum dicit *λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης κωμοσκόλος*, cf. Wilamowitz, Eurip. Herakl. II 167¹. Anacrasin restituit Wilamowitz: *κωνίης ὀπισθεν ἠλσάμην | ὄρσοθύρης*, sed offensionem est in versu priore incisio insolita vel nulla; audaciora molitus est Henr. Schenkl Anal. Graec. p. 65. 77. Lit-

teram v. produci simulque Porsonis legem laedi vix fas est; recepi igitur Sylburgii emendationem *ὄρσοθυρίδος*, nam longam solutam poeta etiam fr. 10 admisit ex ipso codicum Schwarzii testimonio (Schol. Eurip. I p. 277).

19 Cf. *ὑπόστυπος* quod (e Dielsii correctura) legitur in pap. Petrie I, XX, 5 p. 57 Mah. — *ἤλυγα* pro *ἡ μέγα** coniecit Cr. coll. Herodian. I p. 44, 17; ita *σκότον βλέπειν* Soph. O. R. 419; *ἡ λεπτὰ* Fr. Guil. Schmidt et Hiller.

20, 2 *αἶμ'** = *γένος* Cr., cf. *αἶμά τε καὶ γένος* Od. θ 583 etc., *ἔναιμος Ζεὺς* Hes., *τρίτον αἶμα Διὸς* Luc. Pseudom. 18 II p. 225 R.; *μνήμη* cum Meinekio Hiller; *ἔχουσι* = *ἔλαχον* (cf. Callim. hymn. II 42 *κείνος* [Apollo] *ὀπισθεντὴν ἔλαχ' ἀνέρα*, sim. Alc. 41), nisi addita erat locutio qualis *δι' ἐπιμέλειαν*.

Fragmentum elegiacum Simonid. 69 a Semonide utique alienum. cf. Cr. Philol. LIV p. 715¹⁵, Litt. Centralbl. 1886 p. 1162.

IV p. 24 Tyrtaeus. Cf. E. Meyer Forschungen I 227 sqq. Dümmler Philol. LIII p. 209. LVI 12.

Εὐνομία titulus iam Aristoteli notus, cf. Lohan de tit. p. 11.

Ἐ Oraculum *ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδὲν* inter Tyrtaei fragmenta (3 = 2 huius ed., vs. 1) non recte recepit Bergk (Hiller). — cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 137 (1888) p. 655. — 2, 3 sq. cum fr. 3 sq. coniunxit Blass, sed cf. Sitzler J. 1894 p. 122. — 2, 10 *βλαφερόν* add. censor Diodori Dindorfiani. — 2 sqq. iure Eunomiae ascripserunt; nam Plutarchus quod titulo non utitur (E. Meyer Forschungen I 229), sed neglegenter ut solet *ὡς πον Τύρ- ταιος ἐπιμέμνηται* verbis fontem significat, nihil ad rem.

5, 3 sq. Cum 1 sq. copulavit Buttmannus (Bergk.), disiunxit codicum lectione *ἀγαθόν* servata Murray Philol. XLVIII 363, cf. Sitzler J. 1894 p. 122.

8 Cf. Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 47. — 8, 11 vix sanus, cf. Lucas, st. Theogn. 63. — 8, 20 cf. J. 1883 p. 251.

9, 2 Cf. Theogn. 535. οὐπω Ζεὺς ἄμυσει λοξὸν ὄρα
O. Immisch Philol. LIII 563; sed scripturae traditae
sententiam, quam a pietate et religione abhorrebat ille
autumat, priseam simplicitatem spirare puto: 'nondum
oppressus est servitute imposita Iuppiter' (cf. Theognis),
Lacedaemoniorum scilicet deus cum cultoribus, qui ipsum
nomen ab eo acceperunt (H. D. Müller, Myth. I 218),
pugnans atque vincens vel victus; cf. fr. 1 αὐτὸς γὰρ
Κροῦλον. — 14 ἀγέλη Dümmler, Philol. LVI 12; ἀρετή*.
— 15 sqq. non suo loco positos esse vidit Francke. —
17 Cf. J. 1881 p. 112. — 37 Cf. J. 1886 p. 54 sq.

Fr. 10 integrum carmen esse monuit Reitzenstein,
Epigramm und Skol. 46², qui sine idonea causa a dorico
poeta haec abiudicat. Cf. etiam Heinze Philol. L p. 458 sqq.

13 'Dionem Chrysostomum hoc carmen, quod adfert
in or. 2 p. 92 sq. R., ad Tyrtaeum rettulisse colligendum
videtur ex p. 82 § 29: quo iure Tyrtaeo tributum fuerit
nescimus' (Hiller). Embaterii imitationem apud Epilycum
CAFr. I 803 K. agnovit H. L. Ahrens op. I 343. — 13, 4
ἀνσχέσθε Stadtmüller: βάλτετε et βάλλοντες libri.

Theogn. 865 sq. Tyrtaeo vindicandi.

V p. 30 Asius. Cf. Philol. LIV 727 — 2 Κνισο-
κόλαξ Welcker.

VI Pisander. Cf. Preger, inscr. Gr. metr. p. 19 sq.
v. Wilamowitz, Herm. XIV 162. v. 3 coll. A. P. VII 135
cum Hartungio stigmata a Polluce commendata sustulit
Preger ad unum Hippaemonem alterum distichon referens.

VII p. 30 Mimnermus. 1, 3 μ. ἔργα Stadtmüller Berl.
ph. Wochenschr. 1890 p. 1589. — 4 οἱ Bergk⁴, qui olim
scripserat quod recepit Hiller ἔσθ'. — 6 κακὸν Hermann,
cf. Herond III 42: καλὸν*. — καλὸν ἄνδρ' ἔτιναι A. Ludwich,
ind. lect. Regiom. 1897 p. 1: κακὸν emendatio μιν pro-
nomine commendatur.

Fr. 6 cum Theogn. 1069 sq. coniunxit Blass Jahrb.
f. Philol. 137 (1888) p. 742; adversatur Sitzler p. 122.

Fr. 7 Cf. Stadtmüller l. s. p. 1589. — 7, i. 2 add.
e Theogn. 793 sq.

Fr. 8 Cf. Hense Stob. flor. I p. 43¹.

Fr. 9, 1 Cf. Niese, emend. Strab. p. XIII. J. 1888
p. 132 (Hiller).

11, 3 Cf. Meister Herodas p. 802, cui non accedo.
Theogn. 877 sq. 1007 sq. 1023 sq. (527 sq. 567 sq.?)
ft. Mimnermi sunt.

VIII p. 34 Solon. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und
Athen p. 306 sqq. [atque quem libellum sero accèpi I. Heine-
mann, studia Solonea Berol. 1897].

1 De inscr. Plut. Sol. 8. — Cf. Dümmler Philol.
LIII 202. — Ὑποθήκαι εἰς Ἀθηναίους et ὁ εἰς ἑαυτὸν
titulos auctoritatem nullam habere iam Hiller alique per-
spexerunt, qui eos deleverunt; cf. nunc Wilamowitzium l. s.
p. 314 [et Heinemannum p. 32 sq.].

2, 6 extr. interpolatum esse suspicatur v. Wilamowitz
l. s. p. 306⁸, mihi non persuasit [neque Heinemannum p. 24].
— 22 τρύχεται, ἐν συνόδοις (θ' οὖς) ἀδικοῦσι φί(ου)ς
scripserat Hiller, a Sitzler refutatus p. 123; restitui in-
terim lectionem traditam, nisi quod e priore lyricorum
editione φίλοις substitui pro φίλοις; eiusdem casus repetitio
vix est offensionis; ἐν συν. τ' ἴσ' ἀδικοῦσι φίλοι Diels, ἐν
σ. τῆσ' (ταῖσ') ἀδικησιφίλοις Ahrens (v. Wilamowitz). —
26 Byzantini fetum esse viderunt Schneidewin et Sauppe;
cf. etiam v. Wilamowitz Aristot. p. 305.

3, 1 κράτος] γέρας Aristoteles Athen. resp. 12 col. 4
p. 36 Ken.³ ἐπαρκεῖ] ἀπαρ(κεῖ) Aristot., rectius ut videtur.

4, 2 πιεζόμενος] βιαζόμενος Aristot. l. s.

Fr. 6 cum fr. 4 coniungendum teste Aristotele, qui
adijecit pentametrum e Theognideis notum (154).

7, 5 Cf. J. 1883 p. 253 sq. [Heinemann p. 11. 13²].

9 Cf. Piccolomini Rend. della R. acad. d. Linc. IV 2, 69.
— v. 5—8 separavit atque n. 9 insignitos versibus 1—4
precedere iusserat Hiller, Plutarchi atque Clementis, quem
a Plutarcho pendere iam Bergk viderat, testimoniis male

abusus. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II 311 [Heinemann p. 14. 16].

[Fr. 12 primum in Solonis libro locum tenuisse coniecit Heinemann p. 39]. — 12, 34 sq. J. 1886 p. 55sq.; em. Bücheler. — 51 tenui quod traditum est *πάρα* (scil. ξυλλ.): λάβει cum Hermanno Hiller. — [74 sq. Cf. Heinemann p. 19.]

14 Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 305.

19 versus 5 sq. versui 4 continuandos esse cum Bachtio et Brunckio statuit Blass Jahrb. f. Philol. 137 p. 742; sed cf. Sitzler l. s. — 19, 5 Cf. Cr. Philol. LIV 559.

20, 1 *εἰπέμεναι* cum schol. Plat. Bergk [Heinemann p. 9], cf. Ahrens, Kl. Schr. I 160.

22, 5 J. 1886 p. 56.

[27] Hiller Usener, sed cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 314 sq.

27 a accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 18 Ken.³): *ποιήσαντι τὴν ἐλεγεῖαν ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχὴ Γνωσ(σώ) κατλ.* Ad fr. 2 rettulit Kenyon. — 27, 1 *Ἰωνίας**, *Ἰωνίαν(-ην)* Richards. Arte coniunctum esse videtur cum fr. 27 c: *intellego res Atheniensium dilabentes aspiciens [omnium malorum quasi radices esse] avaritiam et superbiam.* — 3 *κλινομένην* in papyro cognovit U. Wilcken Herm. XXX 620.

27 b ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 K.³) *διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγεῖας δεδοικέναι φησὶ τὴν τε φιλαργυρίαν κατλ.* *φι[λαργυρ]ίαν* in papyro Londin. legi posse negat U. Wilcken Herm. XXX 623, cum ante *i* littera *ρ* vestigiis non conveniat. Proponerem *φιλοχρηστίην*, si certa huius synzeseos exempla (cf. Hippon. 65, prol. Babr. p. XXXVI) apud Solonem legerentur; *τὴν φιλοχρηματίαν* Plat. Sol. 14.

27 c (cf. fr. 14) ex Arist. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 Ken.³). — 2 suppl. Postgate coll. Tyr. 9, 10. — 3 *μέτροισι* Kaibel-Wilamowitz. — Suppl. Platt, *τ(ρόφουθ)ε* plerique, sed altera corruptio offensionem habet. — 4 *πά(ντ)᾽ ἔσεται* Kaibel-Wilamowitz.

E Theogn. addendi vv. 167 sq. 197 sq. 847 sq. 945 sq.

Sub iamborum titulo et trimetra et tetrametra coniungebantur, cf. quae de Archilocho docui Pauly-Wiss. II p. 496.

28 sq. Cf. v. Wilamowitz l. s. p. 309, qui hos versus post fr. 29 locum habuisse atque in Plutarchi verbis *συγγέας παντάπασι καὶ ταράξας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστήσαι πάλιν τροχάεος latere scite monuit.*

29, 3 *ἄγος θείε* Mekler Lucubr. p. 15.

30, 4 sqq. noti erant per Plutarchum et Aristidem, cetera accesserunt ex Athen. re publ. col. 4 (cap. 12 p. 37 Ken.³). — 8 *ἦνδανεν* Richards (*ἔνδανεν* Blass).

32, 1 sq. accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 c. XII (p. 38 Ken.³). — 1 *ἄξονηλατον* in papyro Londin. legerunt plerique; *ξ(υ)νηγαγον* quod Blassius proposuerat se cognovisse testatur U. Wilcken Herm. XXX 623; praetuli igitur quod cum Wilekenii lectione convenit *ἄξον᾽ ἦγαγον* (Wessely); *ἄξονηλατῶν* Kaibel-Wilamowitz, sim. ego olim (Phil. L p. 177) coll. *διήλθον* v. 17, *κέντρον* v. 20. Dixit ni fallor: [*Etiam in aliis urbibus fuere qui plebem e miseria et servitute servarent, sed iidem rerum potiti optimates e terra eiecerunt atque, quo magis vulgus novae rerum conditioni addictum esset, bona et praedia eorum sectatoribus distribuerunt*]. Ego vero earum rerum quarum causa curram mihi vexerant priusquam aliquid plebs adepta esset, iugum retinui (cf. v. 20. 22). Rem illustrant fr. 28 sq. 32 b atque Theognidea 50. 678. 817. 846. Cf. Sitzler J. 1894 p. 124. — 1 *οἴνευ᾽ εἴνεκ᾽* Kaibel-Wilamowitz, cf. Wackernagel, Kuhn's Zeitschr. XXVIII p. 109. Meister, Herondas p. 868. — 2 *τί* (interr.) Blass; Wilamowitz vertit: *Weswegen ich ... aufgehört habe, die der Demos ehwas hiervon bekam, das soll mir ... bezeugen u. s. w.* *συμμαρτυροίη κατλ.* cum versibus 1. 2 non tam apte coniuncta esse, sed ad universum poematii exordium spectare crediderim. — *ταχέιν* Cr. Philol. L 177 (aliique postea), lectio parum certa. — 3 *Δίκης θρόνω*? Bergk, receperat Hiller. — De vv. 3 sq. cf. Haupt, Op. II 173. — 7 *πρόσθεν γε* Mayor. — 16 *νόμον* pap. Londin., *δομοῦ* ceteri. — 22 *οὔτ᾽ ἐν* volgo, *οὐκ ἄν* Arist. — 22 sqq. ex

pap. Londin. — 24 οὐτερος = *of ἐτέρω* Diels, ἐναντιοῖσιν = *optimatibus*; v. 24 itaque dicit *deinde quae hisce* (optimatibus) *machinati essent qui ab altera parte stabant*. — 26 οὐνεα etiam pap. Londin., cf. ad 31, 1; explodenda vetus lectio τῶν οὐνεα' ἀργήν π. κικεύμενος, de qua cf. Hiller J. 1888 p. 136.

32a ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 (cap. 12 p. 40 Ken.²). — 32a, 3 fuit fere εὐδοντες εἶδον <ἐν πύλῃσ' ὀνειράτων>, cf. Babr. fab. 30, 8.

32b ex Aristot. l. s., locus a Bergkio cum v. 22 fr. 32 coniunctus: οὐτ' — δῆμον οὐτ' ἐπαύσατο, πρὶν ἂν κτλ.

32b, 1 extr. Aristotelis verba esse videntur carminis Solonei sententiam liberius circumscribentis (cf. Plat. Sol. 16), quamquam trimetrum (εἰ γὰρ τις ἄλλος ἔννευ (?) τοῦδε τοῦ κρότου) facili negotio restituas. — 32b, 3 num ἀνατοράξας? — πῶρο (*colostrum, coagulum*, cf. Geop. XII 24, 2. XVIII 19, 1) pap. Londin., πιαρ Plat., quod utique praefendum, nam imago a butyro conficiendo (Hippocr. de morbis IV 20) sumpta videtur, cf. V. Hehn *Kulturpfl.*⁴ p. 129.

33, 5 γ' ἀφθόνως Hiller praeter necessitatem.

35 (αὐτε) Hiller dubitanter: δὲ*.

Fr. 33 fabulosarum mirae beatitudinis imaginum memoriam excitat, quales comici potissimum depinxerunt; Solonem malitiosos et ingratos, quos fr. 32a increpat, ad beatos portus (Plat. Tim. p. 21) relegasse conicias. Diversi generis fr. 34, nisi Cyrenen τὴν ἀλφινοφόρον coloribus tam splendidis descripsit.

IX p. 46 Cleobulina p. 75. 'Cleobulina num unquam fuerit, valde dubium.' (Hiller.) Cleobulinae personam versusque ei ascriptos e narratione fabulosa inter Solonis aetatem et Herodoti scripta repetivit Cr. Philol. LV p. 1 sqq.

2a Accessit ex Plat. Conv. 5 p. 150 E: διὸ καὶ Κλεοβουλὴν πρὸς τὸν Φρόγιον αὐτὸν ἠνέξατο κτλ. — *νεκρογόνοισαίμε, corr. Bernardakis (cf. v. Wilanowitz, Herm.

XXV p. 203); idem praeter necessitatem commendavit γερασφόρο, nam nota sunt tibiaram κέρατα, cf. v. Jan, Denkm. des Alterth. I p. 558 sq. — Aenigma persimile Theognideis insertum v. 1229 sq.

3 etiam Cleobulo tribuitur, cf. Philol. l. s.

X p. 46 Aesopus nomen, quippe quod etiam posterioribus temporibus nonnunquam inveniri constaret, ad recentiore aliquem pertinere coniecit Hiller. Sed hoc autoschediasmate facile carere possumus; nam qui de historia Aesopi libellos fabulosos composuerunt, Aesopum inducere poterant versibus illis utentem, cf. Cr. Philol. LII p. 204. — 1 ἀνευ θανάτου σε φύγοι (φύγη Schaefer), sine morte, ut heroes veteres (cf. Hesiod. op. 167 sqq.); ἂν εὐδάνετος Stadtmüller Jahrb. 1888 p. 353 (sim. Cr. l. s. p. 203); ἂν εὐ θανατόνδε φ. Peppmüller Philol. LII p. 716.

XI p. 47 Demodocus.

4, 2 Cf. J. 1888 p. 137 (Hiller).

6 Cf. Cr. Pauly-Wissowa III p. 384.

XII p. 48 Phocylides.

1 O. Immisch Philol. XLIX p. 203 Phocylidem et Semonidem loco Hesiodico usos esse suspicatur, qui (quod non credo) in operum carmine exciderit.

15 = Theogn. 147 sq.; sim. Plat. Prot. p. 325 A. Cf. Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 66 sq.

XIII p. 50 Xenophanes. 1, 3 Cf. Sitzler Berl. Wochenschr. 1887 p. 358.

Ad fr. 3 spectare videtur Pollux IX 83 (cf. Herod. I 94).

9 sq. Cf. Wachsmuth, Corp. poes. ep. ludib. p. 5. 60. 180 sq. De inscriptione cf. Hiller, D. Litt.-Zeitung 1886 p. 473, Cr. Litt. Centralbl. 1887, 9 p. 279.

10 corr. expl. Lobeck Aglaoph. p. 308¹, nisi quod ἐλατῶν scripsit; ἐλάτη (vel -ται)*, ἐλάτης Wachsmuth l. s. p. 188.

11a accessit ex schol. Genav. II. *Φ* 195 vol. I p. 199 N. V. 2 lacunam cognovit Diels Archiv. f. Gesch. d. Philos. IV p. 653; supplevit: οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν <πνοιαὶ κ' ἀνέμοιο φέουτο | ἐκπνεύοντος> ἔσωθεν κτ.

16 Cf. Wachsmuth. l. s. p. 60, de Timone p. 73 sq., qui fr. 16. 18 sillis ascripsit.

17, 2 ὡς Hiller: ἦ*.

18 Cf. D. Litt.-Ztg. 1886 p. 474 sq.

25 Herod. Monad. 41, 5.

27 Herod. Dichr. 296, 5.

29 Herod. Monad. 30, 30.

30 Eandem metri formam (quae quod in Archilochi fragmentis non invenitur casui tribuendum) habet Horatii iambus 16. Xenophanem iambos scripsisse testatur Laertius Diogenes IX 18 (Hiller). Dubitant etiam nunc de his epodis Wachsmuth (Corp. poes. ep. ludib. II p. 62 sq., cf. I p. 222) et Sitzler l. s. p. 127.

Ad fr. 16. 17 F. Dümmler, Mus. Rhen. XLII p. 139 probabiliter rettulit Athen. IV p. 174 F, cui accessit Wachsmuth. l. s. I p. 222; sed vidit hoc iam Bergk, cf. Kaibel Ath. I p. 392. Dümmler versus refinxit hoesec:

Φοίνικες δ' αἰλοῖσιν Ἄδωνι γιγγραῖνοισι

ὄξυ τε καὶ γοερὸν φθέρρονται (?),

quos in ordinem recipere nolui.

XIV p. 55 Hippōnax. Cum fr. 3 coniungendum fr. Bergkii 68 A πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσπασμα: hinc grammaticorum quorundam error qui Κορ. ad γυναικεῖον αἰδοῖον rettulerunt (cf. Hesych. s. κοραῖοι), quo sola Σινδ. διάσφ. verba spectant; fuerit <γυνή δὲ> πρὸς τὸ Σ. δ.

5, 1 τε ἀρεθύνει* et τέραρε . . . . δέυει*, Bergk contulit Hes. s. v. τεωρεῖς δραπέται, τέωρος συνοφάντης; fortasse lusit in θεωρός θεαρός nominibus. — 4 μνημάτ' ὦτος, corr. Schneidewin; Ὠτοῦ commendavit M. Mayer, Die Giganten p. 197; τῶτος = τὸ Ἄτος? Cr. — Ἀτιάλυδα Bergk (cf. Steph. Byz. s. v.); μυτάλυδι*, Μυρσίλον τε cum Schneidewino Hiller.

6 e Choerob. exeg. p. 45 Hoersch. De εὐ brevi cf. 61, Herond.² p. 75.

Fr. 10 Herondae vindicavit Meineke.

16 Cf. Hiller J. 1888 p. 164 sq.

20 Versus ἀκούσαθ' Ἰππώνεκτος οὐ γὰρ ἄλλ' ἦκω, qui apud Bergkium praecedat, Callimachi est. Cf. qui hoc dudum evicit, O. Schneider Callimachea II p. 257 sq.

25, 3 μνέας Meister.

29 Cf. fr. 5.

30, 1 accessit ex Etymologici Vaticano apud Reitzensteinium Inedita fr. ind. l. Rostoch. 1890/91 p. 7. — ἔψησε scite defendit Reitzenstein.

40, 2 Rectius fort. ἀποπέμψεις scribitur: v. Brugmann, Griech. Gramm. § 142, 1 (Hiller). Obloquitur Sitzler p. 156. — 4 Cf. Hiller J. 1888 p. 165.

42 cf. 71; non recte Hirzel, Der Dialog I 76; cf. Cr. Pauly-Wissowa III p. 384.

46, 1 κάκ', ὃ ἀμήχανε cum Meinekio Hiller; de altero pede (anacl.?) cf. v. 6; σὺ add. Meineke.

49 Sermonem signis indicavit Hiller; καλύπτεις Bergk.

53 Cf. Herond. inc. 17; δ' ἐς (Ἰππώνεκτος cum Lehrsius Hiller, quod procul est a probabilitate.

55 ἐκ τροπήλου Bergk, τροπ- Hemsterhusius (Passow Lex. III p. 1987): ἐς τροπήλου*, cf. Anan. 5, 4.

59 ex emendatione Schneidewini; coniungendum cum fr. 66^b, quod hunc versum excepisse coniecit Cr.

60 Conicio Μάλις, κόμισα: ὄρα με δ. β. λαχόντα λίσσομαι κτ. (Hiller). Ineisiones parum commoda. Cf. Hes. Μάλις Ἀθηνᾶ. Apud Tzetzem legitur Ἀθηνᾶ M. Ἀθηνᾶ ut glossema delevit Bergk, sed nescio an in versus qui antecedebat exitu fuerit Ἀθηναίη. κομίσα Lydium vocabulum esse putat Bergk, qui γαῖρε glossemate apud Tzetzem explicatum, neque Hiller in loco subobscuro quicquam mutavit; quamquam κινῶ σε si quis commendet non mirer.

61 Choerob. exeg. l. c. — λεύειν (εὐ) cf. 6.

64sq. Choerob. l. c. p. 48.

66 'Lacunam indicavit Dindorfius; possunt exempli gratia haec suppleri: <πρώην μ' > ἐνήσ' ὅδ' ἐσπέρας κωδεύ-
δοντα | ὅπ' ὦν ἔδυσσε <νῦν δ' ἄρ' ἔλαβον τόν> χλοῦνην.' (Hiller).

66a ἔκρωξεν <ἔλθὼν ὧς> κ. ἴ(ς) λαύρ(ην) Bergk, sed cf. Reitzenstein, progr. Rost. 1891/92 p. 14. κνμινδῖς infausti ominis, ut avis nocturna; cf. iamb. adesp. 14 Hippon. 51. 59, 2.

66b Versum ad fr. 125 B. spectantem ex Etymologico suo protraxit Reitzenstein l. s. p. 14; de sententia cf. 80a; coniungendum cum fr. 59.

69 accessit e Bergkianis fr. 77, cf. Fresen. de Aristoph. Suet. exc. p. 121; Hiller hoc loco fr. 75 Bergk inseruit, quod Herondae esse nunc didicimus (mim. V 74).

'Omissi sunt versus tres a Plotio sine auctoris nomine allati (81. 91. 93 Bergk), quos a grammaticis aut fictos aut immutatos esse veri simile est.' (Hiller).

80 Cf. Wachsmuth-Brandt, Corpusc. poes. ep. ludib. I p. 32. 35; Immisch Jahrb. f. Philol. 139 (1889); fragmentum ab Hipponacte abindicavit M. Mayer, Die Giganten p. 169²⁹ miris argumentis usus vel potius nullis. —

80, 1 *ποντοχέρουβδιν, corr. Wachsmuth, παντοχά Bergk olim. — 2 τὴν ἐγγαστροχίμαιραν Immisch, qui Hesychii interpretationem ἐγγ. τὴν ἐν γαστρὶ κατατέμνουσαν ad Hipponactem spectare frustra negavit: quae quid sibi velit, significare videtur fr. 80a; cf. Plaut. Pseudol. 1181. — 3 <καπὸς> add. Cobet — ὄκως in parodia Homericā non novandum.

80a Hillerianis additum (= Bergk 87); πῶς servandum, nam hic quoque locus quem negligere non debent Brandt et Mayer, parodiae colore distinctus est; Κυψώ meretricis nomen esse (cf. 66b) ad Καλοψοῦς similitudinem fictum iam Bergkianus vidit.

82 Apud Hillerum prodeunt versus quos subditicios esse non negavit hi:

[82.] (52.)

Γάμος κρᾶτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σόφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν
αὐτῇ γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σφῆξει μόνη.

ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἔχει λαβὼν ...
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
ἐόνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Versus, quos vehementer discrepare a forti et alacri poetae ingenio linguaque nervosa et vulgari iam Meinekianus monuit (CA. IV p. 714), huc relegavi.

XV p. 65 Ananias cf. Pauly-Wissowa I 2057.

2 sq. Cf. Hippon. 20.

3, 2 τρις Meister Herondas p. 871.

XVI p. 66 Theognis. De Theognideis nuperrime cum fructu egerunt Schaefer, de iteratis apud Th. distichis Hal. 1891. Geysso (qui in primis laude est dignus), Stud. Theogn. Argent. 1892. Lucas, Stud. Th. Berol. 1893. Causer, Studien zu Th. Philol. XLVIII. XLIX. I. R. Reitzenstein, Epigramm und Skolion 53 sqq. (cf. Centralbl. 1894, 20 p. 725 sq.).

In priore harum eclogarum parte Theognidis liber Cyro in scriptis pro fundamento fuit; inde a vv. 757 sqq., qui prooemiorum vice funguntur, florilegium aliquod in convivii potissimum usum (Geysso p. 58 sq.) compositum (v. 933 alterius florilegii initium esse arbitrabatur Studemund, comment. de Theogn. 1889/90); libellus tertius amatorius (1231 sqq.) in ipso codice a ceteris segregatur.

4 Cf. Leutsch, Philol. XXIX p. 657 sq.

6 Jahrb. f. Philol. 1887 p. 754.

10 Deest hymni epilogus, quem qui recitabat e vv. 12 sq. supplere poterat; similis hymnorum quorundam Hesiodeorum et Homericorum condicio, nam Hesiodaeus theog. prior (1—35) et Hom. XI epilogo carent, prologo Hom. in Apollinem II.

De vv. 15 sq. cf. Cr. in Roscheri Lexico mythol. II 831. — 15 αῖ] ἦ? Hiller J. 1888 p. 144; sed omnia bene se habent, si iterum epilogum excidisse statuimus, cuius sententiam coll. Hesiod. theog. 104 sq. Hom. XXIV e poetae mente facile supplebis, veluti χαίρειτε, τέκνα Διός, καὶ

ἐμὴν τιμήσεται ἀοιδὴν, | ὅμῃν τοῦτο, θεαί, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ
μέγα: quales versus cum versibus 13 sq. simillimi essent,
facile opprimi poterant.

V. 20 sq. Cf. Cr. Mus. Rhem. XLIII p. 622. Lucas
p. 3. Reitzenstein l. s. p. 264 sq., Sitzler l. s. p. 132 sq.,
quem etiam nunc vv. 23 sqq. a vv. 19 sqq. divellere miror.
— 21 Cf. Cr. l. s., Philo de incorr. mundi p. 500 ὥστε
χέριον ἐλέσθαι ἀμεινοτέρων παρθέων. — 22 πᾶς τις
offensionem non habere post Reitzensteinium nuper monuit
Wilamowitzius; addo exemplum Pindaricum Isthm. I 49
πᾶς τις — τέταται. — V. 23 volgatam lectionem restituit
Cr.; de ellipsi cf. 252. 541. 859. 1139. Μεγαρέος πάντας
— ἄστοις τοῖσδ' cum Bergkio Hiller.

V. 25 sq. respexisse Sophoclem fr. 481 N³ observavit Cr.

39—42 = 1081—1082^b, cf. Reitzenstein p. 61.

40 εὐθύντηρα*, ἰθύντηρα Hiller. — V. 40 bene se
habet quod priore loco scriptum est εὐθύντηρα κτλ. scil.
μόναρχον (cf. v. 52), minus apta est varia lectio quae
v. 1082 legitur ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος, nam
ἡγεμόνες iam adsunt, cf. versum qui insequitur. Fallitur
Hiller J. 1886 p. 59.

53—60 in artiore formam redacti 1109—1114,
cf. Reitzenstein p. 63. — 56 sq. Cf. Hiller J. 1881 p. 119.

— V. 61 a v. 60 divellere solent; coniunxit Cr.; 53—68
elegia integra. — 68 Cf. Clemm, Jahrb. f. Philol. 1883 p. 9.

69 βουλευμέν? sed cf. Hiller J. 1883 p. 60.

73 Cf. Fritsch Stud. zur griech. u. lat. Gramm. 6 p. 128.

77 sq. 79—82. 83—86 ut coniungerentur commen-
davit Peppmüller, qui v. 79 παύρους δ' coniecit, v. 83
κόσους δ' οὐ χ' εὐρους.

84 J. 1886 p. 60. — 87—90 = 1082c — f. —

87—92 unum carmen esse contendit Lucas p. 14. —

95 τοιοῦτος μὲν Lucas p. 6; versus sintne Theognidis utique
incertum. — 97—100 = 1164a—d. — 104 J. 1888

p. 144. — 113 sq. ~ 603 sq.

115 sq. ~ 643 sq. cf. J. 1886 p. 60. — 118 ἔσθ'
ἔρερον Stadtmüller: ἔστι περί*.

129 sq. J. 1886 p. 60. — 131. 141 J. 1888 p. 145.
— 137 sq. separat Lucas p. 13. — Vv. 143 sq. et 145
— 148 seiungere solent; eadem sententiae vicinae leguntur
apud Hesiodum op. 320. 327. — 144 θυγητῶν] ἀλιτῶν
Herwerden.

147 sq. suspectarunt Usener et Reitzenstein p. 66.

153 sq. Sol. fr. 6, cf. Geyso p. 48. — 165 cf. Sol. 13.
— 169. 171. 174 J. 1888 p. 145 sq. — 174 καὶ γήρας
μύλιον Peppmüller, Jahrb. f. Philol. 1893 p. 396; sed cf. Hiller
J. 1888 p. 146. — V. 179 sq. ante v. 177 sq. non recte
transposuit Peppmüller, in suspicionem vocavit Lucas p. 19,
qui de versus sententia fallitur; πένια quasi incubo vel
larva quaedam est hominem vinciens et vexans (cf. etiam
649 sqq.), qua quavis expiatione (175. 180) se solvi cupit
poeta (cf. 174. 177). — Fortasse v. 179 δ' ἄρ' scribendum
atque v. 179 sq. cum 178 coniungendi.

183 sqq. Cf. O. Immisch, Comment. Ribb. p. 71 sqq.

193 ante hunc vs. disticha quaedam intercidisse et
αὐτὸς breviori tribuendum esse vidit Bergk. Scripsit
fort. poeta ὅς δὴ τοι ταύτην κτλ., ut sensus fuerit: 'propter
hominum nobilium paupertatem saepe iam fit, ut malier
ignobilis viro nobili nubat, ὅς δὴ τοι κτλ.' (Hiller).

Vv. 193—196 post v. 186 inserendos esse coniecit Cr.

197—208 Soloni dedit Bergk. — 207 J. 1888 p. 146;
de re cf. Cr. in lexico mythol. Roscheri II col. 1151**.

209 sq. = 322 ab, cf. J. 1886 p. 58, Philol. L p. 531.

211 sq. = 509 sq.: cf. A. Elter progr. Bonn. 1897 p. 24.

213—218 cf. Reitzenstein p. 65.

216 'προσομιλήσει Plut. et Ath.: προσομιλήσει libri
Theogn., atque et hic sicut alibi fort. rectius scribitur:
v. ad Hippon. 40, 2' (Hiller).

226 ἄπιστα δ' Lucas q. 69. — 227 sqq. Solonis
fr. 12, 71 sqq. — Vv. 235 sq. nescio qua ratione e
vv. 65—68 decurtatos esse coniecit Reitzenstein p. 66.

237—254 elegia integra, quae cur a Theognide abiudi-
cetur causa est nulla. — 240 Ennii epigr. 1 Cic. Tusc. I 49
contulit Cr.; cf. etiam Lucas p. 66. — 248 ἰχθυόεντα]

- ὄντι ἀνὰ νηυσὶ M. Schmidt. — 249 Cf. Mus. Rhen. XLIII p. 623, ubi fabulae equos poetam respicere monuit Cr.; frustra obloquitur Reitzenstein p. 269, nam ἵπποι ἀνιπτόποδες trans mare salientes cuius e carminibus epicis noti erant, cf. Jahrb. f. Philol. 141 (1896) p. 576. — 252 ἢ ex ἔσση haud difficulter intellegitur. Cf. 23. 859. Kühner Gramm. d. griech. Spr. § 354 adn. 2. (Hiller). — 253 σεῦ ἐπιπυγῶν cum Camerario Hiller. — 255 sq. epigramma Deliacum, cf. Preger, Inscr. metr. p. 165.
- 257—260 num post 266 transponendi? Cr. — 262 καταχεῖ Hermann. — Post 262 et post 264 quaedam omissa esse intellexit Schneidewin. — 263 breuioris culpa deformatum esse censuit Hiller; puellae sunt verba; nihil profecit Benecke, Antimachus p. 200, qui contulit Eustath. Hym. I 8. IV 6. — 264 φέρει] ποθεῖ? Hiller. — 266 ἀνις (ἀνευ?) στ. Benecke.
- 267 Νοθής τοι πενή γε καὶ ἄνδρ' ἀγαθόν περ ἔχουσα Heimsoeth et Herwerden. — 282. 288 J. 1888 p. 146.
- 287 sq. cum superioribus coniunxit Geysso p. 53.
- 290 ἀνδρῶν] ἐνδράσιν? — 296 δ' ἀδαῆς οἴσι παρῆ μέλεται (vel μελεται)*, δ' ἀδαῆς οἴσι π. πέλεται Ahrens Kl. Schr. I 160, δ' ἀνίη, τοῖσι π. πέλεται cum Stadtmüllero Hiller; μελετᾷ tentavit Cr. littera nulla mutata: 'quamquam inepte (ἀδαῆς τοῖσι, vel ἀδαῶς?) loquitur, tamen inter eos qui adsunt quasi de scripto declamare solet'.
- 305 Florum Anthol. Lat. 416 B. PLM. IV p. 347 B. contulit Cr. — 315 sq. = Solon. 14.
- 321 εἰ δὲ κακῶ θεός Lucas p. 62, sed cf. 187.
- 323 ἄνδρ' ἀπολέσσαι] ἄνδρα προδοῦναι? cf. 529 et scol. 20 (Hiller).
- 328 ἄνητοις falsum supplementum esse suspicor; exspectes πᾶσιν (Hiller). Oblocutus est Sitzler l. s. p. 136; 328 cum 897 sqq. coniunxit Peppmüller. — ἐθέλουσι φέρειν] ἐθέλουσ' ἀφελεῖν? Hiller.
- 332 J. 1886 p. 61. — 332 a b = 209 sq. — 333 Nauck Mél. Gréco-Rom. 5 p. 94. — 335 sq. ~ 401 sq., cf. Reitzenstein p. 66. — 338 δυνησομένω Schaefer, μελίζω,

Κύον', ὀδύνην θέμεναι (exspectes θεμένω) Heimsoeth. Tres versus in unum contracti esse videbantur Hillero. — 340 Cf. Mimmern. 6, 2. — 337—340 cum eis quae sequuntur coniungit Lucas p. 16.

347 J. 1883 p. 256. De eis quae disserui Mus. Rhen. XLIII p. 625 iure dubitavit Sitzler; 348 nondum restitutus.

362 'Fort. ἐποτεινυμένον scribendum: cf. G. Meyer, Griech. Gramm. § 493' (Hiller).

365 J. 1886 p. 61. — 367 sq. = 1184 a b. — 372 J. 1888 p. 147. — Post 379 quaedam intercepta esse putat Hiller, cf. J. 1888 p. 147.

401 cf. 335, Sodam. p. 157. — 407 φλίταθ', ὄσων Bergk³.

409 sq. = 1161 sq. — 415—418 = 1164 e—h. — 418. 419 J. 1888 p. 147. — 419 cf. 669. — 423 sq. J. 1883 p. 257. 1886 p. 61.

425 sq. Cf. Geysso p. 44. 45. Rohde Psyche p. 492³. Mahaffy, Flinders Petrie Papyri p. 70. — 425 lectio vetusta papyro Mahaffyi comprobata ἐργὴν μὲν μὴ φ.

428 Phil. Anz. 13 p. 22. J. 1888 p. 147 sq. — 441—446 = 1162 a—f. — 444 ἔχων μίμνειν] ὁμῶς μίμνει recte infra. — 445. 461 J. 1888 p. 148 sq.

456 ἄξιός εἰς Meister, Herondas p. 852.

457 sq. a Theognide alienos esse certo argumento demonstravit Lucas p. 60.

467—496 Cf. Euen. fr. 8 p. 133, Reitzenstein p. 57 sq. Diels, Berl. Ak. 1884 p. 350. — 477 ἦξω domum revertar, ἔξω Ahrens. — 478 ~ 840. οὔτ' ἔτι νήφων εἰμ' οὔτε ἰ. μεθύσων cum Athenaeo Hiller; codicum lectio restituenda. — 490 ἐπὶ χεῖλος ἄγει cum Bergkio Hiller, perperam, nam ad labra ἄγει etiam τὴν φιλοτησίαν ceterosque calices; codicum lectio servanda: sub manu habes. — 494 ἔριδας τῆλ' Stadtmüller: ἔριδας δῆν O et codd. dett., ἔριδος δῆν A.

509 sq. = 211 sq. — 513 πρὸς Leutsch: τοι*. — 515 sqq. Disticha transposuit Herwerden. — 516 καταρεῖς

Peppmüller: *κατάκειω**. J. 1888 p. 149. — 521 ἀπολείπειν] ἀποπέμπειν Peppmüller.

529 J. 1886 p. 62. — 531 ἀκούω Schaub. — 533 εὖ: cf. σ 408 (Hiller). — 535 Cf. Geysso p. 43; de sententia cf. adn. ad Tyrt. 9, 2. — 539 Anson. id. 7 (25, 2 Sch.) contulit Cr. — 541 sq. cum 1103 sq. coniunxit Peppmüller; coniuictos nescio an legerit qui scripsit v. 603 sq. — 547 πο] το? Cf. 113. 155 (Hiller).

552 J. 1886 p. 52. — 559 ὄστε] λῶστα Geel; sed fort. etiam hic nonnulla ommissa sunt (cf. 545).

563 ἦν κληθῆς ἐς δ., π. σέ π. ἐ. cum Heimsoethio Hiller, sed in versibus e maiore carmine excerptis coniectura abstinentum. — 571 sq. = 1104 ab.

579 sqq. Callim. ep. 28 contulit Reitzenstein p. 69. 76, qui vv. 581 sqq. versibus 579 sq. quasi respondere monuit.

588 sq. Cf. Sol. 12, 69. — 589 καλῶς vitium florilegiorum inveteratum; κακῶς recte Sol. 12, 69. — 593 sq. 597 Cf. J. 1888 p. 149 sq.

597 sq. quasi respondetur vv. 595 sq., cf. Reitzenstein p. 76. — 602 ἴς — εἶχες* (Hiller), correxit Sintenis, cf. Babr. fab. p. 137 sq. Cr. — 609 sq. J. 1886 p. 63. — 619 sq. = 1114 ab. — 621 J. 1886 p. 63. 1888 p. 150. — 643 sq. ~ 115 sq. — 661 καὶ προῆξις θάμα τοί τι Sitzler J. 1894 p. 137, καὶ προῆξεν μέτοπον τι Heimsoeth. — 664 J. 1888 p. 151.

667—686 elegia integra. — 667 οἶα πάγοιθεν cum Weckleinio Hiller: οἶα περ ἦδη (ἦδειν)*, πρίν, ἦδη Ahrens; videndum tamen, num οἶα περ ἦδη eodem sensu accipere possimus. — 669 cf. 419. 177. — 678 cf. 1197, Solon. 30.

695 similia leguntur in pictura vascularia: P. Kretschmer, Die gr. Vasenschriften p. 87, cf. Gött. gel. Anz. 1896 p. 237.

699—718 carmen integrum, de quo vereor ut recte iudicet Reitzenstein p. 78; cf. Tyrt. fr. 10 p. 28.

717 ταύτη Bergk, cf. Leutsch Philol. XXIII p. 472. — 719 sqq. Solon. 22. — 729 sq. Hiller J. 1886 p. 63.

731 sq. contractos esse putat Bergk. Sensus fuerit

θεοῖς αὐτοὺς μὲν ἄλιτροὺς ἔβρον ὀφλεῖν (Cr.). — 734 μηδέν? Reitzenstein p. 77. — 742 ἔ. φέρει] ἔπειπεν ἔχει Usener, Jahrb. f. Philol. 1878 p. 66. Lucas p. 14.

745 κατέχων*: τελείων Hiller, ποτ' ἔχων Sitzler p. 137.

757 sqq. 769 sqq. 773 sqq. p. 96 quasi *prooemia altera* hymnis v. 1 sqq. similia; inde ab hoc potissimum loco versus convivales legi optime observavit Geysso p. 57; 757 novae collectionis initium.

762 σπονδῆσιν δὲ θεοῦς <πρώτων> ἔ. ? Hiller, θεοῖσι χαρισσόμενοι Sitzler p. 137.

778 Sitzler, Phil. Rdschr. 1882 p. 1605. J. 1888 p. 151. — 790 Sitzler l. e. p. 1608. — ἀρετῆς idem esse quod ἀρεστέης Meister arbitratur (Ber. d. sächs. Ges. d. W. 1891 p. 12, cf. Pauly-Wissowa II 671), sed poeta unam musicam artem sibi curae esse (Bergk) non profitetur, sed αἰοιδῆ accedit ἐσθλὸς νόος (792); bene igitur A.

793 sqq. Mimmern. 7.

806 J. 1888 p. 151 sq. — 806 rest. Ahrens, Kl. Schr. I p. 159 conl. 945, sed idem v. 807 praeter necessitudinem sollicitavit; χοῆ <πᾶν> κ. φυλασσόμενοι cum Heimsoethio Hiller, sed φυλ. forma in elegia insolens, cf. Ahrens l. s., cui qui obloquitur Bergk PL. II p. 189 summam rei non percepit.

817 Κύρην, ἔμπης τόδε μοῖρα παθεῖν οὐδ' ἔσθ' ὀπαλύξαι? Hiller. — 821 οἱ καταγοη. cum Hartungio Hiller, vulgatam restitui. — ἀτιμάζωσι Bergk: ἀτιμάζουσι*, quod vix defenditur locis Homeri E 484. d 546. — 823 sq. ~ 1179 sq. Cf. Reitzenstein p. 61. — 840 cf. 478. — 847 sq. Soloni probabiliter tribuit Hartung, cf. Sol. 32, 1 p. XVIII.

853 sq. = 1038 ab. — 853 λάϊα = μάλλον? Cf. v. Wilamowitz, Eurip. Herakl. II p. 94.

861 sq. meretriculae verba. — 862 ἀνδρῶν*: ἀστραων loci obscuri interpolationem receperat Hiller; οὐ τι ἀνδρῶν φαινόμενων nescio an interpretari possimus nihil quod virorum spectabilem est vel dona qualia a viris spectabilibus expectes; ita ὄσον ζῆς φαίνων praecepit Sicilius (Phil. LII 162).

- 865 sq. Tyrtaei? (Brgk.). — 866 οὐδὲν] ἔνδον Sitzler.
 877 sq. = 1070ab (Mimn.?). — 877 ἔν τινες (O)
 commendavit Bergk, sed ἔν particula loci vigor debilitatur.
 897 et 898 inter se non cohaerere vidit Camerarius;
 Ζεὺς δ' εἰ πάντ' ἔνδορσσι κ. χαλέπαιεν κτλ. Bergkium fere
 secutus Peppmüller, qui hos versus cum 323—328 con-
 iunxit. — 898 post ἔχει interpunxerat Hiller.
 903 explicatur v. 923. — χρῆματα θηρῶν*, corr. Cr.;
 cf. 912. 914. — 917 J. 1886 p. 64.
 925. 928. 930. 962 J. 1888 p. 152. — 935 sqq.
 Cf. Tyr. 10, 37 (Reitzenstein p. 64³).
 939 Cf. Kretschmer, Vaseninschr. 56 p. 87.
 945 sqq. Solonis: cf. Geysso p. 59.
 949 sq. = 1278cd. — 949—954. 959 sq. versiculi
 erotici, cf. Herond. I 25; Callim. epigr. 28. — ἔμμεν
 Hiller, cf. Ahrens op. I 160. — 961 ὄδει*, Hiller cum
 Bergkio ἰλοι, ὄλη Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K. (Phot.
 s. ὄλην), cf. Meister Herondas p. 964; sed videndum, num
 ὄλει forma (ὄλις Et. M., Herod. I p. 90) ferri possit.
 970 νῦν πέτρης Ahrens, νῦν δ' ἤμης (Archil. 42)
 Studemund; lacunam cum Meinekio indicavit Hiller.
 980 σπεύδει O, σπεύδον A, corr. Hartel et Dreykorn.
 988 Cf. ἵππος εἰς πεδλον proverbium.
 996 Cf. Anan. 3 p. 66. — 1003—1006 Tyr. 10, 13.
 1007—1012 recte Mimnermo vindicavit Bergk. —
 1008 J. 1888 p. 153. — 1011 κακόν*: κακῶ Ahrens del. δ'
 1012; ἐλέγει lectionem dubiam revocavi, ἐλαίνει Hiller
 Hartungium secutus, possis ἐρεΐδει; in G. Hermannī inter-
 pretatione acquiescere malui, quam incerta sectari.
 1015 ὑποβληθῆναι ἀνάγκη Hiller; πηξῆσαι hostibus
 procumbere; ὑπερβῆναι = ὑπερβασίας ὑφλεῖν peccare, labi
 (f. II. I 501, infra 1180 sq.). — περ mirum: num πρὸς
 ἀνάγκην? — 1017 sqq. Mimnermi fr. 5. — 1023 sq.
 Mimnermo vindicavit Bergk, cf. Geysso p. 61.
 1038ab = 853 sq. — 1044 εὐσταφύλης cum Em-
 perio novaverat Hiller, vocem dubiae auctoritatis sub-
 stituens pro epitheto satis apto, quod in patriae laude

- etiam Antiphilus adhibuit AP. IX 413; nomine proprio
 opus esse (Reitzenstein l. s. p. 57) non credo.
 1055 sq. Mimn. (Bergk.). — 1057 αὐταί Cr., cf.
 Tyr. 1, 1. Theogn. 773. — 1058 μελέμεν δ' Ahrens,
 μέλομεν δ' Hiller: μεν δ' A, νῦν O, μῆν dett. — 1066
 (ἔνεο)τ' Cr., τι O, om. A, (χοῆμ') ἄλλ' Hiller.
 1063 sq. 1069 sq. Mimnermo tribuit Bergk, 1069
 cum Mimn. fr. 6 coniunxit Blass.
 De vv. 1070 sqq. cf. Geysso p. 62. — 1070ab =
 877 sq. — 1081—1082b = 39—42. — 1082c—f =
 87—90. — 1095 sq. = 1160ab.
 1098 ἐν λόχμης μεσάτης Haupt op. III 567, sed nescio
 an alia sit imago v. 197 sq. quam 1099. — 1099 βρόκχον
 Bergk, qui falso ad Hesychium nos ablegat; non βρόκχος
 apud Hes. legitur, sed βρυγχός (I p. 402).
 1101 sq. = 1278ab. — 1104ab = 571 sq. —
 1105 = 1164g. — 1107 sq. = 1318ab. — 1114ab
 = 619 sq. — 1117 cf. 1365.
 1128 δειλαλεους τε μυγούς*, corr. Wassenbergh; δ. τε
 λέχος cum Hauptio (op. I 265) Hiller; sed vide μυχοῦ
 possitne servari (cf. Od. η 87 sqq.).
 1129 sq. Mimnermo dedit Bergk.
 1133 Hiller J. 1888 p. 154, contra quem disputat
 Sitzler l. s. p. 138. — 1139 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν
 ἀνδράσιν οὐδὲ βέβαιοι? Hiller. δίκαι τε Sitzler p. 139;
 servavi verba quibus vereor ne vetus *iusti iuris iurandi*
 formula contineatur.
 1160ab = 1095 sq. J. 1881 p. 116. — 1161 sq. =
 409 sq. — 1162a—f = 441—446. — 1164a—d =
 97—100. — 1164e—h = 415—418. — 1164g = 1105.
 1171 Γνώμην, Κύρνε, διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσιν ἄριστον
 Nauck. — 1172 ἀνθρώπος*, ἀνθρώποις Bergk olim, cf.
 Sitzler p. 139; ἀνθρώπος γνώμη Hiller — 1177 μεγίστην
 κεν πείραν ἔ. ᾠ.*, corr. Hecker. — 1178ab = 555 sq. —
 1184ab = 367sq. — 1190 βουλόμενος*, ἰάμενος Bergk
 olim, Hiller; βουκολέων deliniens scripsissem, si huius
 usus certiora exempla apud veteres poetas invenissem;

non sufficiunt quae comparari solent Aesch. Agam. 669. Eum. 178, cf. de Babr. aet. p. 199. Cr. — 1194 τὸ ξ. ἦ — ἦ μ.*, cf. J. 1888 p. 154.

1202 τῆς ἄλλης μνηστῆς*, Hertzbergii interpolatio vix probanda. — 1203 κελύσεται Brunck; Οὐδεις οὐθ' ἔπ' ἐμεῦ κελύσεται οὐτ' ἐπὶ τ. J. 1888 p. 155 Hiller; κελήσεται ad ritum sacrum defuncti invocandi rettulit Cr., cf. Rohde *Psyche* p. 61. 205 sq.

1208 J. 1886 p. 64. — 1209 *Αἰθέων* cum Bergkio Hiller, J. 1888 p. 155; vocem obscuram obscuriore expellere nolui. Cf. etiam E. Maass, De Aeschyl. Suppl. p. XXIII.

1219 *δυσμενῆ* Bergk Hiller J. 1888 p. 156.

1221—1230 e Stobaeo accesserunt; 1227 sq. Mimermi fr. 8 omissum. — 1229 Cf. Cleobulin. fr. 2a p. 46.

De 'altero libro' seu potius florilegio tertio (p. 116) cf. Hiller Jahrb. f. Philol. XXIII p. 471. Geysso p. 65 sq. Reitzenstein p. 81 sqq. — 1231 sqq. Tertii libelli prooemium, quo deus tutelaris indigitatur, ut 1 sqq. 757 sqq.

1245 cf. 597. — 1249 J. 1888 p. 156; Emperii 'facillimam emendationem' αὐθ' ὡς ἵππος receperat Hiller, sed ipsa sententia hiat; cf. εἰς ἀρχαίας φάτινας proverbium; eadem imago sententiae diversae adaptata 1267—1269, quibus cave ne abutaris. — 1253 sq. = Solon. fr. 21.

1257 *κινδύνοισι**, corr. Herwerden, nisi quod κινδύροισι restituit; *κινύνοισι* cum Welckero Hiller; cf. Ael. nat. an. 12, 9. — 1257 *ὁμοῖος** — *φιλεῖν**, *ὁμοιοῖ* — *φίλην* cum Wilamowitzio Comment. gramm. IV p. 25 Hiller; *ὁμοιοῖς* Hermann; non satis placet *φίλην* ad ὄργην relatum, acquievi igitur in Bergkii emendatione *φιλέα te amari pateris*, nisi quod in fr. adesposito Atticismum non sustuli. Cf. Eurip. Hec. 1000.

1278 ab = 1101 sq. — 1278 cd = 949 sq. — 1281 *κάθημαι* a re iudiciali translatum (Schneidewin). — 1282 *αὐτο σε τοῦτ' ἀδικῶν**, corr. Welcker, *οὐ τίσις οὐδ' ἀδικῶ* cum Boisson. Hiller.

1285 Verba prima m. r. in A suppleta; οὐδ' ἀπάτησι

νικήσας γ' ἂν ἔχοις Sitzler (οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ποτ' ἔχεις Hartung).

1289 Cf. Eocorum fr. Mahaffy, the Flinders Petrie Papyri I 13. — 1304 = 1322. — 1310 'Videtur in litteris *παιδαῖδη* gravior corruptela inesse: fort. *λευγαλέη καπότης*.' (Hiller). — 1318 ab = 1107 sq. — 1332 = 1304. — 1335 cf. 1253. 1375. — 1350 *ἐξεδάην* (ad ἐνδαῆναι, Ap. Rh. IV 1565) Cr. — 1353 = 301. — 1363 *ἐπιών* Benecke, Antimachus p. 208. — 1365 Cf. Athen. Mittheilungen IX (1884) p. 1 sq. Kretschmer, Spr. d. Vasensinschr. p. 86.

XVII p. 123 Hipparchus. Cf. Wachsmuth, Stadt Athen I 498. II 391. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 157. De simili versu

ἀντ' ἐδεργεστῆς Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί
hermae forensi ἀρχαίσι γράμμασιν inculpto cf. Cr. Philol. Suppl. VI p. 274.

XVIII p. 123 Pigres. Pigretis Distichon a Ptolemaeo Hephaestione fictum esse demonstravi Philol. LIV p. 735 sqq. 742 (Plutarchi locum, quem dubitabam utrum ad Ptolemaeum referrem an ad alium auctorem Ptolemaeo comparem, interpolatum esse coniecit O. Immisch, Litt. Centralbl. 1896, 47, 1706; eadem Peppmülleri sententia).

XIX p. 123 Epicharmus. Epigrammatis auctoritatem in suspicionem vocavit Bergkiius.

XX. p. 123 Diphilus. Christ (Gr. Litt.² p. 92) hos versiculos Diphilo comico tribuit scholiastae Pind. Ol. XI 83 testimonio mirum in modum explicato.

XXI p. 124 Phrynichus. Abieci duo fragmenta melica: de 1 post alios recte indicavit Strecker de Lycophr. Euphr. Erat. p. 60; 2 (*λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος*) cur ad carmen nescio quod melicum potius quam ad tragoediam referamus, causa non est, cf. Nauck, Trag. fragm. p. 723' (Hiller).

XXII p. 124 Aeschylus. Epigramma 3 sitne ab ipso Aeschylō profectum prudenter dubitavit Preger, Inscr. Gr. metr. p. 35. — fr. 4 cf. Preger p. 37.

XXIII p. 125 Sophocles. Epigramma suspectum, cf. Sat. Philol. Saupp. p. 97.

3, 2 φιλοῦντι ἑταίρων*: φ. κόρην Headlam.

4 σ' ἐναρξάμενον ἡρώτωναις θῆκε' σὺν εὐενταῖς δὲ supplevit Bergk.

XXIV p. 125 Ion.

1, 1 ὄν Kaibel: ον*. — πόρε add. Hiller. — θυροσοφόροις Casaubonus. — Post 2 colo interpunxit Cr., cf. v. 11; post 3 lacunam indicaverat Hiller, sed subintellego *εἰσὶν*.

2, 3, 4 χρυσὸς οἶνον* et χειρῶν*, corr. Hiller, sed nescio an v. 3 nonnulla exciderint, veluti ὃ μὲν ὕδωρ ... ὃ δὲ, cf. Euen. 2.

3, 3 διὰ*, δὲ Bergk. olim et C. v. Jan, scr. mus. p. 202: 'sunt bina tetrachorda lyrae septem chordarum, terna lyrae chordarum undecim'.

4b cf. Crit. 1, 6. — 5 ab hoc Ione alienum.

8 fortasse e tragoedia excerptum.

XXIVa p. 128. Hillerianis accessit Philiadae Megarensis epigramma Steph. Byz. s. Θέσπεια, cf. Preger, Inscr. Gr. metr. 23 p. 18.

XXV p. 128 Melanthius. Elegiis fragmentum ascripsit Hiller, cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. XIII.

XXVI p. 128 Hippo. Epigramma in Hipponem irrisorium, qui deos esse negaverat, cf. Preger l. s. p. 208.

XXVII p. 128 Empedocles. Epigrammatum auctoritatem defendit H. Diels, Sitzungsber. d. Berl. Akad. 1884 I p. 362¹. Cf. Preger l. s. p. 36, qui in epigr. 1 formas Doricas restituit ἰστρον — Ἀγγίτα — τεῖδ' — Φερσεφόνας.

1, 2 ἔθραψε quod receperat Hiller utique ineptum. — τόνδ' defendi potest loco simili Speusippi L 1, sed nescio an ad statuam Pausaniae spectet, cf. infra Aristot. 3, 1. Commodius τῆδ' (τᾶδ', τεῖδ') vel τῶδ' (scil. τῶ τάφῳ); nam ᾧδ' vix habet locum; quod Hiller commendavit φῶν Diogenis interpolatum est e v. 4.

XXVIII p. 129 Dionysius Chaleus. Cf. Bücheler Jahrb. f. Philol. 1875.

3, 6 *ἐπέταται, corr. Bücheler. — Improbanda quae de hoc fr. coniecit K. Sartori, Das Kottabosspiel p. 98.

XXIX p. 130 Euripides.

2 Cf. Schenkl Philol. 23 p. 349.

Epigramma Kaibelii 21 summa probabilitate Euripidi tributum esse censet Reitzenstein p. 110; mihi secus videtur.

XXX p. 131 Panarces p. 130. Griphum popularem cur hoc potissimum loco inseruerit Hiller nescio; Panarces (Pantarces?) poeta, quem nemo novit nisi Clearchus, vereor ne Cleobulinae sit gentilis.

XXXI p. 131 Hermippus.

De Cylicranibus fr. 2 cf. Pauly-Wiss. I 1566, 39. 56.

3, 1 εὖ σννεῖλ. Kock (O.A. I p. 245): οὖς ἀνεῖλ.*.

XXXII p. 132 Thucydides. Cf. v. Wilamowitz Herm. XII p. 358⁴⁴. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 206.

ἢ γὰρ, corr. Jacobs, ἢ περ cum testibus dett. Hiller.

XXXIII p. 132 Alcibiades. β. με ἐν* et β. με σὺ*, βάντε μὲν ἐν θυμέλῃσι μ' Bergk; versus novicii et inficeti.

XXXIV p. 132 Agathon. Cf. Wachsmuth, Stob. Ecl. 1 p. 95 sq.

XXXV p. 132 'Euenus in primae declinationis formis utrum Atticum α an Ionicum η scripserit, cognosci nequit.'

(Hiller). — De duobus quos plerique fuisse existimant Euenis poetis Paris v. Jahrb. f. Phil. 1881 p. 477 sq. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 57 sq. G. Knaack, Berl. ph. Wochenschr. 1895, 36, 1126.

2 recentioris poetae esse putat Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 57.

8 Cf. ad Theogn. 472, ubi ἀνηρόν legitur: Diels, Berl. Akad. 1884 p. 350.

9 ξμειναι] μείναι Fick, quod aptam praebet sententiam; sed formas illas epicas ab hexametris alienas esse non credo, neque quicquam novandum, cum nesciamus quae antecesserint; scribere poterat (cf. Aristot. Eth. Nicom. VII 11) <γαλεπήν γὰρ ἀνάγκη> φημί κτλ. Nam εἶναι v. 2 repetitum (Sitzler p. 141, qui μελέτην τελέθειν coniecit) vix est offensionem. Cr.

XXXVI p. 134 Critias.

2, 6 ταῦτα δὲ add. Hiller J. 1886 p. 65, cf. Pindar. fr. 125 B Athen. XIV 635 D.

2b e Diog. La. I 41; conl. schol. Eur. Hipp. 264 Critiae tribuit Wilamowitz Comment. gramm. II p. 6.

7, 4 ἡδύν] fort. αἰέν (Hiller). — αὐ. ἄ. φ., ᾠδὸν ἄ. Sitzler: coniectura non opus est.

Ἰοφῶντος nomen restituendum censuit Westermann in verbis corruptis vitae Sophocleae (p. 17 Iahn.) λαβῶν δὲ φησὶν ἐπιγεγράφθαι (λαβῶν δὲ φησὶν ἐπιγράψαι Laur. G, φησὶν δὲ ἐπιγεγράφθαι [?] Par.) τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὰ δὲ κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεία λαβόντα | τῆ τραγικῆ τέχνῃ (τῆς τραγικῆς τέχνης Bergk) σχῆμα τὸ σεμνότερον (τῆς τραγικῆς τέχνης σχήματι σεμνότερον?); ubi Ἰοφῶν δὲ, φησὶν, ἐπέγραψε conl. Westermann, Ἰοφῶν δὲ, ὡς φησὶν . . ., ἐπέγραψε Leutsch, quae coniecturae vel propterea improbandae sunt, quia ἐπέγραψε in recentibus tantum codicibus exstat; veri similis olim (apud West.) Λόβων δὲ φησὶν ἐπιγεγράφθαι proposuit Bergk. (Hiller). Cf. Preger p. 205.

XXXVII p. 137 Socrates.

1 ad fabulam animalium regem eligentium spectat; versiculos suppositos esse vidit Granert, de Aesopo p. 54; de ceteris iam antiqui dubitaverunt, cf. Dionysod. Diog. La. II 42.

XXXVIII p. 137 Antimachus. Nihil profecit Benecke Antimachus p. 107 sqq.

4 εὐχρῶσι ἐν*, corr. Casaub.; εὐχρόω vix aptum.

XXXIX p. 138 Plato. Cf. v. Wilamowitz Antigonos p. 48 sq.; id. Aus Kydathen p. 222; Knaack, Berl. philol. Wochenschr. 1895 p. 1156, qui genuina Platonis esse epigrammata pleraque e libro περὶ παλαιᾶς τραγῆς excerpta argumentis non spernendis comprobare studuerunt; Hiller ad unum omnia a Platone abiudicavit, idemque Reitzensteini iudicium (l. s. p. 182. 186 sq.).

De ep. 5. 22. 26—28 cf. Hiller J. 1888 p. 159 sq. 5, 2 κροφίαις Stadtmüller.

7, 2 γειναμένοις cum Suida Buresch Philol. LI 106, qui Alexandrino auctori hos versus attribuit.

8, 1 Cf. Reiske et Diels Herm. XXIV p. 308.

33, 7 γαλεροῖς ἐπὶ? Cr.

XL p. 143 Scythinus. Cf. Pauly-Wissowa, Realencykl. I 2035, 60.

3, 1 sq. interpunctio mutata; ad v. 1 cf. Herond. V 45.

XLI p. 144 Simmias. Cf. J. 1888 p. 160 sq.

XLII p. 145 Zeuxis. Cf. Preger p. 141.

XLIII p. 145 Parrhasius. Cf. Preger p. 139. C. Robert, Archäol. Märchen p. 79.

2, 2 τέρατα] πείρατα e Zeuxidis epigrammate Kaibel Athen. III p. 198.

XLIII p. 146 Praxiteles. Cf. Preger p. 148; Robert p. 166.

XLVII p. 146 Astydamas. Cf. Preger p. 125.

3 ἀπεθείς] Kaibel (Stil und Text der Politeia des Aristot. p. 124) praeter necessitatem *σάρα* vel *ζα τοῖς* coniecit; imago a curribus vel equis eodem tempore e carceribus emissis sumpta, cf. Sitzler p. 142.

XLVIII p. 147 Philiscus.

3 τὸν — μεταρμοσθέντα*, quod servavit Bergk post v. 4 quaedam excidisse ratus. — 6 ἄδρα καταφθιμένῳ dubitanter scripsi: δόντα καταφθιμένων*. (Hiller.) Locus conclamatus; non melius res cessit Sitzlerō, qui p. 143 ζῶντα καταφθιμένων κἂν ζῶφ, ἀθ. coniecit.

L p. 147 Speusippus. Cf. Kaibel, epigr. 56, Preger p. 10.

LII p. 148 Aristoteles. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II p. 403 sqq.

1, 7 οὐ νῦν δ'*, οὐ δίχα cum Gomperzio Hiller; νῦν temporale non apte coniungitur cum ποτέ: videtur igitur ad sententiam progredientem spectare. — V, 7 lacunam indicavit Cr.; excidit fortasse distichon incipiens a verbis εἰ μὴ, nisi qui Platonis philosophia initiatus est.

5, 7 ἐς ἀθάνατον*, v. Wilamowitz ἰσαθάνατον proposuit, vocem novam atque singularem; τοῖον ἐς καρπὸν ἀθάνατον (cf. Pind. Pyth. IX 110) — ἐπιβάλλεις φρένα vix intelleges. — 12 Ἄϊδα δόμον ἦ. v. Wilamowitz; num <κατ>ῆλθον? — 13 καὶ del. Bergk, versus schema singulare, cf. v. Wilamowitz l. s. — 14 αὐξήσουσι*: αὐδήσουσι v. Wilamowitz. — 15 ἄξουσai? cf. Soph. O. C. 133.

LIII p. 150 Cercidas.

3, 2 ἐμναμονεῦ*, ἐμναμονεῖς, an εὔμναμόνευ? Hiller, ἐμναμόνευ? Bergk, <οὐδέ> τό vel <οὐδαμῶς> ἐμναμόνευ? Cr., nam ad Diogenis πλῆθον haec referre possis. — καί*: οἴκος Hiller.

LIV p. 151 Aeschrio. Cf. Knaack, Pauly-Wissowa I 1064.

6 tetrametrum constituit Bergk.

7, 2 μακροῦ] μακῶ cum Bergkio Hiller. — 7 γενῆν (= γενεῆν) ex Athenaeo restituit Cr., γονῆν (Anth. P.) Hiller et Bergk; cf. Meister, Herondas p. 830.

Fr. 8 a iambographo abiudicavit Förster, Mus. Rhen. XXXVIII p. 438¹.

LV p. 152 Castorio. E melicis recte huc translatus ab Hillero, cf. infra p. LXV de Sironē. — v. 5 μωσόπολε cum Cobeto Bergk, cum singulae dipodiae in hoc technopaegnio undenarum litterarum esse soleant.

LVI p. 153 Crates.

1, 10 ἀγνώς v. Wilamowitz, Herm. XXIX p. 151.

3. 8 J. 1888 p. 161 sq. Cf. Wachsmuth, Corpuse. poes. ep. lud. II p. 193 sqq. (Hiller). — Nihil mutavi, sed apud Clementem fr. 3 excipitur fr. 8, atque videndum, num in his paegniis pentametri singuli pluribus hexametris adnecti potuerint. — Post 8, 2 aliquid deesse indicavit ipse Clemens.

12. 13. 16 apophthegmata sunt, quae in collectione poematum Cratetis posita fuisse non crediderim (Hiller).

Fr. 10 suppl. Cr. e Stobaeo, cuius testimonium mutilatum ascripsit Bergk, cf. Hense ad flor. III 1, 45; praeierant Blassius et H. Joachim, de Theophr. περί ζῶων p. 67, qui proposuit συνάγοις <φιλε>, κ. τ. δρ. β. στ. πενήτης σπάνειας τε τρ., tautologia vix toleranda; στάσεως e fr. 9 ascitum.

15, 2 ἔαν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἠροτήσθω βρόχος Anth. (hinc manu rec. in marg. cod. E Apostolii saec. 16 ascr.), quam recentiore versus genuini amplificationem esse ostendunt ταῦτα, θεραπεία, τὸ λοιπὸν. (Hiller).

18a e Diog. La. II 25; Crateti vindicavit Dümmler Akademika p. 6¹.

20 a philosopho utique alienum, cf. Kock CAF. II p. 115 sq.

Herondam et Cleonem omittere noluit Hiller, quamquam propter tempora ab hac collectione eos alienos esse arbitrabatur. Herondae fragmenta papyro Londinensi reperto non poterant repeti; invenies ea in calce mimiam-borum editionis Teubnerianae. Pro Heronda substitutus

LIX p. 157 Sodamus, cuius epigramma hermae in-sculptum e Stratonis commentario *περὶ εὐρημάτων* (FHG. II p. 369) petitum transiit in schol. Eurip. Hippol. 264 p. 39 Schw. (cf. Clem. Alex. Strom. I 14 p. 351; Schol. Pind. Pyth. 2, 63). Versiculos quosdam similes si Critiae recte vindicavit Wilamowitzius (fr. 2b p. 135), post Critiam eum vixisse conicias. Cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. 52. Wendling, de peplo Aristot. p. 66.

LXI p. 158 Fragm. eleg. adesp. Bergkii fr. 2b melicis adesp. insertum fr. 49, fr. 7 carminibus pop. 43.

4 Cf. D. Litt.-Ztg. 1884 p. 1201.

8 vix huc pertinet: cf. Cr. Philol. XLVIII p. 178 sqq.

10 'Pro ἡ corr. ἦν' (Hiller).

Versum proverbialem *οὐκ ἐστὶ γυγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας* carmini elegiaco temere vindicare Bergkium professus est Hiller; sed unde proverbialem versum istum fuisse colligat, nescio; Solonis eum esse, quod coniecit Bergk, satis probabile. Adieci igitur haec verba (fr. 16). Incertius sane fragm. *τοῦτο ποιήσας | τῶν ἀδικῶν ἔργων ἐν τῷ δικαιοτάτῳ* (11 B), quod ex locutione 'proverbiali' in fragmento anonymo apud Suidam et duobus locis Poly-bianis servata idem praeunte Cobeto (Mnemos. XI p. 32) affinxit. Sed 'proverbium' istud ex elegia petitum esse, ut fr. 8, quod apud eosdem auctores invenitur (cf. Philol. XLVIII 178, Callim. fr. 419), paene certum; Hiller pro-verbii nomine, quod latiore tunc sensu adhibebatur, abusus esse videtur. Noli tamen fragmentum inserere, quod haud scio an Alexandrini sit poetae, ut fr. 8, cf. Philol. XLVIII p. 179 sq.

De fragm. 10 Bergkii (= Π. A 320) cf. Boissonade ad Anth. Pal. XII 96 et Nauck, Mél. Gréco-Rom. 3 p. 61 sqq.

Etiam fr. 13 sq. Callimachi esse videntur, cf. Schneider fr. anon. 392. 391 p. 784 sqq. Oraculum ab Heraclide Athen. XIII p. 602 C. e poematio quodam petitum *Εὐδοκίμων χαρίων κτλ.*, pentametro ante hexametrum posito insigne (cf. Dion. Chalc. XXVIII fr. 1), non recepi; nam ante Alex- andrinam aetatem illud non scriptum esse facile potest demonstrari.

16 versus vasculo Attico ca. annum a Chr. 500 in- scriptus, cf. Athen. Mitth. VI (1881), 3.

17 carminis initium vasculo Attico inscriptum, cf. O. Müller kl. Schr. II 441; Kretschmer, Vasenschr. p. 90.

LXII. p. 159 Fragm. iamb. adesp.

3 *κτέρας* cum Bergkio Hiller.

7 *μικῶν*: cf. Koehler, Athen. Mitth. VII p. 376.

11 fortasse e comoedia petitum.

12 Cf. Knaack Herm. XXI p. 319 et 495 sq.; Herond. inc. 19 p. 80 Cr.².

13 *καί**: *τὴν* Hiller. — 14 *δεξιὴ στήνη*, em. Meineke.

15 *καμικὸν παράγγελμα* et 16 Herondae potius vindi- canda, cf. Herond. inc. 17. 18 p. 79 sq. Cr.².

17 Choliambum constituerat Bergk.

Tetrameter trochaicus a Proclo in polit. p. 380 (Lob. Aglaoph. p. 108) servatus *οὐ φέρει με τοῦ δοχῆος* (sic enim scribendum) *ἢ τάλαινα καρδία* tragoediae (*Βασσάραις*?) vindicandus, aliique multi et tetrametri et trimetri, quos alii iambographis tribuerunt. Addidi tamen corollarii instar versuum incertorum selecta quaedam exempla fide certe non minus digna quam Hilleri fr. 12. 16.

18 versus ex Attico poeta — Solone opinor — ex- cerptus Prise. XVIII 281 (vol. II p. 356 Hertz.). In initio aut choriambus admissus pro diiambō aut exemplar bre- viatum, velut *ἔππος ποτέ | σοφῶς ὄνω* „*προς κτλ.* — *ἔππος* agnovit Bücheler, Mus. Rhen. XXXIV p. 341: ΠΠΟC*. — ΛΑΚΤΙΖΕΤΩ*, corr. Cr.

19 o Ps.-Diog. 609 Macar. 675 rest. Cr. Mus. Rhen. XLIV p. 460; utrum versum praeponas dubites. Versus Solone non indigni. Cf. Babr. ed. Cr. p. 248.

20 e paroemiogr. rest. Cr.; cf. Babr. ed. Cr. 132. 199. Solo his verbis Pisistratum cavillari poterat.

21 versum ab Hillero exclusum, quem *ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων ποσειδεικῆν* esse Ps.-Diog. testatur (Bergk PL. II p. 53), fragmentis incertis inserui. [De titulo cf. Heinemann, stud. Sol. pag. 39.] — *καὶ δικαίως κἀδίκως** Diogenian. interpol., quod a Solonis arte alienum est; *κἂν δίκην κἂν μὴ δίκην** alii codices (Cohn, Philol. suppl. VI 260); hinc iure profectus versum restituit Nauck trag. 2 p. 923. Solonis cur versum esse negemus ego quidem causam idoneam non perspicio; de proverbii similibus cf. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 701.

22—23 servaverunt Strabo et paroemiographi (Didymus e Demone: Cr. Anal. p. 140); Anacreonti vindicavi Pauly-Wissowa I p. 2036. 2038, 22.

24 cf. Nauck, trag. ad. 75, Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 609.

25 trag. ad. 94 cf. Cr. l. s.

26 trag. ad. 135, Cr. l. s.

27 trag. ad. 212, cf. Bergk II p. 439. — Hesych. s. *εὐόργος*. <Δοχλ>οχος γὰρ κτλ. — scil. *πλητὸν ἦν*.

28 trag. ad. 271; Archilocho vindicavit Cobet Nov. lect. p. 506. Fortasse de vate dictum, cf. Hes. s. *Σελλη-ἴδω*, Bergk ad Fr. 104.

29 trag. ad. 337 (Phryn. Bekk. p. 1, 17; Archilochi?); sequitur locus Hipponactis, cf. Cr. Gött. gel. Anz. l. s. p. 700.

30 trag. ad. 393, cf. Cr. l. s. — *σκληρῆν?* —

31 trag. ad. 396; versum Archilochi vel Anacreontis esse coniecit Cr.

32 trag. ad. 434, Semonidi vindicavit Cr. l. s.

33 trag. ad. 513, cf. Cr. l. s. p. 702. Crateti (cf. fr. 18 sq. p. 156) potius tribuerim quam Soloni (fr. 29) vel Semonidi.

34 trag. ad. 206 ex Hesychio: Solonis?

35 trag. ad. 362; loquuntur Solonis adversarii?

36 trag. ad. 435.

37 sq. ex Hesychio; Archilocho vindicavit Bergk p. 439.

38 Cf. Cr. Babr. p. 57.

POETAE MELICI.

I. p. 165 Eumelus.

ἔ καθαρά servaverat Hiller, poetam antiquum cum hexametro tetrapodiam dactylicam coniunxisse ratus; sed Pausanias cum *ἔπη* eius testatur, vix legit carmen melicum. Bergkii supplementum confirmari videtur Callimachi hymn. II 12 *μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μητ' ἄψορον ἴγρος*; cf. etiam [Simon.] 146, 8. Ceterum quinto saeculo hos versus tribuit Valer. de Schoeffer (De Deli insulae rebus p. 8) atque *σάμβυλα* vocem e Lydorum sermone desumptam (Sapph. 95) a vetere poeta Dorico adhibitam esse negavit etiam Dielsius. Dubitavi igitur in versibus dubiae fidei cum Sitzlerō dialectum Doricam restituere.

II. p. 165 Terpander.

1 'De Terpandrea horum versuum origine iure dubitavit Bernhardt, Grundr. der griech. Litt. 1, 1 p. 603. Cf. Wilamowitz Eurip. Her. 1 p. 71.' (Hiller.) Scolia Terpandri (Immisch, Mus. Rhen. XLIV 559), quorum memoria vereor ne uno Pindari loco male intellecto (fr. 125) nitatur, huc vix referenda.

2 *ἄειδε φρήν* Hiller, Mus. Rhen. XLI 414 (sed cf. J. 1888 p. 166, Graf, Mus. Rhen. XLIII p. 515), *ἄειδέτω** vel *ἄειδέτω**, unde *ἄειδ'* ὦ elieuit Cr.

9 Subditiuum esse Hiller docuit l. s.

III. p. 166. Alcmān. Cf. Pauly-Wissowa R.-E. I p. 1565 sqq. De dialecto Hiller J. 1888 p. 167 sq. Jurénka, Wiener Stud. XIX 2. — Dorici accentus adhibentur

ubi aut traditi sunt aut analogia satis firmati; Laconismos quos vocant recentiores non expuli.

Fr. 3 (Bḡk. 2) probabiliter cum fr. 1 composuit Bergk: <καλλιόμοισιν> ἐγών<γα>.

5. Carmen difficillimum post Blassium praeter alios illustrarunt H. Diels, Herm. XXXI p. 340 et Jurenka, Wiener Stud. XVII (1895), Serta Hartel. p. 36 sqq., Sitzungsber. d. Wiener Akad. CXXXV (1896) p. 1 sqq., Philol. LVI fasc. III. De diagrammate cf. comment. Ribb. p. 6 sqq. In initio fere 35 versus deesse, in exitu 4 coniecit Diels l. s.

5, 1 <τὸν ἔκτανε> II. Hiller; de Dielsii supplemento cf. Jurenka Philol. l. s. — 5, 2 sq. supplementa aut Blassii aut Dielsii. — 5, 2 οἶον οὐ praefert Jurenka Philol. l. s. — 5, 7 recepi quod commendavit Jurenka; Λορκία metri causa improbandum. — 5, 19 ἠρειδῆ scripsi interim, cf. 5, 71; 17, 6, ubi ἠν certa coniectura restitutum est: ἐκ σιῶν ἢ Sitzler, ἀργυροῶδη exempli causa Diels.

5, 22 sqq., quos om. Hiller, Dielsii, Jurenkae, meis inventis usus, aliquatenus restitui. Diels in hac strophā poetam Gigantum memorem fuisse suspicatur; in initio de hominum superbia et debilitate sententias eum protulisse ego conieceram atque in simillima saepe supplementa Jurenkam incidisse nunc video. Fuerit fere:

<οὐδὲν ἀλκιμῶ>τάτοι
<ἀνδρῶν τὰ δὲ πάντ>α δαίμων
<ἀμφέπει σιῶν> φίλοις
25 <αὐτὸς γὰρ> ἔδωκε δῶρα
<ἔτε νῆμα> γὰ ἔξεν,
<ἐχθρῶς δὲ τ' ἀπ>ώλεσ' ἦβα
<δαίτη ποτ' ἐς Θ>ρόνου
<Διὸς μανίας μι>ταίας
<ἄντα φυσικῶς> ἔβα κτλ.

ἦβα de militum vi dictum a poeta Lacedaemonio non alienum. — 5, 31 rest. Blass. — 5, 32 Jurenka metro non consuluit. — 33 similia cū Jurenka. — 34 suppl. Jurenka.

5, 37 post εὐφρων interpunxit Diels, sed cf. Semon.

7, 99 (Jurenka). — 5, 40 ὄρω δ' ὄτ'*, corr. Diels et Jurenka. — 5, 44 ἐπομέσθαι Hiller coll. 11, 2 pro ἐπαμέσθαι*, formam ex falsa transscriptione metri causa factam esse ratus; correcturam temerariam expuli, nam ipsum οὐτε-
μαμέσθαι* etiam Diels testatur p. 359. — Cum. v. 40sq. 45 sq. cf. Theocr. XVIII 25 sqq.

5, 51 Ἐνητικός Diels p. 356^s. — 52 ἀνεπιᾶς] chori cantatrices necessitudine inter se coniunctae (Ahrens, Philol. XXVII p. 611. Diels p. 357); vix recte ad poetam haec referunt Jurenka et Wilamowitzius Eurip. Herakl. I¹ p. 72, cf. Pauly-Wissowa I p. 1566. — 55 sq. cf. Jurenka, Sitzungsber. p. 16, qui coniectura abstinere debebat. — 60 πελειάδεσι (ad ἄμιν) Jurenka. — 61 papyri lectionem restitui, cf. Jurenka p. 21: Ὀρθία schol.

5, 69 ἰανογλεφάρων fere certum teste Dielsio p. 361.

5, 83 δὐᾶν Diels, sed cf. Jurenka Philol. l. s. — ἄνα cum Schuberto Jurenka.

5, 92 sq. vix recte explicavit Diels. — 93 ἔα<δεν> μέγ' ἄ<γῆν> Diels, (F)έάλην non potest propter accentum: ΩC ΕΔ vel ΕΑ plerique testantur, sed Π saepe Δ et Α litteris simillimum; scripsi igitur, quod aptam sententiam etiam nunc praebere mihi videtur (ἄμα = ξεύγος) meliora ex-
spectans; ultimae litterae prorsus incertae legi solent ΑΜΑΙ.

— 95 μάλ' <ἄτεν> ἄνα Diels p. 371, μάλα φίλεν ἄνα Jurenka Philol. l. s. — 97 suppl. Weil. Scholiastae explicatio vereor ne in avia nos abducat. Poeta ludens dicit vel virginem dicentem facit: 'Sirenes cantu — non quidem vincit, nam deae sunt, sed sola undecim virginum instar est, si e decuriae cantu coniecturam facias.' Illud δέκα — ἀείδει scholiasta et testatur et male interpretatur. Olim tentavi: ἀντὶ δ' ἔνδεκα παιδῶν — δέκα φάμ' (= ἐβουλόμην λέγειν) — ἀείδει, ut se ipsam corrigat, cum iuxta Agidonem Hagesichora suum sibi habeat locum, cf. v. 80. 40. 53. 100.

7, 2 παρὰ σοφοῖσιν*, παράσοφος σὺ Hartung, πανέ-
σοφος τις Hiller, πᾶν ἄσοφος σὺ Jurenka, vix recte; πᾶν
σόλοικος Sitzler; ni fallor ἄγροικος et ποιμῆν sibi respon-

dent, Ἐρυσιαῖος et σκαῖος, Θεσσαλὸς et παράσοφος, cf. fr. 94 (96 Bgk.) et τὸ Θεσσαλῶν σόφισμα prov., quod vereor ut recte explicaverit Didymus. Minus probabilia παράκοπος vel παράφορος.

7b δ' ἀχόσχορον*, corr. G. Hermann.

8 Cf. Pauly-Wissowa I 1568, 60. 8, 1 ἱμερόφανοι cum Bergkio Hiller, cf. 16, 2; sed nescio an ἱεροφ.* ad carmina sacra referendum sit.

9 Cf. Crusius, Anal. ad paroemiogr. p. 55; Blass, Mus. Rhen. XL 24; fallitur Wide, Lakon. Kulte p. 275.

*13 Cf. Ahrens, kl. Schr. I p. 321.

17 cf. Westphal, Metr. II² p. 367 = Rossbach, Spec. Metrik p. 98. 17, 2 <Ἔλδατ' ἀολ> Jurenka (?), σιπ' Cr.

18 Cf. Rohde, Psyche 334 adn. 18, 2 πολύφανος ad φανός fax; Bacchae visiones describuntur. — 18, 5 χειροῖ λεόντειον γάλα θήσασ cum Bergkio Hiller; Hermannii emendationem praetuli.

21 ἴονα κἀλ' ἐμελιζόμες scripsi: (μελιζόμεν Hartung). Sed fort. scrib. καλλὰ μελιζόμεναι, ut fr. 96 ab hoc non diversum sit' (Hiller). Cf. Sitzler p. 208; restitui quod traditum est; μελισκίον Bergk olim.

Fr. 22, 29 Alemani primus tribuit Ahrens, Mus. Rhen. VI p. 234.

24 ἑσσαμένα Hiller, Bergkii lectionem commendavit Sitzler.

27 cf. Hiller J. 1888 p. 170 sq.

30 νεῦσαν Sitzler, ἔυσαν Bergk olim et Kaibel; λῦσαν*, scil. τὸν χορὸν vel τὴν παιδιάν.

39 ἦσσε] ἦσε scribendum videbatur Hillero, qui ascripsit in exemplari ἦσε permirum; aut scriptoris tempore ἦσε apud Dorienses in usu fuit, aut transcriptio ex socordia eius orta, aut ἦς κε scribere voluit. Cf. Curtius, Verbum 1, 38. 2, 408.

σκαφεὸς*: corr. H. Neumann; cf. C. Robert, Eratosth. catast. p. 246¹⁷, Tümpel, die Äthiopenländer p. 142²⁷, v. Wilamowitz, hom. Unters. p. 152; σκάφεος (= σκάφειος) cum L. Dindorfio et Bergkio Hiller.

41 ναῖσαι*, ναοῖς ἕν' Hiller, ex Etym. corr. Reitzenstein, ined. poet. fr. Ind. Rost 1890/91 p. 6.

49 τρεῖς (τρῖς?)*: Ζεὺς ci. Hiller.

61 τοῦθ' ἀδειαν μοῦσαν, corr. Bergk.

63 Πικῶν Bergk. — 69 νόω Sitzler.

70 πᾶσιν post ἀσμ. add. Hiller.

71, 2 κῆρα Hiller alii, restitui κᾶρα*, quae forma (falso ad Cares relata) etiam in proverbio θύραζε, κᾶρες κτλ. fuisse videtur, conf. Roscheri Lexic. mythol. II 1148, infra p. LXIX.

72, 1 *σκομύνθεα, rest. Bergk, κόρον θεᾶ Hiller; descriptur dea cum viro ὄπιθεν κομῶντι certans?

75 suppl. Bergk ex Od. ε 276.

86 μασθᾶν vix recte Wide, Lakon. Kulte p. 229.

88 ex Etym. add. Reitzenstein l. s. 1890/91 p. 208.

90 Etym. Flor. recte secutus est Hiller; πολλὰ λακίω Sitzler, Jurenka W. St. XIX.

Carm. pop. fr. 2 sq. Alemanis esse conieci idemque Kaibelium censere (Ath. III p. 404) video. — Fr. 88 Bgk. nimis corruptum.

IV p. 181 Arion. Cf. Pauly-Wissowa II p. 838. 840, ubi haec e Lobonis libello petita esse coniecit Cr.

V p. 183 Alcaeus. Cf. Pauly-Wissowa I p. 1500, Sitzler p. 215 sqq., O. Hoffmann, Die griech. Dial. II p. 165 sqq.

1 Cf. Philol. LIII Suppl. p. 65. — Ἰάναξ Hoffmann.

2 Choerob. exeg. in Heph. p. 86 sq. Hoersch. —

2, 2 ἀγναῖς cum Horschelmanno Hiller, frustra obloquitur Sitzler p. 215; cf. Ariston. v. 34 Philol. LIII p. 5; ἐν αἰπταῖς Kock, Mus. Rhen. XXXVII p. 294; breviores dativi formae in fine potissimum versuum admissae videntur.

3, 1 Ἰάνασσ' Fick et Hoffmann. — 3, 1 suppl. Ahrens et Welcker, cf. Anth. Pal. VI 122, 1. IX 59, 3; possis πολε(μολογος); improbanda quae proposuit Fick.

4 (14) ad Minervae hymnum rettulit Hiller; addidi

quod omnino omiserat 4a fr. 66 Bgk. — 4a ῥ*: ἄ? — ἐπιπνέουσα Hartung: ενοπιπνέουσα*, sed cf. Hesych. ἐπιπν. Fr. 4a ad Minervam vel Cererem συνοικισμοῦ praesidem referendum videtur, cf. O. Müller, kl. Schr. II 191.

6, 9 ἄγκυραι*: ἄγκυλαι Michelangeli.

7, 1 τῷ προτέρῳ νέμα*, corr. Bergk; Hiller cum Ludwichio (Aristarch II p. 659) τῷ προτέρῳ νόμα, quae sententia contraria est eius quam exspectes; neque sufficit Blassii vel Hoffmanni interpretatio. τοικυμῖα describi videtur.

18 ἀνθρώποις*, corr. Fick.

19 fragmento 34 adiecerat Bergk; cum Anna Comena et Stephano ad Sapph. fr. 23 versum rettulerunt H. Weil et L. Michelangeli, cf. Diels Hermes XXXI p. 353, Hiller J. 1883 p. 267, nostra p. LII. Bergkii vestigia legit O. Hoffmann p. 181.

30 τὰν ἰοπλοκῶν Bergk.

33 Cf. Dyroff, Kuhn's Zeitschr. XXXII 102.

34 Cf. adn. ad fr. 19.

36. 37 cf. De carmine πρὸς Αντιμενίδαν cf. H. Diels, Hermes XXII p. 425.

41 ἀφνιτον θησει γέρας*: ἀφθιτον Bergk, ἀφατον γ. θ. O. Hoffmann; ἀνθήσει Bergk-Hiller.

42 ἀγδλω* i. e. nimis lenis: <δι>χόλω Bergk et Hiller, ἀβόλω Fick. Post v. 3 Hiller cum Reiskio ἀθρόα . . φωνῆ verba addidit, quae Alcaei esse nego.

42a accessit e schol. Genav. II XXI 319; cf. fr. 76 p. 188, Sapph. fr. 103 f. (114 Bgk.). 42a, 1 οἴδημαν*, corr. Nicole (Hoffmann). — βεβῶως*: βεβῶω <f>sq. Cr.; βεβῶως O. Hoffmann, sed μὴ β. = μὴ βεβῶως vix sufficit. Cf. Ahrens, Beitr. p. 180. De loco explicando assentior Ottoni Hoffmann. — 42a, 2 καὶ κενὶς ὡς*, corr. Cr., sim. O. Hoffmann p. 187.

43 Bergkium duo fragmenta confudisse censet Sitzler p. 216. — 5 θεὸς — φλογισμὸν — πεπταμένον θῆ καματώδεα Hiller. — 43, 6 minus aptum κατανυγή.

44, 2 Cf. Hiller J. 1888 p. 174.

45, 1 κακχεάτω Bergk, Hiller, κακχέτω Fick.

47, 1 <ἀντλῆ>?

48, 1 τίνες οἶδ'; Bergk.

50 φῶις Hiller: φαι et φοι libri. Cf. Ludwich l. c. p. 692.

51 Cf. Reitzenstein progr. 1891/92 p. 14 (σέφ = σεισμῶ).

55 ἔρραφίωτα' σὺ γὰρ Σάναξ Fick; fragmentum e carmine petitum esse coniecit Cr., quod Horatius imitatus est I 18, cf. fr. 46; fuit fere <Ἰλαθ'> ἔρραφίωτα' οὐ γὰρ, ἄναξ . . ., cf. Hor. I 18, 10 non ego te, candide Bassareu, invitum qualiam.

56, 5 θόρρακες* fortasse recte. — κοίλαι forma a Bergkio restituta cum diphthongis distractis hymnorum Delphicorum comparari potest, cf. Philol. LII Suppl. p. 94, infra p. LIX ad Simon. 42; κοίλαι Fick.

62 Cf. v. Wilamowitz, Götting. gel. Anz. 1895, 3, 219.

69 ποτηρίων*, corr. Bergk.

70 Κρόνον, delevi stigma: Κρόνοι Bergk, Κρόνοι Fick.

72 ἐμοὶ γεγένησθαι*, corr. Fick.

75 τᾶς*: γᾶς Hiller et Bergk.

88, 2 suppl. Hiller; ἐπύκεινι Sitzler.

91 τὰδε ex Etym. Reitzenstein l. s. p. 14, ταῦτα volgo.

94 = Bgk. 151. Cf. Hehn, Kulturpfl. p. 254 sq. Ceterum σίνυς forma Alcaei usum esse his verbis non comprobatur; Athenaeus accentu Aeolico inductus esse videtur.

95 ex Etym. add. Reitzenstein progr. 1890/91 p. 16.

Fr. 50 Bgk. omisi quia probabiliter restitui vix potest. De fr. 58 Bgk. quin recte iudicaverit Blass, dubitari nequit. Verba μιλύδα μάλευρον (fr. 70 Bgk., cf. Nanck Trag. Gr. fr. p. 758, 51) Alcaeo tribuenda esse coniectura est incertissima. Bellissimum autem dictum illud Ἀρκάδες ἔσαν βαλανηράγοι (fr. 91 Bgk.) ingenio interpolatoris Artemidori debetur, qui formam ἔσαν ex Pindari aut Theocriti (cf. quae adnotavi ad Theoc. p. 338) exemplaribus Byzantinis mutuatus est, neque in ullo antiquo carmine locum habuit. (Hiller). Fr. 50 sitne Alcaei dubitari potest.

VI p. 193 Sappho. Cf. O. Hoffmann, Die gr. Dial. II p. 133 sqq.

1 sq. cf. v. Wilamowitz, Gött. gel. Anz. 1896 p. 623 sq.

1 Piccolomini Hermes XXVII, 1 sqq. — 1, 9 ὕπασδει-
ξαισα e Laur. et Vat. Piccolomini, idem e Vat. κάλω δὲ
σ' ἔργον ὄκει στρούθω. — 1, 11 δωνήντε(ς) codices, δι-
νευτες Fick. — 1, 18 πείθω-μαι σ' ἔργην cum Blassio
Hoffmann. — 1, 24 J. 1883 p. 266; Bergkii ἐθέλωσα
codicibus quibusdam confirmari monet Piccolomini l. s.

2, 5 μὴ ἐμάν*: corr. Ahrens, μοι μάν cum Schnei-
dewino plerique. — 2, 7 Hoffmanno (Fickio) aurem
non praebui. — 2, 13 ἀδὲ = ἠδὲ Michelangeli. — 2, 16
cf. Hersel, Jahrb. f. Philol. 1886 p. 535 sq. H. Müller,
Berl. philol. Wochenschr. 1890, 34, 1066.

4, 2 possis <κρονύω> ψ.; errant qui ad auras sibi-
lantes haec verba referunt. Cf. Bötticher, Baumkultus
fig. 54, Od. q 209. Stat. silv. II 3 ἔδωσ plerique glossema
esse putant (cf. O. Hoffmann p. 136), sed confirmatur
Odysseae loco s. s.

5 post οἰνοχοεῦσα Athenaeum, qui addit τούτοις τοῖς
ἑταίροις ἐμοῖς τε καὶ σοῖς, Sapphus versum circumscrisisse
Kaibel putat hunc: ταῖσδε ταῖς ἐμαῖσι καλαῖς ἑταίραις.

10, 2 ἔμαις τέρποντα O. Hoffmann, sed in fine po-
tissimum versuum dativi formae breviores cum plenis con-
iunctae admissae esse videntur.

15 Lacunam post ἐπιπλάζοντε(ς) indicavit Hiller: τὸν
δ' ἐπιπλάζοντες <— ἄνω', Ἐρινύ, | τὰς ἐμὰς εἰδῆς —>
ἄνεμοι κτλ. Restitui Etymologici lectionem; nam epi-
theton illud (ἐπιπλ. legitur, non ἐμπλ.) solis ventis con-
venire concedere non possum; τὸν δ' ἐπιπλάζοντα seil.
ἐμοὶ vel τῇ ἐμῇ τέχνη. — 15, 2 Μελεδώναι = Curae
ultrices? (Verg. Aen. VI 274): μελεδώναις ei. Bergk.

18, 1 παντοδάπας A. Fick.

21 versus per iocum fictos pro genuinis habuit
Beloch, cf. Cr. Philol. LV p. 7 sqq.

23 hi versus excepisse videntur fragmentum quod
volgo Alcaeo tribuunt 19 p. 182; Byzantinis qui amoe-

baeum Sapphus carmen fuisse tradunt fides non dero-
ganda, licet ipso carmine non sint usi. Cf. fr. 63. Carmen
amoebaeum quod Aristoteles ad Alcaeam et Sapphonem
rettulit, non magis mirum, quam quod Horatium loqui
putant omnes omnino interpretes epod. XVII 1 et carm.
III 9, 1. 9. 17; quippe Horatius loquentes inducit Varum
'senem adulterum' (epod. V 73) et iuvenem Graecum
Calaidis (c. III 9, 1) comparem. Dissentit R. Hirzel, Dial. I
p. 19. — 23, 4 δίκαιον praeabiliter Spengel olim.

32, 1 μόνον post πέλεται add. Hiller, κάλος G. Her-
mann; vitium gravius latet, nam e Galeni verbis protr. 8
p. 9 Kb., hanc fere sententiam exspectes ὁ μὲν — πέλεται
<κάλος ἄβρα>, ὁ δὲ κάγαθὸς ἀντίκα καὶ (semper), <παί>,
καλὸς ἔσται.

34 ab Athenaeo nonnulla ommissa esse indicavit Hiller.

34, 2 καλαίφρις*, corr. Hermann, καλ' ἄσφι Sitzler pro-
babiliter.

36 πεπετύγεται e Catull. 3, 6 Neue.

41 velut: πορφύρα μὴ ἀτιμάσης (Jacobs). Alterum
καγγύων (quod del. Casaubonus) in locum nominis proprii
inpersisse suspicabatur Hiller.

43, 1 κἀπάλας Bergk.

47, 4 ἔσσα*: ἔωσα Hiller cum Wilamowitzio Isyllos
p. 129.

48 cf. Tümpel Philol. XLIX p. 717. Improbabilia
O. Hoffmanni conamina p. 146.

50 a Sapphone abiudicavit Wilamowitz, Gött. gel.
Anz. 1896 p. 634.

51 duo fragmenta esse coniecit Hiller; sed pervi-
gium his describere poterat poetria.

52 sq. cf. Hiller J. 1886 p. 67.

54 temere Rutherford schol. Aristoph. II p. 469
ἀβτανεώρητος <—> ἔστ., Fick αἴται δ' ὄρται στεφανάπλοιν.

57 restitutio incerta, cf. Kaibel, Athen. III p. 344.
O. Hoffmann p. 142.

69 cf. O. Hense, Mus. Rhen. XLI 60, Stob. Flor. I
p. 211; Plutarcho qui locum e florilegio (Elter, progr.

Bonn 1897 p. 12) excerpſit, non deſcripſit, nimium tribuit Hiller, cum οὐδ' ἔτι τις accepit. — 69, 2 οὐδ' ἔρος Cr.: οὐδέποκ*.

69, 3 κείν Farnell; de crasi cf. R. Meister, Berl. ph. Wochenschr. 1892, 515.

74 Veneris verba. — 77 εὐάνθεια γὰρ π. καὶ χάριτες μακαίρα Hiller; πέλεται προσορῆν = πέφυκε προσορᾶν, itaque μέλεται corr. reicienda.

84, 2 Κλέης <μόν>α γαπατά et 84, 3 <Ἔ>παισαν cum Hermanno Hiller; Bergkii scripturam restitui, qui ε et ι v. 1. 3 per synizesin pronuntianda esse monuit; sed v. 2 Hephaestio legisse videtur Κλέης, quod comiecit Christ.

86 ὀροφαία ex Hesychio add. Fick.

87. 89, 5 corr. Hoffmann. — 88 βραδίνα Bergk.

93 φέρεις δὲ καὶ ἀνέρι π. Sitzler, sed ματέρι ἀποφέρεις = matri restituis. Describuntur opinor armenta liberique vesperi domum revertentia; procul habendus Catull. 62, 20.

97 cf. Weil, Oeuvres de Ch. Graux II p. 97 sq.

99 cur exordio carminis tribuamus nulla causa; nihil igitur novandum.

103, 2 εἴξω, <οὐκέτι εἴξω> cum Usenero (Altgr. Versbau p. 98) Hiller; σέ, <πρός σ'> Cr. tetrametrum ioni-cum catalecticum restitutus.

103b, cf. fr. 37 Bgk. δοκεί*, scripsi interim δοκέει, sed formam requisitiorem latere suspicor. — δυσπαγεί*, corr. Cr.; non mihi videtur difficile coelum attingere, cf. Herond. IV 74 καὶ θεῶν ψαύειν ἠπέλγει et quae composui Mus. Rhen. XLIV p. 450. — Σοράνω?

103c Ἄβρα et τάχος Cr.: ἄβρα et πάγης*.

103f cf. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 180.

103k fragmentum egregium coniectura prorsus certa e Maximo Tyr. 24, 9 restitutum ab Ahrenſio (cf. Bergk p. 133) omittēre non debebat Hiller.

104 Cf. Maass, de Aeschyl. Suppl. p. XXIII.

Fr. 37 et 55 Bgk. ut pessime depravatos omiserat Hiller; ego ea ut potui emendavi, cf. 103b c, praeterea frustula quaedam adieci minuta quidem, sed memorabilia 103c sqq.

Ehembroti inscriptionem Ἐχέμβροτος Ἄρκας ἔθηκε τῷ Ἡρακλεῖ νικήσας τὸδ' ἄγαλμα Ἀμφικτιόνων ἐν ἀέθλοις, Ἐλλῆσι δ' αἰείδων μέλεα καὶ ἑλέγους (Paus. X 7, 6) ex poetarum lyricorum collectione excludendam esse censuit Hiller; praecedere enim et sequi hexametrum verba soluta oratione scripta. Ego secus iudico, neque tamen aut hanc inscriptionem (cf. Praechter p. 111) aut similes quasdam (Usener, Altgr. Versbau p. 85 sqq. id. et Cr. Mus. Rhen. XLIII p. 149. 305) addidi; nam incertam earum esse descriptionem utique concedendum. Quae de inscriptione Metapontina exposuit Peppmüller (Philol. XLVII 163) probare non possum.

VII p. 204 Stesichorus. De Stesichori et Ibyci dialecto cf. J. 1886 p. 69 sq.

1, 2 τε add. Hiller; <παισὶ Ἀίος> Φλ. κτλ. suppl. idem, sed primorum verborum restitutio omnino incerta.

4 sq. Cf. Bull. de corr. Hell. 1893 p. 233 sq.

12 Quae ex his verbis praeter Μοῦσα σὺ μὲν ad Stesichorum referenda sint, non satis apparet. Hiller.

15 Cf. Weil ad Aesch. Choeph. 580. J. 1888 p. 177.

22, 1 μέλισσα aliam lectionem pro μάλα τοι fuisse opinabatur Hiller; μελιστᾶν Bergk 50; possis ἀλλά τοι.

VIII p. 209 Ibycus:

1, 7 κατάκρητος*, κατόκοτος Musurus, κατάκρηλος Kaibel. — 1, 8 ἀθαμβήης*, ἀστεμφής Hiller, <οὔνον> ἀθαμβέας ἔγω. Kaibel. — 1, 9 σαλάσσει Schömann: φυλάσσει*, τινάσσει Naeke Hiller.

2 cf. v. Wilamowitz Herakl. II¹ p. 216.

Post 5, 1 lacunam statuerat Hiller cum Bergkio, ego Heckeri supplementum recepi, cf. Sappho. 61 (fr. 60 Bgk.), Simon. 27 (fr. 44 Bgk.); cum Gratiis Musae potius coniungendae hoc loco, quam Horae, cf. Stesich. 12. 14.

8 a sqq. Hillerianis adieci. 8 a, 1 ἐπ' ἐκροτάτοις ξανθοῦσι*, corr. Wilamowitz apud Kaibelium Athen. II p. 347. — 8 a 2 πανέλοπές τε καὶ αἰ. ?

8b *ὀνομακλυτός Ὀρφην* (nomin.) citra necessitatem Bergkiius.

13, 1 sq. *παρὰ χέρσον λίθων | ἐκλέκτων* (cf. Abellii adn.) κτλ. coniecit Hiller.

IX p. 218 Pythermus. Cf. Pauly-Wissowa I 2044, 63. Philol. XLVI p. 609 extr.

X Anacreon. Cf. Pauly-Wissowa I 2036, Leo Weber, Anacreontea 1895.

2, 7 *ἔλθειν μοι* Headlam.

5, 3 *νεφέλας δ' ἕδωρ βαρύ(ναι, Δία) τ' ἄγριοι — κατώρουσιν* coll. Horat. ep. 13, 1 Bergk; Hartungium secutus est Hiller.

6, 1 *Ἀμαλθείης* ut *Ἀηθαίου* Cr. — 7, 1 *σὺ μὴν π.* Hiller.

14, 1 sq. **εἴκοσι χορδαίσι*, corr. v. Wilamowitz et Sitzler; *εἴκοσι χορδαῖς <εὐφρογγον>* Hiller; sed vereor ut coniecturae locus sit, cum eadem verba bis legantur apud Athenaeum atque a Posidonio circumscriptantur (p. 635 e.).

17, 1 *ἱπποθόρον* Bergk in ed. Anaer.: *ἱπποθόρος**. Cf. Naber ad Phot. v. *ἱπποθόρος*.

18 cf. Pauly-Wissowa II 1446.

19, 4 *νεόπλυτον* defendit Kaibel.

25 *φύγον* cum Bergkio Hiller, sed offensioni est apud A. augmentum omissum (cf. Ahrens, kl. Schr. I 166**); pendere poterat a *μή*.

33 *ἦθος ἰσχεις* Hiller, *ἔχεις ἦθος**.

35 cf. Peppmüller Philol. LII 595. Fuit fere (<Ἀλιεῖς δὲ> *μυθιῆται | ἀνὰ νῆσον — ἄστυ. — ἄστυ <Νυμφέων>*) ex Hesychio Bergk (cf. Athen. XV 672 B, infra fr. 63), sed plura exciderunt.

42 loquitur puella, ut in 'carmine Loerico' et fr. 21.

46 *δὲ μ' αὐτ' ὄνειρον* Thewrewk: *δ' ἐμαυτὸν ἦρεν* et ἦρεν libri, *δὲ μὲν ὄνειρον* conii. Bergk.

52, 2 *ἄλης* manifesto errore Bergk, nam *ἄλαι* plurali antiquiores poetae non sunt usi, cf. Cr. de Babr. aet. p. 177, ind. Babr. s. *ἄλη*.

54 *δαίζων**, *ἰελλίζων* cum Emperio Hiller; *λατάζων* quod mihi in mentem venit (cf. etiam Philol. LV p. 595) praecepit Wilamowitzius Athen. vol. II p. 430 Kaib.

60 *ἀδυμελές**, defendit Ahrens, kl. Schr. I p. 166.

62 supplementum Bergkii; sed poterat <πότε δῆτ'> *αἰνοπάθην π. ἐπόψομαι* — — —

68 *ἀπεροπός**, cf. Ahrens l. s.

77 disiunxi duo cola a Bergkio et Hillero coniuncta, cf. Haupt op. III p. 307.

79, 1 *τοῖς* Meister Herond. p. 871.

80 ad dei *ἐπιφάνειαν* spectare videtur, cf. Himer. or. IV 3 (fr. 125 Bgk.), Anacreont. 31, Grimm, Märchen 87.

83, 1 *κνύξη** et *κνίξη** (quod recepit Hiller), cf. Meister Herond. p. 746.

89a Ptol. Herm. XXII p. 409, *δὴ λιάξεις* Wilam. Weber p. 87.

92 <πόλου> Bergk in ed. novissima.

97 cf. CIA. I 381 Kaibel epigr. p. 758. E. Hoffmann syll. 239.

Ex loco Plut. Erot. 4 p. 751 fr. 13A Bgk.) nihil colligere licet nisi Cupidinem ab Anacreonte *πόθῳ στίλβοντα* dictum esse. Macedonium Anth. Pal. X 70, 7 sq. ipsa Anacreontis verba reddere vana fuit Bergkii opinio (fr. 98). De fr. 99 Bgk. *ἀγχοῦ δ' Αἰγείδω Θεσείας ἐστὶ λόγη* Meinekium recte iudicavisse mihi persuasum est. (Hiller). Cf. fr. 132 Bgk. Versus quosdam proverbiorum loco adhibitos vel a paroemiographis tractatos (veluti *ἐκητι Συλοσόωντος εὐρουχρητη, Ἀβδηρα καλὴ Τηῶν ἀποικίη, — — σὺ δ' ἐννοεῖ καὶ στέφε τὴν τίλην* — —), sic enim scribendum) Anacreonti vindicavi (cf. Pauly-Wissowa l. s. Philol. LIII 322), neque tamen in ordinem recipere volui, cf. iamb. inc. 22. 23 p. 161.

XI Lasus p. 232. 1. *Κόραν?* — V. 2 *μελίβοιαν*, corr. Hartung; *Μελίβοιαν* cognomen cum Hillero frustra defendit S. Wide, Lakon. Kulte p. 177. — *ἀναγνῶν** (= *ἀναγινῶν*, Hesych. s. *ἐγνεῖν*), *ἀνάγαν* Casaubonus, Kaibel.

Αιολιδ' εμαβαρύβρομον*, corr. v. Wilamowitz, *Αιολιδ' α βαρ.* cum Bergkio Hiller.

XIII p. 228 Simonides.

3 cf. Hiller J. 1888 p. 180 sq. D. Litt.-Ztg. 1889 p. 128; Sitzler l. s. p. 223 sq. — 3, 13 *ἔπειτ' αἶ* dubitanter ci. Hiller l. s. — 3, 18 *ὅς ἐν μὴ κακός ἦ*, em. Bergk *μηδ'* negationem ἀπὸ κοινοῦ scriptam esse statuens (cf. e. g. mel. ad. 40, 4); *ὅ κε μὴ κακός* Hiller.

6a Hillerianis accessit ex Athen. VII 318 F = Semon. Amorg. 29 Bgk; ad polypodis fabulam spectat, quam Simonidem ἐν τῷ εἰς Ὀρσίλλαν (Ὀρσίλλαν Cr.) ἐγκομίσαν narrasse testatur Diogenianus (Cr. Philol. LIV 565). Cf. L. Cohn, zu den Paroemiographen p. 79 .. *μῆνηται* .. (scil. fabellae, non ὁ Κάριος αἶνος verborum) *Σιμωνίδης ἐπαινῶν τινα ἠντιλογον νικήσαντα ἐν Πελλήνῃ καὶ λαβόντα ἐπινίκιον γλαυῦδα, ᾧ χρησάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ἄλγους· χειμῶνος <γὰρ Ἑρμεία (Ἥραια?)> ἐν Πελλήνῃ ἐπέτελετο* (disp. suppl. Cr., cf. Boeckh ad Pind. Ol. IX 102 vol. II, 2 p. 194; Hes. Phot. s. *Πελλήνῃ*)· *φασὶ δὲ οὐτι ἀλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύποδα εἶπεν κτλ.* Cr.

13, 1 δ' *εὐχος* cum Jacobsio Kaibel Athen. III p. 80.

16 constituit Blass; sed verba prima vix integra.

22. 'In constituenda triade quamvis dubitanter Nietzscheium secutus sum.' (Hiller). — 22, 3. *δαματὶ τ'* Hiller; *δαίμα τ'* Wilamowitz. — 22, 19 *καὶ νόσφι* Wilamowitz: *νοσφι**, *νόσφι* margo Viet., ἢ *νόσφι* Ahrens.

26. Cf. J. 1886 p. 74.

28, 1 *ἀγνάν*, corr. Schneidewin, cf. Dümmler, Delphika p. 15; *ἀγνάν* cum Bergkio Hiller. — 28, 1 lacunam indicaverat Hiller; verum etiam *ἀρύντεσσι* ab *ἐπίσκοπε* pendere videtur. — 28, 2 *ἀρύντεσσι νᾶμα χρυσοπέπλε* scripsi: *ἀραιόν τέ ἐστὶν ἀχρυσόπεπλον**, (*ἀρύντεσσι* Schneidewin, *ἀρύντεσσι νᾶμα χρυσοπέπλου Μναμοσύνας* Bergk) Hiller. — 28, 3 *λαβόν* post *ἄδαρ* addunt libri Plutarchi de Pyth. or. 17 p. 402 D (p. 43 Paton); *λάβοις* Cr., cf. Herond. IV 1; non aptum *λαβοῦ* vel *λάλον* vel quod Paton ci. *λίβα*.

40 cf. Cr. Philol. LV p. 4. — 41, 3 rest. Schneidewin. — 41, 7 *ἀνδρεία* Br. Keil, Herm. XXIII 352.

42 Bergkium secutus cum; *φῆρες ἐστόγειον π.* cum Lobeckio Hiller. — Simonidis Cei fragmentum esse *πύου* forma indicare videtur; talia enim e cantu melico potius, quam e dialecto vetusta repetita esse videntur, cf. Philol. LIII Suppl. p. 95, supra p. LI ad Alc. 56, 5. Fabularum animalium Simonides memor fr. 6a 51. 65.

43 *ᾧ νθραπε* fort. non a Simonide profectum.' (Hiller.)

45 fragmentum prorsus incertum esse indicavit Cr., cf. Diels, Mus. Rhen. XXX 180.

64 Cf. v. Wilamowitz Herm. XX 69. — 65 Cf. Hiller, Philol. XLVIII p. 241; Sitzler p. 224.

68, 4 *πσο* add. Hiller.

69 Bergk, v. Sybel, Pomtow, Wilamowitz (hom. Unters. p. 352) perperam Semonidi Amorgino vindicarunt, cuius elegiis florilegiorum conditores non usi sunt, cf. Cr. Centralbl. 1886, 1161. Philol. LIV 715. ['Paene certam' illam coniecturam esse Heinemann censet Sol. p. 30.]

69, 1 Praeponitur ab editoribus versus οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῦμ' ἔμπεδον αἰεὶ, qui ab Ursino factus esse videtur: cf. Wachsmuth ad Stob. Ecl. vol. 1 p. 96. 1.

72 epigrammatis perperam inseruerat Bergk; Kaibelii vestigia legens versiculos frustra nuper in suspicionem vocavit Hauvette p. 140. Eodem pentametro 129, 6 Simonidem usum esse, is non mirabitur, qui eorum memor erit, quae de Solonis iambis didicimus ex Aristotelis politia, cf. Solon. fr. 32, 22. 32b.

74, 3 sq. a praecedentibus segregavit Iunghahn.

73 Subditivum esse censet Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 118².

73, 3 *ἐκάμφθη**, locus nondum emendatus.

De epigrammatis nunc consulendi Preger Inscr. Gr. metr.; Reitzenstein, Epigr. u. Skolion p. 106 sqq. 117 sq. 135 sq., Sitzler l. s. p. 225; A. Hauvette, De l'authenticité des épigrammes de Simonide (Par. 1896).

74, 3, sq. interpolatori tribuerunt Iunghahn et Hiller, sed cf. Hauvette p. 70.

De epigr. 75. 76. 77. 85. 86. 128 cf. Philol. XLVIII p. 229 sqq. — 78, 1 *τεῖδε* Preger.

81, 1 *ξένη* frustra defendit Hauvette p. 77; *ὦ ξένε* A. Fick. — 3 *κατὰ νότος ἐλόντες* Stadtmüller.

82, 3 sq. defendit Sitzler p. 227. — 84, 4 cf. Bull. de corr. Hellén. 1889, p. 60.

89 Cf. Reitzenstein p. 109.

91, 9 *φθιμενός* parum apte add. Hiller, *ἀνδρείας* Sitzler. Ceterum Kaibelii de hoc poemate dubitationes resuscitavit Hauvette p. 7. 93.

98, 3. J. 1888 p. 181.

110, 2 Cf. Weisshæupl, Die Grabged. der Anth. p. 55.

124, 2 *ἔδρασαν* commendavit Hauvette. — *δαίμονα* = *σὺν δαίμονι, εὐνηγῶς* v. Wilamowitz. — 124, 3 *δὲ* *Ἀφροδίτα* ex Athen. cum Bergkio Hiller, schol. et Boeckhii lectionem praetulerunt Hauvette Cr.

127 defendit Preger p. 71, argumentis novis suspectarunt Homolle et Hauvette p. 125 sq. — 5 *παρέσχον* sine causa Preger.

129 Cf. Reisch, de mus. certam. p. 14. v. Wilamowitz, Herm. XX p. 62.

138 *ὄρθια* spectabatne ad *μέξαι* quod insequabatur?

141 a Simonide abiudico cum Kaibelio et Pregero p. 115.

142 denuo in suspicionem vocavit Hauvette p. 139.

146 Cf. J. 1886 p. 75, Brinek dissert. philol. Hal. VII p. 129, v. Wilamowitz Hermes XX p. 62, qui quod iam Hartung docuerat, Antigenis ipsius (v. 6) hos versus esse novis argumentis firmavit.

162—164 pœgnia vel autoschediasmata quae e Chamaeleontis potissimum libro excerpit Athenaeus, poematum Simonidis editionibus antiquis receptos esse vix probabile. Fr. 162 secundum Chamaeleontem (Athen. XIV 656 C) *δειπνῶν παρὰ τῷ Τέρωνι ὁ Σιμωνίδης . . . ἀπεσχεδίασεν*. Hic igitur versus fide non magis dignus quam velle quod apud Athenaeum insequitur apophthegma *ὄπως*

ἢ τε Τέρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανής ἢ κτλ. In dialogo aliquo Hieronis Xenophonteī compari Simonidam depictum esse suspiceris cum Hierone convivantem et colloquentem (cf. R. Hirzel, Dial. I p. 145³. 170): unde haec Chamaeleo transcripserit.

De griphis fr. 163 sq. cf. Reitzenstein p. 115 sqq.

De fr. 165 recte Wolters, Mus. Rhen. XXXVIII p. 113.

166 *Φοῖβος ἐσαγείται* — *ἐν ἄμετροι* Hiller intactum reliquerat, Wilamowitzii et Hartungii emendationes recepit Cr.

Pag. 266 De epigr. Schneidew. 2 et 3 cf. Hiller, Philol. XLVIII p. 232 sqq.

XIV p. 267 Timocreon.

8, 1 *μὴ πὶ γῆ* Farnell.

XV p. 269 Corinna.

ΓΕΡΟΙΑ vocabulum inscriptionis vel tituli loco fragmentis Corinnae superscripserat Hiller uno quantum scio loco obscuro et incerto 1, 2 nisus. Opinionibus tam dubiis locus ne concedatur huius libelli consilium suadet.

3, 2 et 5, 1 *ἔως* et *τεὸς* Brugmann: *ἔως* et *τεὸς**; cf. Dyroff, Kuhns Zeitschr. XXXII 98.

XVI Lamprocles p. 272.

1 Cf. schol. Aristoph. I p. 239 Rutherford. — 1, 2 exitus incertus.

XVII Pratinas p. 272.

1 Pratinae hyporchema in dramate satyrico locum habuisse coniecit O. Müller, kl. Schr. I p. 519, cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 1888 p. 663; sed fragmentum insigne a Bergkio inter lyricorum reliquias receptum Hiller, qui Muelleri sententiae accesserat, abicere noluit neque Nauckius altera fragmentorum tragicorum editione recepit. Mihi quidem neque Mueller persuasit neque Blassius; velim

locos mihi proponant e dramate satyrico vel tragico petitos, quibus de arte musica ea ratione disputetur qua in fragmento Pratinae. Contra simillimi hyporchematam Simonidis versus nonnulli (fr. 14 sqq. p. 238) et Pindari (fr. 112. 116 Bgk.). De Pratina lyrico cf. Plut. de mus. 31. — 1, 8 *κῶμοις* et *θέλοι* v. Wilamowitz. — 1, 10 *φρυνάλιον* = *φρύνου*; *φρυνίον* cum Emperio Kaibel, lenius *φρυνέον*, sed ambiguum etymologicorum de hac forma testimonium. — 1, 12 *δλοσιαλονάλαμον**, corr. Bergk; *δλοσιαλονάλαμον* forma quam hyphaeresi syllabica explices metro non sufficit. — 1, 13 *⟨βραδυ⟩παραιμελορηθμοβάταν θῶπα* v. Wilamowitz.

4 Dimetros constituit cum Wilamowitzio Kaibel, Athen. III p. 378.

XIX p. 270 Cydias. Nomen ipsum incertum. Cf. A. Nauck, Mus. Rhen. VI p. 431, Aristoph. Byz. fr. p. 4. 246; Bergk PL. III p. 122*. Eiusdem fortasse fr. adesp. 53 p. 310.

XX p. 270 Hybriae nomen fictum esse suspicatus est Hiller, argumenta e versuum sententia repetisse videtur. Cf. Archil. 2.

9 *πεπηθότες ἑμὸν αἶεθ' ἰέβοντι προσκυνέοντί τε* Hiller 'exempli causa', *πάντες ἰέβοντι* Stadtmüller. Cf. Sitzler p. 234. — Ex Aeschyl. Pers. 666 *δέσποτα δεσποτῶν* (ita enim scribendum) suppl. Cr.; cf. *μέγας βασιλεὺς* = *βασιλεὺς βασιλέων*.

XXI p. 271 Praxilla.

Paroeniorum seu scolorum fragmenta Praxillae abroganda esse indicavit Cr. Dubitaverant iam grammatici antiqui (cf. paroemiogr. schol. Arist. Thesmoph. 529 p. 476 Rutherford. *ἐν τῶν εἰς Πράξιλλον ἀναφερομένων παροιων*, ita enim corrigendum coll. schol. Vesp. 1239), quibus suo iure aurem praebuit Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 18. Praxillam scolorum poetriam meretricem fuisse

Wilamowitzius docuit (Herakl. I 71): quae sententia nunc certo fundamento privata est, nam in simplicibus illis Adonidis et Achillei versiculis (1. 2.) ingenium purum spirat et castum. In fine opinor libelli, quo Praxillae carmina propagabantur, scolia quaedam adiecta erant, sicut in editionibus carminum Hesiodi Archilochi Anacreontis aliorum sub finem potissimum dubiae fidei versiculi legebantur.

XXII p. 277 Bacchylides. Cf. Cr. Pauly-Wissowa II 2793. Fragmenta fere intacta reliqui, nam mox ipsa carmina Bacchylidea teremus.

4, 2 *εὐδίναν* cum schol. Pind. Vrat. A?

7 Fortasse Cereris verba, cf. fr. 12 Bgk.

8 'Initium epodi certo definiri nequit.' (Hiller.)

16 Cf. J. 1888 p. 192. *εἰ <δὲ> ἴ.* — *ἐρῶς* cum Ursino Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 190 coll. Theogn. 696.

Fr. 19, in quo poeta *ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρουσ* loquitur, vix recte ad paroemia relatum est, cf. Denek. de theoxen. p. 2, Wassner de her. cultu p. 41; ad hymnos rettulit Cr. l. s. p. 2795, 62.

25 Cf. Cr. anal. ad paroemiogr. p. 53.

34 Cf. v. Wilamowitz, Isyll. p. 143, qui fragmentum a Bergkio receptum *ἔβροτῆτι ξυνέασιν Ἰώνων βασιλῆς* a Ioanne Siceliota fictum esse censet.

XXIII p. 286 Melanippides.

1, 1 J. 1888 p. 18 sq.; locus non persanatus. Post 1, 1 lacunam statuit Bergk. — 1, 2 *οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείων**, quod revocavi, nescio enim an intellegi possit 'neque eandem omnes gynaeconitin (cf. Herod. V 20) tenebant'; *οὐ διαταν τὰν γ.* cum Bergkio Hiller, quod languet, *οὐδὲ τὰν αὐτὰν* Casaubonus Kaibel. — 1, 3 *ἂν εὖ, δι' ἄλσα* cum Bergkio Hiller, *ανενηλιασθεα**, *ἂν εὐήλι' ἄλσα* Cr., *ἂν' εὐδι' ἄ.* Meineke. — 1, 5 suppl. Hiller.

2, 4 *ἐμὲ δ' ἐγὼ**, corr. Bergk et Hermann; *ἤμμε δ' ἐγὼ* v. Wilamowitz.

3, 1 καλεῖται δ' <ἄρ> ἐν κ. γ? Hiller. — 3, 2 ἀγεοῖσι πο.*; ἄ. <βροτ>οῖσι Hiller (cf. Licymn. 2), ῥόοισι coll. Etym. M. p. 180, 48 Cr., quod praecepit Hartung.

4, 3 οὖν ἀπολαυοντο*, ἀπολλύοντο (deficiebant) fere traditum esse monuit Kaibel, ἀπ' οὖν ὄλοντο cum Bergkio Hiller; ἀπωρνύοντο ne corrigas.

XXIV p. 288 Ariphron, cf. Cr. Pauly-Wissowa II p. 846.

8 τέθαλεν (ο _ _ _) corr. Hiller, praeter necessitudinem. — ἄραοι* et (in lapide) ΟΑΟΣ*: ὄραοις Cr.; ἔαρ Bergk; X. ὄαρ (ad Ἰγλία) minus placet. Cf. Kaibel, Athen. III p. 560.

XXV p. 288 Licymnius.

4, 1 ὕψιστα v. Wilamowitz: ὕψιστων*.

XXVI p. 289 Philoxenus.

2, 29 γαλακτοτρόφου Kaibel: ἀλεκτοτρόφου*. — Hilleri recensio servata est.

3, 5 ταῖσιν δὲ μέσσαϊς | ἔην. Kaibel, πέρας | ταῖσι δ' ἐν μ. volgo. — 3, 6 κατῆλοι Schaub. — 3, 7 lacunas ante πῶν et ἀνάγκαις indicavit Kaibel. — 3, 8 μελιρρότοις Meineke. — 3, 9 lacunam post ἐπέθεντο indicavit Kaibel. — 3, 12 — ερεβινθοκανθουμικριτυαδν*, servavi Bergkii (Hilleri) lectionem quamvis incertam. — 3, 15. 20 sq. locos desperatos reliqui quales constituerant Bergk et Hiller. — 3, 22 ἀπό κοινῆς Kaibel.

Plut. de aud. poet. 1 p. 14D ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητῆς ἔλεγεν .. τῶν κρεῖν τὰ μὴ κρέα ἡδιστά ἐσσι καὶ τῶν ἰχθυῶν οἱ μὴ ἰχθυῖες ad Philoxeni carmen rettulit M. Schmidt (Diatr. p. 51), tetrametrum catalecticum et versum dactylicum constituit Schmertusch comm. Ribb. p. 526. Aenigmata et griphos enarravit fortasse post 3, 23.

5, 1 προτιμαῖς τε ἄλλων κεράτων*, corr. Cr.; πο. ταύρων κεραστῶν v. Wilamowitz et Kaibel, sed κεράτων lectionem ipse Athenaeus tueri videtur; κοίλων κεράτων cum Bergkio

Hiller. τε lacunae indicium, veluti γρ. <φιάλαις> π. τε. — δὲ ante κατὰ*, transp. Cr.

XXVII p. 295 Timotheus.

1 θνάδα servandum censet W. Schulze, comment. Gryphisw. (1887) p. 22, 10.

3, 3sq. ἐνέχεν' ἀναμίσγων et νεορρότοις v. Wilamowitz.

4 Cf. Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 702.

12, 1 οὐκ ἔδω metri causa Farnell; primam metri syllabam ancipitem esse Wilamowitzio et Hillero concedendum, cf. Bergk PL. Gr. III p. 635, qui primus hanc licentiam poetis antiquioribus vidicavit. — 2 τὰ καινὰ γὰρ ἄμα Hiller τὰ γὰρ ἄμα Ath. cod. A, καινὰ γὰρ epit.; interpretatus est Hiller ni fallor: nempe quae recentia sunt, eadem (ἄμα) sunt potiora (quod Sitzleri causa moneo).

13, 1 σύ τε*, latet fortasse σύ τ' ἰὼ, sicut ἀλλ' ἰὼ legitur in hymnis Delphicis. — 13, 3 ἐχθροῖσι Cr. Philol. VII suppl. p. 7, nam dimetri anapaestici facile distinguuntur neque ab arte Timothei sunt alieni, cf. fr. 8 sqq.; ἐχθροῖσιν Farnell.

15, 1 ὄδ' Hiller: θ'*, οὐθ' Bergk; singuli versus puros iambos exhibentes ex vicenis senis litteris constant: cf. Castorionis versus p. 152 sq.

XXVIII p. 297 Telestes.

1, 11 γάνους μερίδ' ἰσοτάταν Bg. Hiller cum Emperio, Schmidtii emendationem substitui Kaibelium secutus.

3, 3 [ἐν] πενταγράβδω commendavit Kaibel. — 3, 4 χέρα (versu enhoplio diseripto) v. Wilamowitz.

4, 4 τοῖς δ' ὀξύφωνοι — ψαλμοὶ v. Wilamowitz.

XXIX p. 299. Lycophronides.

2, 1 ῥόδον vix sanum: ῥόπιλον C. F. Hermann, num ῥυτιόν? — 2, 4 παῖδ' Ἀκακαλλίδα v. Wilamowitz.

XXX Erinna. Cf. Cr. Unters. zu Herondas p. 118; Kalkmann, Mus. Rhen. XLII p. 505.

3, 1 *τουτόθεν* Michelangeli: *τοῦτό κεν**; *τοῦνεκεν* Bergk Hiller.

5, 2 *ἔνδοι* Hiller: *ἔνδα**; cf. J. 1888 p. 173.

XXXI p. 297 Siro. In Athenaei codice A non *σειρόμενος* sed *σειρώνος* exstat (Dindorf, Philol. XXX p. 107). Leopardi coniecturam *Καστοριώνος* non improbabilem sed minime certam esse arbitror. (Hiller.) Cf. Kaibel, Athen. III p. 196. Ionicos iam Bergkianus constituerat in adn. vol. III p. 635.

XXXII p. 302 Fragm. mel. adesp.

1 Versum sensu carere censet Kretschmer, Vaseninschr. p. 106.

5. Cf. Schneider Callim. II p. 753.

7 *ποτήριον* del. et hexametrum constituit Kaibel, Athen. III p. 16, poetae Alexandrino fragmentum tribuens.

8, 1 *ἑμῶντις* in exemplari suo invenisse videtur Apollonius; poeta ipse quomodo haec scripserit incertum. (Hiller.)

9 *πάλως στεφανοφόρος* Bergk, qui Alemani haec tribuit.

15. ad *Μᾶλις* cf. *carm. pop. 26a p. 322.*

27 poetae recentioris sunt, fortasse Glyconis.

33 loci liberius tractati, qui certo restitui nequeunt, litteris minutis sunt descripti neque correcti ad dialecti leges. — 33, 16 *Αἰγυπτιῶν**, corr. Cr. — 33, 16 *ἄλην* = *ἄλιν*, cf. supra p. XXXII. — *ἐπιλιπαίων**, corr. Cr., cf. Philol. LV p. 363. — *ὑργᾶς ἀρκούμενα**, corr. Schneidewin. — *ζῶικὰ σώματα* poeta vix scripsit.

34, 1 sqq. rest. Blass et Bücheler, Mus. Rhen. XXXII 456. 462. — 34, 10 probabiliter suppl. Bergk. — 34, 11 sq. suppl. Bücheler.

38 *ἄλοκα* Bergk; *ὄνομα**, possis *ἄνθημα* vel *οἶναρα* (*οἶνάδα*), sed scholiastam Aristotelis poeta melico usum esse Bergkianus III p. 718 non comprobavit; fuit fortasse *Ἄ. ὀνομαθεῖων* (*ὀνοματοθ-*) *καὶ X. ἄ.*

40, 5 *δὲ ξόλινοι πύθοι* libri Patonis Plut. dial. Pyth. p. 57: *λίθινοι τε πύθοι* e volgata Hiller et Bergk; *πύθοι* glossema delevit Cr., *ξυλ. π.* Toup.

42 *κοίρανος* Plut. de ei apud Delphos p. 24 Paton (p. 35 Bernard.), quod praetuli; *κοίρανον* Bergk et Hiller.

45 Cf. Nauck trag. Gr. fr.² p. 166.

51 *πνέοντος*] *ξέοντος* Plutarchi libri de garrul.: p. 503 A (nam Bernardakis silentio vix fides habenda): num latet *ξάεντος* = *διαέντος*?

52, 4 *φιλήνεμοι γύαι* v. Wilamowitz Dion. Prus. I p. 314 Arn.: *φιλήν ἔμοιγε**.

53 De auctore certi nihil se scire confessus est Aristophanes Byzantius (cf. Nauck Ar. Byz. p. 4 sq. 246); alii ad Cydiden Hermionensem rettulerunt teste schol. Arist. Nub. 966. (Vix recte Köhler, Mitth. d. ath. Inst. VIII 33). Cydiden eundem esse quem Cydian satis probabile est, nam saepe ita variantur nomina propria (cf. Cr. Jahrb. f. Philol. CXLIH p. 390 sqq). Scholium Aristophanicum sine causa correxerunt Bernhardt et Rutherford (I p. 234).

59 Cf. Philol. LIII suppl. p. 52. Versus utrum ex antiquo hymno petitus sit an e recentiore utique incertum. Etiam fr. 65 aliaque recentioris artis indicia prae se ferunt.

68 tragico potius tribuendum est quam lyrico, cf. Nauck trag. fr. 2 p. 870 (adesp. 144).

71 sq. cf. Bücheler, Mus. Rhen. XXXVII p. 340.

73 *a* metrico aliquo fictum videtur, fort. etiam 67 et 72 (Hiller). Fr. 73 *Γαλλὰι μητρὸς ὀρείης κτλ.* Euphronio Chersonesitae (Euphronioni opinor, cf. Meineke anal. Al. p. 341) tribuit ipse Bergk, Callimacho Wilamowitzius Herm. XIV p. 194. Ceterum Hiller nescio an fr. 72. 71 metricis tribuere voluerit; ita infra 'fr. 81' scripsit, ubi scribere debebat fr. 80.

80 [81 errore expressum erat] 'Cf. Wilamowitz, Isyllos p. 16. Nauck p. XX.' Hiller. Adde Diels sibyll. Bl. 69¹.

Verba de Actaeonis obitu, quae codices Apollodori

in libri III cap. 4 extremo exhibent (fr. 39 Bgk.), in heroicis versus redigendos esse censuit Hiller Mauricium Schmidt secutus, cf. R. Wagner ad Apollodorum (Mythogr.) I p. 115.

Verba *ξεῖνε τὸν Ἀρχεβίου* (ita em. Scaliger, *ΑΡΧΕΒΟΥ**) *τάρον* aut a metricis ficta aut, id quod statuit Bergk (fr. 114), ex epigrammate aliquo petita sunt. Praeterea omisi verba sensu cassa *τὰς Ραδάμανθους πιμπλαῖς βίαν* fr. 83 B Bgk. (Hiller.)

Hillerianis accesserunt fr. 84 sqq.

84 Theod. Metoch. p. 562, cf. Bergk. PL. Gr. III p. 718 adn. — *νύττει**. — τὰ add. Cr. — Pindaro, cuius fragmentum 223 (244) antecedit apud Theodorum, dubitanter tribuit Bergk; sed singula fere vocabula a Pindaro sunt aliena.

85 e Stob. ecl. I 1, 3 vol. I p. 39 Wachsm.

86 Stob. ecl. I 1, 9 p. 24 W. ad. 472 N.² *ζωᾶς θανάτοιό τε* Hense, ut dactylo-epitriti restituantur.

87 Schol. Soph. El. 139, Suid. s. *πέγμουνος* cf. frag. adesp. 456; threni fragmentum?

Praeterea ad fr. melica adespota potius referenda carm. pop. 2. 30 all.

Fragmentum, quod ex Etymologico M. protraxit R. Reitzenstein, progr. Rost. 1890/91 p. 9 non referendum est ad hymnos melicos (quae sententia esse videtur Sitzleri p. 236); hexametri dignoscuntur tantum non integri:

σεῦ γὰρ διὰ <δήμῳ>
εἰρήνη, Πολύβοια, καὶ ἀνδράσιν ἥπιος αἰὼν,
πιλναμένης καὶ θῆρες ἀνὰ δρύμα προῆνονται.

V. 1 *διειρήνη**, suppl. Cr., ad *στάσειν* sedatam locum referens, ut fr. 80; minus placet *διὰ <βουλᾶς>* vel *δι' <ἐφρεμάς>*. Cetera procuraverunt Schwartz et Reitzenstein; *πιλναμένης*, scil. *σεῦ*, nisi versus excidit (. . . καὶ *σεῦ βασίλεια* vel *σεῦ δέ, ἄνασσα, π.*) E vetustissimis hymnis Laconicis, quorum fragmenta supra recepta sunt, haec

non sunt excerpta, quamquam Polyboea Amyclis potissimum colebatur. Cf. Rohde Psyche p. 130, Wide, Lakon. Kulte p. 294. Ceterum ex ipso hoc loco facile colligas, cur Polyboea auctoribus *ἐπικλήσεων* (Hes. s. v., cf. Wentzel II 12) aut *Κόρη* esse visa sit *εἰρήνην θάλλουσα καὶ ἠπιόχειρ ὑγίει* (Orph. 29, 17) aut *Ἄρτεμις ἄγρων δέσποινα θηρῶν* (Anacr. fr. 1). Alia hymnorum anonymorum fragmenta apud Stobaeum et Plutarchum servata, cf. Stob. vol. I p. 38 W.; Plut. Qu. conv. III p. 654 *καμοὶ τ' εἰλοπῖναι τε καὶ ἠχίεις θρόος αὐλῶν.*

Versus a Buechelero restitutus Mus. Rhen. XXXVII 338:

ἄνασσ' Ἀθηνᾶ, τῶντινδὸν λεγοῦσα ἑῖδρον Ἰλισσοῦ
si antiquus est, melico vix est tribuendus.

Versus et cant. pop. p. 319. Cf. L. Cerrato, I canti popolari della Grecia antica, Torino 1884.

1 Alterum *οἶλον* del. Bergk, servavit Kaibel, Athen. III p. 364; cf. e. pop. 23, 1. 28, Usener, Götternamen p. 282.

2, 1 sq. *Α.*, *σοὶ μ' ἐπὶ φρήν ἐφ ὕμνον ὕφ. θεόθεν* (<ἔσσεται>)? Hiller; recepi quod ipse olim conieci *θεόθεν: τε ὄθεν**. Cf. etiam Sitzler p. 235. — 2, 3 *αὶ δὲ <σίονθ' ἔμα>* cum Bergkio Hiller, verum in loco lacunoso coniecturis tam audacibus non indulgendum. Verba quae sunt *ἄδε τις ἀλλὰ* offensionem non praebebunt ut Alcmanis partheniorum memori. Ceterum Alcmani hos versus tribuit Kaibel Athen. III p. 404, idemque ego conieceram.

3 Alcmanis? Lacedaemoniorum *Ἀφροδίτα Ἀμβολογῆρα*, cf. Wide, Lakon. Kulte p. 143. Herondas, Deutsch von Cr. p. 80.

4 Cf. Usener, Altgr. Versbau p. 88.

5 Usener p. 80 sq. — 7 vix huc pertinet.

8 *ἀνάγει' εὐρυχωριᾶν ποι-* | *εἴτε τῷ θεῷ ἐθέλει γὰρ* | *[ὁ θεός] ὁ. ἔ. | δ. μ. β.* Wilamowitzius apud Kaibelium Athen. III p. 372.

10 nondum persanatum. 10, 1 *ἐν οἷς ἔλεγε τοῦ π' θι-*

κόρη*, corr. Cr., *πάρουσι* Bergk-Hiller, minus commodum *ὑπιδι*. — 10, 2 δῆ] δῆ*; ὁ οὖ. *τοῖς πολέουσιν* Bergk-Hiller.

12a e paroemiogr., cf. Cr. Anal. ad paroemiogr. p. 48. 146, Roscheri lex. II p. 1148, 30: quae corrigenda sunt eis quae supra p. XLIX significavi.

13 vix huc pertinet.

16 *βαλβίδα ποδός]* ἐπὶ *βαλβίδος*? Hiller.

18 Versuum descriptio incerta: γὰρ Luciani potius est, quam poetae. Cf. O. Müller, Dor. II² p. 332.

20a Formula sacra e paroemiogr. et Demosth. de cor. p. 259.

23 *χελιχελώνη** praetuli, *χέλει χελώνη* Hiller et Bergk; simillimum *corcecorcedo* in formula magica Marc. XXI 3 (Helmreich p. 492). Cf. etiam Wackernagel, Beitr. p. 29.

26a add. ex Poll. IX 127 Eustath. p. 855. Cf. L. Cohn de Aristoph. Byz. et Suet. p. 355, Fresen. de lex. Aristoph. exc. p. 18. 129. Num puellae ad arbores stantes, ut in nostro ludo est, his verbis ut cursu certarent locosque mutarent incitabantur? Choriambos agnosco. Cr.

29 Cf. Heim, Incantam. mag. p. 500. Versuum descriptio prorsus incerta; breuiusculos quos vocat Doricorum versus restituere conatus est Bergk, carmen pervertustum esse ratus; eandem rationem secutus est Hiller; ego haec formulae sitne Alexandri aevo antiquior valde dubito, neque si quis tetrametros ionicos catalecticis agnoscat mirer. Similes cantilenas et formulas multas diligenter composuit Heim. — 29, 1 *νοκτιβόαν* <γᾶς> Bergk. — 29, 2 *ANΩNTMION*, corr. Bergk p. 665 adm.

30 neque popolare carmen videtur esse nec satis antiquum, cf. v. Wilamowitz ind. lect. 1889/90 p. 22, Cr. Philol. LV p. 383²².

44 Cf. Usener, Altgr. Vers. p. 82 sq.; Cr. Philol. LV 4. — 44, 3 *καλούς τ'*? — 44, 6 *οὐ προκικλεις**, corr. Hermann; *προκικλεῖν* Usener. — 44, 13 sqq. doricis formas quasdam restituit Hiller. — 44, 17 *αἶ κα δὲ φ*. v. Wilamowitz, ἄν δὲ Bergk.

45 Cf. Cr. ad Herond. mim. IV, 95 p. 37.

46 Cf. v. Wilamowitz Herm. XXV p. 227; primus versus vix integer.

47 Cf. v. Wilamowitz Herakl. I p. 72.

48 'Schol. Aesch. Pers. 940. — *κροῶν*: cf. Jacobs Anth. Gr. tom. 7 p. 353. — De versibus in Linum qui extant in schol. II Σ 570 (carm. pop. 2 Bgk.) cf. Maass Herm. XXIII p. 303 sqq.' (Hiller.)

Fr. 50 inter carmina popularia vix locum habet; maiore iure huc referas *εἰρεσιώνην* (Westermann, Biogr. p. 17 sq.), quam nequid bonae chartae periret Hillerianis et Bergkianis addidi loco ultimo 51. Cf. Cerrato p. 117 sq., Cr. Philol. LV 5, 9, Peppmüller, Jahrb. f. Philol. CXLIX p. 15 sqq., Mannhardt, Wald und Feld sc. II 243 sqq., Usener, Götternamen p. 284. E Parisino 2766 lectiones novas protulit A. Ludwich, Ind. Regiom. 1897.

51, 2 locus desperatus, *μὲν φροσῆ* vel *μ. δρέπεται* vel *πέπννται*? Cr., *μ. μὲν πλουτοῖ, μ. δὲ πρόποι* Peppmüller. — Post 51, 6 Suidas legit *νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμώεσσα*, ubi conicere possis *σὺν δὲ τε κριθαίη εὐώπις σησαμώεσσα*, (*ἡδὺς χρ.* Peppmüller), sed versus ad aliam recensionem pertinere probabilius est. — 51, 11 *ἕστη** — *ψιλή*, scil. *εἰρεσιώνη* vel pueri iredionam circumferentes. — 12 *πῆρης* (-η?) Cr.: *πέρσαι**; ita apud Babrium rusticus *ἀπαρχὰς δίδωσι τυμπάνῳ Πείης*. — *ἀγροτίδος* (-ι?) Cr., *γυατίδος**, cf. quae sequuntur *ὅτ' ἀγροίον ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος*. Non coniungendum *φῆρ'* — *εἰ δάσεις*, ut est apud Herondam VII 47. Simillimi Phoenicis iambi, cf. Herond. mim.² p. 83 Cr.

Inscriptionem illam lepidam vasculo Attico inscriptam *ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γενόμεαν κτλ.* (Robert, Bild und Lied p. 82, P. Kretschmer, Vasensinschr. p. 352) perperam ex agricolarum Atticorum carmine Bergkium repetisse (gr. Litt. I p. 353, sim. Cerrato p. 159) vix est quod moneam.

Scolia anonyma p. 322. Cf. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 13 sqq. v. Wilamowitz, Aristoteles und

Athen p. 317 sqq. Ordinem ab Athenaeo qui libellum vetustum excerpit fideliter servatum non prudenter mutarunt Hiller et Bergk: sed talia nunc nolui corrigere.

1, 1 Ἀθήνα Bergk: Ἀθηνᾶ.

4, 1 μέδων Hermann: μεδέων.

4, 4 εὐφροσι ταῖσδ' v. Wilamowitz ex hymno Ptolemaensi Rev. archéol. 1889 p. 71 (χαῖρε μοι, ὦ Παιάν, ἐπ' ἐμαῖς εὐφροσι ταῖσδ' αἰοδαῖς).

Post 4 apud Athenaeum sequebatur 13, non sine certo consilio, cf. Reitzenstein p. 14.

8, 2 νάειν Nauck Mél. V. 181: εἶναι*.

9—13 Ex his strophis quae Callistrato fuerit attributa, incertum est. Cf. etiam v. Wilamowitz l. s. p. 319 sq.

12 ex Aristot. Polit. 19 col. 8 apud Athenaeum scoliis Atticis insertum esse suspicatur v. Wilamowitz. — καὶ εἶπ. etiam Aristoteles, nihil igitur mutandum (καὶ εὐπατριδᾶν Tyrrell).

14, 1 suppl. Stadtmüller, <τὸν εὐθύν> v. Wilamowitz p. 319. Fick (Beitr. XVII 177) de libelli indole fallitur.

15 Cf. Bürger, Hermes XXVII 359.

21 Cf. v. Wilamowitz p. 320.

22, 2 Verba Δαναῶν καὶ Ἀχιλλῆα ex 21, 2 librarii socordia hic pro genuinis verbis iterata esse suspicatus est Hiller, Athenaei lectionem scite defendit v. Wilamowitz, Herakles I 281⁹⁵.

23, 2 φορέοιεν cum Dione cod. Par. Gr. 1773, cf. L. Cohn, zu den Paroemiogr. p. 53, φέροειεν Athenaei A. Antecedit in Parisino (ut apud schol. Dion., cf. A. Sonny Anal ad Dionem p. 98): Αἶθε ῥόδον γενάμην ὑποπόφυρον, ὄφρα με χερσὶν ἀραμένη χιοναῖς στήθεσι (voluit στήθεσσιν) χάριση.

26 ex Aristot. polit. 20 p. 67 Ken., cf. ad scol. 12.

Bergkii scol. 21 Ἀδμήτου λόγον κτλ. etiam in eo libello legebatur, quo Praxillae carmina cum scoliis quibusdam falso ei attributis coniuncta erant: itaque Praxillae car-

minibus inseruit Hiller p. 276. Qua de quaestione quid iudicem supra exposui p. LXII.

Scolia 29 sqq. a Lobone septem sapientibus attributa ab eodem ficta esse docuerunt Hiller et Diels, cf. Mus. Rhen. XXXIII p. 518 sqq., Hermes XXIV p. 306; sed nescio an Lobo ea ex vetere quodam septem sapientium convivio excerpserit. Eiusdem generis Arionis carmen, cf. Pauly-Wissowa II p. 840, 30 sq.

34, 3 φρονοῦντι κεδνόν coniecit H. Diels, Herm. XXIV p. 306, probabiliter.

Pseudophocylidea p. 337. Cf. W. Kroll, Mus. Rhen. XLVII p. 457. A. Ludwich, lect. Pseudophocyl. ind. Regiom. 1892. Codicum optimorum lectiones quasdam mihi suppeditavit L. Cohn.

6 εἰς, τῶν δ' Bergk-Hiller, restitui codicum lectionem.

9 πάντα*: πᾶσι Bergk-Hiller. — μηδ' ἴση Ludwich.

12 δικαί' ἀγορεύειν praetulerant Bergk et Hiller; sed βραβεύειν non idem est quod διαΐζειν.

14 ἀπάντων (scil. μέτρων) requisitius.

20 lacunam indicavit Cr.; nimis violentae coniecturae a Ludwichio aliisque prolatae.

53 ἐνί*, quod restitui, cf. Buresch, Phil. LI p. 108 sq.; ἐπὶ Bergk et Hiller.

57 ἄγριον ὄργην Bergk et Hiller interpolatione antiqua recepta.

66 μέγα δ' ὄφελει lectionem cum Bergkio praetulerat Hiller, cf. Kroll p. 459.

78 γὰρ ὄφελ(λ)ος librorum paene omnium lectio fortasse revocanda.

88 τέχνην ci. Bergk et Hiller.

97 ἐπὶ πρυμνιῆς Ludwich.

98 γόοισι Bernays: θεοῖσι*; τεῦχ' ἐλέοισι ci. Cr.

123 πάγην δ' ὀνήσει Ludwich.

127 ταύροις δ' αὐτ' ἐφύτευσε κεράατα Hiller: ταύροις δ' αὐτοχύτοις (vel αὐτοχύτως) κεράατων libri, ταύροις δ'

αὐτόφρονι ἐστὶ κεράατα vel ταύρους δ' αὐτ' ὀχύρωσε κεράασιw Bergk.*

138 ἐπιδούης codicum fere omnium lectio in hoc carmine vix offensionem habet; τέρμα = τέλος.

148 θῆρες δ' ἀπὸ θηρός lectionem nescio cur praetulerint Bergk et Hiller.

159 βίος recepit Hiller, quamquam βίω = ἐν βίω esse bene monuerat Bergk.

171 ἡερόφουτος praefert Ludwich.

202 παναρίστους Hiller, revocavi πανάριστον*, nam unum potissimum canem alere solebant solentque: πᾶν ἄριστον Vindob. 1, παναρίλους vel similiter rell.; in archetypo fuerit πανάριστον^{19. ους}.

208 κολαζέτω Hiller, κολουέτω Bergk: κωλυέτω vel κρινέτω libri.

Anacreontea p. 344. Cf. Pauly-Wissowa I p. 2045 sqq. 1, 7 del. Rose Hiller.

2a Cf. Pauly-Wissowa III s. Basilios.

2b, 3 Hillero J. 1888 p. 178 sq. non accedo; scripsi quod aptam sententiam praebet φιλοπαίγμονας δὲ Βάκχας: φιλοπαίγμονες δὲ Βάκχαι*. 2b, 4 ἑτεροπνόους (-πόρους)*; aliena mente instinctas, θεοπνόους (cf. Hes. s. ἔπιπνοι); ἑτεροροόπους (de saltantibus) correctura non opus est.

4, 19 ἄλλη Cr.: ἄν μη*, ὁμοῦ Hiller.

5 num huc pertinet Serv. Verg. Aen. I 749 = Anacr. 163 Bergk?

25, 19 ἐκβοῆσαι* vix sanum; nisi interpretari velis: non tolero tot Amores circum me clamitantes*.

27a, 6 Cf. Crusius, Philol. XLVII p. 241.

29, 8 Cf. Ahrens, kl. Schr. p. 338.

32, 7 κοπόσα φέρουσιw*, γάπόσα φ. nescio an ferri possit, cf. 42, 12. — 32, 8 σὺ δὲ φίλια*, corr. Stadtmüller.

34, 4 ἦν ἄν Χάρων vel θάνατος? Cr. — 34, 5 τὸ μὴ Bergk Hiller, sed nescio an poeta etiam in his dimetris anacrasin admiserit, cf. v. 15. 16. — 34, 15 sq. del. Hiller-Bergk, seite defendit Hanssen, Anacreont. p. 9.

35, 11 δὲ φιλήσει*, corr. Cr. coll. Anth. Pal. XII 250, 4; δ' αὖ cum Barnesio Hiller.

42, 8 ῥόδον ᾧ θεοῦσι τ. Michelangeli. — 42, 12 στέψον οὖν nescio an ferri possit, cf. Timoth. 12, 1 supra p. LXV.

44, 11. 12 vix sani, possis καρπὸς δὲ γᾶς πρ.

52, 2 δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς*, quod in novicio hoc carmine fortasse ferri potest.

53, 2 Cf. Anacr. fr. 47. — 53, 3 σὺν εταιρεῖ αὖξει μ*, corr. G. Hermann, nisi συνέριθον (Telest. I 11) praefendum est; σὺ δ', ἔταιρ', ἄεξε μολπήν Hiller Barnesii et Arnaldi inventis parum aptis usus; certe post τέρεινον lacunam indicare debebat.

53, 16 κροτάφω Hiller (cf. 40, 6. 42, 4): ὡς σοφῶ*.

56, 4 φεύγει*, corr. Cr. — 15 προσεῖρφ Cr.: προσεῖφ* — 20 sq. nondum restituti. — 56 (58), 44 ἀοιδὰ — λίποι με? — 56 (58), 45 ξένοισιν σὲ δ' ἀγγιμουσῶν*, corr. Hiller, cf. 48; ξένοισι δ' οὐκ ἀγγιμουσῶσι coll. v. 48 et Phaedr. III prol. 17 sqq. Cr. olim. — 56 (58), 48 μούσαις et ἀποίκους*, corr. Cr., cf. Sapph. 79 (80 Bgk.); κάτοικος vel μούσαις φρεσὶν παροίκω minus placet. — 56 (58), 49 ἀχανδέας ὀρινεῖς*, corr. Cr.; varia lectio erat fortasse ἀχάν δὲ σὰν ὀρίνοις — ἴοις. ἀχανδέης vel ἀχάνθεια vocabula ignota, ἀαδίας = ἀηδίας vel ἀχθηδόνας non probo. — 56 (58), 50 in codice legitur:

αὔγλαντε λαμπρῶ (= οἷς) ᾄχαν γ.
γ. αὔγλαν τε λαμπρῶν οἷς γ.

Ultimus versus, quo Hiller usus est fundamento (αὔ. τε<ἀν> λ.), correctoris esse videtur, ᾄχαν quod in exitu prioris versus adiectum est, ad v. 49 primas litteras ἀχαν- spectat. ῥοι(ς) formam tantum non traditam dubitans admisi. Epilogum quo Musa praedicatur aptissimum esse non negabis.

57, 14 παρθένων Hiller. — 57, 15 νέος ἐλ- ab hoc poeta alienum; lacunosum locum esse statuit Bergk. — 57, 19 vix sanatus.

58, 17 τὰ Hiller: τὸν*.

Addidit Bergk ex scholio Thomae Magistri ad Eur. Hec. 1064 Dind. (1041 Matth.) verba τί με φεύεις τὸν γέροντα; (61). Praeterea Anacreontis quae feruntur fragmenta quaedam huc potius pertinent, veluti fr. 47 p. 225.

[Aristotelis] Peplus p. 365. Cf. Rose, Aristot. Pseudepigr. p. 567 sqq. E. Wendling, de peplo Aristotelico quaestiones, Argentor. 1891. Preger, Zum aristotelischen Peplos, Abhandlungen . . . W. v. Christ dargestellt, p. 58 sqq.

7 ab alio poeta profectum quam cetera epigrammata.

15 Cf. E. Bethe, Herm. XXIV 418.

30, 1 Ἄγκω (cf. Ἀνέσω Herond. III 61: Ἀνσεύου) corr. vix locus est.

39, 2 γ. πατρὶς κοινὴ τῆδ' Kaibel, Mus. Rhen. XXVIII p. 455 (falsa leguntur apud Bergkium).

55, 1 πατρὶς ἐμῆ Stadtmüller, Berl. ph. Wochenschr. 1893, 7.

61 πῦρ τὸ Τρωϊόν, Ell.*. π. Τρωόν τε τό θ' Rose, π. Τρώων τε καὶ Hiller; praetuli Τρωόν τε.

E simili epigrammate excerptum fr. eleg. 8 p. 158 cf. adn. p. XLII.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. XXIX Theogn. 494 ἔριδος δῆνε' ἐρυνόμενοι per litteras mihi commendavit qui schedulas inspexit S. Mekler; ipse multa tentavi, veluti ἔ. δέννον — δῆριν — μῆριν ἔ. (cf. Sol. 2, 39 p. 36), ἔ. λῆμ' — κῆρ' — δειν' ἄπερ., sed haec sintne probabiliora quam lectio ab Hillero recepta dubito.

P. XXXII Theogn. 961 p. LXVI mel. adesp. 33, 16. De ὄλη vocula pro ἄλῃς posita accuratius disputaverat H. L. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 175, 6, quem Meister negligere non debebat. Idem Theogn. 961 ὄλη proposuit, qui quamquam gratissimus mihi est assensus, tamen in ὄλῃς formae auctoritatem accuratius inquirendum esse iterum moneo.

Toto fere opusculo typis expresso Wilamowitzii commentatio mihi adfertur Herm. XXXII p. 252 sq. Versus Alemanis 5, 82 sqq. p. 170 illo suadente hanc fere formam induunt:

ἀλλὰ τῶν εὐχάς, θεοί,
δέξασθε. δι' ἂν γὰρ ἄνα
καὶ τέλος, χοροστάτις (scil. ἐστὶ).
εἰποιμί κ' ἔργον μὲν αὐτὰ κτλ.

Versuum 5, 97 sq. sententiam supra p. XLVII recte me explicasse etiam nunc credo.

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I.
CALLINUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

I. (1.)*)

Μέχρις τεῦ κατάνεισθε; κόντ' ἄλκιμον ἔχετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτιόνας
ᾧδε λίην μεδιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαίαν ἕπασεν ἔχει.

καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότε ἔσσειται, ὅπποτε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἔτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένον πολέμου.
οὐ γάρ κως θάνατόν γε φνεῖν εἰμαρμένον ἐστίν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημοτῆτα φνεῖν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου· 15
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμπης δήμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθῃ·
λαφὸν γάρ σὺμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θνήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

20 ὣσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσιν·
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἑών.

2. (4.)

Σμυρναίους δ' ἐλέησον.

μῆσαι δ' εἰ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν
(Σμυρναῖοι κατέκην).

3. (2.)

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

4. (3.)

Τρήρας ἄνδρας ἄγων

II.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (59.)*

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίω ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἑρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. (63.)

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰθαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. (57.)

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα ταυόσεται οὐδὲ θαμνεται
σφενδόνη, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae secundae.

ἐν πεδίῳ· ξιφῶν δὲ πολύστονον ἔσεται ἔργον·
ταύτης γὰρ κείνοι δαήμονες εἰσὶ μάχης,
δεσπότηι Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5

4. (56.)

Ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλιμα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πόματ' ἄφελκε κάδων,
ἄργει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
κῆφει ἐν φυλακῇ τῆδε δυνησόμεθα.

5. (58.)

Ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἄσπις ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. (65.)

ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

7. (66.)

Αἰσιμίδη, δήμου μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων
οὐδέεις ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8. (57.)

συνῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας
εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

9. (55.)

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλή τεύφεται οὐδὲ πόλις·

τοίους γὰρ κατὰ κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἔκλυσεν· οἰθαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνησ' ἔχομεν
 5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερῆν τλημοσύνην ἔθεσαν
 φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐξ ἡμέας
 ἐτραπέθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 ἑξαῦτις δ' ἐτέρους ἐπαμείφεται· ἀλλὰ τάχιστα
 10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπώσάμενοι.

10. (91.)

κρύπτωμεν <δ'> ἀνηγὰ Ποσειδάωνος ἀνακτος
 δῶρα.

11. (62.)

πολλὰ δ' ἐνπλοκάμου πολιῆς ἀλὸς ἐν πελάγεσσι
 θεσάμενοι γλυκερὸν νόστον . . . . .

12. (61.)

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαριέντα μέλα
 Ἦφραιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονθήθη.

13. (60.)

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κόκκιν
 θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίᾳς ἐφέπων.

*14.

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνήρ, τόσσον φίλος, ἔσκε μάχηται.

*15.

Πάντα τόχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

[16.] (85.)

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτεΐη.

I A M B O I.

TRIMETRA.

17. 18. (9. 3.)

ἦδε δ' ὥστ' ὄνου χάρις
 ἔστημεν ὕλης ἀγρίης ἐπιστεφής·
 οὐ γὰρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
 οὐδ' ἐρατός, οἶος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

19. (2.)

Οὐ μοι τὰ Γύρω τοῦ πολυχρόσου μέλει,
 οὐδ' εἰλέ πά με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίωμα
 θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
 ἀπόπροθεν γὰρ ἐστὶν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

20. (4.)

ἄναξ Ἄπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
 σήμαινε καὶ σφραγὶς ἄλλν' ὥσπερ ὀλλύεις.

21. 22. (7. 13.)

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἣ δέ οἱ κόμη
 ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάφρενα.

23. (12.)

ἔσφυρισμένας κόμας
 καὶ στήθος, ὡς ἂν καὶ γέρον ἠράσσοιτο.

24. (5.)

ὥσπερ <παρ'> ἀλγῶ βρῦτον ἢ Θρηξὶ ἀνήρ
 ἢ Φρονξὶ ἐβρουξε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

25. (8.)

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἰδρις, οὐδ' ἀργός <ποτε>.

26. (18.)

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσείῳ.

27. (29.)

κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά

28.

καὶ μ' οὐτ' ἰάμβων οὔτε τρωπῶλεων μέλει.

29.

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

30. (14.)

καὶ δὴ 'πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσομαι.

31. (93.)

. . ὁ δ' Ἀσίης καρτερός μηλοτρόφου

32. (16.)

οἶην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην

33. (11.)

οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦσ' ἠλείφετο.

34. (25.)

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

35. (87.)

ἔρξω . . .
ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις Ἄρης.

36.

κύψαντες ὕβριον ἀθρόην ἀπέφλυσαν.

37. (24.)

ἄλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην λαίνεται.

38. (21.)

χαίτην ἐπ' ὤμων ἐγκντὶ κεκαρμένος

39. (15.)

τοῖου γὰρ αὐλήν ἔρκος ἀμφιδέδρομεν.

40.

ἀμισθὶ γὰρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

41. (17.)

ἔσθλην γὰρ ἄλλην οἶδα τοιοῦτον φντοῦ
(ἦσιν).

42. (20.)

ἴσθη κατ' ἦκην κύματός τε κένεμον.

43. (23.)

μετέροχμαί σε, σύμβολον ποιούμενος.

44. (26.)

τρίαιναν ἐσθλήν καὶ κυβερνήτην σοφόν

45. (86.)

φηλητ(α) νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμεν(ε)

46.

τίς ἄρα δαίμων καὶ τέον χολούμενος

TETRAMETRA.

47. (50.)

⟨Ω⟩ λιπερνήτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
δήματ'.

48. (10.)

ἔα Πάρον καὶ σῦνα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

49. (52.)

ὡς Πανελλήμων οἰζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

50. (46.)

μηδ' ὁ Ταυτάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσον κρεμάσθω.

51. (36.)

Γλαῦχ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἤδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρῶων ὄρθον ἴσταιται νέφος,
σῆμα χραιμῶνος· κηχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

52. (29.)

καὶ νέους θάρσυνε· νίης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

53. (33.)

Τοῖς θεοῖς τιθεῖ(ν) ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνθρωπος ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά . . .
ε καὶ βίον χρήμη πλανᾶται καὶ νόον παρήφορος.

54. (53.)

Τὸν κερσπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

55. (34.)

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλεγμένον
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
δοικός, ἀσφαλῆως βεβηκὼς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

56. (40.)

ἔπτα γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χείλιοι φονῆες εἰμὲν.

57.

Ἐρξέη, πῆ δηῖτ' ἄνολβος ἀθροῖζεται στρατός;

58. (43.)

ἔλομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὄξυς ἐλλάμπων.

59. (35.)

Οὔτις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν (οὐδὲ) περίφημος θανάων
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διάκομεν
<οί> ζοοί· κίκιστα δ' <αἰεὶ> τῷ θανόντι γίγνεται

60. (41.)

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

61. (48.)

Ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <με> δρῶντα δέννοις ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

62. (32.)

Θυμέ, θυμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κνκώμενε,
ἄναδν, δυσμενῶν δ' ἄλλεξεν προσβαλῶν ἐναντίου

στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλῆως· καὶ μήτε νικῶν ἀμφάδην ἀγάλλεο
 5 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσῶν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαροῖσίν τε χεῖρε καὶ κατοῖσιν ἀσγάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἶος ἔνυσμός ἀνθρώπους ἔχει.

63. (103.)

... σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάργχει.

64. (51.)

... μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὡς ἐρέω.

65. (49.)

νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλ(ου) δ' ἀκούε(ται).

66. 67. (38. 47.)

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάι,
 γίνεταί θνητοῖσ', ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγη,
 καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοίουσ' ἐγκυρέωσιν ἐργασίην.

68. (44.)

εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χειρ(ί) Νεοβούλης θυρεῖν.

69. (99.)

καὶ πεσεῖν δρηστήν ἐπ' ἀσκὸν κατὰ γαστρὶ γαστέρα
 προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

70. (42.)

Ἕμβλακον, καὶ πού τιν' ἄλλον ἢδ' ἄτη κινήσατο.

71. (31.)

Χρημάτων ἄελπτον οὐδὲν ἔστιν οὐδ' ἀπάμοτον
 οὐδὲ θανατάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατήρ Ὀλυμπίων

ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
 ἠλί(ω) λάμπου(ι)· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα ἀπίεμπτα γίνεταί 5
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαναμαζέτω,
 μηδ' ὅταν δελφίσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' [ἠδὲ ἦν ὄρος].

72. (37.)

Κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γουνουμένῳ
 Ἰλαῶς γενεῦ, χαρίζεσθ' οἷάπερ χαρίζεαι.

73. (45.)

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα

74. (39.)

ὡς Διωνύσου ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
 οἶδα διθύραμβον, οἶνω συγκεραννωθεὶς φρένας.

75. (1.)

... πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίρητον μέθυ,
 οὔτε τιμον εἰσενείκας . . . . .
 οὐδὲ μὴν κληθεὶς <ὕφ' ἡμέων> ἦλθες, οἷα δὴ φίλος·
 ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην. 5

76. (54.)

Ἐρασμυρίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
 ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρψεαι δ' ἀκούων.

77. (54.)

φιλεῖν στρυγνὸν περ ἴοντα μηδὲ διαλέγεσθαι

78. (54.)

ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοὶ

79. (113.)

Δήμητροί τε χεῖρας ἀνέξων

80.

ἔωθεν ἕκαστος ἔπινεν· ἐν δὲ βακχίη(σιν)

ΕΠΩΔΙΟΙ

81. (67.)

αἰνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυνωνίην
ἔμειξαν.

†82. (19.)

προὔθηκε παισὶ δειπνον αἰηνὲς φέρων.

*83.

ὄρῃς ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάρος
τρηχὺς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κἀθημαι σὴν ἐλαφοῖζων μάχην.

84. (6.)

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων ὄρῃς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὑβρις τε καὶ δίκη μέλει.

85. (71.)

Πάτερ Ἀνιάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὸς παρήειρε φρένας;

ἦς τὸ πρὶν ἠρήρυσθα· νῦν δὲ δὴ πολλὸς
ἀστοῖσι φαίνεται γέλας.

86. (89.)

ὄρμον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλας τε καὶ τράπεξαν . . . . .

87. (88.)

ἢ δέ οἱ σάθη
ὡσεὶ τ' ὄνου Πριηνέος
κῆλανος ἐπλήμυρην ὀτρυνγηφάγου.

88. (22.)

ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροῖζεται.

89. (105.)

πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα

90. (104.)

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

*91.

ναὶ ναὶ μὰ μήμωνος χλόην.

92. (107.)

ὡς δ' ἔν σε θωῆ λάβοι

93. (108.)

μή τευ μελαμπύγου τύχης

94. (106.)

ἐμπλην ἐμεῦ τε καὶ φίλου

95. (117.)

λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

96. (68.)

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ᾧ Κηρυκίδη,
 ἀχρυσμένη σκυτάλη·
 πίσθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεὶς
 μούνος ἂν' ἐσχατιήν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο
 πυκνὸν ἔχουσα νόον.

97. (120.)

ρόπτρον ἐρειδόμενον

98. (68.)

τοιμήνδε δ', ᾧ πίσθηκε, τὴν (ψυχὴν) ἔχων

99. (70.)

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
 δολοφρονέουσα χεῖρι, θήτερον δὲ πῦρ.

100. (72.)

εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἠθροῖζετο,
 ἐν δὲ Βατουσιάδης.

*101.

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος
 καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

102. (76.)

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
 ἄψυχος, χαλεπήσι θεῶν ὀδύνησιν ἔκρητι
 πεπαρμένος δι' ὀστέων.

103. (73.)

φαινόμενον κακὸν οἴκαδ' ἄγεσθαι

104. (69.)

τοῖος γὰρ φιλότιτος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθεῖς
 πολλὴν κατ' ἀλλὴν ὀμμάτων ἔχευεν,
 κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλὰς φρένας.

105. (82.)

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χροά· κάρφεται γὰρ ἤδη.

106. (84.)

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἦπιος Ποσειδέων.

107. (82.)

καὶ βήσας ὀρέων δυσπαιπάλους, οἷος ἦν ἐφ' ἤβης

108. (98.)

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυας ἐδέξω.

109. (100.)

ὑφ' ἠδονῆς σαλευμένη κορώνη

109a.

κηρύλος

πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερόσσετο.

110. (94.)

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ.

111. (83.)

ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ᾧ ταῖρε, δάμναται πόθος.

112. (90.)

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἔδαισάμην.

112a.

κηλεῖται δ' ὅστις (ἔστι)ν αἰοδαῖς

113. (77.)

Τήνελλα καλλίνικε.
χαῖρ' ἄναξ, Ἡρόκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.

ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

114. (78.)

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβων

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

115. (81.)

Ἵψηλὸς Μεράτιμον Ἀριστοφώντα τε Νάξου
πίονας, ᾧ μεγάλη γαῖ', ὑπένευθεν ἔχεις.

116. (80.)

Ἀλικβέη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
ἼΗρη, κουριδίων εὐτ' ἐκύφρησε γάμων.

III.

SEMONIDES.

IAMBOS.

1. (1.)*

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅκη θέλει·
νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

ἂ δὴ βοτὰ ζῴ(ουσιν), οὐδὲν εἰδότες,
ὅπως ἕκαστον ἐκτελεντήσει θεός.
ἐλπίς δὲ πάντας κάπιπειθειη τρέφει
ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
μένουσιν ἔλθειν, οἱ δ' ἔτέων περιτροπᾶς·
νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
πλούτῳ τε κέρκεδοῖσιν ἴζεσθαι φίλου.
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαινῆς Αἴδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεῖσθαι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλδος
θνήσκουσιν, εὐτ' ἂν εὖ (δυνή)σονται ζῶειν·
οἱ δ' ἀργύρην βεβαντο δυστήνῳ μέρει
καυτάρχετοι λείπουσιν ἡλίον φάος.
οὔτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία
βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύναι
καὶ πῆματ' ἔστιν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθόλατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλλεσιν
κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζομεθα.

2. (2.)

Τοῦ μὲν θανάτος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἰ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μῆς.

3. (3.)

πολλὸς γὰρ ἡμῶν ἔστι τεθνήσκει χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῶ παῦρα (παγκράτως ἔτα).

4. (4.)

πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

5. (6.)

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχει.

6. (7.)

Γυναικὸς οὐδὲν χροῆμ' ἀνήρ ληίζεται
ἑσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ὀρίγιον κακῆς.

7. (8.)

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς ταυνύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρησ πεφυρμένα
ἔκκοσμα κέεται καὶ κυλίνδεται χαμαί·

5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἴμασιν
ἐν κοπρήσιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἴθριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·

10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλὰκις κακόν,
τὸ δ' ἑσθλόν· ὄργην δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνός, λίταργον, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκούσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντη δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
15 λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρε.
παύσειε δ' ἄν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνήρ,
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἄν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·
20 ἀλλ' ἐμπέδιος ἔπρηκτον αἰονήν ἔχει.

τὴν δὲ πλάσαντες γῆνιν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακὸν
οὔτ' ἑσθλόν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·

ἔργων δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
κοῦδ' ἦν κακὸν χεῖμωνα ποιήσῃ θεός,
φιγῶσα δίφρον ἄσσον ἔλαται πυρός.

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἢ δὴ ἐν φρεσὶν κοεῖ·
τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρη·
ἐπαινέσει μιν ξένος ἐν δόμοισ' ἰδών·
'οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λαίωον γυνή·
ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίωον·'

τὴν δ' οὐκ ἀνευτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖσ' ἰδεῖν
οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
ἔκπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμῆ
ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·

ὥσπερ θάλασσα πολλὰκις μὲν ἀτρεμῆς
ἔστηκ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
θέρεος ἐν ὄρη, πολλὰκις δὲ μαίνεται
βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη.

ταύτη μάλιστα· εἰοικε τοιαύτη γυνή.

[ὄργην· φωνὴν δὲ πόυτος ἀλλοίην ἔχει.]

τὴν δ' ἐκ (σποδείης) καὶ παλυτριβέος ὕνου,
ἢ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόρις
ἔστερξεν ὧν ἕπαντα κάπονησατο . . .
ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
προσύξ, προήμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
ἐλθόντ' ἑταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἴζυρον γένος.
κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
πρόσεστιν οὐδὲ τεργπὸν οὐδ' ἐράσαιον·
εὐνῆς δ' ἀληθῆς ἔστιν ἀφροδίσιος,
τὸν δ' ἀνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·

55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλὰκας κατεσθίει.

τὴν δ' ἵππος ἀβροή χαιτέεσσ' ἐρείνατο,
ἢ δοῦλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει,
κοῦτ' ἄν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινου
60 ἔρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
οὔτε πρὸς ἰπνὸν ἀσβόλην ἀλευμένη
ἴξοιτ'· ἀνάγκη δ' ἔνδρα ποιεῖται φίλον.
λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ὄυπον
δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται·

65 αἰεὶ δὲ χαιτήν ἐκτεινισμένην φορεῖ
βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
ἦν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
70 ὅστις τοιοῦτοῖς θυμὸν ἀγλαΐζεται.

τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ἔπαθεν κακόν.
αἰσχιστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
εἶσιν δι' ἄστειος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλωσ'
75 ἐπ' ἀνχένα βραχεῖα, κινεῖται μόρις,
ἄπυργος, ἀδύκωλος· ἃ τάλας ἀνήρ,
ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.

δήνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
ὥσπερ πίδακος, οὐδέ οἱ γέλωσ μέλει·
80 οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἐρξείεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρᾳ
καὶ τοῦτο πᾶσιν ἡμέρην βουλευέται,
ὄκως τιν' ὡς μέγιστον ἐρξείεν κακόν.

τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
κεῖνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσίζάνει,
85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαξέζεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος·
κἀριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
πάσῃσι, θεῖη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
90 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἡδεταὶ καθημένη,
ὄκον λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

[τὰ δ' ἄλλα φῶλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
95 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
γυναικας· ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
οὐ γὰρ κοτ' εὐφροαν ἡμέρην διέρχεται
ἅπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται,
100 οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
ἐχθρὸν συνοικητήρα, δυσμενέα θεόν.
ἀνήρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
εὐφροῦσα μῶμον ἐς μέγην κορύσσεται.
105 ὄκον γυνή γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
ξείνον μολόντα προφρόνως δεχοῖατο.
ἦτις δὲ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
κεχηρότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονας
110 χαιρούσ' ὄρῶντες καὶ τόν, ὡς ἀμαρτάνει.
τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
γυναικα, τὴν δὲ τοῦτέρον μωμήσεται·
ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
115

καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἔρρηκτου πέδης,
 ἔξ οὔτε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἴνεκ' ἀμφιδηριωμένους

8. (9.)

. . . ὣσπερ ἄγγελος κατὰ γλοιοῦ

9. (9.)

ἔρφιδὸς γὰρ ἄγγελον Μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρῶν ἐσθίουτ' ἀφαίλετο.

10. (15.)

τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. (16.)

οἷόν τε χηρὸς ὤσει Μαιανδρίου

12. (17.)

σπλάγχν' ἀμφέποντες αὐτίκ' ἱκτίνου δίκην

13. (18.)

οἷον τόδ' ἡμῖν ἔρπετον παρέπιτατο,
 τὸ ζώων κάκιστον ἐκτιγαι βίου.

14. (19.)

οὐκ ἂν τις οὕτω δασκίσις' ἐν οὔρεσιν
 ἀνῆρ λέοντ' ἔδεισεν οὐδὲ πάρδαλι,
 μούνος στενυγοῦσιν συμπεσόν ἐν ἀτραπῶ.

15. (14.)

θύνοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες

16. (20.)

κῆλειφόμην μύροισι καὶ θυώμασιν
 καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. (20.)

καὶ τῆς ὀπισθεν ὀρσοθυρίδος ἠλσάμην.

18. (22.)

καὶ σαῦλα βάλων, ἵππος ὡς κορωνί(ης)

19. (23.)

ἢ τυφλὸς ἢ τις σκυιπὸς ἤλυγα βλέπων

20. (24.)

θύουσι Νύμφησ' (ἢδὲ) Μαιάδος τόκῳ·
 οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἰμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. (25.)

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπέσοντες εἴμασιν

22. (26.)

⟨H⟩ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέει, Τηλέμβροτε

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
 Τροῦλίος θαυμαστός, ὃν κατήγαγον.

23. (27.)

κῶς ⟨ἦν⟩ ἀπεῦσα κῶς ἐμίστυλα κρέα
 ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι

24. (28.)

ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

25. (29.)

ἀπὸ τράπεζαν εἴλε καὶ ποτήρια.

26. (30.)

αὐτῆ δὲ φοξῆ χειλος Ἀργεῖη κύλιξ

27. (31.)

ὄπλᾶς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

IV.

TYRTAEUS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Εὐνομία.

αὐτὸς γὰρ Κρονίαν, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,
Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·
οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἐρινεὸν ἡμευόμεντα
εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

2. (2.)

Φοῖβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἐνεικαν
μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·
[[ὧδε] γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
χρυσοκόμης ἔρη πλόνος ἐξ ἀδύτου.]
ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,
οἷσι μέλει Σπάρτης ἡμερόεσσα πόλις,
πρεσβυγενέας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας
εὐθείαις δῆτραις ἀνταπαμειβομένους·
μυθεῖσθαι δὲ τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια
μηδέ τι βουλεύειν τῆδε πόλει <βλαβερόν>.

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

δήμου τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ὧδ' ἀνέφηγε πόλει.

3. 4. 5. (3. 4.)

ἡμετέρω βασιλῆι, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν·
ἀμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκα ἔτη
ναλεμέως αἰεὶ, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῶ δ' οἱ μὲν κατὰ πλόνια ἔργα λιπόντες
φεύγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὀρέων.

6. (5.)

ὥσπερ ὄνοι μεγάλοις ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
ἡμισυ παντὸς ὄσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. (5.)

δεσπότης οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχοι θανάτου.

8. (6.)

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πλόνιας ἀγρόους
πτωχεύειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῳ καὶ πατρὶ γέροντι
παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἔχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὐς κεν ἴσῃται
χρηθμοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στρυγερῆ πενή,·
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμίη καὶ κακότης ἔπεται.

εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ἔρη
 γίγνεται, οὐτ' αἰδώς οὐτ' ὕπτις οὐτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς κέρι τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχετε μηδὲ φόβου,
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνέμενοι·
 τοὺς δὲ παλαιοτέρους, ἃν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολιδύ τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσίν ἔχοντα —
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητ(ά) ἰδεῖν —
 καὶ χροῖα γυμνωθέντα· νέοισι δὲ πάντ' ἐπέοικεν,
 ὄφρ' ἐρατῆς ἦβης ἀγλαὸν ἄνθος ἔχη·
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 30 ζωὸς ἑὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν.

9. (7.)

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς ἀύχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰθὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ' ἐχέτω,
 5 ἐχθρὴν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίναν
 κῆρας <δμῶς> ἀγαυῶς ἠελίοιο φίλας.
 ἴστε γὰρ Ἄρης πολυδακρύου ἔργ' αἰδηλα·

εὖ δ' ὄρηγῃν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ μετὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε. 10
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀ(ρέλη)
 [οὐδεὶς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕναστα, 15
 ὅσσ' ἦν αἰσχρὰ πάθη, γίγνεται ἀνδρὶ κακά·]
 (ἀρπ)αλέον γὰρ ὑπίσθε μετέφρενον ἐστὶ δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηῖον ἐν πολέμῳ·
 αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκος κακικείμενος ἐν κονίῃσιν
 νῶτον ὑπίσθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος. 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέφρα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δευρὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδων δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἔρχετ' μακρῷ
 ἢ ξίφει οὐτάζων δήμιον ἄνδρ' ἐλέτω· 30
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κνήμην κνήμῃ
 καὶ στέφρον στέφρῳ πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφεος κόπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 ὁμοῖς δ', ὡς γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35
 πτώσσοντες μεγάλοις βάλλετε χερμαδίαις,
 δούρασι τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

10. (8.)

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιδείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλάπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῆν δὲ θεῶν Θορήκιον Βορέην,
 5 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἶη,
 πλουτοίῃ δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ μάλιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλευτέρος εἶη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστον μελιχόγηρον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς·
 10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄσων φόνου αἱματόεντα
 καὶ δηῶν ὀρέγοιτ' ἐγγυόθεν ἰστάμενος,
 ἢ δ' ἀρετῆ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυνὸν δ' ἰσθλὸν τοῦτο πόλῃ τε παντὶ τε δήμῳ
 ὅστις ἀνὴρ διαβᾶς ἐν προμάχοισι μὲν
 ναλεμέως, αἰσχροῦς δὲ φυχῆς ἐπὶ πάγχυ λάθηται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεισιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς·
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 αἶψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τροχέας, σπουδῇ δ' ἔσχεθε κῶμα μάχης.
 ὅς δ' αὐτ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμὸν
 ἔστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' ἐνκλείσας,
 25 πολλὰ διὰ στέροιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος,
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις,
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποισ' ἀρίσθημοι
 30 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω,

οὐδέ ποτε κλέος ἰσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ἐπὶ γῆς περ ἑὼν γίγνεται ἀθάνατος,
 θυτῶν ἀριστεύοντα μένοντά τε μακρονάμενον τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θούρος Ἴσθης ὀλέσῃ.
 εἰ δὲ φύγη μὲν κῆρα ταυηλερέος θανάτοιο,
 35 νικῆσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εἶδος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ δὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τεργνὰ παίδων ἔρχεται εἰς Αἴδην·
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
 βλέπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει,
 40 πάντες δ' ἐν θῶκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτόν
 εἰκουσιν χάρις οἳ τε παλαιότεροι.
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεῖς πολέμου.

11. (10.)

αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν

12. (11.)

πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέμασιν ἢ θανάτου

13. (11.)

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνθρωε
 κῶροι πατέρων πολιατῶν,
 λαῖμ' ἐν ἴππῳ προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως (ἔνσχεσθε)
 μὴ φειδόμενοι τῆς ζωῆς·
 5 οὐ γὰρ πάτριον τῷ Σπάρτα.

V.

ASIUS.

Χολός, στιγματίας, πολυγήραος, ἴσος ἀλήτη
 ἤλθεν κνισοκόλαξ, εὔτε Μέλης ἐράμει,
 ἄκλητος, ζωμοῦ κεκορημένος, ἐν δὲ μέσοισιν
 ἤρας εἰστήκει βορβόρον ἕξαναδύς.

VI.

[PISANDER.]

Ἄνδρῖ μὲν Ἰππαίμων ὄνομ' ἦν, Ἰππῶ δὲ Πόδαργος,
 καὶ κνυλ Αἰθαργος, καὶ θεράποντι Βάβης·
 Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἴμονος υἱός.
 ὤλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν Ἄρη συνάγων.

VII.

MIMNERMUS.

NANNΩ.

1. (1.)*

τίς δὲ βίος, τί δὲ τερπνὸν ἄτεο χρυσῆς Ἀφροδίτης;
 τεθνηῖν, ὅτε μοι μηκέτι ταῦτα μέλοι,
 κροπταδίη φιλότης καὶ μελιχα δῶρα καὶ εὐνή
 (οἶ') ἤβης ἄνθη γίγνεται ἀρπαλέα
 5 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν· ἐπεὶ δ' ὀδυνηρὸν ἐπέλθη
 γήρας, ὃ τ' αἰσχρὸν ὁμῶς καὶ κακὸν ἄνδρα τιθεῖ,
 αἰεὶ μιν φρένας ἀμφὶ κακὰ τεύρουσι μέριμναι,
 οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρεται ἡελίου,

* Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

ἀλλ' ἐχθρὸς μὲν παισίν, ἀτίμαστος δὲ γυναιξίν·
 οὕτως ἀργαλέον γήρας εἶθ' ἔκε θεός.

2. (2.)

ἡμεῖς δ' οἶά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὦρη
 ἔαρος, ὅτ' αἰψ' αὐγῆσ' ἀύξειται ἡελίου,
 τοῖσ' ἔκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνου ἄνθεσιν ἤβης
 τερούμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
 οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
 ἢ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέον,
 ἢ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνοντα δὲ γίγνεται ἤβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος
 5 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὦρης,
 αὐτίκα τεθνάνεμναι βέλτιον ἢ βίωτος·
 10 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τροχοῦται, πευίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
 ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὥντε μάλιστα
 λυέσθων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Αἴδην·
 15 ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
 ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοί.

3. (4.)

Τὸ πρὶν ἔων κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὦρη,
 οὐδὲ κατήρ παισίν τίμιος οὔτε φίλος.

4. (5.)

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον <ὁ Ζεὺς>
 γήρας, ὃ καὶ θανάτου βίγιον ἀργαλέον.

5. (3.)

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ἔσει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἔσορῶν ἄνθος ὀμηλικῆς

τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεον ὄφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὕναρ
 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντίχ' ὑπερκρέμαται,
 5 ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἀγνωστοῦ τιθεῖ ἄνδρα,
 βλέπτει δ' ὀφθαλμοῦς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

6. (6.)

Αἶ γὰρ ἕτερ νόσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων
 ἐξηκονταετή μοῖρα κίχιοι θανάτου.

7. (7.)

Μῆτε τινὰ ξείρων δηλούμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος εἶων,
 τὴν σεαυτοῦ φρένα τέραπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. (8.)

ἄληθειή δὲ παρέστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιοτάτου.

9. (12.)

αἰπεῖ(άν) τε Πύλου Νηλήϊου ἄστν λιπόντες
 ἱμερτήν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
 ἐς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἠγρεμόνες·
 5 κείθεν δ' (αὐτίς Ἀλ)εντος ἀπορνούμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλή Σιδόρην ἐίλομεν Αἰολίδα.

10. (10.)

οὐδέ κοτ' ἐν μέγα κῶας ἐνήγαγεν αὐτὸς Ἴησων
 ἕξ Αἴης, τελέσας ἀλγινόεσσαν ὁδόν,

ὕβριστῇ Περίῃ τελέων χαλεπήρες ἄεθλον,
 οὐδ' ἂν ἐπ' Ὀκεανοῦ καλὸν ἴκοντο ῥόον

Αἴηται πόλιν, τόθι τ' ἄκίος Ἡελίοιο
 ἀκτίνες χρυσέφ' κείαται ἐν θαλάμῳ,
 Ὀκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ὄχητο θεῖος Ἴησων.

11. (9.)

Ἥλιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡματα πάντα,
 οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
 ἵπποισὶν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 Ὀκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσεναβῆ·
 τὸν μὲν γὰρ διὰ κῆμα φέρει πολυήρατος εὐνή
 5 κοίλῃ, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
 χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπιτρος, ἄκρον ἐφ' ὕδαρ
 εὐδονθ' ἀργαλέως χάρον ἀφ' Ἐσπερίδων
 γαίαν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοδὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
 ἐστᾶσ', ὄφρ' Ἥως ἠριγένεια μόλῃ.
 10 ἐνθ' ἐπεβή(σεθ' εἶων) ὀχέωυ Ἰπερίονος υἱός.

12. (13.)

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀρήνορα θυμὸν
 τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
 Ἀυδῶν ἵππομάχων πυκινὰς κλονέοντα φάλαγγας
 Ἔρμιον ἄμ πεδίου, φῶτα φερεμμελίην·
 τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη
 5 δομιὺ μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνά προμάχους
 σεύακθ', αἱματόεντος ἐν ὕσμίνῃ πολέμοιο
 πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
 οὐ γὰρ τις κείνου δητῶν (τότ') ἀμεινότερος φῶς
 ἔσκεν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερός
 10 ἔργον, ὅτ' ἀνῆλθον φέρει' (εἰκελος) ἠελίοιο.

13. (15.)

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάζεις ἔχει χαλεπή.

14. (15.)

ἀφραλέης αἰεὶ βάζιος ἴεμενοι

15. (14.)

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων

VIII.

S O L O N.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (12.)*

Σαλαμίς.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμίνας,
κόσμον ἐπέων φθῆν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

εἶην δὴ τότε ἔργα Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατριδ' ἀμειψάμενος·
αἶψα γὰρ ἀν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
Ἄττικὸς οὗτος ἀνήρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

ἴομεν εἰς Σαλαμίνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
ἱμερτῆς χαλεπὸν τ' αἰσχος ἀπασόμενοι.

2. (13.)

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται
αἴσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρη
Παλλὰς Ἀθηναίη χεῖρας ὑπερθεῖν ἔχει·
αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἐφραδίησιν
ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
5 δῆμον θ' ἠγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοιμοῦ
ὑβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεια πολλὰ παθεῖν·
οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ.

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενοι

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Διῆς,
ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἰόντα,
15 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτεισομένη.
τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφροντον·
εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυθε δουλοσύνην,
ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγείρει,
20 ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην·
ἐν γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
τρέχεται ἐν συνύδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλ(αις).
ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ τῶν δὲ πενιχρῶν
ἴκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπήν
25 πρᾶθέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικελοῖσι δεθέντες.
[πάγμια δουλοσύνης ζυγὰ φέρονσι βία.]
οὕτω δημοσίον κακὸν ἔρχεται οἰκιδ' ἐκάστῳ,
ἀβλειοὶ δ' ἐτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορον, εὔρε δὲ πάντως,
30 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχῷ ἢ θαλάμῳ.
ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κλεῦει,

ὡς κακὰ πλείστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὖκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδίκουσ' ἀμφιτίθησι πέδας·
 35 τραχέα λειαίνει, πᾶσι κόρον, ὕβριν ἀμαυροί,
 ἀναίνει δ' ἄτης ἄνθεα φνόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πραῦνει, πᾶσι δ' ἔργα διχοστασίης,
 πᾶσι δ' ἀργαλέης ἐριδος γόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 40 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πιυντά.

3. (14.)

δῆμος μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον κράτος, ὅσον ἐπαρκεῖ,
 τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορξάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χοήμασιν ἦσαν ἀγῆτοί,
 καὶ τοῖσ' ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικέες ἔχειν·
 5 ἔστην δ' ἀμφιβαλῶν κρατερόν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οὐκ εἰασ' οὐδετέρους ἀδίκως.

4. (15.) 5. (13.)

δῆμος δ' ᾧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λίην ἀνεθείς μήτε πιεζόμενος.
 τίκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἐπηται
 ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

6. (16.)

ἔργασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7. (17.)

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἠδὲ χαλάρης,
 βροντῆ δ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὀλλυται· εἰς δὲ μονάρχου

δῆμος ἀιδρεῖη δουλοσύνην ἔπεσεν·
 (λίην) δ' ἐξάραντ' οὐ φρόδιόν ἐστι κατασχεῖν 5
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χοή <περὶ> πάντα νοεῖν

8. (18.)

δείξει δὴ μακίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
 δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

9. 10. (19.)

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέροην κακότητα,
 μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠῤῥήσατε φύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακῆν ἔσχετε δουλοσύνην.
 ὑμέσιν δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἵχνεσι βαίνει, 5
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνός ἐνεστι νόος·
 εἰς γὰρ γλῶσσαν ὄρατε καὶ εἰς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

11. (17.)

ἔξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δὲ τις αὐτῆν
 μὴ κινῆ, πάντων ἐστὶ δικαιοτάτη.

12. (4.)

Μνημοσύνης καὶ Ζηρός Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Περίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθῆν·
 εἶναι δὲ γλυκῶν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρῶν, 5
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χοήματα δ' ἱμεῖρα μὲν ἔχειν, ἀδίως δὲ πεπᾶσθαι

οὐκ ἐθέλω πάντως ὑστερον ἦλθε δίκη.
 πλοῦτον δ' ὄν μὲν δῶσι θεοί, παραρίνεται ἀνδρὶ
 10 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν·
 ὄν δ' ἄνδρες (μετώσιν) ὕψ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειδόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρῆ δὲ τελευτᾷ·
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἠριυός, ὃς πόντον πολυκύμονος ἀτρογέτοιο
 20 πυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρου
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, ἀλθρήν δ' αὐτίς ἔδηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἠελίοιο μένος κατὰ πύονα γαίαν
 καλόν, ἄταρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 25 τοιαύτη Ζηὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῳ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνήρ, γίννεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλείηθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὁ δ' ὑστερον· εἰ δὲ φύγωσιν
 30 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη,
 ἦλνθε πάντως αὐτίς· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ (γένος ἐξ)οπίσω.
 θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε·
 (εὐ δεινὴν) αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὀδύρεται· ἄγχι δὲ τούτου
 χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν νοῦσοισιν ὑπ' ἀργαλέησι πιεσθῆ,
 ὡς ὑγίης ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·

[ἄλλος δειλὸς εἶν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνήρ,
 καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαριεσσαυ ἔχων] 40
 εἰ δὲ τις ἀρχήμων, πενήτης δὲ μιν ἔργα βιάται,
 κήσσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶν χρήζων οἴκαδε κέρδος ἄγειν
 45 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορεῦμενος ἀργαλείοισιν,
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδέυδρον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνω
 ἔργα δαεὶς χειροῖν ξυλλέγεται βίοντον,
 50 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθεῖς,
 ἱμεροτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
 ἄλλον μάντιν ἔδηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ᾧ συνομαρτήσωσι θεοί· τὰ δὲ μύροσιμα πάντως
 55 οὔτε τις οἰωνὸς θύσεται οὐδ' ἱερά·
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
 ἰητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλὰ δ' ἐξ ὀλίγης ὀδύνης μέγα γίννεται ἄλγος,
 60 κούκ' ἂν τις λύσασατ' ἦπια φάρμακα δοῦς·
 τὸν δὲ κακαῖς νοῦσοισι κακούμενον ἀργαλείαις τε
 ἀψάμενος χειροῖν αἴψα τέθησ' ὑγιῆ.
 μοῖρα δὲ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν·
 δῶρα δ' ἄφροντα θεῶν γίννεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δὲ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, 65
 ἢ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου·
 ἀλλ' ὁ μὲν εὐ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
 εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδουσι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν

70 συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλοῦτον δ' οὐδὲν τέραμα πεφασμένον ἀνδράσι κέεται·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίας σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖσ' ὅπασαν ἀθάνατοι·
 75 ἄτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπίσταν Ζεὺς
 πέμψη τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. (7.)

οὐδὲ μάκαρσ οὐδέϊσ πέλειται βροτόσ, ἀλλὰ πόνηροί
 πάντεσ, ὅσοσ θνητοὺσ ἥλιος καθορᾶ.

14. (6.)

πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖσ αὐτοῖσ' οὐ διαμειψόμεθα
 τῆσ ἀρετῆσ τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλοσ ἔχει.

15. (8.)

γνωμοσύνησ δ' ἀφανὲσ χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μόνον ἔχει.

16. (9.)

πάντη δ' ἀθανάτων ἀφανῆσ νόοσ ἀνθρώποισιν.

17. (10.)

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενοσ.

18. (22.)

(Πρὸσ Φιλόνυκτρον.)

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολλὸν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω
 τῆσδε πόλιω ναιόισ καὶ γένοσ ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θεῶν κλεινῆσ ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῆ πέμποι Κύπριεσ ἰοστέφανοσ·
 οἰασμῶ δ' ἐπὶ τῶδε χάριν καὶ κῆδοσ ὀπάξοι
 ἔσθλὸν καὶ νόστον πατροῖδ' ἐσ ἡμετέρεν.

19. (21.)

(Πρὸσ Μίμνερομον.)

ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν ἐτι πείσειε, ἔξελε τοῦτο,
 μηδὲ μέγιστ' ὅτι σεῦ λῶρον ἐπεφρασάμην,
 καὶ μεταποιήσω, Λιγναστιάδῃ, ὧδε δ' ἄειδε·
 ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου·

μηδὲ μοι ἔκλευστος θάνατοσ μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
 καλλείπομι θανῶν ἔλγεα καὶ στοναχὰσ.

20. (20.)

Εἰπεῖν μοι Κριτή ξανθότριχι πατρός ἀκούειν·
 οὐ γὰρ ἀμαρτινώσ πείσεται ἡγεμόνι.

21. (2.)

Ὀλβιοσ ᾧ παῖδέσ τε φίλοι καὶ μώνυχεσ ἵπποι
 καὶ κύνεσ ἀργεῦται καὶ ξένοσ ἄλλοδαπόσ.

22. (5.)

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτω πολλὸσ ἕργυρόσ ἐστιν
 καὶ χρυσόσ καὶ γῆσ πυροφόρον πεδία
 ἵπποι δ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνα ταῦτα πάρεστιν,
 γαστροί τε καὶ πλευρῆ καὶ ποσίω ἀβρὰ παθεῖν,
 παιδόσ τ' ἠδὲ γυναικόσ, ἐπήν καὶ ταῦτ' ἀφίηται,
 ἦβῃ σὺν δ' ὧρη γίγνεται ἀρμόδια.
 ταῦτ' ἄφρονοσ θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα

χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἄιδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βασιλείας
10 νόσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

23. (1.)

ἔσθ' ἤβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
μηρῶν λιμείων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

24. (11.)

ἔργα δὲ Κυπρογενεοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

25. (16.)

Νεῖλον ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀπτήσ

26.

πολλά ψεύδονται ἀοιδοί.

27. (3.)

Παῖς μὲν ἀνήβος ἔων ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
φύσας ἐμβάλλει πρῶτον ἐν ἔπι' ἔτεσιν·
τοὺς δ' ἑτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπι' ἐνιαυτοῦς,
ἤβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης·
5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεζομένων ἔτι γυῖων
λαχνοῦται, χροίης ἀνθος ἀμειβομένης·
τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἑβδομάδι μὲν' ἄριστος
ἰσχύν, ἦντ' ἀνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
πέμπτῃ δ' ἄριον ἀνδρα γάμον μεμνημένον εἶναι
10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
ἐπιτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβδομάσιν μὲν' ἄριστος

ὀπιώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ 5
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίην·
τὴν δεκάτην δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο,
οὐκ ἂν ἄωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

27a.

Γινώ(σκω) — καὶ μοι φρενὸς ἔνδοθεν ἄλγεια κεῖται —
πρεσβυτάτην ἑσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
κλινομένην . . .

27b.

τὴν τε φ(ιλαργυ)ρίην τὴν θ' ὑπερφηανίην

27c.

ὑμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερόν ἦτορ,
οἳ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς κόρον (ἡλ)άσατε,
ἐν μετροίοισι τ(ιθεσθ)ε μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
πεισόμεθ', οὐδ' ὑμῖν ἄρτια τα(ῦτ') ἔδεται

IAMBOSI.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.)

28. (24.)

(Πρὸς Φῶκον.)

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην

πατριδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ καθηψάμην μίανας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδέσθαι· πλέον γὰρ ὧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους. 5

29. (24.)

οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνήρ·
ἑσθλά γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἔδξετο·

περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεῖς οὐκ ἐπέσπεσεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ δ' ἔμαρτή καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς
 ἤθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηναίων μοῦνον ἡμέραν μίαν,
 ἄσκιος ὕστερον δεδάσθαι κάπιτετριφθαι γένος.

30. 31.

οὐ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
 κἄδοκον ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολύν,
 καὶ με κατίλλοντα λείως τραχύν ἐμφανεῖν νόον.
 χαῖνα μὲν τότε ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολούμενοι
 ὀφθαλμοῖσ' ὀρᾶσι πάντες ὥστε δήλιον·
 οὐ χρεῶν ἄ μὲν γὰρ εἶπα, σὺν θεοῖσιν ἦνυσσα,
 (ἄλλα δ') οὐ μάτην ξεροδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
 ἀνδάνει βία τι (φέξ)ειν, οὐδὲ πιείρας χθονὸς
 πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

(TRIMETRA.)

32.

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκ' ἄξον' ἤγαγον,
 δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχεῖν) ἐπανσάμην.
 συμμαρτυροῖη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίαν
 ἄριστα, Γῆ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 ὄρους ἀνεῖλον πολλαχῆ πεπηγότας·
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκιτον
 ἐνήγαγον προθέοντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπο
 χρεῖοὺς φυγόντας, γλώσσειν οὐκέτ' Ἀττικῆν

λέντας, ὡς ἂν πολλαχῆ πλανωμένους.
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἦθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει
 νόμον βίην τε καὶ δίκην συναρμύσας,
 ἔρεξα καὶ διήλθον ὡς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε κάραθῷ,
 εὐθείαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὡς ἐγὼ λαβῶν,
 κακοφραδῆς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνήρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δήμον· εἰ γὰρ ἤθελον
 ἢ τοῖς ἐναντίοισιν ἠνθάνειν τότε,
 αὐτίς δ' ἢ τοῖσιν οὐτέρῳ φρασαίετο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἦδ' ἐχηρώθη πόλις.
 τῶν οὐνεκ' ἀλλήν πάντοθεν ποιούμενος
 ὡς ἐν κῆσιν πολλῆσιν ἐστράφην λόκος.

32a.

δήμῳ μὲν εἰ χρεὶ διαφάδην οὐνειδίσαι,
 ἢ νῦν ἔχουσιν οὐποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
 εὐδοντες εἶδον·
 ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
 αἰνοῦσιν ἂν με καὶ φίλον ποιοῖατο

32b.

εἰ γὰρ τις ἄλλος ἰαύτης τῆς τιμῆς ἔτοχεν,
 οὐκ ἂν κατέσχε δήμον οὐδ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἀνταράξας πῖαρος ἐξείλεν γάλα.
 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταίχμιῳ
 ὄρος κατέστην.

33. (26.)

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτου αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεματίων
ἄπεστιν οὐδέν, ἄσ(α τ') ἀνθρώποισι γῆ
5 φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

34. (26.)

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἴγθιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὄξος.

35. (26.)

κόκκωνας ἄλλος, ἕτερος (αὐτὲ) σήσαμα

[36.] (23.)

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλεῖ,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κῆδος ὀπάσσει.

IX.

CLEOBULINA.

1.

Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντο βιαίως·
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξει τοῦτο δικαιοῦτατον.

2.

Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
οὕτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2a.

Κνήμη νεκρὸς ὄνος με κερασφόρῳ οὐκ ἐκρούσεν.

3.

Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δωδέκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
παῖδες δις τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὐτὲ μέλαιναί·
ἀθάνατοι δὲ τ' εἶναι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.

X.

[AESOPUS.]

Πῶς τις ἄνευ θανάτου σε φύγη, βίε; μυσία γάρ σε
λυγρὰ· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
ἠδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλά, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληνῆς κόπια καὶ ἡέλιου·
τάλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· ἤν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.

XI.

DEMODOCUS.

1.

⟨Καὶ τότε Δημοδόκον⟩ Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
οὐκ εἰσὶ, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.

[2.]

Καὶ τότε Δημοδόκον· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὅς δ' οὐ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς δὲ Χῖος.

[3.]

Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλικιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.

[4.]

Καππαδόκην ποτ' ἔριθνα κακῆ δάκην· ἄλλα καὶ αὐτῆ
κάθικαι, γευσαμένη αἵματος ἰοβόλου.

[5.]

Καππαδόκαι φαῖλοι μὲν ἀσί, ζώνης δὲ τυγόντες
φαιλότεροι, κέρδους δ' εἵνεκα φαιλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τοῖς μεγάλης δράξανται ἀπῆνης,
δὴ ἅα τότε εἰς ἕρας φαιλεπιφαιλότεροι.
μή, λίτομαι, βασιλεῦ, μή τετρακίς, ὄφρα μὴ ἐντὸς
κόσμος ὀλισθήσῃ καππαδοικίζόμενος.

6.

Ἦν τύχης κρίνων, δικάζεν τὴν Προηνίην δίκην.

XII.

PHOCCYLIDES.

ΓΝΩΜΑΙ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
φύλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνός, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περιδρομος, εἶδος ἀρίστη·
ἡ δὲ σὺς βλοσυρῆς οὐτ' ἂν κακῆ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνός χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἦς εὐχεν, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου λιμερόεντος.

2.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἶσ' οὐτ' ἐν μύθοισ' ἔπεται χάρις οὐτ' ἐνὶ βουλῇ;

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκῆσα σμικρῇ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χροῖ τοι τὸν ἑταῖρον ἑταῖρω
φροντίζειν ἄσ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

5.

Χρηῖζων πλούτου μελέτην ἔχε πόντος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

6.

Νυκτὸς βουλευεῖν, νυκτὸς δὲ τοι ὀξυτέρῃ φρενὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίῃ δ' ἀρετὴν διξημένῳ ἐσθλή.

7.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σοφῶφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἔοντες.

8.

Ἀλεξῆσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἦ βίος ἡδῆ.

9.

χροῖ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περιμισσομενάων
ἡδέα κατἄλλοιτα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

10.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι.

11.

χροῖ παιδ' ἔτ' ἔοντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα.

12.

πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν

13.

ἀλλ' ἄρα δαίμονές εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι . . .

14.

<Καὶ τόδε Φωκυλίδεω> χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς
φεύγειν, μὴ σέ γ' ἐνιήσ(η) παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

[15.]

ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστίν.

[16.]

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐδ'
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλῆς Λέριος.

[17.]

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐδ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

XIII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (21.)*

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους

* Numeri adiecti sunt editionis Karstenianae.

ἄλλος· <ὁ> δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κορητῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμός, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν, 5
μειλιχος ἐν κεράμοισ', ἀνθεὸς ὀξόμενος·
ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνήν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἴησιν·
ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὸν καὶ καθαρὸν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τροπέξα 10
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἀνθεσίν ἂν τὸ μέσον πάντη πεπύκασται·
μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρηὶ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονος ἀνδρὸς
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
σπεύδοντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι 15
ποήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον —
οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἰκάδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πᾶν γηραλέος·
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλά πιδὼν ἀναφαίνει, 20
ὃς οἱ μνημοσύνη καὶ (πόνος) ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μέγας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
οὐδ' (αὖ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
ἢ στάσιος σφεδανός· τοῖσ' οὐδὲν χρηστόν ἐνεστίν·
θεῶν <δὲ> προμηθεῖην αἰεὶ ἔχειν ἀγαθόν.

2. (19.)

ἄλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιῶν,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόμεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ δεινὸν ἔεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν, 5
ἀστοισίην κ' εἴη κωδρότερος προσορᾶν,
καὶ κε προεδρίην φανερόν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,
4*

καὶ κεν σὶτ' εἴη δημοσίου κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10 εἶτε καὶ ἵπποισιν, ταυτὰ κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ἔαν ἄξιος, ὥσπερ ἐγὼ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢ δ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
 ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
 15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετεῖη
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαιμοσύνην
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἐργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
 τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
 20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
 εἰ τις ἀεθλεύων νικᾷ Πίσασο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοῦς πόλιος.

3. (20.)

ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνοφελέας παρὰ Λυδῶν,
 ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἔνευ στυγερῆς,
 ἦσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
 οὐ μείους ὥσπερ χεῖλιοι εἰς ἐπίπαι,
 5 ἀνχαλέοι, χαίτησιν ἀραλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
 ἀσκητοῖσ' ὀδμῆν χροίμασι δευόμενοι.

4. (23.)

οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
 ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5. (22.)

πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦραο πίον
 ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
 ἔστ' ἂν αἰοιδάων ἢ γένος Ἑλλαδικόν.

6. (18.)

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον * * *
 καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σάβλακος παριόντα
 φασὶν ἐποικαῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
 'παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἡ φίλον ἀνέρος ἐστὶν
 ψυχῆ, τὴν ἐργῶν φθιγεραμένης αἰῶν.'

7. (24.)

ἦδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
 βληστορίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἀν' Ἑλλάδα γῆν·
 ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἐξέκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
 εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτόμως.

8. (26.)

ἀνδρὸς γηρέντος πολλὸν ἀφανρότερος

ΕΠΗ.

(Σίλλοι ἢ παρφοδαίαι.)

9. (17.)

Παρ πυρὶ χρῆ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρη
 ἐν κλίῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
 πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους·
 'τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἐτέ' ἐστὶ, φέριστε;
 πηλίκος ἦσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;'

10. (27.)

ἔστασιν δ' ἐλάτης πνικν(οί) περὶ δάμα<τα βάνχοι>.

(Περὶ φύσεως.)

11. (8.)

ἐκ γαίης γὰρ πάντα, καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ.

11a.

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσαν ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο·
οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν ἔσσωθεν ἕνευ πόντου μεγάλοιο
οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος ὑμβροιο ὕδατος,
ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε
5 καὶ ποταμῶν

12. (1.)

Εἷς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέριστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὔτε νόημα.

13. (2.)

οὐλος ὄρα, οὐλος δὲ νοεῖ, οὐλος δὲ τ' ἀκούει.

14. (3.)

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόον φρονεῖ πάντα κραδαίνει.

15. (4.)

αἰεὶ δ' ἐν ταύτῳ μίμνει κινεούμενον οὐδέν,
οὔδ' ἐμετέρχεσθαι μιν ἐπιπρόπει ἄλλοτε ἄλλη.

16. (7.)

Πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκ' Ὀμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ πόρος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
(καὶ) πλείστ' ἐφθέρξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

17. (6.)

... ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες,
(ὡς) γράφαι χεῖρεςσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίησαν
τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον (ἐκαστοί),
5 ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δὲ τε βουσὶν ὁμοῖα.

18.

ἕξ ἀρχῆς καθ' Ὀμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες.

19. (14.)

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ γένητ' οὔδ' ἐτις ἔσται
εἰδὼς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπῶν,
αὐτὸς ὁμῶς οὐκ οἶδε· δόμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

20. (10.)

γῆ καὶ ὕδατος πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνονται ἢ δὲ φύονται.

21. (9.)

πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγευόμεσθα.

22. (12.)

γαίης μὲν τόδε πείρας ἔνω παρ' ποσσὶν ὄραται
αἰθέρι προσπλάζον, τὰ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰάνει.

23. (11.)

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσαν ὕδατος.

24. (13.)

ἦν τ' ἴσιν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφνηκεν,
πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ιδέσθαι.

25.

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἐφασκον
γλύσσουα σῶμα πέλεσθαι.

26. (15.)

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισιν.

27.

ὅπποσα δὴ θνητοῖσι πεφήνασιν εἰσοράσθαι

28. (16.)

οὔτοι ἐπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν,
ἀλλὰ χρόνῳ ζητέοντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

29.

(ἀγρῶν) ἐνὶ σπεάτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ.

IAMBŌI.

30. (5.)

ἄλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθλήτά <τ'> ἔχειν φωνήν τε δέμας τε.

XIV.

HIPPONAX.

IAMBŌI.

BIBAIŌN A.

1. 2. (1. 18.)*)

ἔβασε Μαιῆς παῖδα, Κυλλήνης πάμμον·
Ἐρμῆ κονάγγα, Μηροιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἐταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι.

3. (44.)

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

4. (44.)

βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ χαρίζοντες
κράδησι καὶ σπύλλησιν ὥσπερ φαρμακῶν

5.

πάσαν, τίασ', (ἔδενε) τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴδι διὰ Αὐδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλειον τύμβον
καὶ σῆμα Γύργου καὶ Μεγάστρου(ος) στήλην
καὶ μνήματ' (Ἄττος Ἀττάλυδα) πάμμονδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τροφῆας.

5

6.

Μαιάριος ὅστις θηροῦει πρήσας . .

7. (14.)

ἔρεῶ γὰρ οὔτω· Ἐκλήμιε Μαιάδος Ἐρμῆ

8. (15.)

τοὺς ἄνδρας τούτους ὀδύνη (πιαλεῖ ὀιγηλή).

BIBAIŌN B.

9. (54.)

ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

10. (11.)

χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

11. (12.)

Ἄν' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἠδισταί,
ὅταν γαμῆ τις κέκέρηρη τεθνηκυῖαν.

12. (5.)

Κίκων δ' ὁ (πανδηλήτος), ἔμμορος καύηξ,
τοιόνδε δάφνης κλάδον ἔχων . . .

13. (44.)

πόλιν καθάριεν καὶ κράδησι βάλλεσθαι

14. (44.)

δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

15. (44.)

κῆφη παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

16. (44.)

πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κράδας ἔχοντας, ὡς ἔχουσι φαρμακοὺς . . .

17. (44.)

λιμῶ γέν(οιτο) ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεῖς ἐπτάκις ῥαπισθείη.

18. (4.)

ὡς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλω κατηρῶντο.

19.

τί τῷ τάλαντι Βουπάλω συνώκησας;

20. (6. 33.)

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν

21.

τούτοισι θηπέων τοὺς Ἐρυθραίων παῖδας
οὓς φησι μητροκοίτης Βούπαλος σὺν Ἀρήτη
καὶ φελλῶν τὸν δυσώνυμον ἄρτον

22. (10. 9.)

Ἐρμῆ, φίλ' Ἐρμῆ, Μαιαδεῦ, Κυλληναῖε,
ἐπένομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ἦγῶ.

δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβάλισκα κἀσπερίσκα καὶ χρυσῶ
στατήρας ἐξήκοντα τούτερον τοίχου.

23. (10.)

δὸς χλαῖναν Ἰππώνακτι, κάρτα γὰρ ἦγῶ
καὶ βαμβακύζω.

24. (9.)

ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ἴλεως,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖησιν
ἐκρυψας, ὡς μὴ μοι χιμετλα ῥήγνυται.

25.

ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλός —
ἐς τῶκί' ἐλθὼν οὐδάμ' εἶπεν· Ἰππώναξ,
δίδωμί τοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· τὰς φρένας γὰρ δεῖλαιος.

26. (2.)

ὦ Ζεῦ πάτερ (Ζεῦ), θεῶν Ὀλυμπίων πάμπν

27. (3.)

τί μοι οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάμπν;

28. (16.)

ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἀρτεμις, σὲ δὲ κἀπόλλαν.

29. (17.)

παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κινήσειν τὸν Φλυσιῶν Ἐριθῆν

30.

τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγα
ἔφησε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα;

31. (19.)

συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην

32. (20.)

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἤσυχῆ τε καὶ θύβδην
θυνηίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Δαμφακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλήρον· ὥστε χρῆ σιάπτειν
πέτρας ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κριθίνον κόλλικα, δούλιον χόρτου.

33. (26.)

οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρῦκων,
οὐ τηγαλίτας σησάμοισι φαρμάσσων,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

34. (21.)

ὁ δ' ἔξολισθῶν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδώρη
Θαργηλίοισιν ἐγγυτον πρὸ φαρμακοῦ.

35. (23.)

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσῶν κατήραξεν.

36. (24.)

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη
προῦπιεν.

37. (22.)

σπονδῆ τε καὶ σπλέγχνοισιν ἀργίης χοίρου

38. (27.)

βακκάρι δὲ τὰς θήνας
ἤλειπον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

39.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηκίων πόλων
λευκῶν (συνθεῖς) κἀτεγγυς Ἴλιου πόργων
ἀπηναοῖσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

40.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
ἦν μὴ ἀποπέμψης ὡς τάχιστά μοι κριθέων
μέδιμνον, ὡς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κνεῶνα, πίν(ειν) φάρμακον πονηρίας.

*41. (113.)

(ἀνόλβιος) πλάνητι προσπαταῶν κώλω

42. (28.)

καὶ Μύσαν, ὃν ὠπόλλων
ἀνείπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

43. (30.)

καὶ τοὺς σολοίκους, ἦν λάβωσι, περναῖσι,
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύοντας

44. (31.)

ῥῆκει δ' ὑπισθε τῆς πόλης ἐν Σμύρῳ,
μεταξὺ Τρηγείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 45. (34.)

εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων

46. (7.)

Μιμῶν κακομήχανε (σύ), μηκέτι γράψης
ὑφιν τριήρεος ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γὰρ ἐστὶ συμφορὴ τε καὶ κληδῶν,
ἔνικύρια καὶ σάβαννι, τῶ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ὄφρις τῶντικυρήμιον δάκ(υη).

47. (35.)

ἔπειτα μάλῃ τὴν τρόπιν παραχρῆσας

48. (8.)

ὁ δ' αὐτίκ' ἔλθῶν σὺν τριοῖσι μάρτυρος,
ὄκου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὔρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῆν ὄφελμα — πυθμένι στοιβῆς.

49. (36.)

καὶ μιν καλύπτει. 'μῶν χροαδριὸν περὺς;'

50. (38.)

ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες

51. (39.)

κρηγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ

52. (40.)

ῥομιξεν αἷμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

* 53.

Ἐρμῆς δὲ Σιμώναιτος ἀκολουθήσας

54. (41.)

σίφωρι λεπτῶ τοὑπίδημα τετρήνας

55. (42.)

στάξουσιν ὥσπερ (ἐκ) τραπή(ου) σάκκιος.

56. (43.)

ἄλειψα ῥόδιον ἠδὲν καὶ λέκος πυροῦ.

57. (61.)

πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φωίδας θερμαίνων
οὐ παύεται.

58.

τὴν ῥῖνα καὶ τὴν μύξιν ἐξαράξασα

59. (37.)

... ἐγὼ δὲ δεξιῶ παρ' Ἀρήτην
κνεφαῖος ἔλθῶν ῥωδιῶ κατηυλίσθη.

60.

Μαλὶς, κονίσσε· καὶ με δεσπότεω βεβροῦ
λαχόντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

61.

ἔκέλευε βόλλειν καὶ λεύειν Ἰππώναικα.

62.

καίτοι γ' εὐωνοῦ αὐτὸν εἰ θέλεις δάσω.

63. (47.)

⟨καί⟩ στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μύθης.

64.

δοκέων ἐκείνου τῆ βακτηρία κόψαι

65.

ἠμίλεκτον αἰτεῖ· τοῦ φάλεω κολάψαιεν

*66.

.. ἀνήρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα

ἀπ' ὧν ἔδυσε ..... χλοῦνην.

66a.

~ - ἐκρωξεν <ῆ> κώμινδισ ἐν λαύρη

66b.

κόψασα γάρ μοι πρὸς τὸ λύχνον Ἀρήτη

66c. (80.)

καὶ νῦν ἀρειῆς σύκινόν με ποιῆσαι.

67. (35.)

Ὀλίγα φρονέουσιν οἱ χέλιω πεπωκότες.

68.

Οὐ μοι δικαίως μοιχὸς ἀλῶναι δοκεῖ

Κριτῆς ὁ Χίος ἐν κασσορικῷ (δόμῳ).

69. (65.)

~ ~ - κρέας ἐκ μολοβρίτου συός.

70.

λαιμῆ δέ σευ τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδιοῦ.

71. (32.)

καὶ δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Προηγέος κρέσσων

72. (29.)

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην Ἰσχαδ' ἐκ Καμανδωδοῦ

73. (57.)

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρόν

74. 75. (58. 59.)

Ἀβετε μέν ταιμάτια, κόψω Βουπάλου τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιός γάρ εἰμι κοῦκ ἀμαρτάνω κόπτων.

76.

οἱ δέ μεν ὀδόντες

<ἐντός> ἐν τῆσι γνάθοισι πάντες <ἐκ>κευνίεσθαι.

*77. (112.)

Μητροτίμω δηυτέ με χρῆ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

78. (60.)

ἐξ<άκως> τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν <τ'> ὑποργέσαι.

79. (64.)

Εἰ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε καὶ τέρευνα

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

80. (56.)

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν πολτοχέρουβδιν,
τὴν ἐργαστριμάχαιραν, ὅς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεπ', ὅπως ψηφίδι <κακός> κερκὸν οἶτον ὄληται
βουλή δημοσίη παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτιοι.

80a.

πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε

*81. (111.)

καὶ κνίση τινὰ θυμικήσας

[82.] (52.)

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σάφρῳι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν.
 αὐτῆ γὰρ ἢ προῖξ οἰκίαν σφίξει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἔγει λαβῶν . . .
 5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποτικῆς ἔχει
 εὐνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

XV.

ANANIUS.

IAMBOS.

1.

Ἄπολλον, ὃς ποῦ Ἀἴλου ἢ Πυθῶν ἔχεις
 ἢ Νάξου ἢ Μίλητον ἢ θεῖον Κλάρον,
 ἕεν κατ' ἱερ(ά, πρῶν) Σκόθας ἀφιῆσαι.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα

3.

Εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δούρη ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνώη κ' ὄσφ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κοῤῥαβην.

5.

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίης δὲ χειμῶνι·
 τῶν καλῶν δ' ὄσφον ἄριστον καρὶς ἐκ σκυῆς φύλλον.

ἠδὲ δ' ἐσθλίω χιμαίρης φθινοπωρισμῶ κρέας,
 δέλεφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθλίω,
 καὶ κυνῶν αὐτῆ τὸτ' ἄρη καὶ λαγῶν κάλωπέων· 5

ἄιος αὐτ', ὅταν θέρος τ' ἢ κηχέται βαβράζωσιν·
 εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βροῦμα,
 ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθυέσσιν ἐμπροπῆς ἐν μυτιωτῶ.
 βοῦς δὲ πιανθεῖς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων γυκτῶν ἠδὲς
 κημέρης. 10

XVI.

THEOGNIS.

ELEGIA.

Ὁ ἄνα, Αἴητοῦς νιέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
 λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὅστατον ἐν τε μέσοισιν
 αἰείσω· σὺ δέ μοι κλυθὶ καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἴητώ, 5
 φοίνικος ῥαδινηῆς χερσὶν ἐφαφαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Ἀἴηλος ἀπειρεσίῃ
 ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη,
 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλδς πολιῆς. 10

Ἄρεται μνηροφόνῃ, θύγατερ Διὸς, ἦν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐξ Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,
 5*

ἐχομένω μοι κλύθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἔλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

15 Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διὸς, αἳ ποτε Κάδμου
ἔς γάμον ἔλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος·
'ὅτι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν·
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

Κόρυς, σοφισομένω μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπιπέσθω
20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα,
οὔδ' εἰ τις ἀλλάξει κέκλιον τοῦσθλοῦ παρεόντος·
ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· Θεύγγιδός ἐστιν ἔπη
τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός·
ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἄδειν δύναμαι·
25 οὔδ' ἐν θανάστῳν, Πολυπαίδῃ· οὔδ' γὰρ ὁ Ζεὺς
οὔθ' ὕων πάντεσσ' ἐνδένει οὔτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κόρυς, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἐτ' ἔων ἔμαθον.
πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
30 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
ἔξε, καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἔπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
συμμίσηξις, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἰόντα νόον.
ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κόρυς, κνεί πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
40 εὐθνήτηρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης.

ἀστοὶ μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετραφάται πολλὴν ἐξ κακότητι πεσεῖν.

Οὔδεμίαν πω, Κόρυς, ἀγαθοὶ πόλιν ἔλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὕβριζεν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκουσι διδῶσιν
45 οἰκείων κερδέων εἴνεκα καὶ κράτεος,
ἔλκεο μὴ δηρὸν καίνην πόλιν ἄτρεμ' ἔσεσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κείται ἐν ἡσυχίῃ,
εὔτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῃ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
50 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
μόναρχοί θ'· ἂ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.

Κόρυς, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλεροῆσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
55 ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπαίδῃ· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοὶ· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κενὸν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.
60 μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῖν, Πολυπαίδῃ, ἀστῶν
ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἴνεκα μηδεμιῆς·
ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
χρῆμα δὲ συμμείξης μηδενὶ μηδ' ὀτιοῦν
σπουδαῖον· γνώση γὰρ οἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
65 ὧς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐπ' οὔδεμία,
ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
οὔτως, ὧς ἄνδρες μηκέτι σφρίζομενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῶ πίσυνοσ βούλευε σὺν ἀνδρὶ,
70 εὐτ' ἂν σπουδαῖον προῆγμ' ἐθέλῃσ τελέσαι,
ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήσασ
καὶ μακροὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσασ.

Προῆξεν μηδὲ φίλοισιν ὁμῶσ ἀνακοινεῖο πᾶσιν·
παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

75 Παύροισιν πίσυνοσ μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
μή ποτ' ἀνήμεστον, Κύρνε, λάβῃσ ἀνίην.

Πιστὸσ ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
ἄξιὸσ ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Παύρουσ εὐρήσεισ, Πολυπαῖδη, ἄνδρασ ἑταίρουσ
80 πιστοῦσ ἐν χαλεποῖσ προήγμασι γινομένουσ,
οὔτινεσ ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουτεσ,
ἴσων τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

(Ὅδ' τόσσουσ χ') εὐρουσ διζήμενοσ οὐδ' ἐπὶ πάντασ
ἀνθρώπουσ, οὐσ ναῦσ μὴ μία πάντασ ἄγοι,
85 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδῶσ, οὐδ' αἰσχροὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδοσ ἄρει.

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένασ ἄλλη,
εἰ με φιλεῖσ καὶ τοι πιστὸσ ἔνεστι νόοσ.

"Ἢ με φίλει καθαροὸν θέμενοσ νόον, ἢ μ' ἀποειπᾶν
90 ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεικὸσ ἀειράμενοσ.
ὃσ δὲ μὴ γλώσση δέχ' ἔχει νόον, οὗτοσ ἑταίροσ
δεινόσ, Κύρν', ἐχθροσ βέλτεροσ ἢ φίλοσ ὢν.

"Ἢν τισ ἐπαινῆσῃ σε τόσον χρόνον ὄσσον ὀρφῆσ,
νοσφισθεῖσ δ' ἄλλην γλώσσαν ἰῆσι κακίην,

τοιούτοσ τοι ἑταίροσ ἀνὴρ φίλοσ οὔτι μάλ' ἐσθλόσ, 95
ὃσ κ' εἴπη γλώσση λῶα, φρονη δ' ἔτεροσ.
ἀλλ' εἴη τοιούτοσ ἐμοὶ φίλοσ, ὃσ τὸν ἑταίρον
γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντι κασιγνήτου. σὺ δὲ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῶ
φράζεο, καὶ ποτέ μεν μνήσειαι ἐξοπίσω. 100

Μηδείσ σ' ἀνθρώπων πείση κακὸν ἄνδρα φιλήσει,
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελοσ δειλόσ ἀνὴρ φίλοσ ὢν;
οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου φύσαιτο καὶ ἄτησ,
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοῦσ εὐ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρισ ἐστίν· 105
ἴσων καὶ σπείρειν πόντον ἄλοσ πολιῆσ.
οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶσ,
οὔτε κακοῦσ εὐ ὄρων εὐ πάλιν ἀντιλάβοισ·
ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμάρτησ,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχρηται φιλότησ· 110
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπανοίσκουσι παθόντεσ,
μνημα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταίρον,
ἀλλ' αἰεὶ φερόγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιωσ καὶ βρώσιόσ εἰσιν ἑταίροι, 115
ἐν δὲ σπουδαίῳ προήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸσ γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρν', οὐδ' εὐλαβίησ ἔσθ' (ἔτερον) πλέονοσ.

Χρυσοῦ κιβδήλου καὶ ἀργύρου ἀνσχετόσ ἄτη,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ὀήδιον ἀνδρὶ σοφῶ. 120
εἰ δὲ φίλου νόοσ ἀνδρὸσ ἐνὶ στήθεσσι κελήθη

ψυχρὸς ἔων, δόλιον δ' ἐν φρεσίν ἤτορ ἔχη,
 τοῦτο θεὸς κίβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
 125 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικός,
 πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑπόζυγιον·
 οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὄριον ἔλθῶν·
 πολλάκι γὰρ γνώμην ἑξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μῆτ' ἀρετὴν εὖχευ, Πολυπαῖδη, ἕξοχος εἶναι
 130 μῆτ' ἄφρονος· μοῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἔπλεθ' ὅσοις δόση, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεῖς, Κύρν', ἄτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δάτορες ἀμφοτέρων·
 135 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
 πολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν,
 καὶ τε δοκέων θήσειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
 οὐδέ τῳ ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσ' ἐθέλησιν·
 140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
 ἀνθρώποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελευτοῦσι νόον.

Οὐδεῖς πῶ ξείνον, Πολυπαῖδη, ἑξαπατήσας
 οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
 145 βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
 ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιούσῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἔστιν,
 πᾶς δὲ τ' ἀνήρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἔων.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
 Κύρν' ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται. 150

Ἔθριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ἴσασεν ἀνδρὶ,
 οὐ μέλλει χάσσην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίθει τοι κόρος ἔθριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπεται
 ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ἦ.

Μήποτέ τοι πευίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
 155 μῆδ' ἀρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

Ζεὺς γὰρ τοι τὸ τέλειον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μῆδεν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ὅ τι νῦξ χήμερῃ ἀνδρὶ τελεῖ. 160

Πολλοὶ τοι χροῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
 οἷς τὸ κακὸν δοκέου γίνεται εἰς ἀγαθόν.
 εἶδν δ' οὐ βουλή τ' ἀγαθῆ καὶ δαίμονι δειλῷ
 μοχθίζουσι, τέλος δ' ἐργασίην οὐχ ἔπεται.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὐτε πενιχρὸς
 165 οὐτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλῳ κακὸν ἔστι, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδεὶς
 ἀνθρώπων ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
 ἀνδρὸς δὲ σπουδῆ γίνεται οὐδεμίᾳ. 170

Θεοῖς εὖχευ, θεοῖς ἔστιν ἐπι κράτος· οὗτοι ἄτερ θεῶν
 γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὐτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενήτην πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἠπιάλου,
175 ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον
ῥιπτεῖν καὶ πετρώων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενήτη δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 διζησθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσειν πενήτης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχῶ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῆ τειρόμενον πενήτη.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἔσθλός ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὔδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφρονὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἔσθλός ἐρημεν
190 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος.
οὔτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἔσθλὰ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριον εἴδουσαν
εἰς οἴκους ἔγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 εὐδόξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρήμα δ' ὃ μὲν Λιόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρόμιμον τελέθει.

εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνήρ φιλοκερδαί θυμῷ
καήσεται, εἰδ' ὄρκω παρὰ τὸ δίκαιον ἐλάω, 200
αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὔθις ἔρευτο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὃ μὲν αὐτὸς ἔτισσε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν 205
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀνακτῆς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροισι ἔξετο κῆρα φέρων.

Οὐδεῖς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
τῆς δὲ φουγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότερον. 210

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὸν κακόν· ἦν δὲ τις αὐτὸν
πίνη ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κἀτα πάντας ἐπίστρεφε ποικίλου ἦθος,
ὄργην συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλίπου ὄργην ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ, 215
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
νῦν μὲν τῆδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοιός χροῶ γίνεω.
κρέσσων τοι σοφίη γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
Κύρνε, μέσην δ' ἔρχου τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς μούνος ποικίλα δῆμ' ἔχειν,
κεινός γ' ἄφρων ἐστί, νόον βεβλαμμένος ἔσθλου.

ἴσως γὰρ πάντες ποιικίλ' ἐπιστάμεθα,
235 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἔπεσθαι,
τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἔπιστοι ἔδου.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν,
οἳ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείστον ἔχουσι βίον,
διπλάσιον σπεύδουσι τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
230 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφάνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος εἶναι κενεόφρονι δῆμον,
Κύρην, ὀλίγης τιμῆς ἔμπορον ἐσθλὸς ἀνήρ.

235 Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἢτ' ἀνδράσι σφρομένοισιν,
ἀλλ' ὡς πάγχυ πόλει, Κύρην, ἀλωσομένη.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρουσι πόντον
πωτήση καὶ γῆν πάσαν ἀειρόμενος
φηιδίως· θούνης δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
240 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καὶ σε σὺν ἀλλέσκοισι λιγυφθόγγους νέου ἄνδρες
εὐκόσμως ἔφατοί καλά τε καὶ λιγέα
ἄβονται· καὶ ὅταν δυοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῆς πολυκακίτους εἰς Αἴδαο δόμους,
245 οὐδέποτε' οὐδὲ θανάτων ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κύρην, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἦδ' ἀνά
νήσους,
ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
οὐχ ἵππων νάτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων· 250
πάσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδῇ
ἔσση ὁμῶς, ὕψ' ἐν γῆ τε καὶ ἠέλιος·
αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατάς.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτου· λῆστος δ' ὑγιαίνειν· 255
πράγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴππος ἐγὼ καλῇ καὶ ἀεθλίῃ, ἀλλὲ κάκιστον
ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον·
πολλάκι δ' ἠμίλλησα διαρρήξασα χαλιῶν
φεύγην, ἐπώσαμένη τὸν κικῶν ἠνίοχον. 260

Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδί τερπύνη
ἄλλος ἀνήρ κατέχει πολλὸν ζμεῦ κεκίων . . .
'Ψυχρόν μοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνουσι τοκήες·'
ἔσθ' ἅμα θ' ὑδραίνει καὶ με γῶσά φέρει . . .
265 ἔνθα μέσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
δειρήν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενή γε καὶ ἀλλοτριῇ περ' εὐδῶ·
οὔτε γὰρ εἰς ἄρορην ἔρχεται οὔτε δίκας·
πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμνητος,
270 πάντη δ' ἐχθρῇ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ' ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδωκαν.
τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
καὶ πασέων νόσων ἐστὶ πονηρότερον·
275 παίδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρομενα πάντα παράδοχαις.

χορήματα δ' εἰ καταθήης, πόλλ' ἀνηγὰ παθῶν,
τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
καὶ στνρέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
280 μηδεμίαν κατόπισθ' ἀξόμενον νέμεσιν·
δειλῶ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
παρ ποδός, ἠγείσθαι θ' ὡς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τῶνδε πρόβαινε,
μήθ' ὄρκῳ πῖσυνος μήτε φιλημοσύνη,
285 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλη παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
ἔγγυον, ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
(ἐς) δὲ τὸ σῶσ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεταί ἐσθλὰ κακοῖσιν
290 ἀνδρῶν· ἠγέρονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις
νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίννεται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἰεὶ ἀμηχανίη.

295 Κατίλω ἀνθρώπῳ σιγᾶν χαλεπώτατον ἄχθος,
φθεγγόμενος δ' ἀδαῆς οἴσι παρῆ μελετᾶ,
ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀνεγκαίη δ' ἐπίμειξις
ἀνδρὸς τοιοῦτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδέεις λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
300 οὐδ' ᾧ κ' ἐκ γαστρος, Κύρνε, μίης γερύνη.

Πικρὸς καὶ γλυκὸς ἴσθι καὶ ἄρπαλέος καὶ ἀπηγῆς
λάτρῃσι καὶ δμῶσιν γείτοσί τ' ἀρχιδύροις.

Οὐ χορὴ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὄρθα λάβῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρος γερύνασιν, 305
ἀλλ' ἀνδρῶσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήν
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἐπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπίεμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔτυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴ(η)·
πάντα δέ μιν λήθειν ὡς ἀπέοντα δοκ(οῖ)· 310
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερός εἴη,
γινώσκων ὀργῆν ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δὲ πένονται· 315
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χορήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς. 320
εἰ δὲ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαβολίη.

325 εἴ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο,
οὔποτ' ἂν ἀλλήλους ἔρῳμοι οὐδὲ φίλοι
εἴεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ (ἄμ') ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδύς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
330 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἦσυχος, ὡπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μηδ' ἐτέροισι δίδους, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

332 α Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
β τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βῆς γίνεταί αὐτὸς ἔτι.

335 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μίσην ἄριστα· καὶ οὕτως,
Κύρνε, ἔξεις ἀρετήν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίη τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.

340 εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχου θανάτου.
χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε κείριον εὐχὴν·
δοῦς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίνην δ', εἴ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνίων ἀνίας·

345 αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνθρώπων, οἳ τὰμὰ χρήματ' ἔχουσι βίην
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κῦων ἐπέφρασα χαράδρην

χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποτεισάμενος·
τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροισι
δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε. 350

Ἄδειλὴ πενήν, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες, 355
εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
ὅς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
ἐκδύναται πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος·
μηδὲ λίην ἐπίφαινε· κακόν δέ τε, Κύρνε, ἐπιφαινῶν
πανύρουσιν κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις. 360

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρνε· ἀποτινυμένον δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὐκάλπιδε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τεῖσαί μιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόφ, γλώσση δὲ τὸ μελίχρον αἶεν ἐπέστω· 365
δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὄξυτέρη.

Οὐ δύναμαι γινῶμαι νόον ἀστῶν ὄντιν' ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὐ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἢ δὲ καὶ ἐσθλοί·
μμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσφῶν δύναται. 370

Μὴ μ' ἄεοντα βίην κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαννε,
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
 τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
 375 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἑκάστου·
 σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὑπατου, βασιλεῦ.
 πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρος ἀλιτροῦς
 ἐν ταύτῃ μοίῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
 ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῆ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
 380 ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργασίαι πειδομένων;

Οὐδέ τι κειριμένον πρὸς δαίμονος ἔστι βροτοῖσιν,
 οὐδ' ὄδδον ἦν τις ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἔμπης δ' ὄλβου ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
 ἔργων ἴσχονται θυμὸν, ὅμως πενήην
 385 μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
 ἦτ' ἀνδρὸς παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 390 ψεύδεά τ' ἑξαπάτας τ' οὐλομένηας τ' ἔριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δὲ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἢ γὰρ καὶ χαλεπήν τίκτει ἀμηχανίην.

Ἐν πενήῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὸν ἄμεινον
 φαίνεται, εὐτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ
 ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
 τοῦ δ' αὐτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
 τὸν δ' ἀγεθὸν τολμᾷν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήμορας ὄκοις·
 400 ἐντραπέλ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἐργασίαι ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅντινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακὰ, ταῦτ' ἀγέθ' εἶναι 405
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χορήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλιππος ἂν ἤμαρτες· ἐργὰ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θεσσαρὸν παισὶν καταθήσῃ ἄμεινω
 αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρον', ἔπεται. 410

Οὐδένας ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη δ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὔτως θωροήσομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σεῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύνάμαι διζήμενος εὐρεῖν 415
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτω μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολόβδω
 χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλὰ με καὶ συνιέντα παρέροχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 σιγῶ, γινώσκων ἡμετέραν δύναμιν. 420

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
 ἄρμόδια, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἐσθλὸν δ' ἐξελεῖν λώιον ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μῆδ' εἶδειν ἀγῶς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἴδαιο περῆσαι
καὶ κείσθαι πολλὴν γῆν ἐπιεσόμενον.

Φῦσαι καὶ θρέψαι ὄϊον βροτόν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
430 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πῶ τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὅστις σῶφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, καὶ κακοῦ ἐσθλόν·
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηγᾶς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
435 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὐποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὐποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσιν,
440 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦν ἐπίδηλος ὕμῳ·
δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν· ἀθανάτων τε δόσεις
445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ φεύσεται ἡμετέρης.
εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπεφθον
450 χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενου βασάνῳ,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰὸς
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

Ἴνθραπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σῶφρον οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένενυ,
πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτέων
455 οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρηξασα δὲ δεσμῶ
πολλέως ἐκ νυκτῶν ἔλλον ἔχει λιμένα.
460

Μήποτ' ἐπ' ἀπρημίτοισι νό(ημ') ἔχε, μῆδὲ μενοῖνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσς γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι (καλὸν)
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῶ δ' ἔργματι κῦδος ἐπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τρίβεν, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
465 μῆδέ σε νικᾶτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔη.

Μῆδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκα παρ' ἡμῖν,
μῆδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μῆδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμέων
θωρηχθέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλη,
470 μῆδὲ τὸν ἀργυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πάν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιερὸν ἔφν·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἴνοχορεῖται·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρᾶ παθεῖν.
αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
475 ὕπνῳ λυσιμᾶνον μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.
ἦξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτ' ἔτι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.

ὄς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι καίνος
 480 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόον·
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήσοσι γίνεται αἰσχρά·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἔων σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων, μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 485 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριον ἐφημέριον —,
 ἢ παρεὼν μὴ πίνε· σὺ δ' ἔγχεε' τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 490 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
 ἀρνείσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
 ὄς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἔρει.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἔριδας (τῆλ') ἀπερνυόμενοι,
 495 ἐς τὸ μέσον φωνέοντες ἡμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν·
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ἡμῶς καὶ σώφρονος οἴνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πνυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἰδιοῖες ἄνδρες
 500 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἴνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πνυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε κατασιγῆναι καὶ πρὶν ἔόντα σοφόν.

Οἴνοβαρέω κεφαλῆν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἴνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτι ἔργω ταμίης
 505 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἴνος ἔχει

καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἴνος πινόμενος πολλὸς κακόν· ἦν δὲ τις αὐτοῦ
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν. 510

Ἦλθεσ δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
 ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων...

νηὸς (πρὸς) πλευρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
 Κλεάρισθ', οἳ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον 517
 σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα·

τῶν δ' ὄντων τῆριστα παρεξομεν· ἦν δὲ τις ἔλθῃ 515
 σεῦ φίλος ὢν, (κατερεῖς) ὡς φιλότητος ἔχεις.

ἦν δὲ τις εἰρωπᾶ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἶπειν· 519
 ὡς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,

ὧσθ' ἓνα μὲν ξεῖνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
 ξείνια δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν. 520

Ὅς σε μάτην, ὦ πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
 ἢ γὰρ φηδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν, 525
 ἢ πενήνῃ δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ὡ μοι ἔργων ἠΐβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
 τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Οὐδέ τινα προῦδωκα φίλου καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
 οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι. 530

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίνεται, ὅππότε' ἀκούσω
 αὐλῶν φθεργγομένων ἱμερόεσσαν ὕπα.

Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' ἀδλητήρος ἀείδων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λύρην ὀρέων.

535 Οὐποτε δουλείη κεφαλὴ ἰθεὶα πέφουεν,
ἀλλ' ἀεὶ σκολιή, καθύγνα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

540 Οὔτος ἀνήρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται ἀντιῶ,
εἰ μὴ ἐμήν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἦπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δέκην, ἰσὸν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

545 μάντεσὶ τ' οἴωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ἕφαρ μὴ ἀμπλακίης αἰσχροῦν ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζεο· τῶ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.

550 Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
Κύρην, ἀπὸ τηλαργέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἐμβαλλε ταχυπέδροισι χαλινοῦς·
δήων γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνὸν διαπρήξουσι κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμήν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

555 Χρὴ τολμῶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔλλουσι ἀθανάτων.

Φράζεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς . . .
ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε πανρότερα.

ᾧστε σε μήτε λίην ἀφνειὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρῆξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πάσαι ἐπιστάμενον
τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ἕφαρ διδαχθῆς 565
καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχω ἀπλής.

Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνεσθεν
γῆς ὄλεσας ψυχὴν κείσομαι ᾧστε λίθος
ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο,
ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἔων ὄψομαι οὐδὲν ἔτι. 570

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὐ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
τῆς εὐεργεσίας ἠῆδὴ ἀγγελή.

Οἷ με φίλοι προδιδούσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι 575
ᾧστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν·
μὴ με δίδασκ'· οὐ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρεμι,
σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργου,
ὃς τὴν ἀλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προβέβημεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῆ μελέτω.

585 Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
πῆ σήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένον.

ἄλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·

τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν

590 συντυχίην ἀγαθὴν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμᾶν χροί, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ρήιδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερροῦ(έντ') ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

595 Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπάπροθεν ὤμεν ἑταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.

Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτὰρ τ' ἄλλοισιν διμῖλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Ὅθ' μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν

600 ἠλάστρεις, κλέπτων ἡμετέροισιν φιλίην.

ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἕπιστε,
ψυχρὸν ὄν ἐν κόλπῳ ποικίλου εἶχον ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν λερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

605 Πολλῶ τοι πλέουας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔθελον.

Ἀρχὴ ἐπι ψεύδεος μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
γίνεται οὐδ' ἔτι καλόν, ὅτ' ψεῦδος προσομαρτῆ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλεθ' ἑρῶτον ἀπὸ στόματος.

610

Ὅθ' χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
αἰνήσαι· θεилоῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἳ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾷ.

615

Ὅθι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀγνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενήν οὐχ ὑπερεδράμομεν.

620

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βύβου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύει
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

625

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσι εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένοι.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίξει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἔξαιρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην.

630

Ωίτινι μὴ θυμῷ κρέσσων νόος, αἶεν ἐν ἅταις,
Κύρην, <ὄγε> καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλεύεν δις καὶ τοῖς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἄτηρός γάρ τοι λάβρος ἀνήρ τελέθει.

635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἷ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ φεῖν
640 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὔνοον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι πανρότεροι.

645 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὖροις κεν ἑταίρους
καίμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαλαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενή, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
650 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ (δειλὰ) διδάσκεις,
ἔσθλα μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρην· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σύν τοι, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες· 655
ἀλλὰ τοι ἄλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἄσῳ φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖο', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χροὶ τοῦτ'· οὐ μήποτε πρήγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος· 660

καὶ πρήξαι μέντοι τι . . . καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ τε πενιχρὸς ἀνήρ
αἴψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπεται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.

καὶ σώφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλοῦ δόξα 665
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδῃ, οἷα πρὶν ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιόμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι, 670

οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστίαι λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
σφίξεται, (οἷ') ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν 675
ἔσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·

χρήματα δ' ἀρπάξουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δάσμοδ δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορητοῖ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθευ.

δειμαίνω, μὴ πως ναῦν κατὰ κύμα πίη. 680
ταῦτά μοι ἤνιχθα κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακ(ός), ἦν σοφὸς ἦ.

χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι, 670

οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστίαι λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
σφίξεται, (οἷ') ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν 675
ἔσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἀρπάξουσι βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δάσμοδ δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορητοῖ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθευ.

δειμαίνω, μὴ πως ναῦν κατὰ κύμα πίη. 680
ταῦτά μοι ἤνιχθα κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκοι δ' ἂν τις καὶ κακ(ός), ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδοίους· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητεῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήη.

685 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ γοῆ πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
690 οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λῶιον ἢ τελέσει.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
καὶ σε Ποσειδάων χέρμα φίλοις ἀνάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπάλεσεν ἀφραίνοντας·
γνώσαι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆ.

695 Οὐ δύνάμαί τοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρῆς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμεῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρσῃ, παῖροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
700 πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅστε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυδρεΐησιν ἀνήλθεν,
πίσας Περσεφόνην αἰνυλίοισι λόγοις,
705 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλέπτουσα νόοιο·
ἄλλος δ' οὐπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαιν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,

κτανέας τε πύλας παραμείφεται, αἵτε θανόντων
ψυχὰς εἰργουσίαι καίπερ ἀκαινομέναις· 710

ἀλλ' ἄρα καὶ κείθεν πάλιν ἦλυθε Σίσυφος ἦρωσ
ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις·
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθῆν Νέστορος ἀντιθέου,
715 ὀκνότερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσι πόδες.
ἀλλὰ γοῆ πάντας γνώμην ταύτην καταδέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία 720

ἵπποι δ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧ τὰ δέοντα πέρεστιν,
γαστροί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρὰ παθεῖν,
παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικὸς· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
ἔρη, σὺν δ' ἦβῃ γίνεταί ἄρμοδια,

725 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς Ἀΐδεω,
οὐδ' ἂν ἄποινα δίδουσι θάνατον φύροι οὐδὲ βαρβείας
νοῦσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον πτερὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
730 μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βιότου.

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
ἔβριον ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλου
θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσίν(ιν) ὄστις (ἀπ)ημῆς
ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
735 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακὰ, μηδ' ἐτ' ὀπίσσω
πατρός ἀτασθαλίαι παισὶ γένοιτο κακόν,
παῖδες δ' οὔτ' ἀδίκου πατρός τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν γόλον ἀξόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 740 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίθειν πατέρων.
 ταῦτ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἔων ἀδίκων,
 745 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρών,
 ἀλλὰ δίκαιος ἔων, μὴ τὰ δίκαια πᾶθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρδων πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἀδικὸς καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τεν ἀνδρὸς
 750 οὔτε τεν ἀθανάτων μῆριν ἀλευόμενος,
 ὄβριζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρήχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μεθάν, φίλ' ἑταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας,
 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτὴν
 αἰνήσεις μύθῳ σώφρονι πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλιος ἰπαιρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερῆν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 760 ὀρθῶσαι γλώσσειεν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλός,
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότιες πόλεμον.
 765 ὦδ' εἴη κεν ἄμεινον, (δμῶ)φρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνης διάγειν

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κήρας ἀμῦναι,
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρῆ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
 εἰδείη σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
 770 ἀλλὰ τὰ μὲν μᾶσθαι, τὰ δὲ δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
 τί σφιν χρήσεται μόνος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἕκρην,
 Ἀλικαδόφ Πέλοπος παιδί χαρίζομενος·
 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστήν Μῆδων ἀπέρκε
 775 τῆσδε πόλεος, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
 ἴγος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας,
 τερπόμενοι κιδάσῃ (τ' ἠδ') ἑρατῇ θαλίῃ
 παιάνων τε χοροῖς ἰαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν·
 ἧ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἔσορῶν
 780 καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σὺ, Φοῖβε,
 Ἰλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
 ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
 Σάραρτην τ' Εὐρύατα δονακοτρόφον ἀγλαὸν ἔστυ·
 785 καὶ μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
 ἀλλ' οὔτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
 οὔτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανεῖη
 ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
 790 τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὄρχηθμῳ καὶ αἰοιδῇ,
 καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος ἔων

795 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρεπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς·
800 ἄλλ' ὡς (λάϊον, εἰ) μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ἔσσειται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἄδων δύσεται εἰς Ἄϊδεω·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἄδειν δύναται.

805 Τόρον καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
ἰθύτερον χρη<τ>μεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧτινί κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἰέρεια
ὀμφήν σημήνη πίονος ἐξ ἄδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὖροισ,
810 οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀπλακίην προφύγοις.

Χρημ' ἐπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάμιον,
τῶν δ' ἄλλων πέπτων, Κύρνε, ἀνιηρότατον·
οἷ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
εἰδήσω καὶ τῶν ὄντιν' ἔχουσι νόον.

815 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατεροῦ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κατίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρνε, ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλόξαι·
ὅτι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάροτον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820

Οἱ κ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζωσι τοκῆς,
τούτων τοι χάρη, Κύρνε, ὀλίγη τελέθει.

Μῆτε τιν' αἰξὲ τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μῆτε πτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

Πᾶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' ἀόλητῆρος αἰδέειν 825
θυμὸς; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἥτε τρέφει καρποῖσιν . . . ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξυανθῆσιν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κείρε κόμην, ἀπόπαυε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830

Πίστει χρηματ' ὄλεσσα, ἀπιστίη δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλή γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτ' ἔτι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἄλλ' ὁπόταν καθύπερθευ (ἐβνθ') ὑπέρερθε γένηται,
τουτάκις οἰκαδ' ἴμεν πανσάμενοι πόσιος.

845 Ἐὖ μὲν κείμενον (ἄστν) κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Ἀδξ ἐπίβα δῆμος κενεόφρονοι, τύπτει δὲ κέντροφ
ὀξεί, καὶ ζεύγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δήμον φιλοδέσποτον ὧδε
850 ἀνθρώπων, ὅπόσιος ἠέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνθρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἑταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.

Ἦϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὸρ πολὺ λῶια δὴ νῦν,
οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἐστὶ χάρις.

855 Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἠγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κευλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾷ μὲ τι δειλὸν ἔχοντα,
ἀγχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾶν ἐθέλει·
ἦν δὲ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανοράκι γίνεται ἀνθρῶ,
860 πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνθρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη
ἐσπερίη τ' ἔξιμι καὶ ὀρθορῆ αὐτίς ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρούων φθόγγος ἐγειρομένων.

865 Πολλοῖς ἀχρηστοῖσι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ἔλβον
ἐσθλόν, ὃς οὐτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐόν

οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνήρ γῆν τε καὶ ἄστν σοῶ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθευ
χάλκεος, ἀνθρώπων δαίμα χαμαιγενέων, 870
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνῆρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνέω, τὰ δὲ μέφομαι· οὐδέ σε
πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἐσοί. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο; 875
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχω σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανάων γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πίν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφῆς ὑπο Τηγέτιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ' ὁ γέρων 880
οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλαταιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὕφρα μετ' ἄλλων 885
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἂν' οὔς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατρῴης γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχροὺς παρεόντα καὶ ἀκνπόδων ἐπιβάντα
ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' ἐσιδεῖν. 890

Οἱ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὕλαεν,
 Αηλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διεποῦσιν.
 ὡς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

895 Γνώμη δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνήρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρην, ὀδυνηρότερον.

Κύρην, εἰ πάντ' ἀνδρεςσι καταδυητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκων καὶ νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χορήματ' ἀθύρων,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνεισὶν ἔχει.
 905 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἄϊδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἔμιμνεν,
 φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
 νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν,
 910 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω·
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστημα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
 φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέραν·
 ἢ μηδὲν θαπανῶν τρύχα βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔργω, ὃς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὧν ἐδίδου·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἶσα,
 χορήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,

ὥστ' ἐς ἄκαιρα ποιεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλοι τις.
 εἶδον δ' ἕλλον, ὃς ἦ γαστρὶ χαριζόμενος 920
 χορήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα
 τέρψας·

πρωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χορήματ' ἄριστον ὑπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἔχέμεν.
 οὔτε γὰρ ἂν προαιμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης, 925
 οὔτ' ἂν πρωχεύων δουλοσύνην τελείης·
 οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χορήματα πάντ' ἀποδραῖη.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χορήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτήης, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
 παῦροι, κοῦκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνήρ ἀγαθός. 930

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεὶς, ἦν μὴ ὄρε' χορήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὄλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτὸν 935
 χώρας εἰκουσιν τοῖ τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλέπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
 καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
 οὐδὲ τὸν ἀνλήτην προφασίζομαι· ἀλλὰ με (γῆρους)
 ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον.

Ἐργώθεν ἀνλήτηρος ἀείσομαι ὧδε καταστάς
 δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

945 Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσε
κλινόμενος· χοῆ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατριίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δῆμῳ
τρέφας οὐτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὡς ἀλλὰ πεποιθώς
950 ποσσὶ καταμάσφας αἵματος οὐκ ἔπιον·
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
ξενυξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρηξας δ' οὐκ ἐπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρηξας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

955 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεῦσαι κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθῶν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
χορήζων ἡμετέρους αὐτίς ἴκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
960 ἠδὲ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μήποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἀνδρα σαφηνέως,
ὀργῆν καὶ θυμὸν καὶ τρόπου θυτιν' ἔχει.
965 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσι· ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐφαίνεται πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστων.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτός ἔβην·
ἐφθην κινήσας πρὶν σευ κατὰ πάντα δαῆναι
970 ἦθεα· νῦν δ' ἤδη νηὺς ἄθ' ἐκάς διεχῶ . . .

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντι ἐπιόινιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν προῦτ' ἐπὶ γαῖα καλύψη
εἰς τ' Ἔρεβος καταβῆ, δάματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὐτε λύρης οὐτ' ἀυλητῆρος ἀκούων, 975
οὔτε Διωνύσου δῶρον ἀειρόμενος.
ταῦτ' ἔσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὕφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ,
χερσίν τε σπεύδ(ων) χρήμασί τ', ἀμφοτέρω· 980
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἰ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλου καταθάμεθα θυμόν,
ὕφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη.
αἴψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη· 985
οὐδ' ἵππων ὀρμὴ γίνεται ὠκυτέρη,
αἴτε ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρος, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὀπότεν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῆς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γυνῆ σε βαρυνόμενον. 990

Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνιήσει, ἄλλοτε δ' ἔρδων
χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θεῆς, Ἀκάδηε, ἐπίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοὶ τ' εἶη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριώσων, 995
γυοίης χ' ὄσσον ὕων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσοτον ἦμαρ ἔχων,
 δειπνῶν δὴ λήγοιμεν, ὅσων τινα θυμὸς ἀνώγοι,
 1000 παντοίων ἀγαθῶν γαστροὶ χαριζόμενοι.
 χέρονιβα δ' αἴψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ὄραδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

"Ἡδ' ἀρετῆ, τόδ' ἀεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνθρὶ σοφῷ·
 1005 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλλή τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένει.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
 ἀγλαὴν ἄνθος ἔχ(η) καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆι,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβῶν
 1010 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέργει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὕλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδα δῶμα μέλαν καταβῆ,
 1015 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη,
 ἔξετάσαι τε φίλους, ὅτιν' ἔχουσι νόον.

Ἀότῖα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος δημηλικῆς
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεόν ὄφελεν εἶναι·
 1020 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὕναρ
 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 ἀντίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ξυγὸν ἀγένα θήσω
 δύσλοπον, οὐδ' εἴ μοι Τιῶλος ἔπεστι κάρη.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν,
 1025 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ προήξεις ἰδύτεραι.

Ῥηιδίη τοι προήξεις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὁμῶς ἄτλητα πεπονθῶς·
 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὄξυτέρη·
 1030 μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 (μόχθῃ) μηδ' ἄχθευ, μηδὲ φίλους ἀνία
 μηδ' ἐχθροὺς εὐφραυνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
 1035 οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὸς ἐς πυθμένα λίμνης,
 οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἠερόεις.

"Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατήσαι,
 ὡς ἐν ἐμῇ γνώμῃ, Κύρνε, πάλοι κέρνεται.

"Ἡδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λείον ἤδη
 1038a οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἐστι χάρις. b

"Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
 1040 μὴ πίνουσ' ἄστρου καὶ κυνὸς ἄρχομένου.

Δεῦρο σὺν αὐλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
 πίνωμεν, κένου κήδεσι τεροπόμενοι.

Εὐδάμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
 ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκακάλυμμένος εὔθει, 1045
 ἡμέτερον κῶμον δεξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἐπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατῆρ' ὑποθήσομαι αὐτὸς
1050 ἔσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλεν·
μήποτ' ἐπειγόμενος προήξῃς κακόν, ἀλλὰ βαθεῖη
σῆ φρενὶ βούλευσαι σῶ ἀγαθῷ τε νόσφ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόσφ τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόσφ(ος) ἔσθλ(ος) ἀγει.

1055 Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἔασομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
αὔλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέροισι.
αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοί, (μελέ)μεν δ' ἀμφιπερικτιόσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργῆν ἀπάτερθεν ὀρώντι
1060 γινώσκουσιν χαλεπὸν, καίπερ ἔόντι σοφῶ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλοῦτον, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενήν.

Ἐν δ' ἤβῃ πάρα μὲν ξὺν Δημήτρει πάννυχον εὔδειν,
ἱερῶν ἔργων ἕξ ἔρου ἱέμενον·
1065 ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀλητήρος ἀείδειν·
τούτων οὐδὲν (ἔνεσ)τ' ἄλλ' ἐπιτεργνύτερον
ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς;
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτε θανόντας
1070 κλαίουσ', οὐδ' ἤβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

1070a Τέρεπτό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται
b ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλου ἤθος,
συμμίσγων ὀργῆν οἷος ἕκαστος ἔσν.
νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοῖος πέλεν ὀργῆν·
κρείσσόν τοι σοφίῃ καὶ μεγάλῃς ἀρετῆς.

Προήγματος ἀπρόηκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
1075 γινῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
ὄργη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἔσθλόν ἔόντα,
οὐδὲ μὲν ἀνήσω δειλὸν ἔόντα φίλον.
1080

Κύρνε, κύνει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
ὑβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
1082a ἄστοι μὲν γὰρ ἕασσι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
τετράφεται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν. b

Μὴ μ' ἐπεσιν μὲν στέργε, νόου δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
c εἰ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεσσι νόος,
ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποκειπῶν
ἐχθαιῶ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος. f

Οὕτω χρὴ τὸν γ' ἔσθλόν ἐπιστρέψαντα νόημα
ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
1085 τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοὶ μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δῆ
ναίετ' ἐπ' Εὐρώτῃ καλλιρρόῃ ποταμῷ,

εἴ ποτε βουλευσάμην φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
1090 εἰ δέ τι καίνος ἔμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἄργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύνάμην,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1095 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἔμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεισο.

Ἦδη καὶ πτερόγεσσι ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφρυγῶν
βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
1100 ὕστερον ἡμετέραν γνώσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέραν φιλήν.

Ἔβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ἕμ' ἀπολεῖ.

1104a Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
b πολλοὶ ἀπειρητοὶ δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

1105 ἔς βάσανον δ' ἔλθῶν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθός ἐάν καλὸς ἄπασιν ἔσῃ.

Ὡ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοις πόνος δεινὰ παθῶν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
1110 νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἔσορόν,

τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας
τιμῆς· μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Πολλὰ δ' ἀμνησθήσει κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ· 1114a
ἀρχὴν γὰρ πενήτης οὐχ ὑπερεδράμομεν. b

Χοῆματ' ἔχων πενήτη μοι ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὰ μὲν μοι 1115
ἔσται, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπενξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἱεροθέστατε πάντων,
σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὦν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἀητοίδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεύς, 1120
ἕφα βλον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
ἦβη καὶ πλούτῳ θυμὸν λαϊνόμενος.

Μὴ με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
ὅστ' Ἄϊδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἔξαναδύς,
ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεῖ θυμῷ 1125
Πηλεόπης ἔμφρονι κουριδίῃ ἀλόχου,
ἣ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
ἕφα τε γῆς ἐπέβη (δαιδαλέου τε μυχοῦ).

Ἐμπόμοι, πενήτης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
οὔδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς· 1130
ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἣ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοις κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.

- 1135 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μόνῃ θεὸς ἐσθλή ἐνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλυμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 ᾗχετο μὲν πίστις, μεγάλη θεός, ᾗχετο δ' ἀνδρῶν
 σωφροσύνη· χάριτές τ', ᾧ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 1140 οὐδὲ θεοὺς οὐδέεις ἔξεται ἀθανάτους·
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἐφθίται, οὐδὲ θεμίστας
 οὐκέτι γνώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐνομίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοῦς ἐλπίδα προσμενέτω·
 1145 εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
 ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 αἰσχροὶ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεύνα,
 δαιλῶν ἀνθρώπων ὄχημασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῖντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- 1155 Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλέγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλοῦτου θυμὸν ὑπερκορέσεις·
 ὡς δ' αὐτῶς σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 1160 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

- 1160a Ὡ νέοι οἱ νῦν ἄνδρες. ἐμοὶ γε μὲν οὐτις ἀνάγκη
 b ταυθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς 1162a
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦν ἐπίδηλον ὁμῶς·
 δαιλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων τε δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν. f

Ὄφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσσω στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἐταῖρον 1164a
 γνώσκων ὄργην καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀπὲρ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταυτ' ἐνὶ θυμῷ
 φράζεο, καὶ ποτέ μιν μνήσεται ἐξοπίσω. d

Ὅτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναιμι διζήμενος εὐρεῖν e
 πιστὸν ἐταῖρον, ὅτῳ μήτις ἐνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἐλθῶν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερῆς ἄμμιν ἐνεστι λόγος. h

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει, 1165
 εἴτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃ τέγματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλή μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
 τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δαιλά φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρείης κακὰ γίνεταί· εἴ δὲ καὶ αὐτὸς
 γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
 ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν· ἢ πολὺ κρέσσων
ἕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου

1175 ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὐτι κάμιου·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κ' εἴης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθήης καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστη(ς) κεν πείρα(ατ') ἔχῃς ἀρετῆς.

1178^a Τολμᾶν χρῆ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα,
b πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.

Κύρνε, θεοὺς αἰδεῦ καὶ δεῖδιθι· τούτο γὰρ ἄνδρα
1180 εἰργεὶ μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.
δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίνειν
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν', ἀγαὶ φασειμβρότου ἡελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

1184^a Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ὄντιν' ἔχουσιν·
b οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἄνδάνω οὔτε κακῶς.

1185 Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροις πεφρονεῖν
ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὔτις ἔποινα διδοὺς θάνατον φύγει οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέραμα βάλοι.

οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
1190 θνητὸς ἀνήρ δώροισι (λά)μενος προφύγοι.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῶ βασιλῆω ἐγκατακείσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρωῖμα θανόντι·
(τῶ) ξύλου (οὔ) σκληρὸν γίνεται, (οὔ) μαλακόν.

Μῆτι θεοὺς ἐπίορκον ἐπέμυνθι· οὐ γὰρ ἀνυστὸν 1195
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ἵρμιδος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὄξυν βοώσης
ἦκουσ', ἦτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ἀράου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθείας ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροὺς 1200
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρον
τῆς (μάλα μισητῆς) εἵνεκα ναυτιλῆς.

Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὅπ' ἐμεῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεῖς ὑπὸ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ.
οὐδ' ἂν ἐκείνος ἐμεῦ τεθνητός οὐτ' ἀνίψτο, 1205
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερνούμεν οὔτε καλεῖμεν·
ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὐτ' ἂν ἀπῆς.

Αἰθῶν μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκέω, πατρῴης γῆς ἀπερνούμενος. 1210

Μὴ μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἄργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἐπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἔστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλή δ' οὐκ ἐπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμέας περναῖσι· πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῖν 1215
καλή, Αἰθαίω κενκλιμένη πεδίω.

Μήποτε παρ κλαίοντα καθεζόμενοι γελᾶσωμεν,
τοῖς ἀντῶν ἀγαθοῖς, Κύρν', ἐπιτεροῦμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἔξαπατῆσαι,
1220 Κύρνε· φίλου δὲ φίλῳ ἠήδιον ἔξαπατᾶν.

Πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταισμάτα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

1225 Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.

1226 μάργυς ἐγὼ, σὺ δ' ἔμοι γίνετο ἀληθοσύνης.

1229 Ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἰκιάδε νεκρός,

1230 τεθνηκώς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

[ΕΛΕΓΓΕΙΩΝ Β.]

Σχέλι' Ἔρως, μανία σε τιθνηθήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιον ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θεσεὺς μέγας, ὤλετο δ' Ἄλας
ἑσθλὸς Ὀιλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.

1235 ὦ παῖ, ἀκουσον ἐμεῦ, δευμάσας φρένας· οὐ τοι ἀπειθῆ
μῦθον ἐρῶ τῆ σῆ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν·
ἀλλὰ τλήθι νόφ συνιεῖν ἔπος· οὐ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὅ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

1238^a Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
b δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος·

1239 πολλὰ μὲν τοι παρ' ἔμοι κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοι κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.

Χαιρήσεις τῆ πρόσθε παροιχομένη φιλότῃτι,
τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ' ἔση ταμίης.

Δῆν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν δαίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

Οὔποθ' ὕδαρ καὶ πῦρ συμμείξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
πίστοι ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἔσθι δὲ θυμῷ,
ὡς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῆ τείσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν (αὐθ'), ὡς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους, 1250
ἠνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σπειρά.

Ὅλβιος, ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἀλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
καὶ κύνας, οὔποτε οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ὦ παῖ, κιλύροισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοί(οι)
ὀργῆν· ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖ.

ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφες καλός, ἀλλ' ἐπίκειται 1260
καρτερός ἀγνώμων σῆ κεφαλῇ στέφανος·
κατίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστροφου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

ὦ παῖ, ὅς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί· 1265
οὐδέν πά μ' ὠνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἤδη
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 ἠνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κοίτῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
 1270 ὡς δ' αὐτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

Ὡ παῖ, μαργουσῆνης ἀπὸ μὲν νόον ὠλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
 ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
 ἦκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

1275 Ὡραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἠνίκα περ γῆ
 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεζομένη·
 τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρου, περικαλλέα νῆσον,
 εἶδεν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς·
 1278a ὄσους σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι καὶ σ' ἐκέλευσεν
 b οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρεην φιλήην.

c Νεβρόν ὑπέξ' ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλλὴ πεποιθὼς
 d ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἐπιον.

Ὀὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἰ μοι ἄμεινον
 1280 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσειται, ὦ καλὲ παῖ.
 οὐ γὰρ ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικρᾶσι κἀθημαί·
 τῶν δὲ καλῶν παίδων (οὔτις ἔτ' οὐκ) ἀδικῶν.

Ὡ παῖ, μὴ μ' ἀδίκει — ἐτι σοι καταθύμιος εἶναι
 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῇ·
 1285 <οὐ γὰρ τοί με δόλω> παρελεύσειαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλέον ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἴασίου κούρεν, παρθένον Ἴασίην,
 ἀρραίην περ εὐόσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν

φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει,
 1290 πατρὸς νοσφισθεῖσα δόμων, ξανθῇ Ἀταλάντῃ·
 ὄχετο δ' ὕψηλās ἐς κορυφὰς ὄρεων,
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔργω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

Ὡ παῖ, μὴ με κακοῦσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 1295 μηδέ με σὴ φιλότης δάματα Περσεφόνης
 οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίξω μῆνιν
 βάζειν τ' ἀνθρώπων, ἦπια νοσάμενος.

Ὡ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξαι; ὡς σε διώκων
 δίξην· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κχεῖν
 1300 σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μύργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, λιτίνου σκέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰσπεφάνου.

Θυμῷ γνοῦς, ὅτι παιδείης πολυηρότου ἄνθος·
 1305 ἄκότερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὕβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 1310 μηδέ σε νικήσῃ παιδ' (ἀδαῆ) κακότης.

Ὀὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γὰρ σε διῶμαι·
 1315 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἠδὲ φίλος
 ἐπλεν, ἐμῆν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν ἀθήσεσθαι ἑταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἐχέσθαι φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἔσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

1818a ἄ μοι ἐγὼ θειλὸς· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
b τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθῶν γενόμεν.

ὦ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἡμερόεσσαν
1820 Κύρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπὼν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
γνῶς ἔρος ὡς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, τρέψου δ' αὐθις ἐς εὐφροσύνας·
1825 μερμήρας δ' ἀπόπανε κακῆς, δὲς δ' εὐφρονη θυμῷ
μέτρ' ἤβης τελέσαντ' ἔργατα σωφροσύνης.

ὦ παῖ, ἕως ἄν ἐχῆς λείην γένυν, οὔποτε σαίνω
παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μύροσιμὸν ἔστι θανεῖν.

Σοὶ τε διδοῦν ἐτι καλόν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
1830 αἰτεῖν· ἀλλὰ γουέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ (καλέ), διδοὺς χάριν, εἰ ποτε καὶ σὺ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον Ἰστυφάνου
χορήξων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσειαι· ἀλλὰ σε δαίμων
δοίη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

1835 Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε <δ'> ἐλθὼν
εὔδει σὸν καλῷ παιδὶ πανηγέριος.

Οὐκέτ' ἐρῶ παιδὸς, χαλεπὸς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἕσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυμαι δὲ πόθου πρὸς ἑστυφάνου Κυθρεσίης·
1840 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστι οὐδευμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κούκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·

τλήσομαι οὐ κρύψας ἀεικνύσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδὶ δαμεις ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους 1845
ἦρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεὺς,
ἀργάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἔρατόν.
οὔτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὔνεκα κάρῳ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμεις. 1850

ὦ παῖ, μὴ κόμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρὶ·
οὐ τοι κομάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἔστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ἄφρα τέλειος ἔη, Κύρις, νέοισιν ἔρος·
ἦν μὲν γὰρ τελέση, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκιον 1855
μὴ τελέση, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν ἀχέει κείται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα τυρὶ προσάγειν. 1860

Ναὺς πέτρον προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεῶν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεις ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

ὦ παιδῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροῖστατε πάντων, 1865
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῖρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί· γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.

1370 Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμεται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἐν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἔρχεται ἀγγελίην.

1375 Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἔρωϊν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιούσα μέλει.

1380 Καλὸς εἶναι κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' ἀσχερὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλόνητος ἀμαρτῶν,
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ἦν.

Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἐλθεῖν Κυπρογενεὺς . . .

. . . <Κυπρογενεὺς> δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,

1385 ἦν μὴ Κυπρογενεὺς δῶ λύσειν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυνθέρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσὸν

Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·

δαμνῆς [δ'] ἀνθρώπων πικρινὲς φρένας, οὐδέ τις ἐστίν
οὕτως ἱρθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φνεῖν.

XVII.

HIPPARCHUS.

1.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν.

2.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἔξαπάτα.

XVIII.

[PIGRES.]

Μῆνιν ἔειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μούσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

XIX.

[EPICHARMUS.]

Εἰμὶ νεκρὸς, νεκρὸς δὲ κόπρος, γῆ δ' ἡ κόπρος ἐστίν·
εἰ δέ (τε) γῆ νεκρὸς ἐστ', οὐ νεκρὸς, ἀλλὰ θεός.

XX.

DIPHILUS.

στρέψας δὲ πάλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῶ.

XXI.

PHRYNICHUS.

σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χεῖματι νῶξ ὀλοή.

XXII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

2.

Κρανὴ καὶ τούσδε μενεγχεύς ἔλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρημον πατρίδα ἕνομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυῖοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφέσαντο κόρυ.

3.

Αἰσχύλον Εὐφορίανος Ἀθηναῖον τόδε κέσθει
μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαρεθώνιον ἄλλος ἂν εἶποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μήδος ἐπιστάμενος.

4.

βριθὺς δαλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλοις

XXIII.

SOPHOCLES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

2.

Ῥιδήν Ἡροδότῳ τεύξεν Σοφοκλῆς ἑτέων ὦν
πέντ' ἐπὶ πενήκοντα . . .

[3.]

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐροπίδῃ, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
Βορρῶς ἠμίλλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἔρωτα,
ἄλλοτριαν στείρων, λαποδύτην ἀπάρεις.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

4.

⟨Ω Φλεγύα⟩ κόρυα περιώνυμε, μήτερ ἀλεξιπό⟨νον⟩ . . .
⟨Φοῖβος⟩ ἀκραικόμας (σ') ἐνακρίθμι⟨ον⟩ . . .
. . . εσι⟨ν⟩ εὐεπ . . .

XXIV.

ION.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

δν ⟨πόρε⟩ θυροσφόρος μέγα προσβέβων Διώνυσος·
αὐτῇ γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλάι τε ἀνάκτων,

ἔξ οὗ βοτρυόεσσ' οἴνας ὑποχθόνιον
 5 πύρρον ἀνασχομένη θαλερῶ (ἐπορέ)ζατο πήχει
 αἰθέρος. ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινὸν
 παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέση ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 πρὶν δὲ σιωπῶσιν· πανσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὕβριον ἀνθρώποισιν,
 10 ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον ἀτοφνές·
 τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
 τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν.
 τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρότατι,
 15 χαίρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

Χαίρετῶ ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἴνοχοι θεράπεες
 κινάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσ(οῦ
 δίνου) ἔχων χειρ(οῖν) νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 5 σπένδοντες δ' ἀγνώως Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλέῃ Περσείδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν· ἔτω διὰ νυκτὸς ἀοιδῆ·
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρεννος,
 10 κείνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἀρμονίας τριόδους,
 πρὶν μὲν σ' ἐπιτάουον ψάλλον δις τέσσαρα πάντες
 Ἕλληρες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

4.

Ὡς ὁ μὲν ἠμορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
 καὶ φθίμενος ψυχῇ τερπνὸν ἔχει βίοντον,
 εἴπερ Πυθαγόρης ἐτύμας ὁ σοφὸς περὶ πάντων
 ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν.

4a.

αὐτὰρ ὄγ' ἐμαπέως τὸν ὀρίγανον ἐν χειρὶ κεύθει

4b.

τῆν ποτε Θησείδης ἔκτισεν Οἴνοπιον

[5.]

Χαίρε μελαμπετάλοις, Εὐρυπίδῃ, ἐν γυάλοισιν
 Πιερίας τὸν αἶψι νυκτὸς ἔχων θάλαμον·
 ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὄν, ὅτι σοι κλέος ἄφθιτον ἔσται
 ἴσον Ὀμηρείαις ἀεναίσις χάρισιν.

ΜΕΛΗ.

6.

ω _
 _ ω _ ω _ ω _ ω _
 ω _ ω _ ω _ ω _ ω _
 ω _ ω _ ω _ ω _ ω _

ἔδαμον

παῖδα ταυρωπόν, νέον οὐ νέον, ἠδιστον πρόπολον
 βαρυνδοῦπαν ἐρώτων, οἶνον ἀερίνουον,
 ἀνθρώπων πρότατιν

7.

_ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _
 _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _

Ἄοιτον ἀεροφοῖταν ἀστέρα
 μείνωμεν ἀελίου λευκοπτέρουγα πρόδρομον.

8.

_ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _
 _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _
 ω _ ω _ ω _ ω _ ω _ ω _

οὐδ' ὄγε σῶμα τυπείς διφρεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκίης,
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XXIVa.

PHILIADES.

ἄνδρες τοί ποτ' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἐλικίδωνος,
λήματι τῶν ἀρχαῖ Θεσπιδᾶς εὐρύχορος.

XXV.

MELANTHIUS.

αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων (ἀρεταῖς).

XXVI.

[HIPPO.]

Ἰππῶνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXVII.

[EMPEDOCLES.]

1.

Πανσανίαν ἱερὸν ἐπώνυμον, Ἀγγίτου υἱόν,
τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα·
ὄς πλείστοις κρηραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νόσοις
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

2.

Ἄκρον ἱερὸν Ἄκρων, Ἀκραγαυτῖνον πατρὸς ἄκρον,
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατριδὸς ἀκροτάτης.

XXVIII.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

ὦ Θεόδωρε, δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν· ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
σοι πρώτῃ Χαρίτων ἐγνεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδᾶς ἀντιπρόπιθι,
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὺν εὖ θέμενος.

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι,
καὶ κωλικῶν ἐριδᾶς διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
κώρικον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
ἐς σφαίρας κωλικῶν· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν ἀέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταρες χωρίον ἐκταταί.

4.

Ἦνους οἰνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν.
τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
εἰρεσὴ γλώσσης ἀποπέμφομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμπόσιον· δεξιότης τε λόγον
Φαίλακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

XXXII.

[THUCYDIDES.]

Μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἔπασ' Εὐριπίδου, ὁστέα δ' ἴσχει
 γῆ Μακεδάν· τῇ γὰρ δέξατο τέμα βίου.
 πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι· πλείστα δὲ μούσαις
 τέρασ, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXXIII.

[ALCIBIADES.]

Βάπτε σύ μ' ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δὲ σε κύμασι πόντου
 βαπτίζων ὀλέσω νέμασι πικροτάτοις.

XXXIV.

[AGATHON.]

Ὁφείλει, ὡς ἀφανής, οὕτω φανερώτατος εἶναι
 καιρός, ὃς ἀξάνεται πλείστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXXV.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλέγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
 ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
 καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὃ παλαιός·

ἄσολ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.
 τοὺς ξυνετοὺς δ' ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ, 5
 οἷπερ καὶ ῥάστης εἶσι διδασκαλίας.

2.

Βάχχου μέτρον ἄριστον ὃ μὴ πολὺ μηδ' ἐλάχιστον·
 ἔστι γὰρ ἢ λύπης αἴτιος ἢ μανίης.
 χαίρει κινούμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἔστιν ἐτοιμώτατος·
 εἰ δὲ πολὺς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας, 5
 βαπτίζει δ' ὑπὲρ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἡγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
 ὀρθῶς γινώσκειν οἷος ἕκαστος ἀνήρ.

4.

Πρὸς σοφίᾳ μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφερόν ἐστιν,
 χωρὶς δὲ βλαβερὰ καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργῇ νόον ἐξεκάλυψεν
 κρυπτόμενον, μανίας πούλῳ χερειότερον.

6.

ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

ἦτις κερδαίνουσ' οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.
 <ὑβρις,>

8.

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον προᾶγμ' ἀνισρὸν ἔφθ.

9.

Φημι πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXXVI.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Κότταβος ἐν Σικελίῃ ἐστὶ χθονός, ἐκπροπέες ἔργον,
ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κἀλλει δαπάνῃ τε κράτιστος·

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυῖαν τρυφερωτάτη ἔδρα·
5 εὐναίου δὲ λέχους <ἔξοχα> κἀλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἔναλος πόλις Οἰνοπίανος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινι χρεῖα·
Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξιλόγα·
10 Θήβη δ' ἀρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
φορητοῦς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλδος ταμίαι·
τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἔκρουον εὖρον,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἣ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τροπῆαιον.

2. (2.)

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτη μελέτημά τε κείμενόν ἐστιν
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

μηδ' ἀποδαρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύλικα θιάσου
ἄγγεα . . . 5

<ταῦτα δὲ> Αὐδὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἔξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον 10
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
λήσταις δ' ἐκτῆκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρεσφαλταὶ· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον, 15
ᾧστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
εἰς τε φιλοφροσύνην γλώσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
τοιαύτη δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος
γνώμη τε κήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
πρὸς θ' ὕπνου ἤροσται, τὸν καμάτων λιμένα, 20
πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν,
καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχοῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
ἣ Λακεδαιμονίων δὲ διάθ' ἁμαλῶς δικάκεται, 25
ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

*2a.

ἦν Λακεδαιμόνιος Χελλῶν σοφός, ὃς τὰδ' ἔλεξε
„μηδὲν ἄγαν· καιρῶ πάντα πρόσεστι καλά.“

3. (4.)

πλοῦτου μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρκεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

4. (5.)

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

5. (3.)

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναίου στεφανώσω
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόζειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν λαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

6. (3.)

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔθρασα τόδε·
σφραγίς δ' ἡμετέρας γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κείται.

7. (7.)

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾤδᾶς
ἠδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγειν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπενμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἠδύν, ἄλυπον.
5 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
πανηγυρίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπασιν,
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἕκραισι καθίζῃ
10 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίον ψακάδεσσιν.

XXXVII.

[SOCRATES.]

1.

Ἀισωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστρ' νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.

2.

Δήλι' Ἀπολλὸν χάριε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ,

3.

οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοῦς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.

XXXVIII.

ANTIMACHUS.

Α Τ Δ Η.

1.

φεύγοντας γαίης ἔποθι Δωτιάδος

2.

(ἐνθα) Καβάρουσι θῆκεν ἀρακλέας δορυῶνας.

3.

εἶπε δὲ φωνήσας· Ἰόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δάσω δυσμενέων ἑλάσας.

4.

. . . τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπαι
Ἡέλιον κόμπενεν ἀρακλυμένη Ἐρύθεια.

†5.

οἱ τῶν μεγάλων ἔρκοτορές εἰσι κακῶν.

†6.

ἤντε τις καίηξ δύπτῃ . . .
ἀλμυρὸν ἐς πέλαγος

XXXIX.

[P L A T O.]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὡς διαβησομένη.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνωται νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
σκέψαι τὴν ὄρην ὡς ὀλιγοχρόμιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
Ξανθίσπη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινώμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἢ (ποτ') ἐραστῶν
ἐσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
τῇ Παφίῃ τὸ κέτοπτρον· ἐπεὶ τολῆ μὲν δοῦσθαι
οὐκ ἐθέλω, οἴη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλόμβριον, ὕγρον αἰοιδόν,
τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον

γαλιῶ μορφώσας τις ὀδοιπῆρος εὖχος ἔθηνεν,
καύματος ἐγθροτάτην δίψαν ἀπεσσόμενος.
πλαζομένην γὰρ ἔδειξεν ἕδωρ, εὐκαιροῦ ἀείσας
κοιλιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωνὴν δ' ἠγήτειραν ὀδοιπῆρος οὐκ ἐπολείπων
[εἶρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

5

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὄδῃ καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφάνων Περίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἐκέβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γενομέναις·
σοὶ δέ, Δίῳ, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρεσίας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρὶδι τίμιος ἀστοῖς,
ὃ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

5

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἄλεξίς ὕσον μόνον εἶπ' ὅτι καλός,
ἔπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
Θυμέ, τί μηνύεις κνσὶν ἄστειον; εἴτ' ἀνιήσει
ἕστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἷδε ποτ' Αἰγαίῳ βαρῦβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐμβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτῳα, χαῖρετ' Ἀθήναι,
γαίtones Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἐρετριῶν, ἄγχι δέ Σούσων
κείμεθα, φεῦ, γαίης ὕσον ἀφ' ἡμετέρας.

11.

Ναυηγού τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργού·
ὡς ἄλλ καὶ γαίη ξυνὸς ἔπεστ' Ἀίδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν ἢ κτείνασα θάλασσα
γυμνώσαι πυμάτου φάρεος ἠδέεσσο,
ἄνθρωπος παλάμησιν ἀτασθήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος·
5 κείνο καὶ ἐνδύσαιο καὶ εἰς Ἄιδας φέροίτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες, σώζοισθε καὶ εἰν ἄλλ καὶ κατὰ γαίαν·
ἴστε δὲ ναυηγού σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἄστῆρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἑμός· εἶθε γενόμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἄστήρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἔφωσ,
νῦν δὲ θανῶν λάμπεις Ἐσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρῆν με παρερχόμενοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παλγνιον εὐστοχίης·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
κέκλασμαι, πυκναιῖς γεράσι βαλλομένη·
5 δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἔμην ἕβριν ἐκαρποφόρουν.

17.

Χρυσὸν ἀνήρ εὐρών ἔλαπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λάπεν οὐχ εὐρών ἤφην ὃν εὔρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνήρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρών
ἤφην, ὁ δ' οὐχ εὐρών λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Ἄων πάντα φέρει· δολιγὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὐνομα καὶ μορφήν καὶ φύσιν ἠδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινας· ὡς ὀλιγώρως·
ἠΐδιε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἢ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱάσπις,
ὡς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κἄν ἀπέφενγε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίον Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέη χεῖρ,
μόνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμί δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὀμέψιος· ἐντὶ δὲ τῶ πρὶν
πορφυρέου μέθυσ λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εἴκηλον δ' ἴθυνε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
5 κινήσης ἀπαλῶ κόματι θελγόμενον.

23.

Εἰμί μὲν εὐκεράσιο φίλος θεράπων Διονύσου,
λεῖβα δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναιάδων·
θέλω δ' ἠρεμέοντα νέον περὶ κόματι παῖδα . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Ἀρτιάδων λέπας αἵ τ' ἀπὸ πέτρας
κροννοὶ καὶ βληγὴ πουλυμιγῆς τοκάδων,

αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίξεται ἐνκελάδῳ Πάν,
 ὄργον εἰς ξενικῶν χεῖλος ὑπὲρ καλέμων·
 5 αἱ δὲ περίξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ἰθριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

25.

Ἐπίκομον παρὰ τάνδε καθίξω φωνήεσσαν
 φρίσσουσαν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ξεφύροις,
 καὶ σοὶ καχλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
 θειλομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριον ἐνὶ Κυδίῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 'φεῦ φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης';

27.

Ἡ Παφίη Κυθήρεια δι' οὐδματος ἐς Κυδίον ἦλθεν,
 βουλομένη καυτεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
 πάντῃ δ' ἐθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγατο· 'ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἄ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσ', (Ἄρης οἶαν) ἤθελε, τὴν Παφίην.

28.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἀλλ' οὕτως ἔσθης, ὥς ποτε κρινομένη.

29.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
 ἦν νύξης, ἐγεραῖς ἄργυρος ὕπνου ἔχει.

30.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πασεῖται
 διζόμεναι, ψυχὴν εἶδρον Ἀριστοφάνους.

31.

Ἀρχεάνασσαν ἔγω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
 ἧς καὶ ἐπὶ ἡντιῶν πικρὸς ἔπεστιν ἔρωσ·
 ἄ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
 πρωτοπλόου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

32.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· 'κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
 τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρωτ' ὕμιν ἐφοπλίσομαι·
 καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριον· 'Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.'

33.

ἄλλος δ' ὡς ἐκόμισθα βαθύσιον, εὔρομεν ἔνδον
 πορφυρέαις μήλοισιν εἰκότα παῖδα Κυθήρης·
 οὐδ' ἔχεν ἰοδόκου φαρέτην, οὐ καμπύλα τόξα·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὑπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
 αὐτὰς δ' ἐν καλύκεσσι δόδων πεπεδημένους ὕπνω
 εἶδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφ' ὕπερθε μέλισσαι
 κηρογύτ(ης ἐσμός) λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

5

XL.

SCYTHINUS.

I AMBOI.

1.

ἦν ἀρμόζεται

Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαι ἀρχὴν καὶ τέλος
 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.

[2.]

Ἡλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Πιστός πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἔτεον,
 αὐτὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
 πένσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 5 καὶ πρὸς ἀναγνώσθαι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλήσαι
 χεῖλα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄραν μόνον· ἢ ᾗ ἀργυρησῶ
 πολλάνι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

[3.]

Ὅρθον νῦν ἔστηκας, ἐνώνυμον, οὐδὲ μαράννη,
 ἐντέτασαι δ' ὡς ἂν μήποτε πεισόμενον;
 ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνὸς ὄλον παρεκλίπειν ἑαυτὸν
 πάντα διδοῦς ἅ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 5 τείνεο καὶ ῥήσσοιο καὶ δάκρυς, πάντα μεταίσις·
 οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀπ' ἡμετέρης.

XLI.

[SIMMIAS THEBANUS.]

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
 τὸν τραγικῆς Μούσης ἐστέρη Κερρόπιον,
 πολλὰς (ὄν) θυμέλῃσι καὶ ἐν σπηγῆσι τεθηλὸς
 βλασὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔδειψε κόμην,
 5 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλλῆρον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσοῖς
 αἰὼν ἀθανάτοις δέχεται ἐν σελῶν.

2.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
 ἐρπύλαις χλοερὸς ἐκπροχέον πλοκάμους,
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἢ τε φιλορρῶς

ἄμπελος, ὄγρὰ πέριξ κλήματα γευσμένη,
 εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

5

XLII.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξίς δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
 ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
 δέλξας νικάτω . . .
 . . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερόν' ἔχειν.

XLIII.

PARRHASIUS.

1.

Ἀφροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψεν
 Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἕξ Ἐφέσου.
 οὐδὲ πατὴρ λαθόμεν Ἐδήνορος, ὅς (ῥά μ') ἔφρσε
 γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἦδη
 τέχνης εὐρῆσθαι τέματα τῆσδε σαφῆ
 χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέβλητος δὲ πέπηγεν
 οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάνι φουτῶν
 Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄραν.

XLIV

[PRAXITELES.]

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκριβώσεν ἔρωτα,
 ἔξ ιδίης ἔλκων ἀργέντεον κραδίης,
 Φρόνη μισθὸν ἐμείο δίδους ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
 οὐκ ἐτ' ἰστυεύων, ἀλλ' ἀτενίζόμενος.

XLV.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Χαίρε, καὶ ἠδόμενον βίωτον διάσφραξε τυράννου

2.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστῶν

XLVI.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσελεφαντηλέκτρος
 ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἴλωμεν εὐτελέειν.

XLVII.

ASTYDAMAS.

Εἶδ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἅμ' ἡμῖν,
 οἳ γλώσσης τεραπνῆς πρώτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὡς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφειδὲς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

XLVIII.

PHILISCUS.

⟨Νῦν,⟩ ὦ Καλλιόπης θυγάτηρ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δελξείεις, εἴ τι φρονεῖς καὶ τι περισσὸν ἔχεις·
 (τῷ) γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέν(τι) καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίον σῶμα λαβόνθ' ἕτερον
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Ἀυσία ὕμνον, 5
 (δῶρα) καταφθιμέν(ω) καὶ (στέφος) ἀθάνατον,
 ὅς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἄπασιν
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.

XLIX.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέδηκεν.
 Ζημί, θεοὺς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

L.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἰσόθεος τάξιν ἔχει μακάρων.

LI.

[DEMOSTHENES.]

Ἐἴπερ ἴσῃ γνώμῃ δῶμην, Δημόσθενης, εἶχες,
 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀφης Μακεδόν.

τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν ἀνέξουσιν
Μοῦσαι

15 Μναμοσύνας θύγατρος, Διὸς ξενίου σέβας ἀΐξουσιν
φιλίας τε γέρας βεβαίον.

LIII.

CERCIDAS.

IAMBOL.

1.

Ἦν καλλιπόγων ξενὸς ἐν Συρακούσαις.

MEΔΙΑΜΒΟΙ.

2.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

6.

οὐ μὲν ὁ πάρος γὰρ Σινωπεὺς
τῆνος ὁ βακτροφόρος, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας·
ἀλλ' ἀνέβα χεῖλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας
καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν·

5 ἥς γὰρ ἀλαθέως

Διογένης Ζανὸς γόνος οὐράνιός τε κύων.

3.

— — — — —
— — — — —

⟨οὐδέ⟩ τὸ τῆς θικνῆς χελώνης
ἀμναμόνευ'· οἶκος γὰρ ἀριστος ἀλαθέως καὶ φίλος.

4.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Νοῦς ὀρῆ καὶ νοῦς ἀκούει·
πῶς κ' ἴδοιεν τὴν σοφίαν πέλας ἑστακκυῖαν
ἐνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῶ σέσκαται
καὶ δυσενίπτω τρογί;

5.

— — — — —

ἐν κρομούχοις ἀνδράσιν εὐδοκίμησει.

LIV.

AESCHRIO.

IAMBOL.

1.

Μῆνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλησποντον, ἐμπόρων χόρην,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

ὁ δ' ἐξελὼν λιάντα φορτίου ξώνην

*4.

ἴρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

*5.

καὶ πίσσαν ἐφθῆν, ἣ θύραι μυρίζονται.

6.

καὶ θεῶν <βρωμα>

ἄγρωστιν εὐρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

7.

Ἐγὼ Φιλαινὶς ἢ πῖβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γῆρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι·
 μὴ μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκορη κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῖ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημῶδης·
 Πολυκράτης δέ, τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ΕΦΕΣΗΙΣ.

8.

σὺν ῥ' ἐχύθη ψυχὴν, πούλυς τέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός.

LV.

CASTORIO.

Σὲ τὸν βολαῖς νυφοκτόποις δυσχελόμερον
 ναίουθ' ἔδραν, θηρονόμῃ Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
 κλήσω γραφῇ τῆδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη

συνθεῖς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῷ κλύειν,
 μουσοπόλε θῆρ, κηρόχυτον ὅς μείλιγμ' ἰεῖς.

5

LVI.

CRATES.

ΠΑΙΓΝΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὲ μοι εὐχομένω·
 χόρτον ἐμῆ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
 χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ἰοφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε. 5
 χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτὰ, κανθάρον ἔλβον
 μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαϊόμενος,
 ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγνεῖν
 εὐφορον εὐκτητον, τίμιον εἰς ἀρετὴν.
 τῶν δὲ τυχῶν Ἐρμῆν καὶ Μοῦσας Ἰάσομ' ἀγνὸς 10
 οὐ δαπάναις τροφραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
 Ἐδτελλή, κλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης·
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθει ἀγαλλομένη

4.

καὶ μὴν Στίλπων' εἰσείδων χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφώεος ἔμμεναι εὐνάς·
ἐνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
τὴν δ' ἄρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετριῆ

6.

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον . . .
τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συρξαίνουσαν,
τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν ἀνῆ δημοτήτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
καλῆ καὶ πείρα, περίρρυτος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μαρὸς παρσίτιος
οὔτε λίγνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πνυγῆσιν,
ἅλλα θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
ἔξ ᾧ οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8.

οὐθ' ὑπὸ χροσείων δουλουμενῆ οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
τηξικόθων οὔτ' (εἰ) τι συνέμπορ(όν ἐστι) φίλυβρι
ἠδονῆ ἀνδραποδάδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
ἀθάνατον βασιλείαν ἐλευθερίαν [τ'] ἀγαπᾶσιν.

9.

μηὲρ φρακῆς λοπάδ' αὐξων
ἐς στάσιν ἄμμε βάλῃς

10.

κόγγον καὶ κνάμον σύνωγ' (ὦ φίλε), κἂν τάδε δράσης
ῥηιδίως στήσεις (στάσεως) πενίας τε τροπαιον.

11.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσο' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ
Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύφος ἔμαρψεν.

12.

Ἔλκε ποδὸς τεταγῶν διὰ βηλοῦ θεσπεσίωιο.

13.

Στείχεις δὴ, φίλε κυρτῶν,
βαίνεις τ' εἰς Ἀίδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.

14.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῶ δραχμῆν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρνη τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

15.

Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·
ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι, βρόχος.

16.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστρεφεῖ.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ.

17.

Οὐχ εἰς πάτρας μοι πόρογος, οὐ μίᾳ στέγῃ,
πάσης δὲ χέρσου καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἕτοιμος ἡμῖν ἐνδιαπᾶσθαι πάρα.

18.

Οὐκ οἶσθα, πήρα δύναμιν ἠλέκην ἔχει
θέρμων τε χοῦνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

†18a.

τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγωδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

19.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἐκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

[20.]

ἀνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὐ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτε,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

LVII.

THEOCRITUS CHIUS.

Ἐρμίον εὐνούχου τε καὶ Εὐβούλου ἅμα δούλου
μνήμα κενὸν κενόφρων τεῦξεν Ἀριστοτέλης·
ὅς διὰ τὴν ἀκρατῆ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημίας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

LVIII.

[MENANDER.]

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὧν ὁ μὲν ὑμῶν
πατρίδα δουλοσύνας ἤυσαθ', ὁ δ' ἀφοσύνας.

LIX.

SODAMUS.

Τοῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὅς μ' ἀνέθηκεν·
μηδὲν ἄγαν· καιρῶ πάντα πρόσεστι καλά.

LX.

CLEON.

τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἠγερέθοντο
βαρυόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

LXI.

FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA.

1.

ὡς ἐν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὕωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθηα λευκοῖαν.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος αἰεὶ θνητοῖσι τέτυκται·
εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πούλῃ χειριότερη.

3.

ἢ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ γλεῦθς οἶνος ἔχειν ἐθέλει.

4.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου,
ὅς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἔδειξε νόου.

5.

Θοιὰ <δὴ> τὴν γοηῦν ἐπιπνεῖουσι κορώνην.

6.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

7.

Οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ἕμων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

*8.

ἔσθλος ἔων ἄλλου κρείττονος ἀντέτυγεν.

9.

τόλμα (δὴ), κῆν τι τρηχὺ νέμωσι θεοί.

10.

ἦ θεὸς ἦ κρέσσων (δὴ τις) ὀνησόμεθα.

11.

ἔσθλοι μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χροί, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

*13.

ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλῆς πόντου ἀπεπλέομεν.

*14.

κοῦραι ἑλαφρὰ ποδῶν ἴγνι' ἀειράμεναι

15.

... ὀλίγησ' ἐστὶ διδασκαλίας.

16.

Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαροῦσας.

17.

ὅς νῦν ὀρχηστῶν πάντων ἀταλώτατα παίξεις

18.

ᾧδὲ ποί' ἐν Τύρινθι

LXII.

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA.

1.

Ξάνθη παλαιῇ γοηὶ πολλῆσιν φίλῃ

2.

περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητῆ γυνή

3.

δίφρου τέτυκται βλῶσις, εὗζυγον τέρας.

4.

ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλη πόλις

5.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεος

6.

πολλὰ δ' ἐν μεταίχμιφ
Νότος κυλίνδει κόματ' εὐρείης ἁλός.

7.

οὐκ ἀξιῶ μικρὸν σε, μεγάλα δ' οὐκ ἔχω.

8.
γῆρεις ἐν οἰκίοισιν

9.
καὶ παχυσκελῆς ἀλετρις πρὸς μύλην κινουμένη

10.
βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

*11.
δῆμος ἄστατον κἀκὸν
καὶ θαλάσση πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμου θιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπειν.

*12.
... ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς·
ἥδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνουσ χρεῖα.

13.
... 'βαὺ βαὺ' καὶ κυνὸς φωνὴν ἴεις.

14.
Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίτη

*15.
Κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρουσ καὶ χειμῶνος.

*16.
μέλλοντας ἤδη παρθένους ἀλινθεῖσθαι

17.
(πλεῖα) γὰρ τρυγὸς γλυκεῖης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδάων.

18.
ἵππος ὕφ' ἑπρὸς κέντρα μὴ λάκτιξέ πω'.

19.
σοφῶς ὁ βοῦς ἔφρασκεν ἀστράβην ἰδῶν·
'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ προῖγμα, πολλὰ χαιρέτω'.

*20.
ἀλλ' ἦ λύκος τὰς αἴγας ἐκκαλεῖ μολῶν.

21.
ἐρχῶν ἔκουε κἂν δοκῆ κἂν μὴ δοκῆ.

*22.
Ἄβδηρα καλὴ Τηρίων ἀποικίη.

23.
ἔστι Συλυσῶντος ἐδουχωρή

24.
ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καιρίας νέφος.

*25.
τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

26.
μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἀψωμαι μάχης.

27.
<τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος ...

28.
φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαξόνα

*29.
ἄψυχον ἔνδρα λαμβάνειν συνέμπορον ...

30.

σκληρὸν ἄκαρπον καὶ φντεύεσθαι κακὴν.

31.

ἢ <τ'> ἄγνος ἀνθεὶ χῶ βότρους πεπαίνεται

32.

υ - υ δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

33.

ἐμοῦ θανόντος γαῖα μαιχθήτω πυρὶ
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

34.

δεσπότην κεκαρμένοι

35.

ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῶ

36.

ἀλλ' ἔπον χάρας τρόποις

37.

<τὴν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν

38.

πατρόθεν πορθηκίδαί

 POETAE MELICI.

I.

EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΑΟΝ.

*τῷ γὰρ Ἰθωμάτῃ καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ἢ καθαρὸν <κίθαριν> καὶ ἐλεύθερα σάμβυκα ἔχοισα.*

II.

TERPANDER.

1.

*Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.*

2.

Ἄμφι μοι αὐτὲ ἀναχθ' ἑκαταβόλον ἄειδ', ὦ φρήν.

2a.

ἀλλὰ ἔναξ, μάλα χαῖρε

3.

*ἔνθ' αἰχμὰ τε νέων θάλλει καὶ μῦσα λήγεια
καὶ δέκα εὐφράγνια, καλῶν ἐπιτάροδος ἔργων.*

[4.]

*Σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγῆρον ἀποστέροξαντες αἰοιδᾶν
ἑπτατόνῳ φόρμιγγι νέους κελადήσομεν ὕμνους.*

- 15 <σιῶν ἀπ>έδιλος ἄλκα.
 <μήτις ἀνθ>ρώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω,
 <μηδὲ πει>ρήτω γαμῆν τὰν Ἀφροδίταν,
 <Κυπρίαν> ἄνασσαν, ἢ τιν'
 <ἦναιδ>ῆ παῖδα Πόρκω
- 20 <εἰναλίω. Κά>ριτες δὲ Διὸς δόμον
 <εἰσβαίνου>σιν ἐρογλεφάροι.
- γ' - υ - υ - τάτοι
 υ - ω - α δαίμων
 - υ - υ - φίλοις
- 25 υ - υ ἔδωκε δῶρα
 - υ - υ γὰ θεῶν
 υ - ω ἔλεσ' ἦβη
 - υ - υ - <θ>ρόνον
 υ - ω - <μα>ταίας
- 30 - υ - υ - ἔβα· τῶν δ' ἄλλος ἰφῶ,
 <ἔφθιτ', ἄλλος δ' αὐτε> μαρμάρω μυλάκρω,
 <πάντας ἔστ' ἀνεῖ>λεν Ἄιδας,
 <νηπίως, οἱ Κῆρας> αὐτοὶ
 <ἀφραδίασιν ἐπέσ>πον ἔλαστα δὲ
- 35 ἔργα πάσον κακὰ μησαμένοι.
- δ' ἔστι τις σιῶν τίσις·
 ὁ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων
 ἀμέραν <δι>απλέκει
 ἄκλανστος. ἐγὼν δ' αἰείδω
- 40 Ἀγιδῶς τὸ φῶς ὄρω
 εἴ ἔστ' ἄλιον, ὑπερ ἄμιν
 Ἀγιδῶ μαρτύρεται
 φαίνην· ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινῆν

P. II.

- οὔτε μωμήσθαι νιν ἂ κλευνά χοραγὸς
 οὐδ' ἄμως ἔη· δοκαῖ γὰρ ἤμεν αὐτὰ 45
 ἐκρηπῆς τῶς, ὥσπερ αἱ τις
 ἐν βοτοῖς στάσειεν ἵππον
 παρὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
 τῶν ὑποπειριδίου δναίρων.
- ε' ἦ οὐχ ὄρης; ὁ μὲν κέλης 50
 Ἐνετιός· ἂ δὲ χαῖτα
 τὰς ἐμὰς ἀνεψιάς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσὸς ὡς ἀκήρατος·
 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον — 55
 διαφάδαν τί τοι λέγω;
 Ἀγησιχόρα μὲν αὐτά.
 ἂ δὲ δευτέρω πεδ' Ἀγιδῶν τὸ φείδος
 ἵππος Εἰβήνω Κολαξείος δραμεῖται.
 ταὶ πελειάδες γὰρ ἄμιν 60
 Ὀρθρίε φᾶρος φεροίσαις
 νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἕτε σήριον
 ἔστρον ἀφειρομέναι μάχονται.
- ς' οὔτε γὰρ τι πορφύρας 65
 τόσσοι κόρος, ὥστ' ἀμόναι,
 οὔτε ποικίλος δράκων
 παγχρύσιος, οὐδὲ μίτρα
 Ἀνθία, νεανίδων
 ἱανογλεφάρων ἀγαλμα,
 οὐδὲ ταὶ Ναννώς κόμαι,
 ἀλλ' οὐδ' Ἀρέτα σιειδῆς,
 οὐδὲ Συλακίς τε καὶ Κλησισηρα,

P. III.

70

- οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνδοίσα φασεῖς·
 Ἄσταφίς τέ μοι γένοιτο
 75 καὶ ποτιγλέποι Φιλύλλα,
 Δαμαρέτα τ' ἐρατά τε Σιανθεμῖς' —
 ἀλλ' Ἀγησιγόρα με τηρεῖ.
- ζ' οὐ γὰρ ἄ καλλίσφυρος
 Ἀγησιγόρα πάρ' ἀντεῖ;
 80 Ἄγιδοι δ' ἔκταρ μένει,
 θωσστήριά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ;
 ἀλλὰ τῶν εὐχάς, σιοί,
 δέξασθε· (σι)ῶν γὰρ ἄνα
 καὶ τέλος. χοροστάτις,
 85 εἰποιμί κ', ἐγὼν μὲν αὐτὰ
 παρσένος μάταν ἀπὸ θρόνω λέλακα
 γλαυξ — ἐγὼν δὲ τῶ μὲν Ἄωτι μαλίστα
 ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
 ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο —,
 90 ἔξ Ἀγησιγόρας δὲ νεάνιδες
 (εἶρ)ήνας ἐρατῆς ἐπέβαν.
- η' τῷ τε γὰρ σηραφύρω
 αὐτῶς ἔ<πεται> μέγ' (ἄρμα),
 τῷ κοβερνάτα δὲ χρῆ
 95 κῆν νῆ μάλ' <ἄτεν> ὤκα.
 ἄ δὲ τῶν Σηρημίδων
 ἀοιδότερα μὲν <οὐχί>,
 σιαὶ γὰρ, ἀντί δ' ἔνδεκα
 παίδων, δεκ<άς οἱ> ἀεί<δει.>
 100 φθιέγγεται δ' <ἄρ> ὦτ' ἐπὶ Ξάνθω ῥοαῖσι
 κύνκος· ἄ δ' ἐπιμέρω ξανθῶ κομίσκα ...

μάκρος ἐκεῖνος
 6.
 7. (11.)
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —
 — — — — —

Οὐκ ἦς ἀνήρ ἄγροικος οὐδὲ
 σκαιὸς οὐδὲ παράσφοός τις
 οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
 οὐδ' Ἐρυσικαῖος οὐδὲ ποιμῆν,
 ἀλλὰ Σαρδίων ἀπ' ἀκρῶν.

5

7a.
 Εμέ, Λατοῖδα, τέο δ' ἀρχέχορον

8. (12.)
 Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρες ἡμερόφωνοι,
 γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
 ὅστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποτῆται
 νηδέες ἦτορ ἔχων, ἐλιπόφυρος εἶαρος ὄρνις.

9. (13.)
 Πολλαλέγων ὄνυμ' ἀνδρῖ, γυναικὶ δὲ Πασιγέρω.

10. (50.)
 Ἀύσπαρις, αἰνύπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρα.

11. (51.)

καί ποτ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος (ᾧαθ') ἐταίρων
Κίρκη ἐπαλείψασα

12. (82.)

τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥά ἄλλω νόον ἀνδρὸς ἐνίσποι;

*13.

ἄμεις δ' εἰρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶσα λίγεια.

14. (61.)

οὐ γὰρ ἐργάνα, Φάνασσα, Διὸς θύγατερ

15. (30.)

χρῦσιον ὄρμον ἔχων ῥαδιῶν πετάλοισι
καλχᾶν

16. (4.)

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα, θύγατερ Διός,
ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἕμερον
ἕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθη χορόν.

17. (23.)

καί ποκά τοι δάσω τρίποδος κῦτος,
ῥ' κ' ἐνὶ <στυ' ἀολ>λέ' ἀγέλης·
ἄλλ' ἐτι νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος
ἔτυεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἄλκιμᾶν
ἤρᾶσθη χλιαρόν πεδᾶ τὰς τροπᾶς·
οὐτα γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει,
ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
ζατεύει.

18. (25.)

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὄρεων, ὅκα
θεοῖσι Φάδη πολύφρονος ἐορτά,

χρῦσιον ἄγγος ἔχοισα μέγαν σκόφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον ἐν γάλα θεῖσα
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτροφον
Ἀργεῖφόντα

19. (40.)

πάθ' ἱερὸν σκόπελον παρὰ τε Ψύρα

20. (8.)

Εἰπατέ μοι τάδε, φῦλα βροτήσια.

21. (72.)

ὣς ἄμεις τὸ καλὸν μελίσκον

*22.

καὶ τὸ Διὸς θύγατερ μεγαλόσθενες

23.

Ζεῦ πάτερ, αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

24. (113.)

ἔσθαιμένα πέρι δέματα θηρῶν

25. (64.)

ταῦτα μὲν ὡς ἂν ὁ δᾶμος ἅπας

26. (70.)

τεὶ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

27.

εἶπε (μέγ') αὐτε
φαιδίμος Αἴας

28. (78.)

ὑμέ τε καὶ σφετέρως ἵππας

*29.

καὶ τὸ φίλιππον ἔδηκεν.

30. (21.)

λύσαν δ' ἔπρακτα νεάνιδες, ὥστ'
ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

31. (79.)

σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

32. (37.)

- - - - -
- - - - -φοίναις δὲ καὶ ἐν διαίοισιν
ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρέπει παιᾶνα κατάρχην.

33. (124.)

καὶ ποικίλον ἶκα, τὸν ὀφθαλμῶν
ἀμπελ(ίν)ων ὀλετήρα

34. (33.)

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιφρόταν

35. (48.)

ὃς φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

36. (19.)

κῆπὶ τᾶ μύλα δρυφῆται κῆπὶ ταῖς συναικλίαις.

37. (20.)

ἄικλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο.

38. (52.)

δοῦρὶ δὲ ξυστῶ μέμηεν Αἴας αἱματῇ τε Μένων.

39.

Ἦσκέ τις Καφεὺς ἀνάσσω.

40. (36.)

πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκίῳ

41.

σίοισι κἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον

42. (66.)

καὶ κῆρος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἤμενος μόκαρος ἀνήρ

43. (6.)

ἢ Μῶσα κέκλαγ', ἢ λίγεια Σηρήν.

44. (26.)

Ἔρος με δαῦτε Κύπριδος φέκατι
γλυκὺς κατεῖβαν καρδίαν ἰάνει.

45. (17.)

Κλίνας μὲν ἑπτὰ καὶ τόσαι τράπεσσαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχλαις
(παί)δεσσι χρυσοκόλλα.

46. (28.)

ἤδη παρέξει πνάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίαν τ' ὀπώραν.

47.

λεπτά δ' ἄταρπος, νηλεὴς δ' ἀνάγκη.

48. (74.)

αἱ γὰρ ἄμιν

τούτων μέλοι.

65. (10.)

- - - ω - - - ω - - - ω - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - ω - - - ω - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -

εὐδουσι δ' ὄρεων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρόονές τε καὶ χαράδραι,
 φύλα θ' ἔρπετὰ (τόσσα) τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θήρες τ' ὄρεσκόφιοι καὶ γένος μελισσᾶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἄλως·
 εὐδουσι δ' οἰωνῶν
 φύλα τανυπτερόγων.

66. (45.)

<Τύχη>

Εὐνομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθείας θυγάτηρ

67. (73.)

ὄσαι δὲ παῖδες ἀμέων
 ἐντί, τὸν κιδαριστᾶν αἰνέοντι.

68.

οἶδα δ' ὄρνιθων νόμους
 πάντων.

69. (60.)

ἄδοι Λιδὸς δόμῳ
 ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

70. (53.)

υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -
 ω - - - ω - - - ω - - - ω - - -
 υ - - - υ - - - υ - - - υ - - -

ἀνῆρ δ' ἐν ἀρμένιοισιν
 ἀλιτήριος ἦστ' ἐπὶ θάλα(ω) κατὰ πέτρας,
 ὄρεων μὲν οὐδέεν, δοκέων δέ

71. (81.)

σφοῖς ἀδελφιδεοῖς
 κῆρα καὶ φόνον

72.

τῷ δὲ σκόλλυν θεᾶ
 κατὰν (κῆρα λαβῶσ') ἐπίαζεν.

*73.

τῶς τέκεν θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.

74. (80.)

τῷ δὲ γυνὰ ταμία σφεᾶς ἔειξε χάρας.

75. (114.)

<ἀρκτὸν δ'> ἐπ' ἀριστερὰ χηρὸς ἔχων

76. (60.)

μέγα γείτονοι γείτων.

77. (69.)

πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων

78. (71.)

σὲ γὰρ ἔζομαι.

79.

ἔχει μ' ἕχος, ᾧ ὄλε δαίμον.

*80.

μηδέ μ' ἀείδην ἀπέφονε.

81.

ἦ ἦα τὸν Φοῖβον ὕειρον εἶδον;

82. (59.)
πειρά τοι μαθήσιος ἀρχή.
83. (121.)
ἔστι παρέντων μνάστιν ἐπιθέσθαι.
84. (63.)
Φρύγιον ἀύλησεν μέλος Κερβήσιον.
85. (35.)
περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων δ' Ἀύκηος
86. (35.)
Ἴνῳ σαλασσομέδοισ', ἐν ἀπὸ μάσδων
87. (83.)
νικῶ δ' ὁ κάρφων.
88. (85.)
μείον ἢ κοδύμαλον
- 88a.
ἀβάλε καὶ νοέοντα
89. (87.)
μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι
90. (100.)
ταύσια πολλὰ κίω
91. (105.)
καὶ Κέρκυρος ἀγῆται.
92. (106.)
δικα δὴ γυνὰ εἶην
93. (120.)
τὸν Μῶσεν καταύσεις.
94. (109.)
τῶν ἐν Θεσσαλίῳ κλείται

95. (118.)
λάδος ἡμένα καλόν
96. (103.)
καλλὰ μελιζόμεναι
97. (76.)
τὰ εἶά κἀδεα
98. (16.)
τὸ νέκταρ ἔδμεναι
99.
Ἄρτέμιτος θεράποντα
- *100.
κάλλιστ' ὑπαυλῆν
- *101.
κὰ μεγασθενῆς Ἄσκανία
- *102.
Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε
- *103.
ἄρχοι μὲν γὰρ κ' ὁ θρασίων.
- *104.
γλυκνυτάτων πρότανιν ὕμνων
- *105.
μέλεα μελιπτέρωτα Μωσῶν

IV.

[ARION.]

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

5

χειμῶνι μοχθεῦντες μεγάλα μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαυ ἔχει,
 λαίφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτο·
 χόλαισι δ' ἄγκυλαι.

7. (3.)

τὸ δ' αὖτε κῶμα τῶν προτέρων ὕνα
 σταίχει, παρέξει δ' ἡμμι πόνον πόλιν
 ἄντην, ἐπεὶ κε νᾶος ἐμβᾶ

8. (4.)

Νῦν χρὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

9. (7.)

Μέλαγχρος αἰδῶς ἕξιος εἰς πόλιν

10. (10.)

λόφον τε σείων Κάρικον

11. (94b.)

οὐδέ πω Ποσειδαν
 ἄλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

*12.

ἐπιαξον ὥστ' ὄρνιθες ὄκνου
 αἰετον ἔξαπίνας φάνεντα.

*13.

Ἄρεν, δι' ὄ(ν) φόβος δαίκτηρ

*14.

τὸ γὰρ
 Ἄρενι κατθάνην κάλον.

*15.

μειξάν δ' ἐν ἀλλάλοισ' Ἄρενα.

16. (27.)

Ἦει μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὀράνω μέγας
 χειμῶν, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥόαι.

κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τίθεις
 πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
 μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ
 μαλθακὸν ἀμφι(βαλόν) γνόφαλλον.

17. (29.)

Οὐ χρὴ κάκοισι θυμῶν ἐπιτρέπην·
 προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
 ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
 οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην.

18. (36.)

οἶνος γὰρ ἀνθρώποισι δίοπτρον.

[19.] (42.)

θέλω τι φείπην, ἀλλὰ με κωλύει
 αἰδῶς.

20. (96.)

πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις

21. (84.)

πάμπαν δ' ἐτόφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.

*22. (123.)

καὶ τις ἐπ' ἐσχαταῖσιν οἴκεις

23.

ὡς λόγος ἐκ πατέρων ὕρωρεν.

24. (81.)

οἴκω τε περ σὼ καίπερ ἀτιμίαις

25. (89.)

καὶ κ' οὐδὲν ἐκ δένου γένοιτο.

26.

κάπιπλεύσῃν
νάεσσιν

27. (80.)

. . ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως

28. 29. (33. 32.)

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέραισιν
περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
καὶ δὲ χευάτω μύρον ἄδν κατ τῷ
στήθεος ἄμμι.

*30. (25.)

ἔεισον ἄμμι τὰν ἰόκοιλον.

31.

χαῖρε καὶ πῶ τάνδε

32. (15.)

αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὸς τελέσῃ νόημα

*33. (74.)

. . νόον δὲ Φαύτω
πάμπαν ἄερωι.

34. (41.)

Ἰόπλοκ' ἄγνα μελλιχόμειδε Σάπφοι

35. (12.)

ἄνδρες γὰρ πόλιος πόρογος ἀρεῦιοι.

36. 37. (67. 8.)

(Πρὸς Ἀντιμενίδαν.)

Ἦλθεσ ἐκ περάτων γᾶς ἑλεφαντίαν
λάβαν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
<ἐπειδῆ> μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
συμμάχεις τέλεσας, ῥύσασ' ἐκ πόνων,
κτέννυαις ἄνδρα μαχαίταν βασιληῶν
παλαίσταν ἀπυλείποντα μόναν ἴαν
παχέων ἀπὸ πέμπαν.

38. (28a.)

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

39. (98.)

Ἀγνάσδημι κακῶς' οὔτι γὰρ οἱ φίλοι

40. (47.)

. . . . . νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
κινήσας τὸν ἀπ' ἰρᾶς πυκιν(ῶς) λίθου.

41. (79.)

τὸ γὰρ θέων ἰότατ' ἔμμε λαχόντων γέρας (ἄφθιτον)
θήσει.

42. (5.)

τὸν κακοπάτριδα

Πιττακὸν πόλιος τᾶς ἀχόλω καὶ βαρυδαίμονος
ἐσιτάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαίνευτες ἀολλέες

42a.

αἰ δὴ μὰν χέραδος μὴ βεβᾶω <F>εργάσιμον λίθον
κίτης, καὶ κέν ἴσως τὰν κεφάλαν ἀργαλίαν ἔχοι(s).

43. (28a.)

Τέγγε πλεύμονα Γοίνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ὄρα χαλέπα, πάντα δὲ δάψαισ' ὑπὸ καύματος.
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων Σάδεια τέττιξ, πεφύργων δ' ὑπο
 κειχέει λιγύραν <πύκνον> αἰοῖδαν, <σέλας> ὄπποτα
 φλόριον (κατὰ γὰρ πε)πταμένον <πάντα> κατανάνη·
 ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαιώταται,
 λεπτοὶ δ' ἄνδρες, ἐπεὶ <καὶ> κεφάλαια καὶ γόνα Σείριος
 ἕξει.

44. (31.)

Πίνωμεν· τί (τὰ) λύχ(ν') ὀμνόμεμεν; δάκτυλος ἄμερα.
 καδ' δ' ἄερε κυλίχραις μεγάλαις, αἶτα, ποικίλαις·
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς καθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγγε κέρραις ἓνα καὶ δύο
 πλέαις κακ κεφάλαις, ἃ δ' ἔτερα τῶν ἑτέρων κύλιξ
 ὠθήτω

45.

Κατ τῆς πόλλα παθοῖσας κεφαλᾶς κειχέ(άτω) μύρον
 καὶ κατ τῷ πολίω στήθεος.

46. (30.)

Μηδὲν ἄλλο φντεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

47. (85.)

αἱ κ' εἴπης, τὰ θέλεις, <αὐτὸς> ἐκούσαις <κε>, τὰ κ' οὐ
 θέλεις.

48. (53.)

Ὅρνιθές τινες οἷδ' ὠκεανῷ γᾶς <τ'> ἀπὸ περσάτων
 ἦλθον πανέλοπες ποιμιλόδεσσοι ταυνοπίπτεροι.

49. (68.)

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἐξ ἀγιόχω φαῖσι τετυγμέναις

50. (94e.)

αἱ γὰρ κἄλλοθεν ἔλθῃ, σὺ δὲ φαί(ς) κηρόθεν ἔμμεναι.

51.

.. γᾶς γὰρ πέλεται σέφ.

52. (99.)

.. εἰς τῶν δυοκαίδέκων

53. (75.)

.. σὺ δὲ σαύτω τομίας ἔση.

54. (72.)

.. μηδ' ὄνιαις τοῖς πέλας ἔμμεων
 παρέχην

55.

.. ἐρραφέωτ'· οὐ γὰρ, ἄναξ,

56. (1.)

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκω· παῖσα δ' Ἄρη κειό-
 σμηται στέγα
 λάμπραισιν κυνίαισι, κατ τῶν λευκοὶ κατύπερθεν ἵππιοι
 λόφοι
 νεύοισιν, κεφάλαισιν ἄνδρων ἀγάλατα· χάλκισαι δὲ
 πασσάλοις
 κηρότοισιν περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος
 ἰσχύρω βέλεως,
 θώρακός τε νέω λίνω κοίλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλή-
 μεναι·
 παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
 κηπάσσιδες·
 τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρότιστ' ὑπὸ Φέργον
 ἔσταμεν τόδε.

57. (46.)

.. βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνύαι

*58. (52.)

.. γαίας καὶ υἱόθεντος ὠρένω μέσοι

59. (50.)

ὡς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον
ἐν Σπάρτα λόγον
εἶπην· 'χρήματ' ἄνηρ·' πένηχος δ' οὐδεις πέλετ' ἔσλος
οὐδὲ τίμιος.

60. (59.)

Πέτρας καὶ πολίας θαλάσσας τέκνον . . .
..... ἐκ δὲ παίδων χαύνοις φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

61.

καὶ πλείστοισ' ἐνάσσε λάοις.

62. (71.)

.. ὥστε θεῶν μηδέν' Ὀλυμπίων λῦσαι ἄτερ Γέθεν.

63. (26.)

Κρονίδα βασιλῆος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πεδ' Ἀχιλλεα

64. (15.)

Ἄμμιν ἀθάνατοι θεοὶ
νύκαν

65. (35.)

λάταγες ποτέονται
κυλιχνῶν ἀπὸ Τηϊᾶν.

66. (77.)

.. οἴτινες ἔσλοι
ἕμμεων τε καὶ ἕμμεων.

*67.

Ἄρενος στρατιωτέροις

*68. (73.)

ἐμαύτῳ πελαμάσομαι.

69. (60.)

ἐκ δὲ ποτήριον πώνης Διυνομένη παρίσθαι.

*70. (124.)

κόλπῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες Κρόνῳ

71. (28b.)

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιάδεος ὄττι τάχιστα
κράτηρα.

*72.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
αἱ χρῆ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἔμοι γε γένεσθαι.

73. (65.)

Ἀργάλεον πενία κάκον ἕσχετον, ἃ μέγα δάμν(αι)
λαὸν ἀμαχανία σὸν ἀδελφία.

74. (14.)

Ὀνηρ οὗτος ὁ μαυόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὄντρεφει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥόπας.

75. (49.)

... Ἀχιλλεῦ, ὁ τᾶς Σουθίκας μέδεις.

76. (51.)

κεῖσθαι (περ) κεφάλας μέγας, ᾧ Αἰσιμίδα, λίθος

77. (34.)

ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὄξυτέρω τριβόλων ἀρτυρήμενοι

78. (90.)

καὶ Σινθίαις ὑποδησάμενος

79. (37.)

Οἶνος, ὦ φίλε παι, καὶ ἀλλάθεια

80. (69.)

Ἔμε δαίλαν, ἔμε παῖσαν κατοτάτων πεδέχοισαι.

81.

Ἔπειτον Κνυρογενῆς παλάμαισιν.

82.

τερένας ἔνθος ὑπώρας

83. (44.)

... ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

84. (94d.)

ἐπὶ γὰρ πάρος ὀνίαρον ἔκνηται.

85. (92.)

πάλιν ἂ ὄσ παρορήνναι.

86. (76.)

... ἀλλὰ σούτω μετέχων πρὸς πόσιν ἦβας

87. (40.)

Δέξαι με καμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

88. (70.)

Ἢ ῥ' ἔτι Διυνομένη τῷ τ' Ἰσραδίῳ
τύρμενα λέμπαρ' ἀ(τυ)κέατ' ἐν Μυρσινήῳ;

89. (66.)

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

90. (78.)

ἔμμεσιν πεδέχορον

91. (37.)

ἐγὼ μὲν οὐδέω τάδε μαρτυρεῦντας.

92. (48.)

οὐδέ τι μονάμενος ἄλλα τὸ νόημα

93. (94e.)

ἂπ πατέρων μέθος

94.

δάκη τῶν σικύων

95.

ἔνθος σίσυροναν.

VI

SAPPHO.

1. (1)*)

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἔκλαισι μηδ' ὀνίασι δάμνα,
πίπτα, θύμον'
ἀλλὰ τυτθ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρρωτα
τῆς ἔμας ἀδῶσας ἀίοισα πῆλιν
ἐκλινες, πάτρος δὲ δόμου λίποισα
χρούσιον ἤλθες

*) Numeri adiecti sunt editionis Neumanianae.
ANTIQUOL. LYX.

ἄρμ' ὑπαξεύχαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 10 ὤκειες στρουῖθοι περὶ γῆς μελαίνας
 πύωνα δινυήντες πτέρ' ἐπ' ὠρώνω αἰθε-
 ρος διὰ μέσσα.
 αἴψα δ' ἐξέκοντο· τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσαισ' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 15 ἦρε', ὅτι δηῖτε πέπονθα κῶττι
 δηῖτε κάλημι,
 κῶττι ἔμω μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλα θύμῳ· τίνα δηῖτε Πείθω
 μαῖς ἔργη ἐς σὺν φιλότατα, τίς σ', ὦ
 20 Ψάπφ', ἀδικήει;
 καὶ γὰρ αἰ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἰ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἰ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶνκ ἐθέλοισ(αν)'.
 25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐν μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσαι
 θυμός ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

2. (2.)

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὄνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰζάνει καὶ πλασίον ἄδν φωνεύ-
 5 σας ὑπακούει
 καὶ γελαιίας ἱμερόεν, τὸ δὴ ἔμαν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὡς γὰρ <ἐ>σφίδα βροχέως (σε), φάνας
 οὐδὲν ἔτ' εἶκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσα φέαρ, λέπτον δ'

αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεθρόμακην,
 10 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἔκουαι.
 ἂ δέ μ' ἴδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄργει, χλωροτέρῳ δὲ ποίας
 15 ἔμμι, τεθυάκην δ' ὀλίγω ἴπιδεῦ(ης)
 φαίνομαι ἄλλα.

3. (3. 106.)

Ἄστερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελένναν
 ἀψ ἀπυκρόπτοισι φάεννον εἶδος,
 ὄπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
 γᾶν <ἐπὶ παῖσαν>
 5 ἀργυρέα.

4. (4.)

ἀμφὶ δ' ὕδωρ
 <ἴψοθεν> ψυχρον κελάδει δι' ὕδων
 μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων
 κῶμα καταροεῖ.

5. (5.)

ἔλθε, Κύπρι,
 χρυσίαισιν ἐν κυλίεσσιν ἄβρωσ
 συμμεμυγμένον θαλίαισι νέκταρ
 οἶνοχοεῦσα.

6. (6.)

ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος

7. (7.)

σοὶ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ (βῶμον) αἶγος
 κάπιλεύσω τοι

*8.

αἰθ' ἔγω, χρυσοσίφραν' Ἀφροδίτα,
τόνδε τὸν κάλον λαχόνη υ --

9. (90.)

αἰ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι

10. (47.)

τάδε νῦν ἐταίραις
ταῖς ἑμοῖσι τέρπνα κάλωσ ἀείσω.

11. [87.]

ὅτινας γὰρ
εἶθ' θείω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται . . . .

*12.

ταῖς κάλαισ' ὕμνιν <τὸ> νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

13. (8.)

ταῖσι <δὲ> ψόχρος μὲν ἔγεντο θῦμος,
παρ' δ' ἴεσι τὰ πτέρα . . . .

14.

. . . . . κατ' ἔμον στάλαγμαον

15. (11.)

τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἔνεμοι φέροιεν
καὶ μελεδῶναι.

16. (12.)

Ἄρτιώς μ' ἄ χρυσοπέδιλλος Ἀῦως

17. (83.)

πόδας δὲ
ποιμίλος μάσλης ἐκάλυπτε, Ἀύδι-
ον κάλον ἔργον.

18. (84.)

. . . . παντοδάπαις μεμιγμέ-
να χροῦταισιν.

19.

ἀστέρων πάντων . . . ὁ κάλλι-
στος . . . .

*20.

ἢ τιν' ἄλλον
<μᾶλλον> ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

[21.] (135.)

Κεῖνον, ᾧ χρυσοόθρονε Μοῦσ', ἐνίσπεις
ἕμνον, ἐν τᾷς καλλυγύναμος ἐσθλᾶς
Τήμος χώρας ἴν' ἀείδε τερονῶς
πρόσβυς ἀγανός.

22. (93.)

σκιδναμένας ἐν στήθεσιν ὄργας
μαψυλάκαν γλώσσων πεφύλαχθαι.

23. (61.)

αἰ δ' ἤγες ἔσλων ἱμερον ἢ κάλων,
καὶ μή τι φείπην γλώσσ' ἐκόντα κάκων,
αἰδώς κέ σ' οὐ κ<ατ>ῆχεν ὄππατ',
ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῶ δικαίω.

24. (80.)

..... πόλλα μοι τὰν
Πωλυνακτίδα παῖδα χείρη.

25. (66.)

χρῦσειοι <δ'> ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο.

26. (27.)

Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἔταιραι.

27. (16.)

μνάσεσθαί τινά φαμι καὶ ὕστερον ἀμύμων.

28. (14.)

Ἥράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἄτθι, πάλαι πότα.

29. (27.)

σμίχρα μοι πείς ἔμμεν ἐφαίνεο κᾶχαρις.

*30.

(ἄλλα, μὴ) μεγαλύνεο δακτυλίω πέρι.

31.

Οὐκ οἶδ' ὅτι θεῶ· δύο μοι τὰ νοήματα.

32. (41.)

ὁ μὲν γὰρ κάλος ὕσσον ἰδην πέλεται <μόνον>,
ὁ δὲ κᾶγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔσσεται.

33. (54.)

.. ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθᾶκαν
τύλαν <κα>σπολέω μέλεα.

34. (15.)

πόλλα δὲ ...
ἀπόριθμα ποτήρια (καὶ φιάλαι) ..

35. (74.)

Ἔρος ὡς ἄνεμος κατ' ὄρος δρύσιν ἐμπέσων
φρένας (ἀμμετέραις) ἐτίναξεν .....

36. (75.)

ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπετρούρωμαι.

37. (36.)

Ἥρος ἄγγελος ἰμερόφωνος ἀήδων

*38. (37.)

Ἔρος δαυτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,
γλυκῦπικρον ἀμάχανον ὄρητον.

*39. (37.)

Ἄτθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντίσθην, ἐπὶ δ' Ἄνδρομέδαν πότη.

40. (40.)

ὅτα πάννηχος ὕσφι κατάργει.

(πρὸς Ἀφροδίτην.)

41. (25.)

χρρρόμακτρα δὲ (κακ κομᾶν)
πορρηρᾶ κατανταμενάτ' .. ἀτιμάσεις,
<τά γ'> ἔπεμψ' ἀπὸ Φαιάκας
δῶρα τίμια ...

42. (24.)

"Αγε <δη> χέλυ διὰ μοι
φονάεσσα γένοιο.

43. (26.)

καὶ πόλλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις (ἀμφ') ἀπάλαξ δέροξ

44. (122.)

Γέλλωξ παιδοφιλατέρα

45. (91.)

μάλα δὴ κεκορημέναις
Γόργωξ

46. (94.)

βρενθείω βασιληίω

47. (20.)

ἀλλ' ἔων φίλος ἄμιν
λέχοξ ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ συνοί-
κην εἴοισα γεραιτέρα.

48. 49. (79. 70.)

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
"Ερμαξ δ' ἔλεν ὄλιπιν θεοῖσ' οἰνογοῆσαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι<ά τ'> ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρω.

[*50.] (55.)

Δίδυκε μὲν ἄ σελάννα
καὶ Πληιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὦρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

51. (56.)

πλήρηξ μὲν ἐφαίνετ' ἄ σελάννα·
αἰ δ' ὡξ περι βῶμον ἐστάθησαν

*52. (46.)

Κρηῆσαι νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέωξ πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπάλοισ' ἀμφ' ἐρδέντα βωμόν.

53. (46.)

πόαξ τέρεν ἄνθος μάλακον μάττεισαι

54.

..... αἶτα
(ὠρῶα) στεφανιαπλόκην.

55. (39.)

ὀφθαλμοῖξ δὲ μέλαιξ νύκτοξ ἕωροξ

56.

χρυσοφάην θεράπειαν Ἀφροδίταξ

57. (62.)

Στάθι κ(ἄτ)αντα φίλοξ καὶ τὰν ἐπ' ὕσσοιξ
ὀμπέτασον χέριν.

58. (58.)

"Εχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοιβαν.

59. (58.)

Ψάφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν

*60.

.... ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

61. (50.)

Δεῦτέ νυν ἔβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

62.

πάρθενον ἀδύφωνον

*63. (128.)

Κατθανάσκει, Κυθήρη', ἔβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
'καττύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε χίτωνας'.

*64.

ὦ τὸν Ἄδωνιν.

65. (30.)

Φαῖσι δὴ ποτα Λήδαν θακίνθ(ω) πεπυκαδμένον
εὔρην ὤιον.

66. (21.)

ἔλθοντ' ἐξ ὄρνυα πορφυρίαν περθέμενον χλάμυν

67. (22.)

Βροδοπάχρεις ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

68. (88.)

... ὁ δ' Ἄρως φαῖσί κεν Ἄφαιστον ἄγην βία.

69. (19.)

κατθανοῖσα δὲ κείσεται οὐδέποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσετ' οὐδ' (ἔρος) <εἰς> ὑστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βροδῶν
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κὴν Ἄϊδα δόμοις
φουτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκῶν ἐκπεποταμένα.

70.

οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἄλιω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιούταν.

71. (23.)

..... τίς δ' ἀγροῖωτίς τοι ἐπεμμένα
σπόλαιν ... θέλγει νόον .....
οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκ' ἔλαην ἐπὶ τῶν σφύρων;

*72.

"Ἦρων ἐξεδίδαξ' ἐ<κ> Γυάρων τὴν ἀννοδόρομον.

73. (29.)

..... ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμι παλιγνότων
ἄροαν, ἀλλ' ἀβάκην τὴν φρέν' ἔχω .....

74. (81.)

.. σὺ τε κάμὸς θεράπων Ἔρος

75. (42.)

Εἰμοροφότερα Μνασιδίκα τῆς ἀπάλας Γυρίνωας,

76. (42.)

ἄσαροτέρως οὐδαμὰ πω, ῥαννα, σέθεν τύχοισα

77. (44.)

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φόβαισιν,
ἄροπακας ἀνήτοιο συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
ἐνάνθια γὰρ <θεῖα> πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιραι
μᾶλλον (προσόρην)· ἄστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. (43.)

ἔγω δὲ φίλημ' ἄβροσύναν, καὶ μοι .. τὸ λάμπρον
ἔρος ... ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογχεν.

79. (45.)

ὁ πλοῦτος ἄνευ <τᾶς> ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροικος.

80. (54.)

καμ μὲν τε τύλαν κασπολέω.

81. (72.)

αὐτα δὲ σὺ Καλλιόπα

82. (86.)

δαύοις ἀπάλας ἐτάρας
ἐν στήθεσιν . . . .

83. (77.)

Δεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσειον λίποισαι

*84. (76.)

Ἔστι μοι κάλα πάις, χρυσοῖσιν ἀνθέμοισιν
ἐμφέρην ἔχουσα μόρφαν, Κλήης ἀγαπάτα,
ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Ἀυδίαν παῖσαν οὐδ' ἔραναν

85. (53.)

Ζαελεξάμαν ὄναρ Κυπρογενήα.

86. (52.)

Τί με, Πανδίουις ᾧ ῥαυνα χελίδαν

87. (31.)

ἀμφι (δ') ἄβροισ<ιν> λασίσις' εἶδ' Ἔε πύκασσεν.

88. (32.)

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύνεμαι κρέκη τὸν ἴστον,
πόθω δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

89. (73.)

Ἵψοι δὴ τὸ μέλαθρον —

Ἵγμήναον —

ἀέρρετε τέκτοντες ἄνδρες·

Ἵγμήναον.

γάμβρος [ἐσέρχεται] ἴσσοσ' Ἄρσενι,
ἄνδρος μεγάλω πόλυ μείζων.

†90. (69.)

πέροχος ὡς ὅτ' ἄκοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδόποισιν

†91. (35. 133.)

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεῦθεται ἄκρω ἐπ' ὕδαφ,
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδόπηες,
οὐ μὲν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

*92.

οἶαν τὲν ὑάκινθον ἐν ὄρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστειβοῖσι, χάμαι δέ τε πορφύρον ἄνθος

93. (68.)

Ἔεσπερε, πάντα φέρων, ὅσα φαίνολις ἐσκεδάσ' αὖτως,
φέρεις οἶν, φέρεις αἶγα, φέρεις (ἄκνυ) ματέρι παιδα.

†94.

ἑδόσομεν' ἥσι πάτηρ.

95. (38. 110.)

Θυρώρω πόδες ἐπιτορόγγιοι,
τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόγη,
πίσυγγοι δὲ δέξ' ἐξεπόνασαν.

96. (63.)

Ὀλβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἔχης δὲ πάρθενον, ἂν ἄραο.

97. (64.)

σοὶ χαρίεν μὲν εἶδος, ὕπναια <δὲ> ...
μελλίχροος δ' ἐπ' ἰμερτῶ κέχνηται προσώπῳ
... ἔρος ...
... τετίμακ' ἔξοχά σ' Ἀφροδίτα.

98. (71.)

ἢ ᾧ ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

*99. (78.)

χαίροισα νύμφα, χαίρεται δ' ὁ γάμβρος.

*100. (34.)

τίφ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐικάσθω;
ἕοπακι βραδίνῳ σε μάλιστ' ἐικάσθω.

101. (49.)

χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

102. (65.)

οὐ γὰρ ἦν ἐτέρα πάις, ᾧ γάμβρε, τοιανύτα.

103. (51.)

'παρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποις οἴχη;'

'οὐκἔτι εἴξω, πρὸς σε, <πρὸς σ'> οὐκἔτι εἴξω.'

103a.

Ἀπαρθενος ἔσσομαι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

103b.

ψαύην δ' οὐ δοκέει μοι ὀράνω δυσπάλεα.

103c.

Ἄβραι, δεῦτε (τάχος)· πάλαι ἀλλόμαν

103d.

ᾧτω πόλυ λευκότερον

103e.

μήτ' ἔμοι μέλι, μήτε μέλισσα.

103f.

μὴ κίνη χέραδας

103g.

ἔπταισ' ἔμμε

103h.

ἡμιτύβιον σταλάσθου

103i.

τὸν Φον παῖδα κάλει

103k.

οὐ γὰρ οἰκία ἐν μοισοπόλων θέμις
θρηῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἔμμε πρέπει τάδε.

ἀφίκοιθ' ἱερῆς ποτὶ βένθεα νικτὸς ἔομενῆς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον παίδας τε φίλους·
 ὁ δ' ἐξ ἄλλος ἔβα δάφναισι κατέσμιον
 ποσσὶ πάς Διός.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

7. (15.)

.. - - - - -
 - - - - -

.. κρύψαι δὲ ῥύγχος
 ἄκρον γᾶς ὑπέερεθεν

ΕΡΙΦΥΛΑΑ.

†8. (72.)

- - - - -

πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα

ΙΔΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

*9. (24.)

- - - - -

ᾠκτιρε γὰρ ἀντίου ὕδαρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα
 βασιλεύσιν.

ΕΛΕΝΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Α.)

10. (46.)

- - - - -

- - - - -

- - - - -

πολλὰ μὲν Κυδωνία μάλα ποτεροίπτειν ποτὶ δίφρον
 ἄνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὖλας.

ΠΑΛΙΝΘΙΑΙΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Β.)

11. (44.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο πέργαμα Τροίας.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

†12. (96.)

- - - - -
 - - - - -

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπώσαμένα μετ' ἐμεῦ
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας καὶ θαλίας
 μακάρων

†13. (75.)

- - - - -

ὅταν ἦρος ᾠρα κελαδῆ χειλιδόν

14. (39.)

τοιᾶδε χοῆ Χαρίτων δαμώματα καλλιπόμων
 ὕμνεῦν Φρόγιον μέλος ἐξευρόντας ἀβρῶς
 ἦρος ἐπερχομένου.

15. (43.)

- - - - -
 - - - - -

τῆ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κάρα βεβροταμένος
 ἄκρον·

ἐκ δ' ἔρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

8a.

- - ω - ω - ω - - - - -
 - ω - - - ω - - - ω - ω - -
 - ω - ω - - -

τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀροτάτοισ' ἰξάνοισι ποικίλαι
 πανέλοπες καίολόδειροι λαδιπορφυρίδες καὶ
 ἀλκύνες τανυσίπτεροι

8b.

ω - ω - -

ὄνομακλυτὸν Ὅσφην.

8c.

- ω - ω - - -
 ω - ω - ω -

ποικίλα ῥέγματα <καὶ> καλύπτρας,
 περόνας τ' ἀναλυσαμένα

8d.

ω - ω - ω - -

παρῆλεξάτο Καδμίδι κόρυθα

8e.

- ω - ω - - -

οὔτι κατὰ σφετεράν ἐέλωθρ.

9. (27.)

- - - - -
 ω - ω - - -
 - ω - ω - ω - -
 - ω - ω - ω - ω - ω - ω - ω - ω -

5

τούς τε λευκίππους κόρους
 τέκνα Μολιόνας κτάνου,
 ἔλικας ἰσο(πάλλου), ἐμυγίους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ᾧέφ
 ἀργυφέφ.

5

10. (43.)

πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι

11. (37.)

οὔδ' Ἐκράτας ὁ Μηδείων στραταγός

12. (52.)

- - ω - ω - ω - - -

δαρὸν δ' (ἄνεω) χρόνον ἦστο τάφει πεπαγῶς.

13. (32. 33. 34.)

- - ω - -
 ω - ω - - - ω - ω -
 - - - ω - - -
 - ω - ω - - -

παρὰ χέρσον

λίθινον ἔκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
 πρόσθεν νιν πεδ' ἀναριτῶν
 ἰχθύες ᾠμοφάγοι νέμοντο.

14. (51.)

ω - ω - ω - ω -
 - ω - - - ω - - - - ω - -

δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακῶν τιμὴν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

15. (39.)

<ω ω ω> ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω

<τάχα κέν τις ἀνήρ> Ἐριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆρον (ἔμοι) κορύσσοι.

16.

ω ω ω ω ω ω ω ω

οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾶς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

IX.

PYTHERMUS.

Οὐδέν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χροσός.

X.

ANACREON.

1. (1.)*

Γοννοῦμαί σ', ἐλαφροῦλε,
ξανθὴ καὶ Διός, ἀγρίων
δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν
ἴκευ νῦν, ἐπὶ Ἀθηαίου
δίνῃσι θρασυκαρδίου

5

*) Numeri adiecti sunt editionis Bergkianae.

ἀνδρῶν ἔσκατόρα πόλιν
χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
ποιμαίνεις πολιήτας.

2. (2.)

Ὡ ναῖ, ᾧ δαμάλης Ἔρωσ
καὶ Νύμφαι κνανώπιδες
πορφυρῇ τ' Ἀφροδίτῃ
συμπαίζουσιν, ἐπιστρέφει δ'
ὑψηλῶν κορυφᾶς ὄρεων,
γοννοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
εὐχολῆς ἐπακούειν.

5

Κλευβούλω δ' ἀγαθὸς γενεῦ
σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρωτ',
ὦ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

10

3. (3.)

Κλευβούλου μὲν ἔρωγ' ἐρέω,
Κλευβούλω δ' ἐπιμαίνομαι,
Κλεύβουλον δὲ διοσκέω.

4. (4.)

Ὡ καὶ παρθένιον βλέπων,
δίξημαί σε, σὺ δ' οὐ (κοεῖς),
οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἠνιοχεύεις.

5. (7.)

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηῶν
ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδ(ει)
<βρίθονται>, βαρὺ δ' ἄγριοι
χειμῶνες παταγεῖσιν.

6. (8.)

Ἔγω(γ) οὐτ' ἂν Ἀμαλθείης
βουλοίμην κέρας, οὐτ' ἔτεα
πεντήμοντά τε κάκατον
Ταρτηρσοῦ βασιλεῦσαι.

7. (9.)

. . . τί μῆν; πέτεαι
συρίγγων κοιλώτερα
στήθεα χρισάμενος μύρρῳ.

8. (37.)

οὗτος δηῖτε Θαλυσίως
τίλλει τοὺς κυνασπίδας.

9. (15.)

Σφαίρη δηῖτέ με πορφυρῇ
βάλλων χουσοκόμης Ἔρως
νήρι ποικιλοσαμβάλω

συμπαίξειν προκαλεῖται·

ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐκρίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται,
πρὸς δ' ἄλλην τινα χάσκει.

*10.

. . . ἐπὶ δ' ἴαχευ
Ζηνὸς ὑψερφῆς δόμος
(ζαχρειῆς).

11. (38.)

σὲ γὰρ
φῆ Ταργήλιος ἐμμελέως
δισκείν.

12.

Οὐ δηῖτ' ἐμπεδός εἰμι
οὐδ' ἀστοῖσι προσσηγής.

13. (16.)

Ἐρίστησα μὲν ἰγρίον λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἶνον δ' ἐξέπιον κάδου, νῦν δ' ἀβρωῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ κωμάζων παῖδ' ἀβροῆ.

14. (5.)

ψάλλω δ' εἰκοσ(ίχορδου)
<ἐν χερσίν> μαγάδιον ἔχων, ὦ Λεύκασπι, σὸ δ' ἠβῶς.

15. (17.)

Ἀρθεῖς δηῖτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολὺν κῶμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

16. (18.)

. . . τίς ἐρασμῖν
τρέψας θυμὸν ἐς ἦβην τερέων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

17. (32.)

ἵπποθόρων (δὲ) Μυσοῖ
εὔρειν μεῖξιν ὄνων [πρὸς ἵππους]

18. (19.)

ξανθῇ δ' Εὐρυπόλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

19. (19.)

Πρὸν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλλήτους ἀστραγάλους ἐν ᾧσὶ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῆσι <δέρριον> βούς,

νήπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀροπαλίσι
 5 κάθελοπόροισιν διμλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμιον,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς ἀχέαια, πολλὰ δ' ἐν τροχῶ,
 πολλὰ δὲ γῶτον σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθεῖς, κόμην
 πάγωνά τ' ἐκτετιλιμένος·
 10 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρούσεια φορέων καθέροματα,
 πάϊς Κύνης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξίν αὐτῶς <ἐμφορῆς>.

20. (20.)

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῶ πηκτιδ' ἔχοντα καλήν.

21. (21.)

Ἐκ ποταμοῦ ἑπνέροχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

22. (22.)

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πετρούγεσσι κούφαις
 διὰ τοῦ Ἑρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ <παῖς ἐ>θέλει συνηβᾶν.

23. (23.)

<ὄς> μ' ἐσιδὼν γένειον
 ὑποπόλιον χρυσοφαείνων πετρούγων ἀήταις
 παραπέτεται.

24. (26.)

ἀσπίδα δίψ(ας) ποταμοῦ καλλιρόου (παρ' ὄχθας)

25. (122.)

. . . ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγω ὥστε κόκκυξ.

26. (27.)

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράτιον εἰ κομήσει.

27. (28.)

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμῆν.

28. (29.)

ἄνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
 οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

29. (30.)

οὐδ' ἀργυρῆ κόκοτ' ἔλαμπε πειθῶ.

30. (39.)

<ὁ> Μερίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆρες ἐπεὶ τε
 στεφανοῦται τε λόγῳ καὶ τρῶγα πίνει μελιηδέα.

31. (40.)

καθαρή δ' ἐν κελέβῃ πέυτε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχείσθω.

32. (41.)

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
 χαρίζεσθα δ' οὐκέτ' ἤβη πάρα, γηράλει δ' ὀδόντες.
 γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείπεται·
 διὰ ταῦτ' ἀνασταλύξω θαμὰ Τάραρον δεδοικῶς.
 Αἶδεω γὰρ ἐστὶ δεινὸς μυχός, ἀφραλῆ δ' ἐς αὐτὸν
 5 κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

33. (43.)

ἔραμαι <δέ> τοι συνηβᾶν· χαρίεν γὰρ ἦθος (ἰσχεις).

34. (42.)

ἐμὲ γὰρ λόγων <ἐμῶν> εἵνεκα παῖδες ἐν φιλοῖεν·
 χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

35. (51.)

. . . μυθιῆται δ' ἀνὰ νῆσον, <ὦ> Μερίστη,
 διέπουσιν ἱρὸν ἄστυ.

36. (35.)

χῆλινον ἄγγος
 . . . . . ἔχον πυθμένες (ἀγρίων) σελίνων

37. (36.)

. . . . . ἀσῆμων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι.

38. (37.)

πλεκτὰς δ'
 ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λατίνας ἔθεντο.

39. (44.)

. . . . . ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν
 μακίαι τε καὶ κύδοιμοι.

40. (57.)

ἀπὸ δ' ἐξέλειτο θεσμὸν μέγαν

41. (58.)

ἐκδύσα χιτῶνα δωριάζειν

42. (59.)

. . . καὶ μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

43. (60.)

Παρά δηῦτε Πυθόμανδρον κατέδυν Ἐρωτα φεύγων.

44. (61.)

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ᾧ παῖ, φέρε δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
 στεφάνους, ἔνεικον, ὡς δὴ πρὸς Ἐρωτα πνικταλίζω.

45. (62.)

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ᾧ παῖ, κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 κνάθους, ὡς ἀνυβρίστως ἀνά δηῦτε βασσαρήσω.

45a.

Ἄγε δηῦτε μηκέτ' οὔτω πατάγω τε κάλαλητῶ
 Σινθικήν πόσιν παρ' οἴνω μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

46. (63.)

χθόνιον δέ μ' αὐτ' (ὄνειρον)

*47. (64.)

<τὸν> Ἐρωτα γὰρ τὸν ἄβρον μέλομαι βρόντα μίτρας
 πολυανθέμοις ἀεῖδειν· ὅδε γὰρ θεῶν δυναστής,
 ὅδε καὶ βροτοῦς δαμάζει.

48. (45.)

Μεγάλῳ δηῦτέ μ' Ἐρως ἔκοψεν ὥστε χαλκῆς
 πελέκει, χειμερῆ δ' ἔλουσεν ἐν χαρᾷδῳ.

49. (46.)

(Πρὸς Σμερδίην.)

ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος.

50. (47.)

. . . Θρηκίην σίοντα χαίτην

51. (48.)

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. (49.)

ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
 γαλαθηρόν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
 ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. (50.)

σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροῦ.

54. (52.)

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων

55. (53.)

ἐπὶ δ' ὄφρυσιν σελλῶν στεφανίστους
θέμενοι θάλειαν ὄρητῆν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. (65.)

ἀλλὰ πρόπιπε
ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

57. (54.)

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες

*58. (55.)

οὐδ' αὖ μ' ἑάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

59. (56.)

φίλη γὰρ εἰς ξείνοισ' ἕασον δέ με διαψῶντα πιεῖν.

60. (66.)

Ἦδονμελῆς χαρίεσσα χελιδοῦ

61. (67.)

Μνᾶται δηῦτε φαλακρός Ἄλεξις.

62.

αἰνοπάθην <ἴνα> πατριδ' ἐπόφομαι.

63. (73.)

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἑλαφοῦς.

64. (74.)

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλεῖ μεναίχμην.

65. (75.)

οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν

66. (76.)

νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεος ὄλωλεν.

*67.

Ἄστερις, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

68. (77.)

βούλεται ἡπεροπός <τις> ἡμῖν εἶναι.

69. (78.)

ἐγὼ δὲ μισέω
πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι ἕνυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμιάθηκά σ', (ᾧ) Μεγίστη,
τῶν ἀβακίζομένων.

70. (79.)

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με λοξὸν ὄμμασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκεῖς δέ μ' οὐδὲν εἶδέναι σοφόν;ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἔνι τοι τὸν χαλιῶν ἐμβάλομι,
ἠρίας δ' ἔχων στρόφοιμί <σ'> ἀμφὶ τέρατα δρόμου.νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
δεξιὸν γὰρ ἱπποσειρήν οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

71. (80.)

Κλυθί μεν γέροντος, εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρη.

72. (82.)

⟨έν⟩ μελαμφύλλω δάφνη χλωρῇ τ' εἰαίη τανταλίξει.

73. (81.)

εὔτε μοι λευκαὶ μελαίνησ' ἀναμειβίζονται τρίχες.

74. (Ep. 19.)

Ἀκλίμων σ', ὦ ῥιστοκλειδῆ, πρῶτον οἰκίρω φίλων
ᾧλεσας δ' ἤβην, ἀμύνων πατρίδος δουληίην.

75.

αὶ δέ μεν φρένες

ἐκκεκωφέαται.

76. (83.)

κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

77a. b. (98.)

διὰ δὲ δέρον ἔκοψε μέσσην . . .
καδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη . . .

78. (94.)

ἐγὼ δ' ἔχων σκύπρον Ἐρξίωσι
τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

79. (95.)

στεφάνους δ' ἀνήρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίους, τὸν δὲ Νανκρατίτην.

*80. (85.)

Ἔστε ξένοισι μελίχοις εὐκότες,
στέγης ⟨τε⟩ μοῦνον καὶ πυρὸς κεχημένους.

81. (86.)

Πάλαι κοτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

82. (84.)

καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἐγήμεν, ἀλλ' ἐγήματο.

83. (87.)

Κνύξη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

84. (88.)

κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διέξῃσιν βαλῶν
ἤσυχος καθεύδει.

85. (89.)

Ἐρῶ τε δηῦτε κοῦκ ἐρῶ
καὶ μαινομαι κοῦ μαινομαι.

86. (90.)

μηδ' ὥστε κύμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὺν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

87. (91.)

διὰ δηῦτε Καρικονοργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμενοι

*88. (92.)

Ὅ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γὰρ, μαχέσθω.

89. (93.)

(Ὡ ῥαννὲ δῆ) λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

89a.

λίην δὲ δειλιάξεις.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

90. (69.)

Οὐ φιλέω, δε κρητῆρι παρὰ πλέω οἴνοποτάζων
νεύμα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶθ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκειται εὐφροσύνης.

91. (68.)

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, θυμῶς γε μένω σ' ἀδοιάστως.

92. (71.)

οὐκέτι Θρηϊκίης <παιδὸς> ἐπιστρέφομαι.

93. (72.)

οἴνοπότης δὲ πεποιήμαι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

94. (Ep. 15.)

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἤδ' ἐβόησε πόλις·
οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνάρισεν στυγερῆς ἐν στροφέλιγγι μάχης.

95. (Ep. 14.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὐ τόδε σῆμα·
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φεΐδεται, ἀλλὰ κακῶν.

96. (Ep. 9.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἔσται κόσμον
Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

97. (Ep. 5.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης ἰδρῦσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔγγονοι ἐστήσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδαν.

98. (Ep. 6.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
υἱὸς· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

*99. (Ep. 7.)

Παιδὶ φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μυῖμα χοροῦ νίκας υἱὸς Ἀσηφίλου.

100. (Ep. 4.)

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ
Ναυκράτει, εὐχολῶς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

101. (Ep. 10.)

Ἐύχεο Τιμόνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἥπιον, δε μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροισι
Ἐραῖη τε κρείοντι καθέσσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

102. (Ep. 13.)

Τελλία ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱέ,
ἀντ' ἐρατῶν δῶρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Ἐύωνυμέσων ἐνὶ δήμῳ
ναλεῖν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

103. (Ep. 16.)

Καὶ σέ, Κληγορίδη, πόθος ὤλεσε πατριδὸς αἰῆς
θαροσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερῆ·
ἔρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ἕργα δὲ τῆμ σῆμ
κύματ' ἀφ' ἱμερτῆν ἔκλυσεν ἠλικίην.

[104.] (Ep. 3.)

Προξιδίκη μὲν ἐρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

[105.] (Ep. 2.)

Ὀδτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐφροσύνοιο Κορίνθου
ἐγκείται Κρονίδα, μνάμα ποδῶν ἀρετᾶς.

[106.] (Ep. 8.)

Ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐν πολέμοιο
ἀσπίς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέματα.

[107.] (Ep. 1.)

Ἢ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἐλικονιάς ἢ τε παρ' αὐτήν
Ξανθίππη Γλαύκη τ' εἰς χορὸν ἐρχόμεναι
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

[108.] (Ep. 17.)

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοῖδιον ὡς ἔμπροσθεν βοῦσι συνεξέλασθης.

[109.] (Ep. 18.)

Βοῖδιον οὐ γοῶνις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρωσ
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XI.

LASUS.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

- - - - -
- - - - -
- - - - -

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοι' ἔκλογον
μελιβόαν ὕμνων ἀναγνέων
Αἰολίδ' ἀνὰ βαρυβρομον ἁρμονίαν.

XII.

TELESILLA.

- - - - -

"Αδ' Ἀρτεμις, ὦ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφειόν.

XIII.

SIMONIDES.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

1. (9.)*

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -
- - - - -

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἔ τόχα, καλῆς δ' ὁ πότμος,

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewiniana.

5. (20.)

Γλαύκῳ Καρυστίῳ πύκτι.

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

οὐδὲ Πολυδεύκεος βία
χείρας ἀντείναιτ' ἂν ἐνεπι(ον) αὐτῷ,
οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

6. (28.)

Ἀστύλῳ Κροτωνιάτῃ.

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

τίς δὴ τῶν <γε> νῦν τοσάσδε
πετάλοισι μύρταν ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας
ἐν ἀγῶνι περικτιόνων;

6a.

Ὅρσίλῳ ἠμιόχῳ.

· · · · ·

Πάλυπον διζήμενος

7. (18.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

ὡς ὁπότεν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκη
Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα,
λαθάνεμόν τε μιν ὄρον καλέονσιν ἐπιχθόνιοι
ἱερῶν παιδοτρόφον ποικίλας
ἄλκυόνοσ.

8. (19.)

· · · · ·
· · · · ·

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
ἔλθῶν ἐς <εὔ>δενδρον ἀγλαὸν Διὸς
τέμενος.

9. (11.)

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς

†10. (15.)

· · · · ·
· · · · ·

ἵπποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
ἀλλ' ἀρούραισι προφύροισι ὄπαδει.

†11.

· · · · ·

κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμῶνιος ἀέρθη.

†12. (16.)

· · · · ·

μὴ βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας

†13. (27.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

δίδωσι δ' εὔ τιν' Ἐρμῆς ἐναγάνιος,
Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας
ἐπιτὰ ἰσπλοκάμων φιλῶν θυγατρῶν τάν γ' ἔξοχον εἶδος,
καὶ καλέονται Πελειάδες οὐράνιοι.

21.

— — ω — — —
 — υ — — — ω — — υ —
 — υ — υ — υ — — ω — ω —

λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
 εὐπρόσωποι σφας παρῶξαν ἔρωτες ναῖας
 κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

22. (50.)

Stropha.

— ω — ω — υ — — υ υ —
 — ω — υ — ω — υ —
 ω — — υ υ — — υ ω — —
 — ω — — — υ — υ — υ —
 5 — υ — — — υ — υ — υ — υ —
 — υ — υ — — υ — υ — υ — υ —
 ω — ω — υ — υ — — υ — υ —
 — — — ω — — — — υ — υ —
 — ω — υ — υ — — — υ — υ —

Epodus.

— υ — — — υ — υ — υ —
 — υ — — — υ — υ — υ — υ —
 ω — — — υ — υ — υ — υ —
 — υ — υ — υ — υ — — — υ — υ —
 15 ω — — — υ — υ — υ — υ —
 — υ — — — υ — υ — — — υ — υ —

ὅτε λάρακι [ἐν] δαιδαλέῳ ἄνεμος τε μὴν πνέων
 κινηθεῖσά τε λίμνα,
 δειμάτι <τ'> ἤριπεν (οὐκ) ἀδιάντοισιν παρειαῖς

ἀντ.

ἀμφί τε Περσεί βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
 5 οἶον ἔγω πόνον· σὺ δ' ἀωτεις·

γαλαθηνῶ δ' ἤθει κνώσσεις ἐν ἀτερπει
 δούρατι χαλκογόμφῳ,
 νικτὶ ἀλαμπεὶ κνανέῳ τε δνόφῳ (ταθείς)·
 (ἄλμαν) δ' ὑπερθεν τεῶν κομῶν βαθείαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων
 φθόγγον, πορφυρέ(αισιν)
 κείμενος ἐν χλανί(σιν), προσ(έχων) καλὸν πρόσωπον.
 10

ἐπ.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν θημάτων λεπτόν ὑπείχες οὔας.
 κέλομ' εὐδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 15 εὐδέτω <δ'> ἔμτρον κακόν·
 μεταβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
 ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
 εὐχομαι (καὶ νόσφι) δίκας, σύγγνωθί μοι·

23. (18.)

— — — υ — υ —
 — — — υ — υ —
 ω — υ — — — υ — υ —
 — υ — υ — — — υ — υ —

τοῦ καὶ ἀπειφῆσιοι
 πατῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κνανέου
 5 ἕξ ὕδατος ἔλλοντο καλῶ σὺν ἀοιδῶ.

24. (18.)

— ω — υ — υ — — — υ — υ —
 — — υ — υ — — — υ — υ —
 ω — υ — υ — — — υ — υ —

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὄρτ' ἀνέμων,
 ἄτις κατεκόλυε κιδναμένα μελιαδέα γάρων
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

25. (69.)

ῥεῖα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

26. (72.)

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει (κακ)ομαχάνῳ τέκεν

27. (73.)

ἔνθα χερνίβουσιν ἀρύεται
Μοισῶν καλλικόμεν ὑπένερθεν ἀργὸν ὕδωρ

28. (74.)

Ἄργῶν ἐπίσκοπε Κλειοὶ χερνίβων,
πολύλιστον ἀρύνετεσσι νῆ(μα), χρυσόπεπλε(ε),
εὐῶδες ἀμβροσίῳ ἐκ μυχῶν ἐραυνὸν ὕδωρ λάβοις.

29. 30. (75. 77.)

ἂ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γένοι τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
ἐπέρχεται
πάντα θεριζομένα· μή μοι καταπαύετ', ἐπεὶ περ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

31. (76.)

ὁμιλεῖ δ' ἄνθεσιν
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

32. (85.)

(ὁ δ' ἴκετ') ἐς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναῖ', ἀλόχον δὲ Κολχίδος
σὺν(θρονος ἄστεος) Λεγαίου τ' ἀνασσειν.

33. (91.)

καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παίδων μᾶτερ, ἔλλαθι.

34. (94.)

Κορινθίοισιν οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

35. (7.)

ἴσχει δέ με πορφυρέας
ἄλως ἀμφιταρασσομένας ὄρουμαγδός.

36. (26.)

Ἰοστεράνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

37. (25.)

.. - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

ὅς δουρὶ πάντας

νίκασε νέους δινάετα βαλάν

Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρουος ἐξ Ἴωλκοῦ

οὔτω γὰρ Ὀμηρος ἠδὲ Στασίχορος ἄεισε λαοῖς.

38. (29.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

φουνίκεον ἰστίου ὑγρῶ

πεφυρμένον πρηνὸς ἀνθεῖ

ἐριθάλλον

39. (30.)

- - - - -

βίωτον κέ σε μάλλον ἄνασσα πρότερος ἐλθάν.

40. (10.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πίονος λιθῶν παέταν Κλειό-
 βουλον

ἀενάοις ποταμοῖσιν ἀνθεσί τ' εἰαρινοῖς

ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελένας

καὶ θαλασσαιαῖσι δίναις ἀντί(α) θέντα μένος στάλας;

ἅπαντα γὰρ ἔστι θεῶν ἤσσω· λίθον δὲ
 καὶ βρότεσι παλάμαι θραύοντι· μωροῦ φρωτὸς ἔδε
 βουλά.

41. (32.)

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -
 - - - - -

5

Ἔστι τις λόγος

τῶν ἀρετῶν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις·

(ἄγνάν) δέ μιν (θεῶν) χάρον ἀγνὸν ἀμφέπειν.

οὔδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἴσοπιος,

ᾧ μὴ δακέθνομος ἰδρῶς

ἐνδοθεν μόλη, ἕκη τ' ἐς ἄκρον

ἀνδρείας.

42. (83.)

τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρ ἔστνγε πόρι.

43. (24.)

- - - - -

ὦ ἄνθρωπε, κείσαι ζῶν ἐτι μάλλον τῶν ὑπὸ γῆς ἐκείνων.

44. (33.)

Οὔτις ἄνευ θεῶν

ἀρετῶν λάβειν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.

θεὸς ὁ πέμμητις· ἀπήμαντον δὲ

οὔδέν ἐστιν ἐν (ἀνθρώποις).

[45.]

- - - - -
 - - - - -
 - - - - -

οὐκ ἔστιν κακὸν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ
πάντα μετασφίπτει θεός.

46. (104.)

— υ υ — ω — ω —

ἔσχατον δύνεται κατὰ γῆας.

47. (105.)

ω — υ — υ — ω — υ — υ — υ —
— υ — ω — υ —

παρὰ χροσὸν ἐφθὸν ἀκήρατον
(οὐλο)μόλυβδ(ος ἐών)

48. (106.)

υ — υ — ω — υ — υ — υ — υ —

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχεται τὸν φρογόμεχον.

49. (107.)

— υ — υ — — υ — — υ — υ —

ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

50. (109.)

πόλις ἄνδρα διδάσκει.

51. (110.)

— — υ — ω — υ — υ —
— ω — υ — υ —

πάσαισιν κορυδαλλίσιν
χρὴ λόφον ἐγγενέσθαι.

52. (111.)

υ — υ — ω — υ — ω — υ — υ —

τὸ γὰρ γεγεννημένον οὐκέτ' ἔρεκτον ἔσται.

53. (116.)

— υ — υ — υ — υ — — υ — υ —
— — υ — υ — — υ — υ — υ —

οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἔστιν χάρις,
εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

54. (117.)

— υ — υ — υ — υ — υ —
— — υ — υ — υ — υ — — υ — υ — υ —
— υ — υ — ω — υ — — υ — υ — —

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τῆς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

55. (119.)

— — — υ — υ —
υ — υ — υ — υ — υ — — υ — υ —

πορφυρέου
ἀπὸ στόματος λείψα φωνᾶν παρθένος

56. (120.)

— υ — υ — υ — ω — υ — υ —
— — υ — υ — υ —

εὖτ' ἀηδόνες πολυκώτιλοι,
χλωραύχενες, εἰσιφιναί

57. (121.)

— υ — υ — ω — υ — υ — υ — υ —
— υ — υ — υ — —

* Ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδνοόδμου,
κυανέα χελιδοῖ

10 νῆπιοι, οἷς ταύτη κείται νόος, οὐδὲ ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἤβης καὶ βιότοι' ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέραμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος.

70. (65.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦθος ἔχει.

71. (68.)

οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγαρον.

72. (204.)

μνήμην δ' οὐτινά φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
ὀρθωκονταέτει παιδί Λεωπρέπεος.

73. (227.)

Τὴν θά ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρᾶς ἐκάλυψεν
ὠκὺς ἀπὸ Θορήκης ὀρνύμενος Βορέης,
ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ (ἐθάφθη)
ζωή, Πιερίην γῆν ἐπισσαμένη,
5 ἔν τις ἐμοὶ καὶ τῆς χεῖτα μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
θεομῆν βασιτάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἐπικήδεια.

74. (148.)

Δίφρος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
ἐγγύθεν Εὐρύκτου δημοσία κέχνται,
οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
τρηχέων πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

*75. (149.)

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστύρεσαν δύναμιν.

[76.]

Μηθὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν.

77. (150.)

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

78. (151.)

ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

79. (152.)

Μνήμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχεῖον ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἶδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἠγεμόνας προλιπεῖν.

[80.] (155.)

Εὐκλέας αἶα κέενθε, Λεωνίδα, οἱ μετὰ σείῳ
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυόρου βασιλεῦ,
πλείστον δὴ τόξον τε καὶ ἀκνυπόδον σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

[81.] (157.)

ὦ ξεῖν', εὐνδρόν ποτ' ἐναίωμεν ἄστν Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Ἀλαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς·
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα ῥυσάμεθα.

82. (158.)

Ἀκμᾶς ἔστακνῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα θυσάμενοι.
[δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·
5 ὁστέα δ' ἄμιν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνήμ' ἐπέδηκε τότε.]

[83.] (160.)

Οὗτος Ἀδριμάντου κείνον τάφος, οὗ διὰ βουλάς
Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

[84.] (154.)

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες
κύνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·
οὐδὲ τεθνήσκει θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετῇ καθύπερθευ
κυδαίνουσ' ἀνάγει δόματος ἐξ Ἄιδου.

85. (153.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἔστι μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·
Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγῆραντῶ χρώμενοι εὐλογίῃ.

[86.] (159.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες
ἤρκεσαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην.

87. (165.)

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἴκετο κενὸς
αἰθέρα δαιομένης εὐρυχώρου Τεγέας·
οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερία τεθαλυῖαν
παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

88. (166.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
οἱ θάνον εὐμηλον θύομενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέλῃται
Ἑλλάς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίην.

[89.] (163.)

Οἶδε παρ' Εὐθυμίδοντά ποτ' ἀγλαὴν ὄλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταί, πέζοι τε καὶ ὀκνηπόρων ἐπὶ νηῶν,
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνήμ' ἔλαπον φθίμενοι.

[90.] (164.)

Τῶνδ' ἐ ποτ' ἐν στέρνοισι τανυγλώχινας διστότους
λοῦσεν φοινίσσα θοῦρος Ἄρης ψακάδι·
ἐντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μναμῆα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνης.

91. (167.)

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῶσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
ἴκμενοι θανάτου μοῖραν ἰδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοί(ας) ἄκ(ρω) πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
ἄγνῆς Ἀρτίμυδος τοξοφόρον τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐμπροσθεν Σαλαμῖνος, 5
(ναῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἄρη,)·
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἱππομάχους ἵεναί.
ἄστοι δ' ἄμμι τόδ' (ἀνδρείας) γέρας διφυαλῶ ἀμφὶ
Νισαίων ἔπορον δαμοδόκων ἀγρόων. 10

[92.] (Inc. 2.)

Χαίρετ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῆδος ἔχοντες
κούροι Ἀθηναίων ἔξοχοι ἱπποσύνη,

οἳ ποτε καλλιχόρον περὶ πατριδος ὤλεσαν ἤβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

93. (168.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροθίνια Φοῖβφ ἄγοντας
ἐν πέλαγος, μία νύξ, εἰς τάφος ἐκτέρισευ.

94. (170.)

Ἄνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἤδε κέκευθε κόνις·
ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννου
παίδων τ', οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

95. (172.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνόνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτω
κεῖσθαι θανοῦσαν ἀγλαὴν ἄκοιτιν
Ξανθίπτην, Περιάνδρου ἀπέκρονον, ὅς ποθ' ὑφιπύργου
σημαίωε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορινθίου.

96. (173.)

Σῆμα καταφθιμένιο Μεγακλέος εὐτ' ἂν ἰδωμαι,
οἰκίρω σε, τέλαν Καλλία, οἳ' ἐπαδες.

97. (64.)

Ἥερή Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὄφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθίων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναίειν Σκειρωνικὸν οἶμα θαλάσσης
ἄγκυα νεφομένης ἀμφὶ Μεθονριάδος·
ε νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἳ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

98. (61.)

Φῆ τότε Πρ(ωτ)όμαχος, πατρός περὶ χεῖρας ἔχοντος,
ἠνίκ' ἀφ' ἱμερτῆν ἔκνευεν ἠλικίην·

ὦ Τιμηνορίδῃ, παιδὸς φίλον οὔποτε λήσῃ
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην·

99. (63.)

Ῥστατα δὴ τάδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ μετέρα Γοργῶ
δακρυόεσσα, δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
ἄθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶνι μοίρα
ἄλλαν, σφ' πολιῶ γῆραι καδεμόνα·

100. (62.)

Αἰαί, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγάρις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;
ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἤϊθρον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον.

101. (174.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἐταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

102. (176.)

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῆσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θοηκίω κέρσαντα λόχῳ· πατρός δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθην' ὄνομα.

103. (177.)

Τῶν αὐτῶν τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιῖται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἤδε (ποθεῖ).

104. (178.)

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνατον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαίρησσι· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

105. (180.)

Οὐκ ἐπιδῶν νόμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφικτον
Γόργυπτος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

106. (209.)

Ἄργεϊος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κείται
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευαλείσας,
Ὀλυμπία δίζ, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεκ' ἐν Νεμέᾳ,
τὰς δ' ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρὲς ἐστ' ἀριθμῆσαι.

107. (182.)

Κρής γενεῶν Βρόταχος Γορτύμιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἔλθῶν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

108. (184.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες θνευτο βίου.

109. (185.)

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένες λένκ' ὄστ' ἐνὶ τύμβῳ
ἴσκω ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ' ἀριδῆλος
Ὅσσα, Κιθαιρωνός τ' οἰουόμοι σκοπιαί.

[110.] (169.)

Θηρῶν μὲν κάριστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαίω ἐμβεβαός·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

[111.] (175.)

Σάμα μὲν ἀλλοδαπή κεύθει κόνας, ἐν δὲ σε πόντῳ,
Κλείσθενες, Εὐξείνῳ μοῖο' εἶχεν θανάτου

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἰκαδε νόστου
ἠμπλακῆς, οὐδ' ἔκιν Χιον ἐς ἀμφιρύτην.

[112.] (179.)

Ἐνθάδε Πυθῶνακα κασίγνητόν τε κέκευθεν
γαί', ἐρατῆς ἠβῆς πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατῆρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαρίζομενος.

[113.] (181.)

Σάμα τόδε Σπίνθηρι πατῆρ ἐπέθηκε θανόντι.

[114.] (183.)

Οὔτος ὁ τοῦ Κελοῖο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

[115.] (180.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λείσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
γερονήτεω· μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός.

[116.]

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἔνθος ἰουδαῶν,
οἰνωπὸν Βάκχον βότρυν ἐρεπτόμενος.

[117.] (Ine. 1.)

Οἶδε τριακόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
Ἰναλίδαις Θυρεῶν ἐμφὶ μαγεσσάμενοι
ἀγένας οὐ στρέψαντες, ἦπα ποδὸς ἔγνια πρῶτον
ἐρμόσαμεν, τὰντα καὶ ἴλομεν βιοτάν.
ἄρσενι δ' Ὀθονάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον
καρύσσει· Ἐθρεῖα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
αἱ δὲ τις Ἀργείων ἔφρηεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστον·
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

[118.]

Ἦμερὶ πανθέλκτειρα, μεθιτρόφε, μητρὸς ὀπίσθας
 οὐλῆς ἢ σκολιὸν πλέγμα φέεις ἔλικος,
 Τηλοῦ ἠβήσειας Ἀνακροίοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ γώματι τοῦδε τέφου·
 5 ὡς ὁ φιλόκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόνομος
 παννύχιος κρούσων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
 αἴην χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἀγλαὴν ὄφρατων βότρυν ἀπ' ἀκρομόων,
 καὶ μιν ἀεὶ τέγγοι νετερῆ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
 10 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

119. (171.)

Ὅστις Ἀνακροίοντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
 ἠμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκῆν ἐς παίδων ἡμερον ἠημόσατο.
 5 μόνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται οὐχ ὅτι λείπων
 ἠέλιον Ἀθήνης ἐνθάδ' ἔκυσσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαριέντα μετ' ἠιδέοισι Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θορήκα λέλοιπε πόθον·
 μόλπης δ' οὐ λήγει μελιτεοπέος, ἄλλ' (ἐρατεινὸν)
 10 βάρβιτον οὐδὲ θανῶν εὔνασεν εἰν Ἀΐδη.

Ἀναθηματικά.

[120.] (187.)

Ἦ μὲγ' Ἀθηναίοισι φάως γένεθ', ἠνία Ἀριστο-
 γείτων Ἰππαρχον κταίνε καὶ Ἀρμόδιος.

121. (189.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

[122.] (190.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὄπλ' ἀνέθεν Ἀσσοῖ μνάματα ναυμαχίας.

123. (193.)

Ἀημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμίνα
 Ἕλληνας Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δηϊῶν, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρὸς
 ῥύσατο βαρβαρικῆς Ἀσσιδ' ἄλισκομένην.

124. (194.)

Ἄϊδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιαιτῶν
 ἐστάθεν εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονία·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο δία θεάων
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

125. (198.)

Ἑλλάνων ἀρχηγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
 Πανσανίας, Φοῖβῳ μνάμ' ἀνέθηκε τόδε.

[126.] (199.)

Τόνδε ποθ' Ἕλληνας, νίκας κράτει ἔργῳ Ἄρηος,
 εὐτόλμῳ ψυχᾶς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρῳ Ἑλλάδι κοινὸν
 ἰδρῶσαντο Διὸς βαμὸν Ἐλευθερίου.

[127.] (196.)

Φημὶ Γέλων', Ἰέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
 παῖδας Δεινομένους, τὸν τρίτονδ' ἀνθέμεναι,
 [ἕξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πενήτηντα ταλάντων
 Δαρτείου χρυσοῦ, τᾶς δεκάτας δεκάταν,]
 5 βάρβαρα νικῆσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν
 σύμμαχον Ἑλλήσιν χεῖρ' ἐς ἐλευθερίην.

[128.] (162.)

Ἐξ οὗ τ' Ἐδράτην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνευμεν
 καὶ πόλιος θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,

οὐδένι πα κέλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πότοντο ὁμοῦ.
 οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μῆδων πολλοὺς ἄλλοιαντες
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
 ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστεινεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν
 πληγεῖς ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

129. (203.)

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίους, ὅτ' ἐνίκαι
 Ἀντιοχὸς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
 Ξεινοφίλον δὲ (τόθ') υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
 πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῶν·
 ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
 ὀρθωκονταεῖται παιδὶ Λεωπρέπεος.

130. (206.)

Γνωθὶ Θεόγνητον προσιδῶν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, παλαιμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κέλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χείρονα μορφᾶς,
 ὅς πατέρων ἀγαθῶν ἐστεφάνωσε πόλιν.

131. (207.)

Στρούβου παῖ, τόδ' ἀγαλμα, Λεώκρατες, εὐτ' ἀνέθηκας
 Ἐρμῆ, καλλικόμοις οὐκ ἔλαδες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγηθέα, τῆς ἐν ἀροστῆ
 σῆν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

132. (210.)

Πατρίς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πᾶξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

133. (211.)

Ἰσθμια καὶ Πυθοὶ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκαι
 ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

134. (212.)

Εἰπὸν τίς, τίνας ἐσσί, τίνας πατέρδος, τί δ' ἐνίκης;
 Ἐκασμύλος, Ἐδαγόρου, Πύθια πᾶξ, Ῥόδιος.

135. (213.)

Ἀνθήκεν τόδ' ἀγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκαι
 ἐν Δελφοῖς (ποσί) Νικολάδας,
 καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
 ἔξ(ῆς) ἀμφοφόρας ἐλαίου·
 Ἰσθμῶ δ' ἐν ζαθέα τρις ἐπισχερῶ (οἶδεν ἐλόντα 5
 ἀπὸ Ποντομέδοντος ἄθλα).
 καὶ Νεμέα τρις ἐνίκασεν, καὶ τετράκις ἄλλα
 Πελλάνα, δύο δ' ἐν Λυκαίῳ,
 καὶ (Τεγέα) καὶ ἐν Αἰγίνα κρατερᾶ τ' Ἐπιδάουρα 10
 καὶ Θήβα Μεγάρων τε δάμω·
 ἐν δὲ Φλειοῦντι σταδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας
 ἠύφραπεν μεγάλαν Κόρινθον.

136. (215.)

Ἀρτέμιδος τόδ' ἀγαλμα — δικηόσια γὰρ ὁ μισθὸς
 δραχμαὶ τὰ Πάριαι, τῶν ἐπίσημα τράγος —
 ἀσκητ(ῆς) ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμησιν
 ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

137. (216.)

Κοῆς Ἄλκων Διδ(ύμου) Φοῖβω στέφος Ἰσθμῶ ἐλὼν πᾶξ.

138. (217.)

Τόνδ' ἀνέθηξ' Ἐρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί
 ἐν προθύροις.

139. (218.)

Γράψε Πολύγνατος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφώντος
 υἱὸς περσομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

140. (221.)

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι χειρῶν,
ἐπεὶ δόξας ἔργα πολλὰ προφέρει.

[141.] (223.)

Πρόσθε μὲν ἄμφ' ὁμοισιν ἔχων τραχείας
ἰχθύς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

142. (Inc. 6.)

Ἐύχεο (σοῖς) δάροισι, Κύτων, θεὸν ᾧδε,
Ἀητοίδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρότερον,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἱ ναίουσι Κόρινθον,
αἶνον ἔχεις χαρίτων, (αἶσι πόλιν) στεγάζεις.

143. (225.)

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι· δίχα <δέ> σφισιν . . .

[144.] (200.)

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπαιγμένα δακρυόεσσα
νηῶ Ἀθηναίης κείται ὑπερόφια,
πολλάκι δὴ στονόμεντα κατὰ κλόνου ἐν δὶ
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

[145.] (202.)

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦρας ταύτης
καὶ τριποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πικρὰ
τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδασκόμενος χορὸν
εὐδόξου Νείας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβη.

[146.] (205.) [Antigenia?]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χορῶν
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβῳ.

Ἄσπερ δὲ καὶ ῥόδων ἀάτοις
σὺν ἁλῶν λιπαρὸν ἔθειραν . . .
εἰς ἄνθρωπον Βακχίων ἀέθλων 5
τιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
οἷον ὅσα Δαορίοις Ἀρίστων
ἐσθλῶν καθαρῶς ἐν ἀθλοῖς·
ἐκείνην λήγρον Ἰππόνικος,
οἷον ἐν Χαρίτων φορηθεῖς, 10
ἵνα κλυτὸν ἀγλαὸν τε νίκην
καὶ ἑκάτι Μοισῶν.

[147.] (208.)

Ἡρόλιον Ῥαῖς Ἀθήνης,
ἡρώδης ἀνέστη· Ἀφροδίτη,
τελεῖται Βούσσωνος.

[148.] (Inc. 5.)

Νεώτερον πτόλεμ', εἰκόνι τῆδε
ζυγὸς θ' ἔνεκα.

[149.]

Ἰσοπέπια ἐστεφανώθην,
μύρτις, ἀλλὰ τέχνη,
ἰδοῦς Ἀλεῖος πάλαι.

[150.] (201.)

Ἰσοπέπια κλονα μακρὸν
μύρτις, ἀλλὰ τέχνη,
ἰδοῦς Ἀλεῖος πάλαι.
αἶμα ἐν πολέμῳ.

[151.] (214.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτε Πίσῃ
ἐπτάκι νικῆσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

[152.] (219.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν,
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιάν Διονύσιος.

[153.]

Βολίδιον ἠδλητοῖς καὶ Πυθιάς αἴ ποτ' ἐρασταὶ
σοί, Κύπρι, τὰς ζῶνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσεν·
ἔμπορε καὶ φορητῆ, τὸ σὺν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἰ ζῶναι καὶ πόθεν αἰ πίνυσκες.

[154.]

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἤνικ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
δετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο τοῦ δὲ κατ' ἔγνος
βουφάγος εἰς κοίλην ἀτραπὸν ἔπιτο λέων·
5 αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σέθεε χειρὶ
ἤραξεν, κενναχῆ δ' ἔλαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βοόμιον ὀλονόμος θῆρ
μεῖναι, ἀν' ἔληεν δ' ὠκύς ἔθνηεν ἄρος,
δείσας ἡμιγύναινα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Πείῃ
10 ἔνδοντα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

[155.]

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρώτος,
ὃς πλείστον Μούσης εἶλε κλέος τραγικῆς.

[156.]

Τίς ἄδε; Βάχχα. Τίς δέ νιν ξέσσε; Σκόπας.
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάχχος ἢ Σκόπας; Σκόπας.

[157.]

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀπτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Δινδιος.

[158.]

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέθηκεν; Δωριεὺς ὁ Θούριος.
Οὐδ' Ῥόδιος γένος ἦν; Ναι, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
δεινῶ γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.

159. (66.)

ὃ τοι χρόνος ὄξυς ὀδόντας
πάντα (κατα)ψήχει καὶ τὰ βικαιότατα.

160.

Σῶσος καὶ Σωσώ, σῶτ(ερ, σοί) τόνδ' ἀνέθηκον,
Σῶσος μὲν σῶθεις, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

161. (186.)

Πολλὰ φαγῶν καὶ πολλὰ πῖων καὶ πολλὰ κῆκ' εἰπῶν
ἀνθρώπους κείμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

162. (288.)

Οὐδὲ γὰρ <οὐδ'> εὐρύς περ εἶν ἐξίκετο δεῦρο.

163. (230.)

Μιζονόμον τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σθένος ἰχθύος
πλησίον ἠρεῖσαντο καρρήατα παῖδα δὲ νικτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διονύσιοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

164. (231.)

Φημί τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλου
τῷ Πανοπηιάδῃ δάσειν μέγα δειπνον Ἐπειῶ.

[165.] (229.)

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἱὸν ἔειδε·
υἱὸν Ἀλκμήνης ἔειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

[166.] (224.)

Φοῖβον, ὃς ἀγείται <τοῖς> Τυνδαρίδῃσιν αἰοιδῆς,
ἄμετεροι τέτιγες ἐπεστέφαντο χορωνῶ.

[167.]

χρυσῶ δ' αἰγλήεντι συνήρμοσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμάσιν.

EPIGRAMMATA A SCHNEIDEWINO SIMONIDI ATTRIBUTA

1. (156.)

Τούσδε πο(θελ) φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητροπόλις Δοκρῶν ἐδθνυόμων Ὀπίοις.

2. (161.)

ἀμφί τε Βυζάντειαν ὄσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
θύομενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηιθίοι.

3. (188.)

Λεσμῶ ἐν ἀχρυόεντι σιδηρῶν ἔσβεσαν ὕβριν
παῖδες Ἀθηναίων, ἔργμασιν ἐν πολέμου
ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες·
τῶν ἱπποῦς δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

4. (192.)

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῶδέ ποτ' ἐν πελάγει

ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὄλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

5. (195.)

Ἑλλάδος εὐρονόρου σωτήρης τόνδ' ἀνέθημαν
δουλοσύνης στυγερᾶς ἑυσάμενοι πόλιας.

XIV.

TIMOCREON.

1.

Stropha.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Epodus.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

στιγ.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιακρον αἰνεῖς
ἢ τύγε Λευτοχίδα, ἐγὼ δ' Ἀριστείδα ἐπαυένω
ἄνδρ' ἰερῶν ἀπ' Ἀθανῶν
ἔλθειν ἓνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,

ἀντ.

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, ὃς Τιμοκρέοντα ξείνον ἔοντα ε
ἀργυροῖσι κυβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον·
λαβὼν δὲ τρί' ἀργυροῖον τάλαντ' ἔβα πλέον εἰς ὄλεθρον,

ἐποδ.

τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
καίνων,

10 ἀργυρίων ὑπόπλεως· Ἴσθμοὶ δ' ἐπανδόκευε γελοίως
ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἥσθιον κηῦχοντο μὴ ἔωραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

2.

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἄν' Ἑλλανας τίθει,
ὡς εἰκόσ καὶ δίκαιον.

3.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

5

Ὄν ἄρα Τιμοκρέου μόνος
Μήδοισιν δοξατομει,
ἀλλ' ἐντὶ κάλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλονγες·
5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλάπεγες.

4.

— — — — —

Σικελὸς κομψὸς ἀνήρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

5.

— — — — —
— — — — —

Ὠφελέν σ', ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῆ μήτε ἐν θαλάσῃ
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναιεῖν κάχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
<ἔστ'> ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

6.

ᾧ ξυμβουλεύειν χέρος ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

[7.]

Κηρία με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηρία φλυαρία.

XV.

CORINNA.

1.

— — — — —

καλὰ γεροῦ' ἀεισομένα
Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις·
μέγα δ' ἐμὰ γέγαθε πόλις
λιγυροκατίλαις ἐνόπαις.

2.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ω υ υ υ ω υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ

τὸ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τὸ Ποτειδάωνος, ἀναξ Βοιωτέ

3.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ.

υ υ υ υ ω υ υ υ
ω υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υνίκασ' ὁ μεγαλοσθένης
Ἰαορίων, χώραν τ' ἀφ' ἑῶς
πᾶσαν ἀνόμηγεν.

3a.

υ υ υ υ ω υ υ υ

οὐ γὰρ τινὸς φθονερός δαίμων

4.

υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υἸάνει (δ') ἡρώων ἀρετᾶς
χῆρωάδων

5.

υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ

περὶ τεῶς

Ἐρμῆς ποτ' Ἄρενα πικτενί.

6.

υ υ υ υ υ υ υ υ

δώρατος ἄστ' ἐφ' ἵππω

7.

υ υ υ υ υ υ υ υ

κά<ρ>τα μὲν βοιωῶμενοι

8.

υ υ υ υ ω υ υ υ

πόλιν δ' ἔπραθ' ὁ μὲν προφανείς.

9.

ω υ υ υ υ υ

γλυκὸ δέ τις αἰείδων

10.

ω υ υ υ υ υ

πελέκεσσι δονεῖται.

11.

υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υπαῖδα φόν θέλωσα φίλαις
ἀγκάλαις ἐλέσθαι

12.

υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ
ω υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ

μέμφομαι δέ

καὶ λιγυρὰν Μυρτίδ' Ἰώνγα,
ὅτι βανὰ φῦσ' ἔβα
Πινδάρωιο ποτ' ἔρω.

13.

ἢ διανεκῶς εὐδεις; οὐ μὲν πάρος ἦσθα, Κόριννα, . . .

14.

Θέσπια καλλιγένεθλε, φιλόξενε, μωσοφίλητε

XXI.
PRAXILLA.

ΔΙΟΤΡΑΜΒΟΙ.

1.

ΑΧΙΑΔΕΤΣ.

ἀλλὰ τεὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

2.

ΑΔΩΝΙΣ.

ἑκέλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
δεύτερον ἄστρα φαινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
ἠδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὄγγυας.

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

[3.]

Ἀδμήτου λόγον, ᾧ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχευ, γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

[4.]

Ἐπὶ πεντὶ λίθῳ σκορπίον, ᾧ ταῖρε, φυλάσσεο.

[*5.]

Ὡ δια τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλέποισα,
παρθένε τῶν κεφαλῶν, τὰ δ' ἐνεργθε νύμφα.

XXII.
BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. (1.)*

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Ὀλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορευ
σὺν τ' ἐπιζάλω τύχη ἀφνειὸν βιοτῶν διάγειν·
οὐ γὰρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφν.

2. (3.)

— — — — —
— — — — —
— — — — —

θνατοῖσι μὴ φῶναι φέριστον,
μηδ' ἀελίου προσιδεῖν φέγγος·
Ὀλβιος δ' οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. (2.)

— — — — —

ὧς δ' ἄπαξ εἰπεῖν, φρένα καὶ πικρινὰν κέρδος ἀνθρώ-
πων βιάται.

*4. (5.)

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Ξανθότριχα μὲν Φερένικον
Ἄλφειον παρ' εὐρυδίαν πῶλον ἀελλοδρόμον
εἶδε νικάσαντα.

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

†5. (7.)

προσφανεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

†6. (8.)

Νίκα γλυκύδαρος . . .
 ἐν πολυχρόσφ <δ'> Ὀλύμπῳ Ζητὶ παρισταμένα κρῖνει
 τέλος
 ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

ΤΜΝΟΙ

7. (10.)

ἄλλ' αἰεὶ τέκος ἀμέτερον·
 μείζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ἴσον·

ΠΑΙΑΝΕΣ.

8. (12.)

5

10

τίκται δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνην μεγάλην,
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσω ἀοιδᾶν ἄνθηα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βιωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθῆ φλογὶ μῆρα τανυστρίχων τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κόμων μέλειν· 5
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πρόπαξιν αἰθᾶν
 ἀραχνᾶν ἴστοι πέλονται·
 ἔργα τε λογχωτὰ ξίφει τ' ἀμφάκεια δάμναται εὐρώς·
 χαλκεῶν δ' οὐκ ἔστι σαλπύγγων κτύπος·
 οὐδὲ συλάται μελίφρων ἕπνος ἀπὸ βλεφάρων, 10
 ἄμυν ὅς θάλλει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βροῖθοντ' ἀγνυαί, παιδικοί δ'
 ὕμνοι φλέγονται.

9. (13.)

ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.
 οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

10. (18.)

Εἷς ἕνος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
 θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθη διατελεῖν δύναται βίον·
 (ὅς) δὲ μωρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
 τὸ δὲ παρ' ἁμᾶρ τε καὶ νόκτα μελλόντων χάριν
 ἐὼν λάπτεται κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον. 5

11. (18.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

τί γὰρ ἑλαφρὸν ἔπ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

12. (19.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν
ἄλλους.

ΥΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

13. (20.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Αυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει
χρυσόν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

14. (21.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαυγίδος
Ἰωνίας
χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἀβροῦ τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

15. (23.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

εὐτε

τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἴησι
τοῖσδε τοῖς νεανίαις λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

†16. (24.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων ὄρεξ.

†17. (25.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

σύ δ' ἐν χιτῶνι μούνῳ
παρὰ τὴν φίλην γυναῖκα φεύγεις.

18. (26.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

γλυκεῖ' ἀνάγκη
σευομένα κυλίκων θάλλῃσι θυμὸν·
Κύπριδος δ' ἐλπὶς διαιθύνσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροισ.
ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας.
αὐτ(ίχ' ὁ) μὲν πόλεων κρηθέμνα λύει,
πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσειν δοκεῖ.

5

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι,
πυροφόροι δὲ κατ' ἀγλάεντα <καρπὸν>
νᾶες ἔργουσιν ἀπ' Αἰγύπτου, μέγιστον
πλοῦτον· ὧς πίνοντας ὀμαίνει κέαθ.

10

19. (27.)

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χροσὸς οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος
ἠδύς.

20. (34.)

παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον (δαίμων
ἔ)δακεν
πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιορκότατον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύα.

21. (6.)

Ἦ Πέλοπος λιπαρῶς νέσον θεόδματοι πύλαι

*22. (30.)

5

Ἦ Τρῶες ἀρηίφιλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέσ-
κεται,
οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσφ
κεῖται κηεῖν
πᾶσιν ἀνθρώποισι δίκην ὅσταν ἀγνάν,
εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς θεμίδος·
ὀλβίων παῖδες
οἳ νιν εὐρόντες σύνοικον·

23. (4.)

φάσωμεν . . .
. . . πιστὸν κῶδος ἔχειν ἀρετάν·
πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

24. (22.)

Ἦ Περίκλειτε, (τ)ᾶλλ' ἀγνοήσειν μὲν οὔ σ' ἔλπομαι.

25. (32.)

ἔστα δ' ἐπὶ λάινον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἔντρον, ᾧδέ
τ' ἔφα·
ἄυτόματοι δ' ἀγαθῶν δαίτας ἐδόχθους ἐπέροχονται
δίκαιοι
φῶτες·

26. (33.)

οἳ μὲν ἀδμητὲς ἀεικλιᾶν νούσων [εἰσὶ] καὶ ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἔκελοι.

27. (35.)

οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

28. (36.)

. . . . .
 - - - - -
 . . . . .
 - - - - -
 . . . . .

θνατοῖσι δ' οὐκ ἀνθαίρετοι
 οὔτ' ἔλβος οὔτ' ἄκαμπτος Ἄρης οὔτε πάμφθερσις σιάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἶσα.

29. (37.)

- - - - -

εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

30. (38.)

- - - - -

μελαγκευθῆς εἰδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου

31. (39.)

- - - - -

τὰν ἀχειμαντιόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον

32. (40.)

- - - - -

Ἐκάτα δαδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ

33. (15.)

- - - - -
 - - - - -

Ποσειδάμιον ὡς Μαντινέες τριόδοντα
 χαλκοδαυδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες

34. (42.)

τῶν ἀβροβίων Ἴωνων ἄναξ

35. (43.)

- - - - -

χρυσὸν βροτῶν γνώμαισι μανύει καθαρὸν.

36. (60.)

- - - - -

ὄργαι μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαί.

37. (41.)

- - - - -

πλήμμυρον πόντου φηγῶν

38.

- - - - -

δυσμενέαν δ' αἰδήσ

39. (59.)

- - - - -

νωμάται δ' ἐν ἀτρογέτω χέει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[40.] (28.)

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νηα,
 πρόφρων (Κραναϊδῶν) ἡμερόεντα χορὸν
 αἶν ἐποπτεῦσις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσῶν
 Κητώ ἀμφιτίθει Βακχυλίδη στεφάνους.

[41.] (29.)

Εὐδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέδηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων ποιεῖται Ζεφύρω.
 εὐξαμένω γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὄφρα τάχιστα
 λιμνήσῃ πεπόνων καρπὸν ἐπ' ἐσπεύων.

XXIV.

ARIPHRON.

ω ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -
 - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 5 ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ω ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± ± υ ± υ ± -
 ω ± ω ± ω ± υ
 υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ±
 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±

Ἔγνεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό-
μενον

βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἶης·
εἰ γὰρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ
πόθων

5 οὐς κρυφίως Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν,
ἢ εἰ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
ἀμνητὰ πέφανται,

μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ἔγνεια,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄμοις.
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXV.

LICYMNIUS.

1.

μυρίαῖς παραῖς δακρύων ἀχέων τε βούει.

2.

. . . ω ±
 ω υ ± ± ω υ ± υ

Ἀχέρων

ἄχεα πορθημένει βροτοῖσιν.

3.

- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± υ ± - ± υ ± υ

Ἵπνος δὲ χαίρων δμμάτων ἀργαῖς ἀναπεπταμένους
ἕσσοις ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

. . . ω ± ω ± υ ± - ± υ ±
 - ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ± -
 ± ω ± ω ± υ
 ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± -
 υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±

5 λιπαρόματε μᾶτερ ὑψίστα, θρόνων
 σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασίλεια ποτεινά,
 πραιγέλωσ Ἔγνεια·

τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
 ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXVI.

PHILOXENUS.

ΔΕΗΠΝΟΝ.

1.

. . . ω ± -
 ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± υ ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± ω ± υ ±

κατὰ χειρὸς δ'
 ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ προχόῳ
 φέρον ἐπέχευεν·
 εἴτ' ἔφερε στέφανον λεπτῆς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
 κλάδων δισύνναπτου.

2.

εἰς δ' ἔφερον διπλοὶ παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἔτεροι δ' ἑτέρων, ἄλλοι δ' ἑτέρων, μέχρι οὐ πλή-
 ρωσαν οἶκον.

ταὶ δὲ πρὸς ὑψηλόχρονος ἔστιλβον ἀγῶς
 εὐστέφανοι λεκάναις παροψίδι τ', ὄξυβάφρον πλήρεις
 σὺν τε χλιδῶσαι

5 παντοδαποῖσι τέχναις εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε-
 ασματίοισιν.

πάρφερον ἐν κανέοις μάζας χοινόχροας ἄλλοι.
 <τοῖς> δ' ἐπι πρῶτα παρῆλθ' οὐ κἀκκαβος, ᾧ φιλότας,
 ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον

πάντ' ἔπαθεν λιπαρὸν τ' ἐς ἐγγελέα τινες ἄριστον,
 γογγροιωνητεμων πλήρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'

10 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.

μικρὰ δὲ κἀκκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἔλλο, . . .

.. παρῆς ἔτερον πῖον ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουλυπο-
 δείων

<τῶν> ἀπαλοπλοκάμων· θερμοὺς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
 15 ἰσοτράπεζος ὄλος (νήστις) συνόδων πυρὸς . . .

. . . ἔπειτα βαθμοῦς ἀτμῶν· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
 τευθίδες, ᾧ φίλε, κἀξανθισμέναι καρίδες αἰ κωφὰ παρ-
 ῆλθον.

θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ θ' (ἀδυφά-
 ρυγγες) . . .

πύρωνων τε στεγαναὶ φουσταὶ μεγέθοσ κατὰ κἀκκάβου
 γλυκ(όξεις) . . .

ὀμφαλὸς θοίναις καλεῖται παρὰ γ' ἐμῖν καὶ τίν, σάφ' 20
 οἶδα.

(ὕστατα) ναὶ μὰ θεοδὸς ὑπερμέγεθές τι (δέμας) θύννον
 μόλεν ὀπτὸν ἐκείθεν,

θερμ(οῦ) θδ(ι) γλυφ(άνοις) τετμημένον εὐθὺς (ἐβάφθη)·
 τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοις) διανεικῶς ἐπαμύν(ειν)

εἶπερ ἐμῖν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.

ἀλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν, θοίνου παρέης, ὅτε παλάξαι δύναι' 25
 ἐπικρατέως ἔργωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.

πάντα παρῆς ἐνύμωσ ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμοῦν
 σπλάγγνον, ἔπειτα δὲ νήστις

δέλφαικος οἰκτικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὀσφὺς καὶ
 μινυρίγματα θερμά·

καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτωγες ἐφθὸν ἀπερπευθηρος (γα-
 λακτο)τρόφου πυκτικᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·

εἶτα δῖεφθ' ἀκροκάλια, σκελίδας τε μετ' αὐτῶν 30

λευκοφορονοχορῶους, ῥύγγη, κεφάλαια, πόδας τε, χυαν-
 μάτιόν τε σεσιλφωμένον.

ἐφθά τ' ἔπειτα κρε' ὀπτά <τ'> ἀλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
 ἄ δ' ὑπερ(ωμόυρεως) χορδὰ γλυκίστα

μῖξεριφαρογενῆς, ἂν δὴ φιλέοντι θεοί· τοῦτω <ν σὺ
 μὲν>, ᾧ φιλότας, ἔσθοις κε' λαγῶα

δ' ἔπειτ' ἀλεικουόντων τε νεοσβοί.
 περδίμων φασσέων τε χύδαν ἦδη [δὲ] παρεβάλλετο 35

θερμά πολλά . . .

καὶ μαλακοπυγέων ἄρτων. ὁμοσύζυγα δὲ ξανθὸν τ'
 ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον,

τό κε τυρὸν ἄπας τις

ἤμεν ἔφρασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐφάμαν. ὅτε δ' ἦδη

βρωτύος ἠδὲ ποτάτος ἐς κόρον ἦμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἐξαπαίρουσ' ἄνωγες, ἔπειτα δὲ παῖδες νύκτ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 40 σμήμασιν ἰονομίκτοις χλιεροθαλπῆς ὕδαρ' ἐπεγγέοντες
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτόμιμα <τά> τε . . . λαμπρὰ
 σινδονοφή, δίδοσαν <δὲ> χροῖμα <τά> τ' ἀμβροσίονμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλάας.

3.

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαροφυγίς
 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρως>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσιν δὲ μέσσαις
 5 ἐγμαθιδρόθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυ-
 κερὸς, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγνίσι πέπλοις
 συγκάλπτων ὕψιν αἰσχύνων ὕπο, μὴ κατίδη τις
 μηλογενὲς πῶν λιπόντ' ἀνάγκαις
 ξηρὸν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιουρούσι παραῖς.
 τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον
 μαλεραῖς

10 . . τὰν δεξαμέναν ὃ τι κα διδῶ τις· ἂ Ζανὸς καλέοντι
 τρώματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακκομιγῆς πεφρυγ-
 μένον

πυρομολενκερεβινθο(ξάνθωμ' ἐκκοιτον) ἀδὺ
 βροῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμυροκηριοδησίτης παρ-
 εγίνετο τούτοις
 σταιτινοκογχομαγῆς (χῶ ψαιστ)ελαιοξανθεπιπαγκαπύρω-
 τος χοιρίνας.

15 ἀδεία δὲ . . . κνκλώθ' ἠμόφωκτ' ἀνάριθμα,
 καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

τροακίνας δὲ γαλάκτι καὶ μέλι συγκατάφωτος ἦς ἄμυ-
 λος πλαθανίτας·
 σασαμοτροπαγῆ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σα-
 σαμόπαστα
 πέμματα, κἄτ' ἐρέβινθοι κνακοσυμμειγῆς ἀπαλαῖς θάλ-
 λουτες ὄραις,
 φῶ τ', ἀμυγαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῦδων . . . τε 20
 τρώχθ' ἄτε παισὶν
 ἀδὺ (ἔδειν) κάρν', ἄλλα θ' ὅσα πρέπει παρὰ θοῖναν
 δλβιόπλουτον <ἔμεν>· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί
 τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινῶς
 ἔνθα τι καινὸν ἐλέγθη κομψὸν ἀθρομάτιον, καὶ θαυ-
 μασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤνησαν <περισσῶς>.

4.

σὺ δὲ τάνδε Βακχία <ν>
 εὐδροσον πλήρη μεταπιπριδα δέξαι·
 προῖ τί τοι Βρόμιος γάνος τόδε δούς ἐπὶ τέρφιν
 πάντας ἄγει.

5.

πίνετο νεκτάρων πῶμ' ἐν χροσέαις . . . προτομαῖς τε,
 ἄλλοι δ' <ἐκ> κεράτων ἐβρέχον <το> κατὰ μικρόν.

ΚΥΚΛΩΨ.

6.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

ᾧ καλλιπρόσωπε
 χρυσοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφωνα, θάλος ἐρώτων.

7.

_ _ _ _ _

οἶψ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκραθεῖρξεν.

8.

_ _ _ _ _

ἔθυσας; ἀντιθύση.

ΤΜΕΝΑΙΟΣ.

9.

_ _ _ _ _

Γάμε θεῶν λαμπρότατε

10.

_ _ _ _ _

Συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

11.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ
χρυσορόφων Νυμφέων εἶσω θαλάμων

12.

_ _ _ _ _

εὐρείτας οἶνος πάμφωνος

[13.]

Τληπόλεμος <μ> ὁ Μυρσὸς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
ἱεροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτειω,
δῖς δέκ' ἀπὸ σταδίων ἑναγώνιον· ἀλλὰ ποιεῖτε
μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπασάμενοι.

XXVII.

TIMOTHEUS.

ARTEMIS.

1.

_ _ _ _ _

μαινάδα, θυιάδα, φοιβάδα, λυσιάδα

ΚΥΚΛΩΨ.

2.

_ _ _ _ _

_ _ _ _ _

'οὔτοι τόν γ' ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰσαναβήσει.'

3.

_ _ _ _ _

_ _ _ _ _

_ _ _ _ _

_ _ _ _ _

ἔρχετο δ' ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῆ βρονάζον·
εἰκόσιν δὲ μέτρο' ἀνέχεν', ἀνέμισγε δ'
αἶμα Βακχίου νεοφρότοις δακρύοισι Νυμφῶν.

ΝΙΟΒΗ.

*4.

ἔρχομαι· τί μ' αἴεις;

ΠΕΡΣΑΙ.

5.

_ _ _ _ _

κλεινὸν ἑλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον

μη φυτῶν ἀναισθήτων μηδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου
 ζῴου καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι.
 χαλεπὸν δ' ἐξευρέμεν,
 5 εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὑπερ Καφισίδος
 πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχευ,
 εἴτε <καὶ> Κουρήτες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,
 ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
 οὗς Ἄλιος πρῶτος ἐπέιδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,
 10 εἴτ' Ἀρκαδία προσελαναῖον Πελασγόν,
 ἢ Ῥαρίας οἰκῆτορ' Ἐλευσίς Δίαυλον,
 ἢ καλλίπαιδα Λάμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον
 ὄργων,
 εἴτε Πελλάνα Φλεγραῖον Ἀλκονοῖα Γιγάνταν πρεσβύ-
 τατον·
 πρωτόγονον δέ (τ' Ἰάφ)βαντά φασιν
 15 Λίβυες ἀύχηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς
 ἀπάρξασθαι βαλάνον·
 Αἰγυπτίας δὲ Νεῖλος ὕλην <γὰρ> ἐπιλιμπάνων μέχρι σήμερον
 ζωγονῶν ὑγρᾷ σαρκούμενα θερμότητι ζῶα καὶ
 σώμα<τα> ἀναδίδασιν.

34.

(Ἐπίνομος Ἐχεκράτει Ὀρχομενίῳ.)

. ἔπεα . .
 . ε<ὲ>κλεᾶ θέμις <φέρειν>
 Ἀπόλλωνι μὲν θεῶν,
 ἀτὰρ ἀνδρῶν Ἐχεκράτει
 5 παιδί Πυθαγγέλω
 στεφάνωμα δαιτὶ κλυτ<ᾶ>
 πόλιν ἐς Ὀρχομενῶ διώξ-
 ιππον· ἔνθα ποτὲ

. . Εὐρυ(νό)μα Χάριτας
 <θαλ>ασσίας ἔτικτεν·
 10 ἐτρέφοντο δὲ παρ θε<οῖς>,
 <τοῖ>ς ἀγλαὸν μέλος
 παρθενίας ὁπὸς εὐηράτω
 <ἴεσα>ν· τί γὰρ . .

35.

— — — — —
 — — — — —

πᾶν ὅ τι κ' ἐπ' ἀκαιρίμαν
 γλώσσαν ἔπος ἔλθη κελαδεῖν.

36.

— — — — —
 — — — — —

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κείται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
 τῶπιτυχόντι φέρειν.

37.

— — — — —
 — — — — —

καὶ τὰν Ὀλυμπον καταδεχομένην σιαπιτοῦχον Ἥραν,
 ἔστι μοι πιστὸν ταμειῖον ἐπὶ γλώσσας.

*38.

— — — — —
 — — — — —

Ἀφροδίτας (ἄλοκα) τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμεστος

39.

ὦ γλυκεῖ' εἰρήνα,
 πλουτοδότειρα βροτοῖς

40.

. . . ω . . . υ . . . ε . . . ω . . . υ . . .
 ε . . . ω . . . ε . . . ω . . . ε . . .
 ε . . . υ . . . ω . . . υ . . . ε . . . ε . . . ω . . . υ . . . ε . . .
 ε . . . ε . . . ω . . . υ . . . υ . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . .
 ε . . . ε . . . ω . . . ε . . . ω . . . υ . . .

5

προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυξεν
 ὡς ἀπὸ κρανῶν φέρεται τὸν ὕδωρ
 θάλαον γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
 ἄσκος δ' οὐδέ τις ἀμφορεύς ἐλίην' ἐν δόμοις·
 5 πέλλαι δὲ ξύλινοι πλησθεν ἅπαντες.

41.

ω . . . ε . . . ω . . . υ . . . ε . . . ε . . . ω . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . .
 - - -

ὅτε Τυνδαριδῶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθος
 βάλλει

42.

ε . . . ω . . . ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . .

νικτὸς ἀιδυῆς ἀεργηλοῦ δ' ὕπνου κοίρανος

43.

εὐρύσπα κέλαδον ἀκροσόφω ἀγνόμενον διὰ στομάτων

44.

οὐ ψάμμος ἢ κόνης ἢ πτερά ποικιλοθρόων οἰωνῶν
 τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμῶν.

45.

ε . . . υ . . . ε . . . ω . . . υ . . . υ . . . ε . . . ε . . . ω . . . ε . . . ω . . . ε . . .

δίπτυχοι γὰρ ὀδύναί μιν ἤρεικον Ἀχιλλεῖου δόρατος.

46.

υ . . . ε . . . υ . . . ε . . . ω . . . ε . . .
 ε . . . ω . . . ε . . . ω . . . ε . . . υ . . . ε . . . υ . . . υ . . . υ . . .
 ω . . . ε . . . ε . . . ε . . . ω . . . ε . . .

ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρον
 ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυρῶν ἄμοιρος
 ἰαχᾶς τε παντερπέος ἀλλῶν.

47.

ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . ω . . . ε . . . ω . . . ε . . .
 ε . . . ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . . υ . . .
 υ . . . υ . . . ε . . . υ . . . ε . . .

ὡς ἄρ' εἰπόντα μιν ἀμβρόσιον
 τηλαυγῆς ἐλασίππου πρόσσωπον
 ἀπέλιπεν ἀμέρας.

48.

οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
 βλάσταις τε τέκνων βροιδομένα γλυκερὸν
 φάος ὀρώσα

49.

ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . . υ . . . ε . . .
 ε . . . ω . . . ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . ω . . . ε . . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . .

τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
 ἀμφὶ τε Κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰσδυσις οὐδ' αἰθέρι.

50.

. . . ε . . . ε . . . υ . . . ε . . .
 ε . . . ε . . . υ . . . ε . . . ε . . . ε . . .

ἄλλον τρόπον
 ἔλλων ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

68*.

τίν' ἀκάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

69.

οἱ δ' ἐπείγοντο πλαταῖς ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

70.

Κρησίοις ἐν θυθμοῖς παῖδα μέλπωμεν.

71.

Ἴλιον ἐμφ' Ἑλένη πεπυρωμένον ὤλετο.

72.

ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ' ἐσχάροις

73.

Γαλλὰ μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγείται καὶ χάλκεα κρόταλα

74.

κλάδα χρυσεόμαρπον

75.

καὶ τὰν ἀκόρεστον ἀνάταν

76.

διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἴτε σκύλα

77.

εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβατῶν μέγαν οἶνον ἀνέμων.

78.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιότατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ
βίῳ, οὐδ' ἀδάμας
οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον δοκιμαζόμεν'
ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρχεις
γύαι,
ὡς ἀγαθῶν ἀνδρῶν δημοφράδμων νόησις.

79.

— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —
— — — — —

. . τύχα, μερόπων ἀρχὰ
καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας θακεῖς ἔδρας,
καὶ τιμᾶν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
καὶ τὸ καλὸν πλεόν ἢ κακὸν ἐκ σέθεν, ἅ τε χάρις
λάμπει περὶ σὴν πτέρυγα χρυσεῖαν·
καὶ τὸ τεῶν πλάστῳγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
τὸ δ' ἀμαχανίας πάρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
καὶ λαμπρὸν φᾶος ἄγαρες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα
θεῶν.

VERSUS ET CANTILENAE
POPULARES.

1.

Πλείστον οὔλον οὔλον ἴει, ἱουλον ἴει.

2.

Ἄρτεμι, σοί μὲ τι φρήν ἐφίμερον
ἕμνον ὑ(φαινέμ)εναι θεόθεν ...

Ἔδε τις ἀλλὰ χρυσοφά(εννα)
κρέμβαλα χαλκοπάρα χαρσίν.

3.

Ἄναβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

4.

Καλεῖτε θεόν.
'Σεμελί' Ἰαχε πλουτοδότα.'

5.

Ἐλθεῖν, ἦρα Διόνυσε,
Ἄλειον ἐς ναόν
ἀγνὸν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναόν,
τῷ βοέῳ ποδὶ θύαν.
ἄξει ταῦρε,
ἄξει ταῦρε.

6.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισίν
Μούσαις καὶ τῷ
Μουσάργῳ Λατοῦς υἱεῖ.

7.

Ὡ Ζηνὸς καὶ Ἀήδας κάλλιστοι σωτήρες

8.

(Ἀνάγετε πάντες,) ἀνάγει', εὐρυχωρίαν
τῷ θεῷ ποιεῖτε·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφουδαμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μουσαν ἀγλαΐζομεν
ἀπλοῦν θυμὸν χέοντες αἰόλω μέλει,
καινάν, ἀπαρθέρευτον, οὔτι ταῖς πάρος
κεχημέναν ῥάδασι, ἀλλ' ἀκηρατον
κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

(Ἐπιθι), Κόρη, γέφυραν
ὅσον οὔπω τριπόλεον δή.

11.

Ἰερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
Βριμῶ βριμόν.

12.

Τίς τῆδε; Ἐκκίχεται· κάλει θεόν.
Ἐκκίχεται· κάλει θεόν.

12a.

Θύραζε, Κῆρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

13.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

14.

Ἀχαιῖνῃ στέατος ἔμπλεων τράγον.

15.

Ἄρχει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

16.

Βαλβιδι ποδὸς θέτε πόδα παρὰ πόδα.

17.

Ἀήγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

18.

Πόρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ καμάξατε
βέλτιον.

19.

Ἄμῃς πόκ' ἤμεσ ἔλκιμοι νεανία.
Ἄμῃς δέ γ' εἰμῆς· αἱ δὲ λῆς, ἀνγάξο.
Ἄμῃς δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κέρονες.

20.

Ἄγει', ὦ Σπάρτας ἔνοπλοι κῶροι, ποτὶ τὰν Ἄρειος
κίνησιν.

20a.

ἔφυγον κακόν, εὔρον ἄμεινον.

21.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ λα, ποῦ μοι τὰ καλά
 σέλινα;
 'Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ λα, ταδὶ τὰ καλά σέλινα.'

22.

Χαλικὴν μυῖαν θηράσω.
 'Θηράσεις, ἀλλ' οὐ λήψει.'

23.

Χελιχελώνη, τί ποτεῖς ἐν τῷ μέσῳ;
 'Μαρόμ' ἔρια καὶ κρόκαν Μιλησίαν.'
 'Ὁ δ' ἔκγονός σου τί ποῖων ἀπόλετο;
 'Λευκῶν ἀφ' ἵππων εἰς θάλασσαν ἔλατο.'

24.

'Ἐξεχ' ὦ φίλ' Ἥλιε.

25.

'Ἐξάγω χωλὸν τραγίσκιον.

26.

'Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

26a.

Φίττα, Μαλιάδες, φίττα, 'Ροαί'...

27.

Μακροὶ δρόες, ὦ Μέναικα.

28.

'Ἐκκορεῖ κόρη κορώνη.

29.

Στρογγ' ἀποπομπεῖν νυκτιβόαν, στρογγ' ἀπὸ λαῶν,
 ὄρνιν ἀνανυμίαν ἀκνύθρους ἐπὶ νῆας.

[30.]

'Ὡ τί πάσχεις; μὴ προδοῖς ἄμ', ἱκετεύω·
 πρὶν καὶ μολεῖν κείνου, ἀνίστω·
 μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σ(ε) κάμῃ τῶν δειλάκων·
 ἄμερα καὶ δὴ τὸ φῶς διὰ τῆς θυρίδος οὐκ ἔσοφῆς;

31.

'Ἐς τε μέσον πεδῖον Στεννυλάριον ἔς τ' ὄρος ἄκρον
 εἶπετ' Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

32.

'Ἐν φανεροῦ γενόμεαν, πάτραν δέ μου ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἀμφὶς ἔχει· μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῦ πάς.

33.

'Ἦσων ἀλγίστας παῖδα τὸν ἐκ Θετίδος.

34.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

35.

Τί ταύτων <ἔστιν> οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

36.

Κριθῆς ἀφλοίου χωλὸν ὀργάσας πίε.

37.

Γαστήρ ὄλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
 ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον.

38.

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
 σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκυθος,
 σφυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, ἑαφίς.

39.

"Ετνος, φακῆ, τάρικος, ἰχθύς, γογγυλῆς,
σκόροδον, κρέας, θύνηιον, ἔλμη, κρόμμυον,
σκόλυμος, ἑλαία, καππαρίς, βολβός, μύκης.

40.

"Αμης, πλακοῦς, ἐντιλτος, ἴτριον, ῥόα,
ῥόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπή, βότρυς,
ἰσχάς, ἄπιος, πέρσεια, μήλ', ἀμύγδαλα.

41.

Σίτον ἐν πληῶ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

42.

Λιψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἰθρία ποιεῖ,
Ἄργέστη δ' ἀνέμῳ πᾶσ' ἔπεται νεφέλη.

43.

Ἄνδρὶ μὲν ἀνλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
ἀλλ' ἄμα τῷ φουσῆν χά νόος ἐκπέταται.

44.

Ἢλθ', ἦλθε χελιδὼν,
καλὰς ὥρας ἔγρουσα
καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθην σὺ προκόκλει
ἐν πίονος οἴνου
οἴνον τε δέπαστρον
τυροῦν τε κἀνύστρον.

καὶ πύρο(να) χελιδὼν 10
καὶ λευκίτιαν

οὐκ ἀποθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μὲν τι δάσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες·

ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέροθυρον 15
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν·

μικρὰ μὲν ἔστι, ῥαδίως νιν οἴσομες.

ἂν δὴ φέρῃς τι,

μέγα δὴ τι φέροις.

ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·

οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία. 20

45.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχην,

δέξαι τὰν ὑγίαιαν,

ἂν φέρωμες παρὰ τῆς θεοῦ,

ἂν ἐκαλέσσατο τήνα.

46.

υ = ω υ =
- = - ω = - ω =
ω = - ω = -

Ἄλει μύλα ἄλει·

καὶ γὰρ Πιπτακὸς ἄλει, μεγάλας

Μυτιλάνας βασιλεύων.

47.

ὦ παῖδες, (ὄσ)οι Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ'
ἑσθλῶν,

μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλ(εῖν)·

σὺν γὰρ ἀνδρείῳ καὶ ὁ λυσιμελής ἔρωσ ἐπὶ Χαλκιδικῶν
θάλλει πόλεσιν.

48.

Ἀόλει Μαριανδουοῖς καλῶμοις κρούων Ἰαστί.

49.

Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρουχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ἰὴ Παιάν.

50.

ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεσιιν.
ἐνταῦθα <γὰρ Δήμητρα καλ> Δημήτριον
ἕμα παρήγ' ὁ καιρός.

5 χῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' Ἰλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς
καὶ γελῶν πάρεστιν.

σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλω,
10 ἐν μέσοισι δ' αὐτός·

ἕμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.

ὦ τοῦ κρατίστου καὶ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε ἀφροδίτης·

15 ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὄψα,
ἢ οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρώμεν,

οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·

20 εὐχόμεσθα δὴ σοι.

πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἰ σύ.

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περιφατοῦσαν,
Ἀιτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος, 25
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πέντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·
Ἀιτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω· 30
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακορημιεῖ
ἢ σπῖλον ποιήσει.

51.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένουιο
ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὕβριος αἰεὶ.
αὐταὶ ἀνακλίμεσθε θύραι· Πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
πολλός, σὺν Πλούτῳ δὲ καὶ Εὐφροσύνη τεθαλυῖα 5
Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἔργα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπον ἔρποι μῆξα,
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ἕμμιν,
ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
αὐτῇ δ' ἰσὶν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν· 10
ἔστην' ἐν προθύροις ψιλλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἴψα
(πήρης) τῶπόλλωνος (ἀγροτίδος) <ἀγλαὰ δῶρα>.
εἰ μὲν τι θάψεις — εἰ δὲ μή, οὐκ ἔστηξομεν·
οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

SCOLIA ANONYMA.

ΣΚΟΛΙΑ ΑΤΤΙΚΑ.

1.

$\begin{array}{cccccccc} \pm & \bar{\omega} & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \bar{\omega} \\ \omega & \pm & \upsilon & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \omega & \pm & \bar{\omega} \\ \left\{ \begin{array}{cccccccc} \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \bar{\omega} \\ \pm & \omega & \pm & \upsilon & \pm & \upsilon & \pm & \omega & \pm & \bar{\omega} \end{array} \right. \end{array}$

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθῆνα,
ἕρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
καὶ θανάτων ἀώρων, σὺ τε καὶ πατήρ.

2.

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν ἀείδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ἑραῖς,
σέ τε, καὶ Διὸς Φερσεφόνη
χαίρετον, εὐ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

3.

Ἐν Δίῳ ποτ' ἔτιπτε τέκνα Λατιά,
Φοῖβου χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφροβόλου τ' ἀγροτέρων
Ἄρτεμιν, ἣ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.

4.

ὦ Πάν, Ἀρμιδίας μέθων κλειυνᾶς,
ὀρχηστά, Βρομίας ὀπαδὲ Νόμφαις,
γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναισι, ταῖσδ' ἀοιδαῖς κεχαρημένος.

5.

Εἶθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος,
τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
ἐσιθόντα, κλείσαντα πάλιν,
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλω φρενί.

6.

Ἐγλαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φῶν καλὸν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλωσ,
καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

7.

Ἐν μύθου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

8.

Φίλταδ' Ἀρμόδι', οὔτι πον τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασι ναίειν,
ἵνα περ ποδάκης Ἀχιλεὺς,
Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

9.

Ἐν μύθου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,

ΦΩΚΤΑΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης δόξῃ θεοῦ βουλευµατα φαίνει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ἄλβια δῶρα.

μητε γαμουλοπέειν μήτ' ἄρσενά Κίπριον ὀρίνειν
μητε δόλους ῥάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μιάνειν·
μη πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὀσίων βιοτεύειν·
ἄρκεισθαι παρ' ἑοῖσι καὶ ἀλλοτρίων ἀπέχεσθαι.
ψεύδεια μὴ βάζειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
πάντα δίκαια νέμειν μηδὲ κροῖσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
μὴ ῥήγῃς πενήτην ἀδίκως· μὴ κροῖνε πρόσωπον.

ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῆ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθεσίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἀπάντων.

σταθμὸν μὴ κροῖνειν ἑτεροῦργον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.
μηδ' ἐπιουρήσῃς μήτ' ἄγνως μήτε ἔκοντι.
ψεύδοσπον σιγγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ἑμύσση.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔληται.

μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
γλώσσην οὐδὲν ἐχέμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν ...
μητ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς μήτ' οὐδὲν ἀδικούντας ἐάσῃς.
πρωχῶ δ' εὐθὺ δίδου μήδ' αὐρίων ἐλθέμεν εἴπῃς.

πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χορήζοντι παράσχου.
ἄστερον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὀδηγεῖ.
ναυηγούς αἰκτιροῦν, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπεριστατον ἄνδρα.

κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβος·

- πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
 ὦν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χηρῆζονσι παράσχου.
 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ἠμόφρονα πάντα.
 [αἶμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 εἶθε δὲ μὴ χηρῆζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μιάνεις.
 35 ἄρῳ γειτονέοντος ἀπόσχου, μηδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
 [πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγυμναί.
 κτησίς ὀνήσιμός ἐσθ' ὄσων, ἀδίκων δὲ πονηρά.]
 μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λαβήσῃ ἀρούρης.
 ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
 40 πάντες γὰρ πενής πειρώμεθα τῆς πολυπλόγκτου·
 χάρις δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 ἢ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
 45 εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σεῦ γὰρ ἔκῃτι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
 ἐχθραὶ δὲ τέκνα γονεύσιν, ἀδελφείοί τε συναίμοις.
 μηδ' ἔτερον κεύθῃς κραδίη νόον, ἄλλ' ἀγορεύων·
 μηδ' ὡς πετροφυτῆς πολύτους κατὰ χώρον ἀμείβου.
 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐν ψυχῆς ἀγόρευε.
 ὅστις ἐκῶν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνήρ· ἦν δ' ὑπ' ἀνάγκης,
 οὐκ ἔρεα τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθύνησθ' ἐκόντου.
 μὴ γυροῦ σοφίη μήτ' ἀλκῆ μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
 εἰς θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατὸς θ' ἄμα καὶ πολυύλοβος.
 55 μηδὲ παροικουμένοισι κακοῖς τρύχου τεδν ἤπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετραγμένον εἶναι ἔντυκτον.
 μὴ προσητής ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἔργιον ἔρην·
 πολλὰκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσαν.
 ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
 60 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔργον θνητοῖσιν ὄνειμα·
 ἢ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀμέτρον ἔλκετ' ἔρωτας·
 ὕψαυχεὶ δ' ὁ πολλὸς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἄξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.
 ὀργή δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μήτις.

- ζῆλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φαύλων δ' ἀδήςλος.
 65 τόλμα κακῶν ὀλοή μὲν' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ ποιεῖντο.
 σεμνὸς ἔως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχὸς ὀφέλλει.
 [ἠδύς ἀγανόφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.]
 μέτρον ἔδειν, μέτρον δὲ πλεῖν καὶ μυθολογεῖν.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγυμναί.
 70 μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἑτάροισι, μὴ μῶμον ἀνάμης.
 ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοισι τελέθουσιν·
 οὐ φθονεῖ μῆνη πολὺν κρείσσοσιν ἧλίου ἀργαῖς·
 οὐ χθῶν οὐρανόισι ὑψώμασι νέφθεν εὐῶσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· ἀεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν.
 75 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἐν πόλις ἔσθη.
 σωφροσύνην ἄσαι, αἰσχροῦν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
 μὴ μιμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
 πευθῶ μὲν γὰρ ὄνειμα, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφτυτεύει.
 μὴ πιάστετε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὕψει.
 νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἔτι πλεονέσοι καθήκει.
 80 καλὸν ξενίξειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείστοις θιλιαῖσι βραδυνούσας παρὰ καιρῶν.
 μηδέποτε χηρῆσις πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
 μηδέ τις ὄροντας καλίης ἔμα πάντα ἐλίσθαι,
 μητέρα δ' ἐκτραλίποισι, ἔν' ἔρηι πάλι τῆσδε νεοσσόισι.
 85 μηδέποτε κρῖνειν ἀδαήμενας ἀνδρας ἐάσης·
 [μηδὲ δίκην δικασῆς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσης.]
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἐδιδάκτος ἀκούῃ·
 οὐ γὰρ δὴ νοῖονσ' οἱ μηδέποτε' ἐσθλὰ μαθόντες.
 90 μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἑταίρους·
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρωσίος εἰσὶν ἑταῖροι,
 καιρὸν φασπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν,
 ἐχθόμενοι δ' ὀλίγοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἀπληστοί.
 95 λαῶ μὴ πιάστετε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.
 λαὸς <τοι> καὶ ὕβρις καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
 μέτρα δὲ τεύχε (γῶ)οῖσι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
 100 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορούρης, μηδ' ἀθέατα

- δεξίης ἡέλω καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρησθ.
 οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλυμένον ἀνθρώποιο·
 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐπιζόμενον ἐς φάος ἐλθεῖν
 λείψαν' ἀποιομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέσσονται.
 105 ψυχὰ γὰρ μίμνουσιν ἀήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἔστι θεοῦ χρησίς θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κἄπειτα πρὸς αὐτὴν
 λύομενοι κόνις ἐσμέν· ἄηρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
 πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ἀπάρχεις·
 110 οὐκ (ἐν δ' εἰς Ἄιδην ὕλβον) καὶ χρημάτων ἄγεσθαι.
 πάντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βιασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἄιδης·
 ξυνοὺς χῶρος ἅπασιν, πένθησι τε καὶ βασιλεύουσιν.
 οὐ πολλὸν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρῶν·
 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ζῆ δὴά πεντὸς.
 [οὐδέεις γινώσκει, τί μετ' αἴριον ἢ τί μεθ' ὄραν.
 ἄσκοπὸς ἔστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.]
 μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὐν ἐπαγάλλεο χρέμη.
 πολλὰκις ἐν βίῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
 120 πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἦλυθεν αἰφνης.
 καιρῶ λατρεύειν, μηδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.
 μὴ μεγαληγορίῃ φροσῶν φρένα λυσοσυνείης·
 εὐεπίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
 ὄπλου τοι λόγος ἀνδρῶν τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
 125 ὄπλον ἐκάστω νεῖμε θεός, φῦσιν ἠερόφοιτον
 ὄρησις, (πόλοισ) ταχυτήτ', ἀλκὴν δὲ λέουσιν·
 ταύροις δ' αὐτ' (ἐφύτευσε) νεράατα), κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔργῳ ἀνθρώποισιν·
 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἀριστος.]
 130 βέλτερος ἀλκίαντος ἔφν σεσοφισμένος ἀνήρ·
 ἀγροῦ καὶ πόλιος σοφίη καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἀνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χρὴ κακοεργὸν ἀποτραπέσθαι ἀνάγκη.
 πολλὰκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρεόντες.
 135 φροσῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἄδικον παραθήρημ·
 ἐμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
 μοίρας παισὶ νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἀριστον.

- ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέμν' ἐπιδεύῃ.
 μὴ κτήνους θνητοῦ βορῆν κατὰ μέτρον ἔλλαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῦ πείσῃ καθ' ὀδόν, συνέγειρε·
 140 πλαζόμενον δὲ βροτῶν καὶ ἀλήμονα μήποι' ἐλέγξῃς·
 βέλτερον ἐντ' ἐχθροῦ τυχεῖον φίλου εὐμενέοντος.
 ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἔλιος τ' ἀκέσασθαι·
 ἐξ ὀλίγον σπινθήρος ἀδέσφατος αἰθεταί ὕλη.
 ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
 145 φεύγε κακὴν φήμην, φεύγ' ἀνθρώπους ἀθεμίστους.
 μηδέ τι θηροόρορον δόση κρέας· ἀγρίποσιν δὲ
 λείψανα λείπε κύνων· θηρῶν ἄπο θῆρες ἔδονται.
 φάρμακα μὴ τέχειν· μαγικῶν βιβλίων ἀπέχεσθαι.
 νηπιῶ(ους) ἀταλ(ους) μὴ μάσκη(ς) χειρὶ βιαίως.
 150 φεύγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
 μὴ κακὸν εὐ ἐξῆς· στείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πάντη.
 ἐργάζεο μοχθῶν, ὡς ἐξ ἰδίων βιοτεύσης·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν.
 τέχνη τοι τρέφει ἀνδρᾶ· ἀεργὸν δ' ἔφατο λιμός.
 155 μηδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἐδης σκυβάλισμα τραπέζης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίον διαγῶις ἀνυβρίστως.
 εἰ δὲ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτειτο διέλλῃ·
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλησθα·
 ναυτίλος εἰ, πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα·
 160 εἰ δὲ γρηπτονίην μεθέπειν, μακροὶ τοι ἔρουσαι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετέες ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύσημας, γαίης μυχάτους προλοιοιπότες οἴκους,
 ἔρχονται βίοντο καχρήμενοι, ὅπποτ' ἄρουραι
 165 λῆμα κειράμεναι καρπῶν βροτῶσιν ἀλώας·
 οἱ δ' αὐτ' (ἢ) πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διαίει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορῆν σφετέρην συνάγοντες
 ἔφρονται· φῶλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
 170 κάμει δ' ἠεροφοῖτις ἀριστοπόνοσ τε μέλισσαι
 ἢ πέτρης κόλλης κατὰ χηραμόν ἢ δονάκεσθιν
 ἢ δρυὸς ἀγγυίης κατὰ κοιλιάδος ἐνδοσθι σιμβλίου
 σμήνησι μυριότροπα κατ' (ἄγγεα) κηροδομοῦσα.

- 175 μὴ μείνης ἄγεμος, μὴ πως νόνημος ὄλαι·
 δός τι φύσει κατότος· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχευέτης.
 μὴ προαγορεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μαιλινῶν·
 οὐ γὰρ τίκει παῖδας ἑμολους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρονίης μὴ φασί, (ἄτε) δευτέρα λέκτρα γονῆος·
 180 μητέρα δ' ὡς τίμα τὴν μητέρα Ἰγνια βάσαν.
 μηδ' ἐπιπαλλήλοισι πατρός λεχέεσσι μινεῖς.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπότροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βάλνειν.
 μηδὲ γυνὴ φθίειν βροτός ἔμβρονον ἐνδοθι γαστρός,
 185 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ὄψη καὶ γυνῆν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῆ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάληαι.
 μηδ' αἰ παιδογόνον τέμνειν φύσει ἄρσενε κούρου.
 μηδ' ἀλόχοις ζώοισι βοτῆριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
 μηδ' ὄβοιζε γυναῖκα ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσι.
 190 μὴ παραβῆς εὐνάς φύσεως ἐς κύριον ἄδισμον·
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεάδαον ἄρσενες εὐνάι.
 μηδὲ τι θηλύτεροι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
 μηδ' ἐς ἔρωτα γυναῖκος ἕπας θέουσης ἀκαθέει(ως)·
 οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι, πάθος δ' ἀδελφον ἀπάντων.
 195 στέργε τὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονεῖ φίλα γήραος ἄχρῳ
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέση ἀνδρὶ νεῖκος;
 μηδὲ τις ἀμνήστευτα βλῆ κούρησι μινεῖη.
 μηδὲ γυναῖκα κακὴν πολυχρήματου οἴκαδ' ἄγεσθαι·
 200 λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἴνεκα φερνῆς.
 ἔπτους εὐγενεῖας διζήμεθα γειαρῶτας τε
 ταύρους ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανόριστον·
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδιάνομον ἀφρονέοντες·
 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφρονὸν ὄντα.
 205 μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄχρῳ ἐπι, πῆματι πῆμα·
 μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαμμοσὶν εἰς ἔριν ἔλθης.
 παυσὶν μὴ χαλέπαινε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος εἶης.
 ἦν δέ τι παῖς ἄλλτῃ σε, (κολαζέτω) υἷα μήτηρ,
 ἢ καὶ προσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.
 210 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηλίδα χεῖτην·
 μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορυμβῶν·

- ἄρσενι οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, γλιδα(ναῖς) δὲ γυναιξίν.
 παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεότησιον ὄρη·
 πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενε μῖξιν ἔρωτος.
 παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλεῖστοις θαλάμοισιν· 215
 μηδὲ μιν ἄχρῳ γάμων πρὸ δόμων ὄφθημεν εἰσῆς.
 κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν.
 στέργε φίλους ἄχρῳ θανάτου· πίστις γὰρ ἀμείνων.
 συγγενέσιν φιλότητα νέμοις ὄσῃν θ' ὁμόνοιαν.
 αἰδεῖσθαι πολιορκιτάφους, εἴκειν δὲ γέρονσιν 220
 ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἐτάλαντον
 πρέσβυν δμήλικα πατρός ἴσαις τιμαῖσι γέραιε.
 γαστρός ὀφειλόμενον δασμόν παρέχειν θεράποντι.
 δούλω ταπὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἶη.
 σίγματα μὴ γράννης, ἐπονειδίξων θεράποντα. 225
 δούλον μὴ βλάβης τι, κακηγορέων παρ' ἀνακτι.
 λάμβανε καὶ βουλήν παρὰ οἴκετου εὐ φρονέοντος.
 ἀρνεῖται ψυχῆς, οὐ σώματος, εἰσὶ καθαρμοί.
 ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· τοῖα βιεῦντες 230
 ζωὴν ἐκτελέουσι· ἀγαθὴν μέγρι γήραος οὐδοῦ.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ
ΗΜΙΑΜΒΙΑ.

1. (65.)*

Ἄνακρέων ἰδὼν με	Ἔρωσ ἐχειραγῶγει.	10
ὁ Τήιος μελωδὸς	ὁ δ' ἐξελὼν καρῆνον	
ἄναρ λέγων προσεΐπεν·	ἐμοὶ στέφος δίδωσιν·	
κἀγὼ δραμῶν πρὸς αὐτὸν	τὸ δ' ὄξ' Ἄνακρέοντος.	
5 περιπλάκην φιλήσας.	ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας	
γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ,	ἐδησάμην μετώπῳ	15
καλὸς δὲ καὶ φίλευνος.	καὶ δῆθεν ἄγχι καὶ νῦν	
τὸ χεῖλος ὄξεν οἴνου,	ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.	
τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη		

2a. (48.)

Τοῦ αὐτοῦ βασιλικόν.

Δότε μοι λύρην Ὀμήρου	ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης	
φρονίης ἄνευθε χορδῆς·	μετὰ βαρβίτων αἰείδων	
φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,	τὸ παροίνιον βοήσω.	
φέρε μοι νόμους κεράσσω,	δότε μοι λύρην Ὀμήρου	
5 μεθύων ὅπως χορεύσω,	φρονίης ἄνευθε χορδῆς.	10

2b. (49.)

Ἄγε ξαρχάφων ἄριστε,	φιλοπαίγμονας δὲ Βάνχας,	3
2 λυρικῆς ἄκουε μουσῆς·	ἔτεροπνύουσι ἐναύλους·	4
5 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον	ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο,	7
6 Ἰλαράς τε καὶ γελώσας,	γράφε καὶ νόμους φιλοῦντων.	

* Numeri adiecti sunt editionum antiquiorum.

3. (17.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ποτήριον ἀργυροῦν.

Τὸν ἄργυρον τορέϊον	τί Πλειάδων μέλει μοι,	10
Ἥραιστέ μοι ποιήσον	τί δ' ἀστέρου Βοώτου;	
παροπλίαν μὲν οὐχί,	ποιήσον ἀμπέλους μοι	
τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;	καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν	
5 ποτήριον δὲ κοῖλον,	καὶ Μαινάδας τρογύσας.	
ὅσον δύνῃ, βιάδυνον·	ποιεὶ δὲ ληνὸν οἴνου	15
ποιεὶ δέ μοι κατ' αὐτοῦ	καὶ χρυσέους πατοῦντας	
μήτ' ἄστρα μήθ' ἄμαξαν,	δμοῦ καλῶ Λυαίῳ	
μηὲρ στυγρὸν Ὠρίωνα·	Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.	

4. (18.)

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος.

Καλλιτέγχε τόρευσον	Βάνχον Εὐνιον ἡμῖν·	
ἔαρὸς κύπελλον· ἤδη	μύστις νέματος ἢ Κύπρις	
τὰ πρῶθ' ἡμῖν τὰ τεργνὰ	ὑμεναί(ου)ς προτοῦσα.	
ῥόδα φέρουσι· Ὄραι·	χάρασσε Ἔρωτας ἐνόπλους	
5 ἄργυρον ἐπλώσας	καὶ Χάριτας γελώσας	15
ποιεὶ πότον μοι τεργνόν·	ὄπ' ἀμπελον εὐπέταλον	
μηὲρ τελετῶν, παλαιῶ,	εὐβότρυον κομῶσαν·	
μηὲρ ξένου μοι τορέυσης,	σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·	
μηὲρ φρεντῶν ἱστορήμα·	(ἄλλῃ) Φοῖβος ἀθύρ(οι).	
10 μάλλον ποιεὶ Λίδε γόνου		

5. (59.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα.

Στέφος πλέκων ποθ' εἶρον	λυβῶν δ' ἔπινον αὐτῶν,	5
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·	καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου	
καὶ τῶν πτερῶν κατασχῶν	πτεροῖσι γαργαλίξει.	
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·		

3, 16 sqq. cod. Paris.:

ληροβάτας πατοῦντας,	καὶ Κεθήρη γελῶσαν,	20
τοῖς Σατύροις γελῶντας	δμοῦ καλῶ Λυαίῳ	
καὶ χρυσῶς τοῖς Ἔρωτας	Ἔρωτα κἀφροδέτην.	

6. (11.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν.

Αἰγούσιν αἱ γυναῖκες· εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
 Ἄνακρεον, γέρον εἴ· οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
 λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει, ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
 κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας, πρόκειται τὸ τεροντὸ παλῆαν,
 5 φιλὸν δέ σευ μέτωπον· ὄσφ πέλας τὰ Μοίρης. 10
 ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,

7. (15.)

Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγαι, τὸ σήμερον μέλει μοι,
 τοῦ Σαρδίων ἄνακτος· τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν; 10
 οὐδ' εἰλέ πῶ με ζῆλος, [ὡς οὖν ἔτ' εὔδι' ἔστιν,
 οὐδὲ φθανά τυράννοις, καὶ πίνε καὶ κίβευε
 5 ἔμοι μέλει μύροισιν κατὰ βρόχον τῷ Λυαίῳ,
 καταβρέχειν ὑπὲρ ἡν· μὴ νοῦσος, ἦν τις ἔλθῃ,
 ἔμοι μέλει χόδοισιν λέγῃ· ὅε μὴ δεῖ πίνειν.] 15
 καταστρέφειν κάρηνα.

8. (31.)

Εἰς ἑαυτὸν μεμεθυμένον.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι, δαινῆν κλονῶν φαρέτρην
 πικρὴν πικρὴν ἄμυστι· καὶ τόξον Ἰφίτειον.
 θέλω θέλω μανῆναι. ἐμαλνετο ποῖν Ἄλας
 ἐμαλνετ' Ἀλκμαίων τε μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
 5 γὰρ λευκόπους Ὀρέστης, τὴν Ἐκτορός μάχισσαν. 15
 τὰς μητέρας κτανόντες· ἐγὼ δ' ἔχον κόπελλον
 ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς, καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
 πῶν δ' ἐρυθρόν οἶνον οὐ τόξον, οὐ μάχισσαν,
 θέλω θέλω μανῆναι. θέλω θέλω μανῆναι.
 10 ἐμαλνεθ' Ἡρακλῆς ποῖν

9. (12.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Τί σοι θέλεις ποιήσω, τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
 τί σοι, λάλη χελιδῶν; θέλεις λαβὼν ψαλλῶ;

ἢ μᾶλλον ἔνδοθεν σε τί μευ καλῶν ὀνείρων
 τὴν γλώσσαν, ὡς ὁ Τηρέυς ὀπορθρίασι φωναῖς
 ἐκείνος, ἐκτερέξω; ἀφήρησας Βάθυλλον; 10

10. (77.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα κήριον.

Ἔρωτα κήριόν τις οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης·
 νεηνίης ἐπόλει· ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν 10
 ἐγὼ δέ οἱ παραστάς Ἔρωτι παντορέκτα.
 ἴπσου θέλεις ἔφηρ' ἴσολ' ἴδωσ' οὖν, ἴδωσ' αὐτὸν ἦμῖν
 5 τὸ τυχθὲν ἐκπρωμαί; δρακμηῆς, καλὸν σύννευον.
 ὁ δ' εἶπε δωριάξω· Ἔρωσ, σὺ δ' εὐθέως με
 ἴλαβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς, πύρωσον· εἰ δὲ μή, σὺ 15
 ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νῦν· κατὰ φλογὸς τακῆση.

11. (13.)

Εἰς Ἄτιν τοῦ αὐτοῦ.

Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην λάλον πίνοντες ὕδαρ
 τὸν ἡμίθην Ἄτιν μεμνηότες βοῶσαι.
 ἐν οὔροισιν βοῶντα ἐγὼ δὲ τοῦ Λυαίου
 λέγουσιν ἐμνηῆναι. καὶ τοῦ μύρου κοροσθεῖς 10
 5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης
 δαρνηφόροιο Φοίβου θέλω θέλω μανῆναι.

12. (14.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα.

Θέλω θέλω φιλήσαι. ἔμαρνάμην Ἔρωτι.
 ἔπειθ' Ἔρωσ φιλεῖν με· ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
 ἐγὼ δ' ἔχον νόημα ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀιστοῦς,
 ἔβουλον οὐκ ἐπέισθην. ἦσαλλεν· εἶθ' ἑαυτὸν
 5 ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον· 15
 καὶ χρυσέην φαρέτρην μέσος δὲ καρδίης μευ
 μάχη με προῦκαλειτο. ἔθνε καὶ μ' ἔλυσεν·
 κῶφ λαβὼν ἐπ' ὤμων μάτην δ' ἔχω βοεῆν·
 θῶρηξ', ὅπως Ἀχιλλεύς, τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
 10 καὶ δοῦρα καὶ βοεῆν μάχης ἔσω μ' ἐχούσης; 20

13. (32.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς ἔρωτας.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
ἐπίστασαι κατειπεῖν,
εἰ κύματ' οἶδας εὐρεῖν
τὰ τῆς ὅλης θαλάσσης,
5 σὲ τῶν ἑμῶν ἐρώτων
μόνον ποῶ λογιστήν.
πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηναίων
ἔρωτας εἴκοσιν θῆς,
καὶ πεντεκαίδεκα ἄλλους.
10 ἔπειτα δ' ἐν Κορίνθου
θῆς ὄρμαθους ἐρώτων
Ἀγαῖης γὰρ ἔστιν,
ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
τίθει δὲ Λεσβίου μοι

14. (9.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς περιστεράν.

Ἐρασμὴ πέλεια,
πόθεν πόθεν πέτασαι;
πόθεν μύθων τοσοῦτων
ἐπ' ἤερος θέουσα
5 πνέεις τε καὶ ψεκάεις;
τίς ἐστὶ σοι μελ(ηδάν);
Ἄνακρέων μ' ἔπεμψεν
πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
τὸν ἄρτι τῶν ἀπάντων
10 κρατοῦντα καὶ τύραννον.
πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη
λαβοῦσα μικροῦ ὕμνον·
ἐγὼ δ' Ἄνακρέοντι
διακονῶ τοσαῦτα.
15 καὶ νῦν, ὄρῳ, ἐκείνου
ἐπιστολὰς κομίζω.

καὶ φησιν εὐθέως με
ἐλευθέρην ποιήσειν.
ἐγὼ δέ, κἴην ἀρῆ με,
δοῦλη μὲνδ παρ' αὐτῷ
20 τί γὰρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγροῦς,
καὶ δένδροισιν καθίξειν
φαροῦσαν ἄγριόν τι;
τὰ νῦν ἔδω μὲν ἔρταν
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἄνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν παρατίνει
30 πιοῦσα δ' (αὖ) χορεύ(ω),
καὶ δεσπότην <κρέοντα>
πτεροῖσι συσπιά(ξω).

κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδοι.
35 ἔχεις ἀπαντ' * ἔπελθε·

λαλιστέραν μ' ἔθικας,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης·

15. (28.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδῆς κοίρανε τέχνης,
ἀπαυσοῦσα, ὡς ἂν εἶπω,
5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἐπαλῆς τε καὶ μελαίνης·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
10 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὑπὸ πορφυραῖσι χεῖταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρονον δὲ μὴ μοι
διάκοπτε μήτε μίσγε·
15 ἔχεται δ', ὅπως ἐκέλευε,
τὸ λεληθότως σύνοφρον(ν),
βλεφάρων ἵτυν κελαινὴν.

τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
ἅμα γλαυκόν, ὡς Ἀθήνης, 20
ἅμα δ' ὄργρον, ὡς Κυθήρης.
γράφε θῆνα καὶ παρειῆς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φίλημα. 25
τριφυροῦ δ' ἔσω γενείου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτῆν
ὑποπορφυραῖσι πέπλοις· 30
διαφανέντω δὲ σαρκῶν
ὀλλγον, τὸ σῶμ' ἐλέγγον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
τάχα, κηρέ, καὶ καλήσεις.

16. (29.)

Εἰς νεότερον Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὐτιῶ
τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
τὰ μὲν ἐνδοθεν μελαίνης,
5 τὰ δ' ἐξ ἄκρον ἡλιώσας·
ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλουκάριον ἄτακτα συνθεῖς
ἄφες, ὡς θήλωσι, κείσθαι.
ἐπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
10 στεφάνω μέτωπον ὄφρῳς
κυανωτέρη δρακόντιον.
μέλαν ἄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλικον,
15 τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης,
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμάται·
ῥοδιήν δ' ὅποια μῆλον
γροῖην ποιεῖ παρειήν·
ἐρύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς — 20

δύνασαι (γάρ — ἐμ)ποίησον. ἀπαλῶν δ' ὑπερθε μῆρῶν,
τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτι οἶδα μῆρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων, 35
τίμι μοι τρόπῳ ποιήσεις· ἀφελῆ ποιήσον αἰδῶ,
ἀπαλῶν γέμον τε Πειθοῦς. Παιφίην θέλουσαν ἤδη.
25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς φθονερὴν ἔχεις δὲ τέγγην,
ἐγέτω λαλῶν σιωπῆ. ὅτε μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω. 40
τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν τί με δεῖ πόδας διδάσκεις;
ἐλεφάντινος τράχηλος. λάβε μισθὸν ὅσον εἴπης·
30 μεταμέζιον δὲ ποιεῖ τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
διδύμας τε χεῖρας Ἐρμοῦ, καθελὼν ποιεῖ Βαθύλλον.
Πολυδεύκειος δὲ μῆρούς, ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης, 45
Διονυσίην δὲ νηδύν. γράφε Φοῖβον ἐν Βαθύλλον.

17. 18. (21. 22.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικῶν ᾠδῶν.

Δότε μοι, δότε, ὦ γυναῖκες, παρὰ τὴν σπιῆν Βαθύλλου 10
Βρομίον πιεῖν ἀμυστί· καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
ὑπὸ καύματος γὰρ ἦδη ἀπαλῶς δ' ἔσειε χεῖρας
προδοθεῖς ἀναστενάξω. μαλακωτάτω κλαδίω.
5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
στεφάνους, (δόθ', ὡς) πνυκάζω· πηγὴν ἔξουσα πειθοῦς· 15
τὰ μέτωπέ μου πικαίει· τίς ἂν οὖν ὄρων παρέλθου
τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρωτῶν, καταγώγιον τοιοῦτο;

19. (30.)

Ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἐρωτα λύσασθαι τὸν Ἐρωτα.
δήσασαι στεφάνοισιν κἄν λύση δὲ τις αὐτόν,
τῷ Κάλλει παρέδωκαν. οὐκ ἔξεισι, μένει δέ·
καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια δουλεύειν δεδίδακται.
5 ζητεῖ λότρα φέρουσα

20. (66.)

Ἄλλο.

Ἦδυμελῆς Ἀνακρέων, Πινδαρικὸν (δέ) μοι μέλος
ἠδυμελῆς δὲ Σαπφώ· συγκρασίας τις ἐγγέου.

5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ καὶ Παιφίη λιπαρόχροος
καὶ Διώνυσος ἐλθῶν καὶ αὐτὸς Ἐρως ἂν ἐπιπιεῖν.

21. (19.)

Ἄλλο.

Ἦ γῆ μέλαινα πίνει, τὸν δ' ἥλιον σελήνη. 5
πίνει δὲ δένδρα· αὐτῆν. τί μοι μάχασθ', ἐταῖροι,
πίνει θέλασσ' ἀνώρους, καὶ αὐτῷ θέλοντι πίνειν;
δ' δ' ἥλιος θάλασσαν,

22. (20.)

Ἄλλο εἰς κόρην.

Ἦ Ταντάλου ποτ' ἔστι ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
λίθος Φοργῶν ἐν ἔρθαις, ὅπως σε χρῶτα λούσω· 10
καὶ παῖς ποτ' ὄρους ἔπη μύρον, γύναϊ, γενομένη,
Πανδίοιος χελιδῶν. ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην, καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
ὅπως αἰεὶ βλέπης με· καὶ μάργαρον τραχήλω,
ἐγὼ χιτῶν γενομένη, καὶ σάνδαλον γενομένη· 15
ὅπως αἰεὶ φορῆς με. μόνον ποσὶν πάτει με.

23. (1.)

Εἰς κιδάραν τοῦ αὐτοῦ.

Θέλω λέγειν Ἀργείδας, κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
θέλω δὲ Κάδμον ἔδειν· Ἡρακλέους· λύση δὲ
ἂ βάρβιτος δὲ χορδαῖς ἔρωτας ἀντεφάνει.
ἔρωτα μόνον ἦχει. χαίρουτε λοιπὸν ἡμῖν 10
5 ἡμεῖμα νεῦρα πρῶην ἦρωες· ἢ λύση γὰρ
καὶ τὴν λύσην ἔπασαν· μόνους ἔρωτας ἔδει.

24. (2.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Φύσις κέρατα ταύροις, λέουσι χάσμη ὀδόντων,
ὄπλᾶς δ' ἔδωκεν ἵπποις, τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν, 5
ποδακίην λαγωαῖς, τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,

τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναῖξιν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 10 ἐντ' ἀσπίδων ἀπασάν,

25. (33.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδόν,
 ἐτησίη μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλιήν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 5 ἢ Νεῖλον ἢ πῖ Μέρωιν.
 Ἔρωσ δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλιήν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 ὁ δ' ὅν ἐστιν ἀμύην,
 10 ὁ δ' ἠμλεπτος ἤδη.

26a. (16.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' εὖ Φρυγῶν ἀντάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὄλεσέν με,

26b. (55.)

Ἐν ἰσθμοῖς μὲν ἵπποι
 πυρός χάραγμα ἔχουσιν·
 καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
 ἐγνωρίσεν τιάραις.

27a. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς βέλος.

Ὁ ὄνηε ὁ τῆς Κυθήνης
 παρὰ Δημνίαις καμίνους
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωάντων

αὐτ' ἐγγέων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 κεχηρότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 οἱ μείζονες τροφουσί.
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθύς
 15 πάλιν κούουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένω τοσοῦτους
 Ἐρωτίας ἐμπούσαι.

ἐπόει λαβὼν σίδηρον.
 ἐκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·

ὁ δ' Ἔρωσ χολὴν ἔμισγεν.
 ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς
 σιβαρὸν δόρυ κραδαίνων
 10 βέλος ἠτέλειξ' Ἐρωτος·
 ὁ δ' Ἔρωσ τὸδ' ἐστίν' εἶπεν
 'βαρὺ· πειράσας νοήσεις·'
 ἔλαβεν βέλεμον Ἄρης·
 ὑπεμεδίασε Κύπρις.
 ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας
 'βαρὺ' φησὶν· 'ἄρον αὐτό.'
 ὁ δ' Ἔρωσ 'ἔχ' αὐτό' φησὶν.
 'βαρὺ· πειράσας νοήσεις.'

27b. (46.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλεῖσαι,
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλεῖσαι,
 χαλεπώτερον δὲ πάντων
 ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27c. (46.)

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
 σοφίη, τρόπος πατεῖται·
 μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
 ἀπόλοιτο πρώτος αὐτός
 5 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
 διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 διὰ τοῦτον οὐ τοκήης·
 πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 τὸ δὲ χειρὸν, ὀλλύμεσθα
 10 διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

28. (44.)

Τοῦ αὐτοῦ ὄναρ.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν
 πτέρουγας φέρον ἐπ' ἄμων·
 ὁ δ' Ἔρωσ ἔχων μόλιβδον
 περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσοις
 5 ἐδίωκε καὶ κίχενεν.
 τί δ' ὄναρ θέλει τὸδ' εἶναι;
 δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ἐν Ἐρωσί με πλεκέντα
 διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
 10 ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

29. (7.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν.

Ἐκινθίην με ῥάβδω
 χαλεπῶς Ἔρωσ ῥαπίζων
 ἐπέλευε συντροχάζειν.
 διὰ δ' ὄξενον μ' ἀνάσρων
 5 ξυλόγων τε καὶ φαράγγων
 τροχέοντα τείρεν ἰδρώς·
 κραδίη δὲ δινὸς ἄχρῃς
 ἀνέβαινε, κἄν ἀπέσβην.
 ὁ δ' Ἔρωσ μέτωπα σείων
 ἀπαλοῖς πτεροῖσιν εἶπεν·
 10 'οὐ γὰρ οὐ δύνη φιλεῖσαι;

30. (4.)

*Άλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ ᾠδάριον.

Ἐπὶ μυρσίαις τερεΐναις ἐπὶ λωτίαις τε ποίαις στορέσας θέλω προπίνειν· ὃ δ' Ἔρωσ ἠτάνα δῆσας 5 ὑπὲρ ἀνῆνος πατύρω μέθῳ μοι διακονεῖτω. τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα βίωτος τροχέει κλισθεῖς· ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα	κόνης ὀσιέων λυθέντων. τί σε δεῖ λίθων μυρσίειν; τί δὲ γῆ χέειν μάταια; ἐμὲ μᾶλλον, ὥς ἔτι ζῶ, μύρισσον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα παίκασον, κάλει δ' ἐταίρην. 15 πρὶν, Ἔρωσ, ἐκεῖ μ' ἐπιελθεῖν ὑπὸ νεωτέρων χορείας, σκεδάσαι θέλω μερίμνας.	10 15
---	---	----------

31. (3.)

*Άλλο.

Μεσονυκτίοις ποθ' ἄραις, στρέφει ἤμος Ἄρκτος ἤδη κατὰ χεῖρα τὴν Βωώτου, μερόπων δὲ φύλα πάντα 5 κίεται κόπῳ διαμέντα, τότ' Ἔρωσ ἐπισταθεῖς μεν θυρέων ἔκοπτε ὀχῆας. τίς ἔφην ἄνρας ἀράσσει; κατὰ μεν σήζεις ὀνειρούς. 10 ὃ δ' Ἔρωσ ἄνοιρε φησὶν· ἄβροφος εἰμί, μὴ φόβησαι· βρέχομαι δὲ κἀσέληνον κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, ἐλέησα ταῦν ἰκνούσας, 15 ἀνὰ δ' εὐδὴν λύχρον ἄψας ἀνέφρα, καὶ βρέφος μὲν	ἔσορῳ φέροντα τόξον πτέρυγας τε καὶ φαρέτην. παρὰ δ' ἰστίην καθίσ(α), παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ 20 ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαλτῆς ἀπέθλιβον ὕγρον ὕδωρ. ὃ δ' ἔπει κρόνος μεθῆκεν, ἄφρα φησὶ κειράσωμεν τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν 25 βλάβεται βραχεῖσα νευρή. τανυεῖ δὲ καὶ με τύπτει μέσον ἤπαρ, ὥσπερ οἰστρος· ἀνὰ δ' ἄλλεται καρχάζων, ἔξενε δ' εἶπε συγγέροισι 30 κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἡμῖν, σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις.	20 25 30
---	---	----------------

32. (43.)

*Άλλο εἰς τέττιγα ᾠδάριον.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ, ὅτε δεινθρέων ἐπ' ἄκρων	ὀλίγην δρόσον πεποκῶς βασιλεὺς ὕπῳ αἰδεῖς·
--	---

5 σὰ γὰρ ἔστι κείνα πάντα, ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς, ὅποσα (τρέφ)ουσι δλαί. σὺ δ' (ὀμ)ιλία γεωργῶν, ἀπὸ μηδενός τι βλέπτων· 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν, θέρους γλυκὺς προφήτης·	φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι, φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός, λιγυρήν δ' ἔδωκεν οἴμην. τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τέλει, 15 σοφέ, γηγενής, φλυμνε· ἀπαθῆς δ', ἀναιμόδαρκε, σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.	15
---	--	----

33. (40.)

*Άλλο εἰς Ἔρωτα.

Ἔρωσ ποτ' ἐν ῥόδοισιν κοιτωμένην μέλιτταν οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτροπῆν τὸν δάκτυλον παταχθεῖς 5 τᾶς χειρ(ος) ὀλόλυξε· δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην ἄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,	ἄλωλα κἀποθνήσκω· ὄφρις μ' ἔτυψε μικρὸς 10 πτερωτός, ὃν καλοῦσιν μέλιτταν οἱ γεωργοί. ἃ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον πανεῖ τὸ τᾶς μελίττας, πόσον δοκεῖς ποιοῦσιν, 15 Ἔρωσ, ὄσους σὺ βάλλεις;	10 15
---	---	----------

34. (23.)

Εἰς φιλάργυρον.

Ἄ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ τὸ ζῆν παρείχε θνητοῖς, ἐκαρτέροισιν φυλάττων, ἴν', ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ, 5 λάβῃ τι καὶ παρἑλθῇ· εἰ δ' οὐκ ἂν μὴ τὸ κρῖασθαι τὸ ζῆν ἐνεσθαι θνητοῖς, τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;	θανεῖν γὰρ εἰ πέρωται, τί καὶ μάτην στενάξω; 10 τί καὶ γόους προπέμπω; ἐμοὶ γένοιτο πίνειν, πίοντι δ' οἶνον ἠδὴν ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι, ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις 15 τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.	10 15
---	--	----------

35. (8.)

Τοῦ αὐτοῦ ὄναρ.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων ἄλπορφύροις τάπησιν, γεγανωμένος Ἀναῖω ἐδόνουν ἄκροισι ταρσῶν	δρόμον ἄκων ἐκτανύειν 5 μετὰ παρθένων ἀθύρων, ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες ἀπαλώτεροι Ἀναίου,	5
--	--	---

δακέθυμά μοι λέγοντες
10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
ἐθέλοντα δ' <ἐκ>φιλήσασαι

φύγον ἕξ ὕπνου με πάντες·
μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. (41.)

*Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς συμπόσιον.

Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
ἀναμέλωμεν δὲ Βάκχον,
τὸν ἐφευρετὰν χορείας,
τὸν ὄλας ποθοῦντα μολπιάς,
5 τὸν ὁμότροπον Ἐρώτων,
τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
δι' ὃν ἡ μέθη λοχεύθη,
δέ' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθη,
δι' ὃν ἀμπαύεται λύπη,
10 δι' ὃν εὐνάσεται ἄνια.
τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθέν
ἀπαλοὶ φέρονσι παῖδες·
τὸ δ' ἄγος πέφυγε μυχθὲν
ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.

τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν, 15
τὰς δὲ φροντίδας μεθώμεν·
τί γὰρ ἐστὶ σοι <τὸ> κέρδος
ὀδυνωμένῳ μερίμναις;
πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος· 20
μεθύων θέλω χορεύειν,
μεμυρισμένος δὲ παύειν...
μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
μελέτω δὲ τοῖς θελοῦσιν 25
ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
Ἰλαροὶ πίνωμεν οἶνον,
ἀναμέλωμεν δὲ Βάκχον.

37. (47.)

*Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἑταῖρον πρεσβύτερον.

Φιλῶ γέροντα τερπνόν,
φιλῶ νέον χορευτάν·
ἂν δ' ὁ γέρον χορεύῃ,

τρίχας γέρον μὲν ἔστιν,
τὰς δὲ φρένας νεάζει. 5

38. (24.)

*Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν.

Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθη
βίотου τρίβαν ὀδευεῖν,
χρόνον ἔργων, ὃν παρήλθον·
ὃν δ' ἔγω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
5 μέθετέ με φροντίδες·

μηδὲν μοι καὶ ὑμῖν ἔστω.
πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
παύσω, γελᾶσω, χορεύσω
μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου.

39. (Fr. 3.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ξαφ ἦτοι καλοκαίριον.

Τὶ καλόν ἐστι βαδίξαι,
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
ὅπου λεπτήν ἤδυτάτην
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,
κλήμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν, 5
γὰρ τὰ πέτελα δῦναι,
ἀπαλὴν παιδα κατέχων,
Κύπριν ἔλην πνέουσαν.

40. (42.)

Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Ποθέτω μὲν Διονύσου
φιλοπαύχμονος χορείας·
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου
μετὰ συμπότου λυγίζω·
5 στεφανίσκου δ' ὑκαλίνθων
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας
μετὰ παρθένων ἀθύρειν
φιλέω μάλιστα πάντων.
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
φθόνον οὐκ οἶδα δαικτόν. 10
φιλολοιδόρου γλώττης.
(ἔφυγον) βέλεμνα κοῦφα·
στογέα μάχας παροῦσους.
πολυκόμους κατὰ δαΐτας
νεοδηλέσσο' ἅμα κοῦραις 15
ὑπὸ βαρβίτω χορεύσων
βλον ἤσυχον φερ(οίμην).

41. (6.)

*Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν
δοδίνους συναρμύσαντες
μεθύωμεν ἄβρα γελῶντες.
ὅπῳ βαρβίτω δὲ κοῦρα
5 κατακίσσοισι βρέμοντας
πλοκάμοις φέρουσα θυρσοῦς
γλιθανόσφυρος χορεύει.
ἄβροχαίτας δ' ἅμα κοῦρας
στομάτων ἄδῃ πνεόντων 9
προχέων λίγειαν ὄμφην 11
κατὰ πηκίδων ἀθύρ(ει). 10
ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας 12
μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου
καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης
τὸν ἐπήρατον γεραμοῖς 15
κῶμον μέτεισι χαίρων.

42. (5.)

*Ἄλλο ὁμοίως ᾠδᾶριον εἰς τὸ ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
μῆξωμεν Διονύσῳ·
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
κροτάφοισιν ἐρμύσαντες
πίνωμεν ἄβρα γελῶντες. 5
ῥόδον, ὃ φέριστον ἄνθος,

ῥόδον εἶαρος μέλημα,
[ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·]
ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
10 στέφεται καλοῦς ἰούλους
Χαρίτεσσι συγχορεύων,
στέφον [οὔν] με, καὶ λυγίζ(ων)
παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
μετὰ κούρης βαθυκόλπου
ῥοδίνοισι στεφανύσκοις
15 πεπνυκασμένος χορεύσω.

43. (25.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς οἶνον ῥδάριον.

Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
εὐδουσι αἱ μέριμναι.
τί μοι γόνων, τί μοι πόνων,
τί μοι μέλει μεριμνῶν;
5 θανεῖν με δεῖ, κἄν μὴ θέλω·
τί [δὲ] τὸν βλον πλανῶμαι;
πίωμεν σὺν τὸν οἶνον
τὸν τοῦ καλοῦ Δαίου·
σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
εὐδουσι αἱ μέριμναι.
10

44. (37.)

Εἰς τὸ ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φαιέντος
Χάριτες ῥόδα βοθούσαι·
Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
5 Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
Ἴδε πῶς γέρονος ὀδεύει.
ἄφελως δ' ἔλαμψε Τίταν·
νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
[καρποῖσι γαῖα προκύπτει·]
10 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
Βρομίου στέφ(ων τὸ) νᾶμα
κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
θαλέθων ἤνθισε καρπός.

45. (38.)

Εἰς ἑαυτόν.

Ἐγὼ γέρον μὲν εἰμι,
νέων πλεόν δε πίνω·
3 κἄν δεήσῃ με χορεύειν,
12 Σειληνὸν ἐν μέσοισιν
13 μιμούμενος χορεύσω.
4 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσπόν·
5 ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν.
ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
παρέστω καὶ μαχέσθω.
ἔμοι κύπελλον, ὦ παῖ,
μελίχρον οἶνον ἠδὲν
ἐγχεράσας φόρησον.
10 ἔγὼ γέρον μὲν εἰμι,
<νέων πλεόν δε πίνω.>

46. (26.)

Ἄλλο εἰς φιλοπάτην τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ,
εὐδουσι αἱ μέριμναι·
δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου.
θέλω καλῶς αἰεῖν,
5 κισσοστεφῆς δὲ κίμαι,
πατῶ δ' ἔπαντα θυμῷ.
ὄπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
μεθύοντα γὰρ με κείσθαι
10 πολὺ κρείσσον ἢ θανόντα.

47. (32.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἤχουν εἰς οἶνον.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
ὁ λυσίφρων [δ] Αναῖος,
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς
εἰσέλθῃ μεθύδωτας,
5 διδάσκει με χορεύειν.
ἔχω δέ τι καὶ τερπνὸν
ὁ τὰς μέθας ἐραστάς·
μετὰ κρότων, μετ' ῥῥῶδες
τέρπει με κάφροδιτα.
[καί] πάλιν θέλω χορεύειν.
10

48. (39.)

Εἰς συμπόσιον τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
τόδε (μῆν) ἦτορ ἰανθῆν
. . . . .
λιγαίνειν † ἄρχεται μούσας.
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
5 ἀπορίπτονται μέριμναι
πολυφρόντιδες τε βουλαὶ
ἐς ἀλικτύπους ἀήτας.
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
λυσισαυγῶν τότε Βάκχος
10 πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
δονεῖ μέθῃ γανώσας.
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
στεφάνουσι ἄνθεσι πλέξας,
ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρῆνῳ,
βίωτον μέλιτω γαλήνῃ.
15 ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
μύσθ' εὐώδει τέγξας
δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
κατέγων Κύπριον αἰίδα.
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
20 ὑπὸ κυρταῖ(σι) κυπέλλοις
τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας
θιάσω τέρομαι κούρην.
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,
τοῦτό μοι μόν(ον) τὸ κέρδος,
25 τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω·
τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

49. (34.)

Εἰς κόρην τοῦ αὐτοῦ.

Μὴ με φύγῃς ὀρώσα
τὰν πολιῶν ἔθειραν·
μηδ' ὅτι σοὶ πάρεστιν
ἄνθος ἀμμάτων, (ῥῥας)

5 ἔμας δῶρα (διώση). ὕπως πρέπει τὰ λευκὰ
δρα κὰν στεφάνοισιν ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

50. (36.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
καὶ ῥητόρων ἀνάγκας; πολλαὶ κάρην στέφουσι·
τί δέ μοι λόγων τοσοῦτων δὸς ὕδαρ, βάλ' οἴνου, ὦ παῖ, 10
τῶν μηδὲν ὠφελούτων; τὴν ψυχὴν μου κέρωσον.
5 μᾶλλον δίδασκε πίνειν βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ἀπαλὸν πῶμα Λυαίου ὁ θανάον οὐκ ἐπιθυμεῖ.
μᾶλλον δίδασκε παίζειν

51. (54.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως.

Ἵ'Οτ' ἐγὼ νέος ἠμιλ(ῶν) νέος ἐν νέοις χορεύσω.
ἔσορῶ, πάρεστιν ἦβα· Διονυσίης δέ μοι τις
τότε δὴ, τότε' ἐς χορείην φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπάρης, 10
ὁ γέρον ἐγὼ περοῦμαι. ἴν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν
5 περι(μ)αίνομαι, Κυβήβα· δεδαηκός μὲν εἰπεῖν,
παράδος· θέλω στέφασθαι· δεδαηκός δὲ πίνειν,
πολιὸν δὲ γῆρας ἐμ(δ)ός· χαριέντως δὲ μανῆμαι.

52. (55.)

Εἰς Εὐρώπην.

Ἵ'Ο ταῦρος οὔτος, ὦ παῖ, τέμνει δὲ κῆμα χηλαῖς·
Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι· οὐκ ἔν δὲ ταῦρος ἄλλος
φέρει γὰρ ἀμφὶ πότοις ἐξ ἀγέλης ἔλασθεις
5 Σιδανίαν γυναικα· ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν, εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος. 10

53. (53.)

Εἰς τὸ ῥόδον.

Στεφανηφόρον μετ' ἦρος συνέταιρον ὄξιν μέλειν.
μέλομαι ῥόδον τέρεινον τόδε γὰρ θεῶν ἔημα,

5 τόδε καὶ βροτῶν χά(η)μα, τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
Χάρισιν τ' ἄγαλμ' ἐν ὄραις, τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει, 25
πολυανθέων Ἐρώτων τόδε καὶ χρόνον βιάται·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄδυρμα· χαρίεν ῥόδον δὲ γῆρας
τόδε καὶ μέλημα μύθοις, νεότητος ἔσχευ ὀδυρῆν.
10 χαρίεν φυτόν τε Μουσῶν· φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν.
γλυκὺ καὶ ποιῶν(ε) πείρα· χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάσσης 30
ἐν ἀκανθίναις ἀταρτοῖς· δεδρωσαμένην Κυθήρην
γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλλειν ἐλόχευσε πάντος ἀφρῶ,
μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις· πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
15 προσά(ειν) τ' Ἐρωτος ἀνθος· κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεὺς,
(κροτά)φρ τὸ δ' αὐτ(ὸ) τερ- 35
πνόν. φοβερὸν θεῶν Ὀλύμπῳ,
θαλαῖς (τί κὲν) τραπέζαις νέον ἔρνος ἠρθισε χθῶν,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς πολυδαίδαλον λόγευμα·
δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἔν; μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
20 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἥώς, ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ 40
ῥοδοπήγεες δὲ Νύμφαι, ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
ῥοδόχορος δὲ κάφροδιτα ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται. φυτόν ἀμβροτον Λυαῖος.

54. (50.)

Εἰς Διόνυσον ἄλλο.

Ἵ'Ο τὸν ἐν πόνοις ἀπειρῆ ἐπὶ κλημάτων ὑπώραις
νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ, πεπεδημένον φυλάττων,
καλὸν ἐν πότοις χορευτήν ἴν', ὅταν τέμωσι βότρων, 10
τελέων θεῶς κατῆλθεν, ἄνοσοι μένωσι πάντες,
5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον ἄνοσοι δέμας θεητόν,
πόθον ἔστανον κομίζων, ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν
γόνον ἀμπέλου, τὸν οἴνου ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

55. (51.)

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

Ἵ'Αρα τίς τόρεισε πόντον; ἀνέχευε κῆμα δίσκῳ;
ἄρα τίς μανεῖσα τέχνη ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης

5 ἄρα τίς ὑπερθε λευκῶν
ἀπαλὸν χάραξε Κύπριον
νόος ἐς θεῶν ἀσθεῖς,
μακάριον φύσιος ἀρχάν;
ὁ δὲ νῦν ἔδειξε γυμνάν·
10 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀραῖσθαι,
μόνα κύμασιν καλύπτει.
ἀλαλημέν(η) δ' ἐπ' αὐτὰ
βρούον ὡς, ὑπερθε λευκῶς
ἀπαλόχορον γαλήνας
15 δέμας εἰς πλόον φέρουσα,
ῥόδιον πάροισθεν ἔλαει.
ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν

ἀπαλῆς ἔνερθε δειοῆς
μέγα κύμα πρώτα τέμνει.
μέσον αὐλαίος δὲ Κύπρις 20
κρίνου ὡς ἴοις ἐλιχθέν
διαφαίνεται γαλήνας.
ὑπὲρ ἀργύρω δ' ὀχοῦνται
ἐπὶ δελφίσι χορευταῖς
δολερὸν (Πόθος μετώπῳ) 25
Ἔρος Ἰμερος γελῶντες.
χορὸς ἰχθύων τε κύροτος
ἐπὶ κυμάτων κυβιστ(ῆ)
Παφίης τε σῶμα παίζει,
ἵνα νήχεται γελῶσα. 30

56. (Fr. 2.)

Εἰς χρυσὸν τοῦ αὐτοῦ ἄλλο.

Ἄδραπέτας ὁ χρυσὸς
ἴταν με φεύγη κραυγῆσι
δηγέμοις τε ταρσοῖς —
ἀεὶ δ' ἀεὶ με φεύγοι —,
5 οὐ μιν δῶκω· τίς γὰρ
μισοῦν θέλει τι θηρῶν;
ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς
τῷ δραπέτῃ τῷ χρυσῷ
ἐμῶν φρενῶν μὲν αἴφρως
10 φέρον ἔδωκα λύπας,
λύρη δ' ἐλὼν ἀείδω
ἐρωτικῶς αἰοιδῶς.
πάλλω δ' ὅταν με θυμὸς
ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
15 ἄφνω προσείρω· ὁ δραπέτας,
φέρον μέθαν μοι φροντίδων,
ἐλὼν μιν ὡς μεθήμων
λύρης γένωμαι λαροῦ.
ἄπιστ' ἄπιστε χρυσέ,

μάταν δόλοισ με θέλγεις· 20
(χρυσοῦ πλέον) τὰ νεῦρα
πόθοις, κέλυθι, ἄδ(ει).
σὺ γὰρ δόλ(ων), σὺ 58, 37
τοι φθόν(ων)
ἔρωτ' ἔθρηας ἀνδράσι·
λύρη δ' ἄλυπα παστάδων
φιλαμῶτων τε κεδνῶν 40
πόθων κίπελλα κρηναῖ.
ἴταν θέλης δέ, φεύγεις·
λύρης δ' ἐμῆς αἰοιδῶν
οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
ξείνοις (σὺ δ' ἀντι) Μουσῶν 45
δολοῖς ἀπίστοις ἀνδάνεις·
ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ
Μοῦσ(α) φρεσὶν (πάρ)οικος,
ἔχων δ' ἔαν ὀρίνοι
αἴγλιαν τε λαμπρ(ᾶν) ἴοι. 50

57. (52.)

Εἰς οἶνον.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροισ φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
5 μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λίνουτες οἴνου,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληρνοῖσιν ἕμνοις,
ἐρατὸν πίθοις ὀρῶντες
10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὄν ὄταν πῖ(η) γεραῖός,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,

πολιὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ πάροθεν λογήσας
ἐρατὸς νέος ** ἔλυσθεῖς 15
ἀπαλὸν δέμας γυθαῖσαν
σμερῶν ὑπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ἕπνον
(ἐς) ἔρω(τ') ἄωρα θέλγ(ει)
προδότιν γάμων γενέσθαι· 20
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πέδων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγγει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἔτακτα παίζει.

58. (Fr. 1.)

Εἰς Ἀπόλλωνα.

Ἄνὰ βόρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεισι παντὶ
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
5 ἔλεφαντίνῳ δὲ πλήμτρῳ
λυγρὸν μέλος κροαίνων
Φοργίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
ἄτε τις κύνος Καῦστρου
ποικίλου περοῖσι μέλπων
10 ἀνέμου σύνανλος ἤχη·
σὺ δὲ Μοῦσα συγγόρευε·
ἱερὸν γὰρ ἔστι Φοῖβου
κισθῆρη δάφνη τρίπους τε.
καλέω δ' ἔρωτα Φοῖβον,
15 ἀνεμώλιον τὸν οἴστρου.
σαόφρων γὰρ ἔστι κόρυς·
(τὰ) μὲν ἐκπέφηνε κέντρα,
φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,

φρυτὸν εὐθαλές δ' ἐπήχ(θη).
ὁ δὲ Φοῖβος ἦε, Φοῖβος 20
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
ἐδόκει τελεῖν Κυθήρη.
ἄγε θυμέ, πῆ μέμνηας
μανίην μανεῖς ἀρίστην;
25 τὸ βέλος, φέρε, κράτυνον,
σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθης·
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοῦς εὐνία.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
30 τὸν αἰοιδίμον μελιστήν.
φιάλην πρόπιπε πεισίην,
φιάλην λόγων ἐραωνήν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες, 35
φλογερὸν φύγ(ωμεν) ἔστρου.

59.

Φέρε' ὕδωρ, φέρε' οἶνον, ὦ τὸ ποτήριον λέγει μου,
 καὶ, ποδαπὸν με δεῖ γενέσθαι.
 μέθυσον με καὶ κάρωσον·

60.

δοπέει κλύειν γὰρ ἦδε,
 λαλίειν τις εἰ θελήσει.

Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθραπται καὶ τί
 ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ.

1. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τύμβον,
 ὅς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κούλομένης ἀλόχου.

2. Ἔτερον.

Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδω Ἀγαμέμνονος, ὃν ἔα κατέκτα
 Δία Κλυταιμνήστῃ Τυνδαρίδῃ οὐχ ὀπίσσω.

3. Ἐπὶ Μενελάου.

Ὀλβιος ὃ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ
 ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὸς Διὸς μεγάλου.

4. Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμαμένου δὲ καὶ ἐν
 Λέσβῳ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεῆς Θέτιδος, Πηληϊάδην Ἀχιλλῆα,
 ἧδ' ἱερὰ νήσος ποντίας ἄμφις ἔχει.

5. Ἔτερον.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλλεύς ἐν τῷδε τέθραπται
 τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἑννέα Πιερίδες.

6. Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆι τέθραπται,
 ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

7. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἄδ' ἐγὼ ἂν τλάμων ἀρετὰ παρὰ τῆδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἔχει μεγάλην βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
ἂ δολόφρων ἀπάται κρέσσον ἐμεῦ κέκρικται.

8. Ἐπὶ Τεύκρου κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.

Ἴδὼν ὀκυμῶρων ταμίην Τελαμώνιον ἦδε
Τεύκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμῖς κατέχει.

9. Ἐπὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουσι, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. Ἔτερον.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἠγγέτορα ἦδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλή φέροιστον ἡμιθέων.

11. Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένου ἐν Τροίῃ.

Μνημ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνειν ἐν Τροίῃ ἠυσάμενος πατέρα.

12. Ἐπὶ Ὀδυσσεὺς κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῆδε θανόντα,
κλεινότετον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

13. Ἔτερον.

Ὀθτος Ὀδυσσεὺς κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνας πολέμῳ Τρωϊκῷ ἐδύχεσαν.

14. Ἐπὶ Διομήδους κειμένου ἐν τῇ ὀμωνύμῳ νήσῳ.

Αἰνητὸν πάντεσσι ἐπιχθονίοις Διομήδην
ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὀμωνυμῆ.

15. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενέως ὄρεος τάφον' αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πλησίον Ἰδρυμῆαι Μηριόνης δ' Μόλου.

16. Ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Οἰλέως κειμένου ἐν Μυονόῳ τῆ νήσῳ.

Ἐνθάδε τὸν Διοκῶν ἠγγέτορα γαῖα κατέσχευ
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελώγει φθίμενον.

17. Ἐπὶ Νηρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
Νηρέα τὸν Κερκόπου παιδῆ καὶ Ἀγιάϊης.

18. Ἐπὶ Τηηπολέμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.

Ἦδ' Ἡρακλείδην ἠγγέτορα θυμολέοντα
Τηηπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

18b.

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήτορα τηλόθι πάτρης
Τηηπόλεμον κρύπτει χθὼς ὅδ' ἀνθεμύσις.

19. Ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμέου.

Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμέου ἦδε
ὄστέα πληξέστων γῆ Μινυῶν κατέχει.

20. Ἐν Τροίῃ ἐπὶ κενταφίῳ Ποδολείριον καὶ Μαχέονος.

Οἷδ' Ἀσκληπιάδα Ποδολείριος ἦδ' Μαχέων,
πρόσθετι μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. Ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βαιωτίᾳ.

Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θύσαν ὠκὺ ζέοντι
παῖδες Βαιωτῶν σῶφρονα Πηνέλεων.

22. Ἐπὶ Εὐρυπόλου κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.

Πάτρην ἐν Ὀρμενίῳ Εὐδαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐρύπολον κρύπτει δεκρυόεσσα χθὼς.

23. Ἐπὶ Θάαντος.

Ἴδὼν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἦδ' ἄνγατος
Γόργης τῆς Οἰνέως ἦδε κόως κατέχει.

24. Ἐπὶ Φιλοκτήτου.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυᾶς κατέχει.

25. Ἐπὶ Μέγητος ἀπολομένου ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Δουλίχῳ.

Μνήμα Μέγητι θεῶν μεγαθύμου Φυλῆος υἱῷ
Δουλίχιοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. Ἐπὶ Πρωτεσίλειον ἀδελφῷ Ποδάρκει κειμένου ἐν Σικυῶνι.

Γῆ μὲν Ἀγαίῳ ἔθηκε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν·
ὅστέα δ' αὖ Σικυῶν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. Ἐπὶ Πολυπαίτου καὶ Λεοντέως.

Ἄρχοντες Λακιδῶν Πολυπαίτης ἥδε Λεοντέως
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίον.

28. Ἐπὶ Προθύου νενοταφίῳ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθύου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοίκτιστον δ' οὖνομα τύμβος ἔχει.

29. Ἐπὶ Εὐμήλιου.

Υἱὸς ὄδ' Ἀδμήτιο Φερεσιδάδης Εὐμήλιος
νέθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. Ἐπὶ Ἀγαπήνορος.

Ἄρχος ὄδ' ἐν Τεγέῃς Ἀγαπήνορος Ἀγαίου υἱὸς
κεῖθ' ὑπ' ἐμοί, Παφίων πειλοφόρων βασιλεὺς.

31. Ἐπὶ Ἀμφίμαχον καὶ Διώρον.

Ἄρχος τ' Ἀμφίμαχος Κτεάτου παῖς ἥδε Διώρης
ἐνθάδ' ἐν Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

32. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὄρεσ, πνυχὴ δὲ θανάτου
ἀέρ' ἐς ὕρρον ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Τροίᾳ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορος, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐν Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένου ἐν Ἀθήναις.

Ταξιλόγος λαῶν, υἱὸς Πεπεῶ Μενεσθέως,
ἐνθάδ' ἐν κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. Ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρύαλου κειμένων ἐν Ἀργεῖ.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήμος ὧδε τέθνηται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξέου κειμένων ἐν Ἠλίδι.

Ὄδε Πολυξέου καὶ Θαλπίου Ἠλίδι δίῃ
δηθέντες κρηρῶ δῶμ' Αἰδαο ἔβαν.

37. Ἐπὶ Τελθύβιον κειμένου ἐν Μυκήναις.

Τελθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἔπας.

38. Ἐπὶ Ἀντομέδοντος ἐν Τροίᾳ.

Ἀντομέδοντ', Ἀχιλλῆ ἐνν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἥδε κατεσκίασε Τρωᾶς ἄρουρα τάφῳ.

39. Ἐπὶ Φεῖδιππου καὶ Ἀντίφον.

Φεῖδιππον Τροίην περσάντ' ἥδ' Ἀντίφον ἦρω
γαῖα πατρὸς Κρόν ἦδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. Ἐπὶ Δημόλου.

Δημόλου κόρης εὐειδέος Ὀρμενίου
μνήμα τὸδ' εὐκλεινὸν γείνατο Τληπόλεμος.

41. Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.

Ἐπταπύλιον Θηβῶν βασιλεὺς ὧδε κεῖται ὑπ' ὄρθῳ
Ζῆθος, δὲ Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. Ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωκίδι.

Ὅπως ὕδα Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἐπλήσσει βίου.

43. Ἐπὶ Αἰήτου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμύτω μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ιασίοιο πολυκλήτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείχων ἀρεκὲς ἴσθι τόδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων.

45. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθῶν Λαομέδοντα,
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. Ἐπὶ Ἐκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιάτῃσι ἔνδρες ἔτευξαν
τόμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιμνησμένοις.

46b.

Ἐκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐξετέλεσεν
ἄχθον ὑπὲρ γαίης, μνήμ' ἐπιμνησμένοις.

47. Ἐπὶ Πυραλχμου ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραλχμῆς
ἀκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. Ἐπὶ Ὀρφείας κειμένου ἐν Κιωνίᾳ.

Θρήνα χρυσολύραν Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίονες.

49.

Τόνδ' ἔχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλα φθιμένῳ.

50.

Θυμὸν δὴ Κύννου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθήρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδα.

51.

Πελοπόροον Θρηῆς Ἀπάμας καὶ Πελοπος ἥρας
ἔδραν ναλοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

52.

Τηλεβόλον ἔντηρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱὸν
ἐν Ζελέας κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόους.

53.

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσοι φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Ἄϊδην.

54.

Ἐρμ(εῖα), στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσι
Παφλαγόνοσ μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

55.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν'
πᾶσι ἀπαγγέλλω τοῖς παρῖοσσι μαθεῖν.

56.

Ἐπιπυρ καὶ κμάτω δεδμημένον ἐνθάδε Πῆσον
Τρώες δὴ θάψαν Τευκρίδος ἀργαλιῶ.

57.

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλῆ Σαρπηθόνα διόν
ἔθανθον ἐπὶ προχοαῖς ἀεναίου ἔθεσαν.

58.

Εὐδόδης κνπάρισσος ἁμοῦ καὶ λάινος ἕχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

59.

Στήσω σε σπείδοντα δορυσσάον Πενθεσιλείας
αἰπὴν ἰσαδοῦσαι τύμβον Ἀμαζονίδος.

60.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κείμεναι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαίς.

61.

Ἐνθάδε πῦρ Τρωῶν <τε καὶ> Ἑλλάδος ἄλγος ἀπάσης
ὁ Πριάμοιο Πάρις ψύχεται ἀμφοτέρους.

62. (Ἐπὶ Ἀσίῳ.)

Ἰππων ἀνυπόδον ἐλατήρ θρασυκάρδιος . . .

63.

Νότω μὲν μαίλαγν τε καὶ ἀσφόδελον πολυρίζον,
κόλπῳ δ' Ἰππόθοόν τ' ἠδὲ Πύλαιον ἔγω.

INDICES.

I.

(Numeri posteriores sunt editionis Bergkianae maioris quartae.)

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I. CALLINUS p. 1.

II. ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 7. 7 : 8. 8 : 19. 9—14 : 9—14. 15 : 16.
16 : 15. 17, 18 : 21. 19 : 25. 20 : 27. 21, 22 : 29. 23 : 30.
24 : 32. 25 : 39. 26 : 34. 27 : 20. 28 : 22. 29 : 23. 30 : 24.
31 : 26. 32 : 28. 33 : 31. 34 : 33. 35 : 62. 36 : 35. 37 : 36.
38 : 37. 39 : 40. 40 : 41. 41 : 42. 42 : 43. 43 : 44. 44 : 45.
45 : 46. 46 : 95. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 62. 50 : 53. 51 : 54.
52 : 55. 53 : 56. 54 : 57. 55 : 58. 56 : 59. 57 : 60. 58 : 61.
59 : 63. 60 : 64. 61 : 65. 62 : 66. 63 : 67. 64 : 68. 65 : 69.
66, 67 : 70. 68 : 71. 69 : 72. 70 : 73. 71 : 74. 72 : 75. 73 : 76.
74 : 77. 75 : 78. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 81. 79 : 82. 80 : 83.
81 : 86. 82 : 38. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 94. 86 : 96. 87 : 97.
88 : 92. 89 : 106. 90 : 107. 91 : 108. 92 : 109. 93 : 110. 94 : 111.
95 : 112. 96 : 89. 97 : 90. 98 : 91. 99 : 93. 100 : 104. 103 : 84.
103 : 95. 104 : 103. 105 : 100. 106 : 114. 107 : 115. 108 : 101.
109 : 102. 109 a cf. adm. 110 : 116. 111 : 85. 112 : 99. 112 a deest.
113 : 119. 114 : 120. 115 : 17. 116 : 18.

III. SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22, 23. 23 : 24. 24 : 25. 25 : 26. 26 : 27.
27 : 28.

IV. TYRTAEUS p. 24.

1 : 2. 2 : 3, 4. 3, 4, 5 : 5. 6 : 6. 7 : 7. 8 : 10. 9 : 11. 10 : 12.
11 : 13. 12 : 14. 13 : 15.

V. ASIUS p. 30.

VI. PISANDER p. 30.

VII. MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17.

VIII. SOLOON p. 34.

1: 1, 2, 3. 2: 4. 3: 5. 4, 5: 6, 8. 6: 7. 7: 9. 8: 10. 9, 10: 11.
 11: 12. 12: 13. 13: 14. 14: 15. 15: 16. 16: 17. 17: 18.
 18: 19. 19: 20, 21. 20: 22. 21: 23. 22: 24. 23: 25. 24: 26.
 25: 28. 26: 29. 27: 27. 28: 32. 29: 33. 30, 31 cf. 34, 35.
 32: 36, 37. 32b cf. 36, 20. 33: 38. 34: 39. 35: 40. 36: 31.

IX. CLEOBULINA p. 46.

1: 2. 2: 1. 2a: 3. 3: III p. 201.

X. AESOPUS p. 47.

XI. DEMODOCUS p. 47.

XII. PHOCYLIDES p. 48.

1: 3. 2: 4. 3: 5. 4: 6. 5: 7. 6: 8. 7: 9. 8: 10. 9: 11.
 10: 12. 11: 13. 12: 14. 13: 15. 14: 16. 15: 17. 16: 1. 17: 2.

XIII. XENOPHANES p. 50.

XIV. HIPPOXAX p. 56.

1, 2: 1. 3: 3. 4: 5. 5: 15. 6: 22A. 7: 21A. 8: 21B. 9: 26.
 10: 28. 11: 29. 12: 2. 13: 4. 14: 6. 15: 7. 16: 8. 17: 9.
 18: 11. 19: 12. 20: 13. 21: 14. 22: 16, 18. 23: 17. 24: 19.
 25: 20. 26: 30A. 27: 30B. 28: 31. 29: 32. 30: 33. 31: 34.
 32: 35. 33: 36. 34: 37. 35: 38. 36: 39. 37: 40. 38: 41.
 39: 42. 40: 43. 41: 44. 42: 45. 43: 46. 44: 47. 45: 48.
 46: 49. 47: 50. 48: 51. 49: 52. 50: 53. 51: 54. 52: 55A.
 53: 55B. 54: 56. 55: 57. 56: 58. 57: 59. 58: 60. 59: 63.
 60: 64. 62: 22B. 63: 81. 66: 61. 66a: 66. 66b: 125. 66c: 65.
 67: 73. 68: 74. 69: 77. 70: 76. 71: 79. 72: 80. 73: 82.
 74, 75: 83. 76: 62. 77: 78. 78: 84. 79: 90. 80: 85. 80a: 87.
 81: 92. 82: 72.

XV. ANANIUS p. 66.

XVI. THEOGNIS p. 67.

XVII. HIPPARCHUS p. 123.

XVIII. PIGRES p. 123.

XIX. EPICCHARMUS p. 123.

XX. DIPHILUS p. 123.

XXI. PHRYNICHUS p. 124.

XXII. AESCHYLUS p. 124.

1: 2. 2: 3. 3: 4. 4: 5.

XXIII. SOPHOCLES p. 125.

1: 1. 2: 5. 3: 4. 4: 7.

XXIV. ION p. 125.

1-4: 1-4. 4a: 5. 4b: 6. 5: 8. 6: 9. 7: 10. 8: 16.

XXIVa. PHILIADES p. 128.

XXV. MELANTHIUS p. 128.

XXVI. HIPPO p. 128.

XXVII. EMPEDOCLES p. 128.

1: 2. 2: 1.

XXVIII. DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

XXIX. EURIPIDES p. 130.

XXX. PANARCES p. 131.

XXXI. HERMIPPUS p. 131.

1: 2. 2: 4. 3: 5.

XXXII. THUCYDIDES p. 132.

XXXIII. ALCIBIADES p. 132.

XXXIV. AGATHON p. 132.

XXXV. EUENUS p. 132.

XXXVI. CRITIAS p. 134.

1: 1. 2: 2. 2a deest. 3: 5. 4: 6. 5: 3. 6: 4. 7: 7.

XXXVII. SOCRATES p. 137.

XXXVIII. ANTIMACHUS p. 137.

XXXIX. PLATO p. 138.

1-25: 1-25. 26: 27 v. 1 sq. 27: 26. 28: 27 v. 3 sq. 29: 28.
 30: 29. 31: 30. 32: 31. 33: 32.

XL. SCYTHINUS p. 143.

XLI. SIMMIAS THEBANUS p. 144.

XLII. ZEUXIS p. 145.

XLIII. PARRHASIUS p. 145.

XLIV. PRAXITELES p. 146.

XLV. DIONYSIUS MINOR p. 146.

1: 2. 2: 1.

XLVI. MAMERCUS p. 146.

XLVII. ASTYDAMAS p. 146.

XLVIII. PHILISCUS p. 147.

XLIX. APHAREUS p. 147.

L. SPEUSIPPUS p. 147.

LI. DEMOSTHENES p. 147.

LII. ARISTOTELES p. 148.

1: 3. 2: 2. 3: 4. 4: 1. 5: 6.

LIII. CERCIDAS p. 150.

LIV. AESCHRIO p. 151.

1-6: 1-6. 7: 8. 8: 9.

LV. CASTORIO p. 152.

LVI. CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1. 4—7 : 4—7. 8 : 3 v. 2 sq., 8, 9. 9 : 10.
10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 17. 16 : 20. 17 : 22.
18 : 16. 18a deest. 19 : 18. 20 : 19.

LVII. THEOCRITUS CHIUS p. 156.

LVIII. MENANDER p. 157.

LIX. SODAMUS p. 157.

LX. CLEON p. 157.

LXI. FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA p. 157.

1 : 1. 2 : 2A. 3 : Simon. 88 v. 1 sq. 4 : Simon. 175. 5 : 3.
6 : 4. 7 : 5. 8 : 8A. 9 : 8B. 10 : 9. 11 : 11. 12—15 : 12—15.
16 : 6, cf. adn. 17 sq. desunt.

LXII. FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA p. 159.

1 : 16. 2 : 17A. 3 : 17B. 4 : 18. 5 : 19. 6 : 20A. 7 : 20B.
8 : 26B. 9 : 21. 10 : 22. 11 : 23. 12 : 25. 13 : 26A. 14 : 27.
15 : 28. 16 : 29. 17 : 24. 18 sqq. desunt, cf. adn.

POETAE MELICI.

I. EUMELUS p. 165.

II. TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 6. 4 : 5.

III. ALCMAN p. 166.

1 : 1, 4, 6. 2 : 9. 3 : 2. 4 : 16. 5 : 23. 6 : 11. 7 : 24. 7a : 17.
8 : 26. 9 : 27. 10 : 40. 11 : 41. 12 : 42. 13 : adesp. 33A. 14 : 51.
15 : 39. 16 : 45. 17 : 33. 18 : 34. 19 : 46. 20 : 47. 21 : 65.
22 : adesp. 42. 23 : 29. 24 : 18. 25 : 49. 26 : 53. 27 : 56B.
28 : 3. 29 : adesp. 43A. 30 : 28. 31 : 30. 32 : 22. 33 : 43.
34 : 21. 35 : 69. 36 : 70. 37 : 71. 38 : 68. 39 : 72. 40 : 73.
41 : 74A. 42 : 10. 43 : 7. 44 : 36. 45 : 74B. 46 : 75. 47 : 81.
48 : 77. 49 : 76. 50 : 78. 51 : 79. 52 : 80. 53 : adesp. 34.
54 : 19. 55 : 20. 56 : 38. 57 : 85A. 58 : 85B. 59 : 25. 60 : 35.
61 : 37. 62 : 48. 63 : 58. 64 : 59. 65 : 60. 66 : 62. 67 : 66.
68 : 67. 69 : 86. 70 : 87. 71 : 56A. 72 : 44. 73 : 8. 74 : 31.
75 : 32. 76 : 50. 77 : 52. 78 : 54. 79 : 55. 80 : 57. 81 : 61.
82 : 63. 83 : 64. 84 : 82. 85 : 83. 86 : 84. 87 : 89. 88 : 90.
89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 96. 95 : 97.
96 : 98. 97 : 99. 98 : 100. 99 : 101A. 100 : adesp. 35. 101 : ad. 36.
102 : ad. 37A. 103 : ad. 37B. 104 : ad. 80. 105 : ad. 81.

IV. ARION p. 181.

V. ALCAEUS p. 183.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 9. 4 : 14. 4a : 66. 5 : 13B. 6 : 18. 7 : 19. 8 : 20.
9 : 21. 10 : 23. 11 : 26 v. 1 sq. 12 : 27. 13 : 28. 14 : 30. 15 : 31.

16 : 34. 17 : 35. 18 : 53. 19 : 55 v. 2. 20 : 65. 21 : 68. 22 : 69.
23 : 71. 24 : 74. 25 : 76. 26 : 79. 27 : 73. 28, 29 : 36. 30 : 63.
31 : 54A. 32 : 77. 33 : 78. 34 : 55 vs. 1. 35 : 23. 36, 37 : 33.
38 : 40. 39 : 81. 40 : 82. 41 : 13A. 42 : 37. 42a deest. 43 : 39.
44 : 41. 45 : 42. 46 : 44. 47 : 83. 48 : 84. 49 : 85. 50 : 86.
51 : 26 v. 3. 52 : 75. 53 : 87. 54 : 88. 55 : 90. 56 : 15. 57 : 16.
58 : 17. 59 : 49. 60 : 51. 61 : 64. 62 : 11. 63 : 48A. 64 : 80.
65 : 43. 66 : 96. 67 : 29. 68 : 72. 69 : 52. 70 : 62. 71 : 45.
72 : 46. 73 : 92. 74 : 25. 75 : 48B. 76 : 93. 77 : 47. 78 : 103.
79 : 57. 80 : 59. 81 : 60. 82 : 61. 83 : 97. 84 : 98. 85 : 99.
86 : 101. 87 : 56. 88 : 94. 89 : 95. 90 : 100. 91 : 102. 92 : 89.
93 : 104. 94 : 151. 95 deest.

VI. SAPPHO p. 193.

1—6 : 1—6. 7 : 7. 8 : 9. 9 : 10. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14.
13 : 16. 14 : 17 v. 1. 15 : 17 v. 2 sq. 16 : 18. 17 : 19. 18 : 20.
19 : 133. 20 : 22. 21 : 26. 22 : 27. 23 : 28. 24 : 86. 25 : 30.
26 : 31. 27 : 32. 28 : 33. 29 : 34. 30 : 35. 31 : 36. 32 : 101.
33 : 50. 34 : 67. 35 : 42. 36 : 38. 37 : 39. 38 : 40. 39 : 41.
40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48. 46 : 49.
47 : 75. 48 : 49. 51 : 50. 52 : 51. 53 : 52. 54 v. 1 sq. 53 : 54 v. 3.
54 : 73. 55 : 57. 56 : 57A. 57 : 29. 58 : 58. 59 : 59. 60 : 21.
61 : 60. 62 : 61. 63 : 62. 64 : 63. 65 : 56. 66 : 64. 67 : 65.
68 : 66. 69 : 68. 70 : 69. 71 : 70. 72 : 71. 73 : 72. 74 : 74.
75 : 76. 76 : 77. 77 : 78. 78 : 79. 79 : 80. 80 : 81. 81 : 82.
82 : 83. 83 : 84. 84 : 85. 85 : 87. 86 : 88. 87 : 89. 88 : 90.
89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 97. 95 : 98.
96 : 99. 97 : 100. 98 : 102. 99 : 103. 100 : 104. 101 : 105. 102 : 106.
103 : 109. 103a : 96. 103b : 37. 103c : 55. 103d—i = 112—117.
103k : 136. 104 : 118. 105 : 119. 106 : 120.

VII. STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 14. 8 : 17. 9 : 18. 10 : 29.
11 : 32. 12 : 35. 13 : 36. 14 : 37. 15 : 42. 16 : 44. 17 : 26.
18 : 45. 19 : 46. 20 : 48. 21 : 49. 22 : 50. 23 : 51. 24 : 52.
25 : 53.

VIII. IBYCUS p. 213.

1—7 : 1—7. 8 : 9. 8a : 8. 8bsq. : 10. 8d : 15. 8e : 18. 9 : 16.
10 : 17. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 24. 15 : 26. 16 : 27.

IX. PYTHERMUS p. 218.

X. ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 13B. 9 : 14. 10 : adesp. 78.
11 : 40. 12 : 15. 13 : 17. 14 : 18. 15 : 19. 16 : 20. 17 : 35.
18 : 21 v. 1 sq. 19 : 21 v. 3 sqq. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24.
23 : 25. 24 : 28. 25 : 29. 26 : 30. 27 : 31. 28 : 32. 29 : 33.
30 : 41. 31 : 42. 32 : 43. 33 : 44. 34 : 45. 35 : 16. 36 : 37.
37 : 38. 38 : 39. 39 : 46. 40 : 58. 41 : 59. 42 : 60. 43 : 61.

44 : 62. 45 : 63. 46 : 64. 47 : 65. 48 : 47. 49 : 48. 50 : 49.
 51 : 50. 52 : 51. 53 : 52. 54 : 53. 55 : 54. 56 : 66. 57 : 55.
 58 : 56. 59 : 57. 60 : 67. 61 : 68. 62 : 36. 63 : 69. 64 : 70.
 65 : 71. 66 : 72. 67 : 72B. 68 : 73. 69 : 74. 70 : 75. 71 : 76.
 72 : 78. 73 : 77. 74 : 114. 75 : 81. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 82.
 79 : 83. 80 : 84. 81 : 85. 82 : 86. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 89.
 86 : 90. 87 : 91. 88 : 92. 89 : 93. 89a deest. 90 : 94. 91 : 95.
 92 : 96. 93 : 97. 94 : 100. 95 : 101. 96 : 103. 97 : 104. 98 : 105.
 99 : 106. 100 : 110. 101 : 111. 102 : 112. 103 : 113. 104 : 109.
 105 : 102. 106 : 107. 107 : 108. 108 : 115. 109 : 115.

XI. LASUS p. 232.

XII. TELESILLA p. 233.

XIII. SIMONIDES p. 233.

1 : 4. 2 : 1. 2. 3 : 5. 4 : 7. 5 : 8. 6 : 10. 6a : 11. Semon.
 Amorg. 29. 7 : 12. 8 : 13. 9—13 : 14—18. 14 : 29. 15 : 30.
 16 : 31. 17 : 32. 18 : 36. 19 : 38. 20 : 39. 21 : 23. 22 : 37. 23 : 40.
 24 : 41. 25 : 42. 26 : 43. 27 : 44. 28 : 45. 29 : 30. 46 : 31. 47.
 32 : 48. 33 : 49. 34 : 50. 35 : 51. 36 : 52. 37 : 53. 38 : 54.
 39 : 55. 40 : 57. 41 : 58. 42 : 59. 43 : 60. 44 : 61. 45 : 62.
 46 : 63. 47 : 64. 48 : 65. 49 : 66. 50 : 67. 51 : 68. 52 : 69.
 53 : 70. 54 : 71. 55 : 72. 56 : 73. 57 : 74. 58 : 75. 59 : 84 v. 7.
 60 : 76. 61 : 77. 62 : 78. 63 : 79. 64 : 80A. 65 : 80B. 66 : 86.
 67 : 81. 68 : 84. 69 : 85. 70 : 87. 71 : 88 v. 3. 72 : 146. 73 : 167.
 74 : 89. 75 : 90. 76 : 82. 77 : 91. 78 : 92. 79 : 94. 80 : 95.
 81 : 96. 82 : 97. 83 : 98. 84 : 99. 85 : 100. 86 : 101. 87 : 102.
 88 : 103. 89 : 105. 90 : 106. 91 : 107. 92 : 108. 93 : 109.
 94 : 111. 95 : 112. 96 : 113. 97 : 114. 98 : 115. 99 : 116.
 100 : 117. 101 : 118. 102 : 120. 103 : 121. 104 : 122. 105 : 124B.
 106 : 125. 107 : 127. 108 : 128. 109 : 130. 110 : 110. 111 : 119.
 112 : 123. 113 : 126. 114 : 129. 115 : 124A. 116 : 180. 117 : 132.
 118 : 183. 119 : 184. 120 : 131. 121 : 133. 122 : 134. 123 : 136.
 124 : 137. 125 : 138. 126 : 140. 127 : 141. 128 : 142. 129 : 147.
 130 : 149. 131 : 150. 132 : 152. 133 : 153. 134 : 154. 135 : 155.
 136 : 157. 137 : 158. 138 : 159. 139 : 160. 140 : 161. 141 : 163.
 142 : 164. 143 : 165. 144 : 143. 145 : 145. 146 : 148. 147 : 151.
 148 : 186. 149 : 188. 150 : 144. 151 : 156. 152 : 162. 153 : 178.
 154 : 179. 155 : 181. 156 : 185A. 157 : 185B. 158 : 187. 159 : 176.
 160 : 168. 161 : 169. 162 : 171. 163 : 172. 164 : 173. 165 : 170.
 166 : 174. 167 : 177. Pag. 266. 1 : 93. 2 : 104. 3 : 132. 4 : 135.
 5 : 139.

XIV. TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10.

XV. CORINNA p. 269.

1 : 20. 2 : 1. 3 : 2. 3a : 4. 4 : 10. 5 : 11. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16.
 9 : 17. 10 : 18. 11 : 19. 12 : 21. 13 : 9. 14 : 23.

XVI. LAMPROOCLES p. 272.

XVII. PRATINAS p. 272.

1—3 : 1—3. 4 : 5.

XVIII. DIAGORAS p. 274.

XIX. CYDIAS p. 275.

XX. HYBRIDAS p. 275.

XXI. PRAXILLA p. 276.

XXII. BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 11. 8 : 13. 9 : 14.
 10 : 19. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 23. 15 : 24. 16 : 25.
 17 : 26. 18 : 27. 19 : 28. 20 : 3. 21 : 7. 22 : 29. 23 : 30. 24 : 31.
 25 : 33. 26 : 34. 27 : 35. 28 : 36. 29 : 37. 30 : 38. 31 : 39.
 32 : 40. 33 : 41. 34 : 42. 35 : 43. 36 : 44. 37 : 45. 38 : 46.
 39 : 47. 40 : 48. 41 : 49.

XXIII. MELANIPPIDES p. 286.

XXIV. ARIPHRON p. 288.

XXV. LICYMNUS p. 288.

XXVI. PHILOXENUS p. 289.

1—5 : 1—5. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 13. 10 : 6. 11 : 14. 12 : 16.
 13 : 15.

XXVII. TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 7. 9 : 2. 10 : 3.
 11—15 : 11—15.

XXVIII. TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 5.

XXIX. LYCOPHRONIDES p. 299.

XXX. ERINNA p. 300.

XXXI. SIRO p. 302.

XXXII. FRAGMENTA MELICA ADESPOTA p. 302.

1 : 30A. 2 : 30B. 3 : 31. 4 : 32. 5 : 33B. 6 : 38. 7 : 40. 8 : 41.
 9 : 43B. 10 : 44. 11 : 45. 12 : 46A. 13 : 46B. 14 : 51. 15 : 52.
 16 : 53. 17 : 69. 18 : 70. 19 : 71. 20 : 72. 21 : 73. 22 : 74.
 23 : Alc. 38. 24 : 75. 25 : 76. 26 : 77. 27 : 79A. 28 : 79B.
 29 : 79C. 30 : 82A. 31 : 82B. 32 : 83A. 33 : 84. 34 : 85.
 35 : 86A. 36 : 86B. 37 : 87. 38 : 88. 39 : 89. 40 : 90. 41 : 91.
 42 : 92. 43 : 93. 44 : 94. 45 : 95. 46 : 96. 47 : 97. 48 : 98.
 49 : 2B. 50 : 99. 51 : 100. 52 : 101. 53 : 102. 54 : 103. 55 : 104A.
 56 : 104B. 57 : 105. 58 : 106. 59 : 107. 60 : 108. 61 : 109.
 62 : 110. 63 : 111. 64 : 112. 65 : 113. 66 : 115A. 67 : 115B.
 68 : 116. 69 : 117. 70 : 118. 71 : 119. 72 : 120. 73 : 121. 74 : 122.
 75 : 123. 76 : 124. 77 : 125. 78 : 138. 79 : 139. 80 : 140. 81 : 141.
 82 : 142. 83 : 143. 84 sqq. desunt, cf. adn.

VERSUS ET CANTILENAE POPULARES p. 317.

1: 1. 2: 3. 3: 4. 4: 5. 5: 6. 6sq. Terp. 3sq. 8: 7. 9: 8. 10: 9.
11: 10. 12: 11. 12a deest. 13: 12. 14: 13. 15: 14. 16: 15.
17: 16. 18: 17. 19: 18. 20: Tyrt. 16. 20a deest. 21: 19. 22: 20.
23: 21. 24: 22A. 25: 22B. 26: 23. 26a deest. 27: 24. 28: 25.
29: 26. 30: 27. 31: 28. 32: 29. 33: 30. 34: 31. 35: 32. 36: 33.
37: 35. 38: 36. 39: 37. 40: 38. 41: 39. 42: 40. 43: adesp. 7.
44: 41. 45: 42. 46: 43. 47: 44. 49: 45. 50: 46. 51 deest.

SCOLIA ANONYMA p. 329.

1: 2. 2: 3. 3: 4. 4: 5. 5: 7. 6: 8. 7: 9. 8: 10. 9: 11.
10: 12. 11: 13. 12: 14. 13: 6. 14: 15. 15: 16. 16: 22.
17: 23. 18: 24. 19: 25. 20: 26. 21: 17. 22: 18. 23: 19.
24: 20. 26: 27. 27: 29. 28: 30. 29: Thales. 30: Solon 42.
31: Chilon. 32: Pittacus. 33: Bias. 34: Cleobulus 1.

PSEUDEPIGRAPHA.

CARMEN PHOXYLIDEUM p. 337.

ANACREONTEA p. 343.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA
p. 365.

II.

(Numeri priores sunt Bergliani, posteriores huius editionis.)

ADESPOTA ELEGIACA p. 157.

1: 1. 2A: 2. 2B: ad. mel. 49. 3: 5. 4: 6. 5: 7. 6: 16. cf. adn.
7: carm. pop. 43. 8A: 8. 8B: 9. 9: 10. 10: cf. p. XLIII.
11: 11. 11B: p. XLII. 12—15: 12: 15.

ADESPOTA IAMBICA p. 159.

16: 1. 17A: 2. 17B: 3. 18: 4. 19: 5. 20A: 6. 20B: 7.
21: 9. 22: 10. 23: 11. 24: 17. 25: 12. 26A: 13. 26B: 8.
27: 14. 28: 15. 29: 16.

ADESPOTA MELICA p. 302.

30A: 1. 30B: 2. 31: 3. 32: 4. 33A: Alcman 13. 33B: 5.
34: Alcman 53. 35—37: Alcman 100—103. 38: 6. 39: cf.
p. LXVIII. 40: 7. 41: 8. 42: Alcman 22. 43A: Alcman 29.
43B: 9. 44: 10. 45: 11. 46A: 12. 46B: 13. 51: 14. 52: 15.
53: 16. 69: 17. 70: 18. 71: 19. 72: 20. 73: 21. 74: 22.
75: 24. 76: 25. 77: 26. 78: Anaer. 10. 79A: 27. 79B: 28.
79C: 29. 80: Aleman 104. 81: Alcman 105. 82: 30. 31.
83A: 32. 83B: p. LXVIII. 84: 33. 85: 34. 86A: 35. 86B: 36.
87: 37. 88: 38. 89: 39. 90: 40. 91: 41. 92: 42. 93: 43.

94: 44. 95: 45. 96: 46. 97: 47. 98: 48. 99: 50. 100: 51.
101: 52. 102: 53. 103: 54. 104A: 55. 104B: 56. 105: 57.
106: 58. 107: 59. 108: 60. 109: 61. 110: 62. 111: 63.
112: 64. 113: 65. 114: p. LXVIII. 115A: 66. 115B: 67.
116: 68. 117: 69. 118: 70. 119: 71. 120: 72. 121: 73.
122: 74. 123: 75. 124: 76. 125: 77. 138: 78. 139: 79.
140: 80. 141: 81. 142: 82. 143: 83.

AESCHRIO p. 151.

1—6: 1—6. 8: 7. 9: 8.

AESCHYLUS p. 124.

2: 1. 3: 2. 4: 3. 5: 4.

AESOPUS p. 47.

AGATHON p. 132.

ALCAEUS p. 193.

1: 1. 5: 2. 9: 3. 11: 62. 14: 4. 13A: 41. 13B: 5. 15: 56. 16: 57.
17: 58. 18: 6. 19: 7. 20: 8. 21: 9. 22: 10. 23: 35. 25: 74.
26: 11. 51. 27: 12. 28: 13. 29: 67. 30: 14. 31: 15. 33: 36. 37.
34: 16. 35: 17. 36: 27. 28. 37A: 42. 38: ad. mel. 23. 39: 43.
40: 38. 41: 44. 42: 45. 43: 65. 44: 46. 45: 71. 46: 72.
47: 77. 48A: 63. 48B: 75. 49: 59. 50: cf. p. LI. 51: 60.
52: 69. 53: 18. 55: 34. 19. 56: 87. 57: 79. 58: cf. p. LI.
59: 80. 60: 81. 61: 82. 62: 70. 63: 30. 64: 61. 65: 20.
66: 4a. 68: 21. 69: 22. 70: p. LI. 71: 23. 72: 68. 73: 27.
74: 24. 75: 52. 76: 25. 77: 31. 78: 32. 79: 26. 80: 64.
81: 99. 82: 40. 83: 47. 84: 48. 85: 49. 86: 50. 87: 53.
88: 54. 89: 92. 90: 55. 91: p. LI. 92: 73. 93: 76. 94: 88.
95: 89. 96: 66. 97: 83. 98: 84. 99: 85. 100: 90. 101: 86.
102: 91. 103: 78. 104: 93. 151: 94.

ALCIBIADES p. 132.

ALCMAN p. 166.

1: 1 v. 1—3. 2: 3. 3: 28. 4: 1 v. 4. 6: 1 v. 5. 7: 43.
8: 73. 9: 2. 10: 42. 11: 6. 16: 4. 17: 7a. 18: 24. 19: 54.
20: 55. 21: 34. 22: 32. 23: 5. 24: 7. 25: 59. 26: 8. 27: 9.
28: 30. 29: 23. 30: 31. 31: 74. 32: 75. 33: 17. 34: 18.
35: 60. 36: 44. 37: 61. 38: 56. 39: 15. 40: 10. 41: 11.
42: 12. 43: 33. 44: 72. 45: 16. 46: 19. 47: 20. 48: 62.
49: 25. 50: 76. 51: 14. 52: 77. 53: 26. 54: 78. 55: 79.
56A: 71. 56B: 27. 57: 80. 58: 63. 59: 64. 60: 65. 61: 81.
62: 66. 63: 82. 64: 83. 65: 21. 66: 67. 67: 68. 68: 38.
69: 35. 70: 36. 71: 37. 72: 39. 73: 40. 74A: 41. 74B: 45.
75: 46. 76: 49. 77: 48. 78: 50. 79: 51. 80: 52. 81: 47.
82: 84. 83: 85. 84: 86. 85A: 57. 85B: 58. 86: 69. 87: 70.
88: p. XLIX. 89: 87. 90: 88. 91: 89. 92: 90. 93: 91. 94: 92.
95: 93. 96: 94. 97: 95. 98: 96. 99: 97. 100: 98. 101A: 99.

ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 5 : 5. 8 : 6. 9 : 7. 13A : p. LVII. 13B : 8. 14 : 9.
 15 : 12. 16 : 35. 17 : 13. 18 : 14. 19 : 15. 20 : 16. 21 : 18. 19.
 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 28 : 24. 29 : 25. 30 : 26.
 31 : 27. 32 : 28. 33 : 29. 35 : 17. 36 : 62. 37 : 36. 38 : 37.
 39 : 38. 40 : 11. 41 : 30. 42 : 31. 43 : 32. 44 : 33. 45 : 34.
 46 : 39. 47 : 48. 48 : 49. 49 : 50. 50 : 51. 51 : 52. 52 : 53.
 53 : 54. 54 : 55. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 40. 59 : 41.
 60 : 42. 61 : 43. 62 : 44. 63 : 45. 64 : 46. 65 : 47. 66 : 56.
 67 : 60. 68 : 61. 69 : 63. 70 : 64. 71 : 65. 72 : 66. 72B : 67.
 73 : 68. 74 : 69. 75 : 70. 76 : 71. 77 : 73. 78 : 72. 79 : 76.
 80 : 77. 81 : 75. 82 : 78. 83 : 79. 84 : 80. 85 : 81. 86 : 82.
 87 : 83. 88 : 84. 89 : 85. 90 : 86. 91 : 87. 92 : 88. 93 : 89.
 94 : 90. 95 : 91. 96 : 92. 97 : 93. 98 : cf. p. LVII. 99 : p. LVII.
 100 : 94. 101 : 95. 102 : 105. 103 : 96. 104 : 97. 105 : 98.
 106 : 99. 107 : 106. 108 : 107. 109 : 104. 110 : 100. 111 : 101.
 112 : 102. 113 : 103. 114 : 74. 115 : 108. 116 : 109.

ANACREONTEA p. 343.

ANANIUS p. 66.

ANTIGENES cf. Simonid. 146, p. LX.

ANTIMACHUS p. 137.

APHAREUS p. 147.

ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 7 : 6. 8 : 7. 9—14 : 9—14. 15 : 16. 16 : 15.
 17 : 115. 18 : 116. 19 : 8. 20 : 27. 21 : 17. 18. 22 : 28. 23 : 29.
 24 : 30. 25 : 19. 26 : 31. 27 : 20. 28 : 32. 29 : 21. 22. 30 : 23.
 31 : 33. 32 : 24. 33 : 34. 34 : 26. 35 : 36. 36 : 37. 37 : 38.
 38 : 32. 39 : 25. 40 : 39. 41 : 40. 42 : 41. 43 : 42. 44 : 43.
 45 : 44. 46 : 45. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49. 53 : 50. 54 : 51.
 55 : 52. 56 : 53. 57 : 54. 58 : 55. 59 : 56. 60 : 57. 61 : 58.
 62 : 35. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 61. 66 : 62. 67 : 63. 68 : 64.
 69 : 65. 70 : 66. 67. 71 : 68. 72 : 69. 73 : 70. 74 : 71. 75 : 72.
 76 : 73. 77 : 74. 78 : 75. 79 : 76. 80 : 77. 81 : 78. 82 : 79.
 83 : 80. 84 : 102. 85 : 111. 86 : 81. 87 : 83. 88 : 84. 89 : 96.
 90 : 97. 91 : 98. 92 : 88. 93 : 99. 94 : 85. 95 : 46. 96 : 86.
 97 : 87. 98 : 103. 99 : 112. 100 : 105. 101 : 103. 102 : 109.
 103 : 104. 104 : 100. 106 : 89. 107 : 90. 108 : 91. 109 : 92.
 110 : 93. 111 : 94. 112 : 95. 113 : p. XIII. 114 : 106. 115 : 107.
 116 : 110. 119 : 113. 120 : 114.

ARION p. 181.

ARIPHON p. 233.

ARISTOTELES p. 143.

1 : 4. 2 : 2. 3 : 1. 4 : 3. 5 : p. 365 sqq. 6 : 5.

PEPLUS ARISTOTELEUS p. 365.

ASLUS p. 30.

ASTYDAMAS p. 146.

BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 20. 4 : 3. 6 : 4. 7 : 21. 8 : 5. 9 : 6. 11 : 7.
 13 : 8. 14 : 9. 19 : 10. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 23 : 14. 24 : 15.
 25 : 16. 26 : 17. 27 : 18. 28 : 19. 29 : 22. 30 : 23. 31 : 24.
 33 : 25. 34 : 26. 35 : 27. 36 : 28. 37 : 29. 38 : 30. 39 : 31.
 40 : 32. 41 : 33. 42 : 34. 43 : 35. 44 : 36. 45 : 37. 46 : 38.
 47 : 39. 48 : 40. 49 : 41.

BIAS p. 334.

CALLINUS p. 1.

CALLISTRATUS p. 329, cf. p. LXXII.

CASTORIO p. 152.

CERCIDAS p. 150.

CHILO p. 333.

CLEOBULINA p. 46.

CLEOBULUS p. 334.

1 : scol. Lob. 34. 2 : Cleobulina 3.

CLEON SICULUS p. 157, cf. p. XII.

CORINNA p. 269.

1 : 2. 2 : 3. 4 : 3a. 9 : 13. 10 : 4. 11 : 5. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8.
 17 : 9. 18 : 10. 19 : 11. 20 : 1. 21 : 12. 23 : 14.

CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1. 8 v. 1. 4—7 : 4—7. 8, 9 : 8 v. 2 sqq.
 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 18.
 17 : 15. 18 : 19. 19 : 20. 20 : 16. 22 : 17.

CRITIAS p. 134.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

CYDIAS p. 275.

DEMODOCUS p. 47.

DEMOSTHENES p. 147.

DIAGORAS p. 274.

DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

DIONYSIUS MINOR p. 146.

1 : 2. 2 : 1.

DIPHILUS p. 123.

ECHEMBROTUS p. LIV sq.

EMPEDOCLES p. 128.

1 : 2. 2 : 1.

- EPICHARMUS p. 123.
 ERINNA p. 300.
 EUENUS p. 132.
 EUMELUS p. 165.
 EURIPIDES p. 130.
 HERMIPPUS p. 130.
 2 : 1. 4 : 2. 5 : 3.
 HERODAS p. XLI.
 HIPPARCHUS p. 123.
 HIPPO p. 123.
 HIPPONAX p. 56.
 1 : 1. 2 : 12. 3 : 3. 4 : 13. 5 : 4. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16. 9 : 17.
 11 : 18. 12 : 19. 13 : 20. 14 : 21. 15 : 5. 16 : 22 v. 1 sq. 17 : 23.
 18 : 22 v. 3 sqq. 19 : 24. 20 : 25. 21A : 7. 21B : 8. 22A : 6.
 22B : 62. 26 : 9. 28 : 10. 29 : 11. 30A : 26. 30B : 27. 31 : 28.
 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33. 37 : 34. 38 : 35.
 39 : 36. 40 : 37. 41 : 38. 42 : 39. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42.
 46 : 43. 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49.
 53 : 50. 54 : 51. 55A : 52. 55B : 53. 56 : 54. 57 : 55. 58 : 56.
 59 : 57. 60 : 58. 61 : 66. 62 : 76. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 66 c.
 66 : 66a. 72 : 82. 73 : 67. 74 : 68. 75 : 69. 76 : 70. 77 : 69.
 78 : 77. 79 : 71. 80 : 72. 81 : 63. 82 : 73. 83 : 74. 75. 84 : 78.
 85 : 80. 87 : 80a. 89 : cf. p. XXIV. 90 : 79. 91 : cf. p. XXIV.
 92 : 81. 93 : cf. p. XXIV. 123 : 66 b.
 HYBRIAS p. 275.
 IBYCUS p. 213.
 1—7 : 1—7. 8 : 8a. 9 : 8. 10 : 8b sq. 13 : 8d. 16 : 9. 17 : 10.
 18 : 8e. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 24 : 14. 26 : 15. 27 : 16.
 ION p. 125.
 1—4 : 1—4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7. 16 : 8.
 IOPHON p. XXXVIII.
 LAMPROCLES p. 272.
 LASUS p. 232.
 LICYMIUS p. 286.
 LYCOPHRONIDES p. 299.
 MAMERCUS p. 148.
 MELANIPIDES p. 286.
 MELANTHIUS p. 128.
 MENANDER p. 157.
 MIMNERMUS p. 30.
 1—9 : 1—9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

- PANARCES p. 131.
 PARRHASIUS p. 145.
 PHILIADES p. 128, cf. adm.
 PHILISCUS p. 147.
 PHILOXENUS p. 239.
 1—5 : 1—5. 6 : 10. 8 : 6. 9 : 7. 10 : 8. 13 : 9. 14 : 11. 15 : 13.
 16 : 12.
 PHOCYLIDES p. 48.
 1 : 16. 2 : 17. 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.
 PHOCYLIDEA p. 337.
 PHRYNICHUS p. 124.
 1, 2 : cf. p. XXXV. 3 : 1.
 PIGRES p. 123, cf. p. XXXV.
 PISANDER p. 30.
 PITTACUS p. 334.
 PLATO p. 138.
 1—25 : 1—25. 26 : 27. 27 : 26, 28. 28 : 29. 29 : 30. 30 : 31.
 31 : 32. 32 : 33.
 CARM. POPULARIA p. 317.
 1 : 1. 2 : cf. p. IX. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 5. 7 : 8. 8 : 9. 9 : 10.
 10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17.
 17 : 18. 18 : 19. 19 : 21. 20 : 22. 21 : 23. 22A : 24. 22B : 25.
 23 : 26. 24 : 27. 25 : 28. 26 : 29. 27 : 30. 28 : 31. 29 : 32.
 30 : 33. 31 : 34. 32 : 35. 33 : 36. 34 : p. 131. 35 : 37. 36 : 38.
 37 : 39. 38 : 40. 39 : 41. 40 : 42. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46.
 44 : 47. 45 : 49. 46 : 50.
 PRATINAS p. 272.
 1—3 : 1—3, cf. p. LXXI. 5 : 4.
 PRAXILLA p. 276.
 PRAXITELES p. 146.
 PYTHERMUS p. 218.
 SAPPHO p. 193.
 1—6 : 1—6. 7, 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12.
 16 : 13. 17 : 14. 15. 18 : 16. 19 : 17. 20 : 18. 21 : 60. 22 : 20.
 26 : 21. 27 : 22. 28 : 23. 29 : 57. 30 : 25. 31 : 26. 32 : 27.
 33 : 28. 34 : 29. 35 : 30. 36 : 31. 37 : 103b. 38 : 36. 39 : 37.
 40 : 38. 41 : 39. 42 : 35. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42. 46 : 43.
 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 33. 51 : 48. 49. 52 : 50. 53 : 51.
 54 : 52. 53. 55 : 103c. 56 : 65. 57 : 55. 57A : 56. 58 : 58.
 59 : 59. 60 : 61. 61 : 62. 62 : 63. 63 : 64. 64 : 66. 65 : 67.
 66 : 68. 67 : 34. 68 : 69. 69 : 70. 70 : 71. 71 : 72. 72 : 73.
 73 : 54. 74 : 74. 75 : 47. 76 : 75. 77 : 76. 78 : 77. 79 : 78.
 ANTHOL. LYR.

80 : 79. 81 : 80. 82 : 81. 83 : 82. 84 : 83. 85 : 84. 86 : 24.
87 : 85. 88 : 86. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91.
94 : 92. 95 : 93. 96 : 103a. 97 : 94. 98 : 95. 99 : 96. 100 : 97.
101 : 32. 102 : 98. 103 : 99. 104 : 100. 105 : 101. 106 : 102.
109 : 103. 112—117 : 103d—i. 118 : 104. 119 : 105. 120 : 106.
133 : 19. 136 : 103k.

SCOLIA p. 329.

1 : p. 218. 2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 13. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 21.
18 : 22. 19 : 23. 20 : 24. 21 : Praxilla 3. 22 : 16. 23 : 17.
24 : 18. 25 : 19. 26 : 20. 27 : 26. 28 : p. 275. 29 : 27. 30 : 28.

SCYTHINUS p. 143.

SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22 v. 1. 23 : 22 v. 2 sq. 24 : 23. 25 : 24.
26 : 25. 27 : 26. 28 : 27.

SIMMIAS THEBANUS p. 144.

SIMONIDES p. 233.

1, 2 : 2. 4 : 1. 5 : 3. 7 : 4. 8 : 5. 10 : 6. 12 : 7. 13 : 8. 14 : 9.
15 : 10. 16 : 11. 17 : 12. 18 : 13. 23 : 21. 29 : 14. 30 : 15.
31 : 16. 32 : 17. 36 : 18. 37 : 22. 38 : 19. 39 : 20. 40 : 23.
41 : 24. 42 : 25. 43 : 26. 44 : 27. 45 : 28. 46 : 29. 30. 47 : 31.
48 : 32. 49 : 33. 50 : 34. 51 : 35. 52 : 36. 53 : 37. 54 : 38.
55 : 39. 57 : 40. 58 : 41. 59 : 42. 60 : 43. 61 : 44. 62 : 45.
63 : 46. 64 : 47. 65 : 48. 66 : 49. 67 : 50. 68 : 51. 69 : 52.
70 : 53. 71 : 54. 72 : 55. 73 : 56. 74 : 57. 75 : 58. 76 : 60.
77 : 61. 78 : 62. 79 : 63. 80A : 64. 80B : 65. 81 : 67. 82 : 76.
84 : 68. 85 : 69. 86 : 66. 87 : 70. 88 v. 1 sq. : eleg. ad. 3.
88 v. 3 : 71. 89 : 74. 90 : 75. 91 : 77. 92 : 78. 93 : p. 266. 1.
94 : 79. 95 : 80. 96 : 81. 97 : 82. 98 : 83. 99 : 84. 100 : 85.
101 : 86. 102 : 87. 103 : 88. 104 : p. 266. 2. 105 : 89. 106 : 90.
107 : 91. 108 : 92. 109 : 93. 110 : 110. 111 : 94. 112 : 95.
113 : 96. 114 : 97. 115 : 98. 116 : 69. 117 : 100. 118 : 101.
119 : 111. 120 : 102. 121 : 103. 122 : 104. 123 : 112. 124A : 115.
124B : 105. 125 : 106. 126 : 113. 127 : 107. 128 : 108. 129 : 114.
130 : 109. 131 : 120. 132 : p. 266. 3. 133 : 121. 134 : 122.
135 : p. 266. 4. 136 : 123. 137 : 124. 138 : 125. 139 : p. 267. 5.
140 : 126. 141 : 127. 142 : 128. 143 : 144. 144 : 150. 145 : 145.
146 : 72. 147 : 129. 148 : 146. 149 : 130. 150 : 131. 151 : 147.
152 : 132. 153 : 133. 154 : 134. 155 : 135. 156 : 151. 157 : 136.
158 : 137. 159 : 138. 160 : 139. 161 : 140. 162 : 152. 163 : 141.
164 : 142. 165 : 143. 167 : 73. 168 : 160. 169 : 161. 170 : 165.
171 : 162. 172 : 163. 173 : 164. 174 : 166. 175 : el. ad. 4.
176 : 159. 177 : 167. 178 : 153. 179 : 154. 180 : 116. 181 : 155.
182 : 117. 183 : 118. 184 : 119. 185A : 156. 185B : 157.
186 : 148. 187 : 158. 188 : 149.

SIRO p. 302, cf. p. LXV.

SOCRATES p. 137.

SODAMUS p. 157, cf. p. XLI.

SOLOON p. 34.

1, 2, 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 5. 9 : 7. 10 : 8. 11 : 9. 10.
12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 16. 18 : 17.
19 : 18. 20, 21 : 19. 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 26 : 24.
27 : 27. 28 : 25. 29 : 26. 31 : 36. 32 : 28. 33 : 29. 34 : 30.
35 : 31. 36, 37 : 32. 38 : 33. 39 : 34. 40 : 35. 42 : scol. 30.

SOPHOCLES p. 125.

1 : 1. 4 : 3. 5 : 2. 7 : 4.

SPEUSIPPUS p. 147.

STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 5 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 14 : 7. 17 : 8. 18 : 9. 26 : 17.
29 : 10. 32 : 11. 35 : 12. 36 : 13. 37 : 14. 42 : 15. 44 : 16.
45 : 18. 46 : 19. 48 : 20. 49 : 21. 50 : 22. 51 : 23. 52 : 24.
53 : 25.

TELESILLA p. 233.

TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : carm. pop. 6. 4 : carm. pop. 7. 5 : 4. 6 : 3.

THALES p. 333.

THEOCRITUS CHIUS p. 156.

THEOGNIS p. 67.

THUCYDIDES p. 132.

TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 6 : 4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.

TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 9. 3 : 10. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 8. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.
11—15 : 11—15.

TYRTAEUS p. 24.

2 : 1. 3, 4 : 2. 5 : 3. 4, 5. 6 : 6. 7 : 7. 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10.
13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : carm. pop. 20.

XENOPHANES p. 50.

ZEUXIS p. 145.